

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2

1

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

London

MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF

Oxford

ADVERTISEMENT.

THE text of Sophocles in this volume is all ~~but~~ identical with that of the larger edition, now in course of publication by the Clarendon Press.

This smaller edition is intended primarily for the use of students in the University of Oxford.

CONTENTS.

	Page
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	I
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ	47
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	101
ΑΙΑΣ	143
ΗΛΕΚΤΡΑ	187
ΤΡΑΞΙΝΙΑΙ	235
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	275
NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES	321

ντ-

ΟΙΔΙΠΟΤΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Β

2936. f. 13

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

London
MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF
Oxford

A D V E R T I S E M E N T.

THE text of Sophocles in this volume is all ~~but~~ identical with that of the larger edition, now in course of publication by the Clarendon Press.

This smaller edition is intended primarily for the use of students in the University of Oxford.

CONTENTS.

	Page
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	I
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ	47
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	101
ΑΙΑΣ	143
ΗΛΕΚΤΡΑ	187
ΤΡΑΞΙΝΙΑΙ	235
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	275
NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES	321

11-

ΟΙΔΙΠΟΤΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

8

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων

Θηβαίων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαίου.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

There is also a *παραχορίγυμα* to represent the suppliants who throng the altars of the house of Oedipus in the opening scene.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὭΩ ΤΕΚΝΑ, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θάζετε
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμένοι;
πόλις δ' δμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
δμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων
ἀγὸς δικαῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὁδὸς ἐλήλυθα,
δ πᾶσι κλεωὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἄλλ', ὁ γεραέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνέν, τίν τρόπῳ καθέστατε
δείσαντες ἢ στρέψαντες; ὡς θέλοντος δν
ἐμοῦ προσαρκέν πᾶν· δυσάλγητος γάρ δν
εἶη τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν.

5

10

ΙΕΡΕΥΣ.
ἄλλ', ὁ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
όρᾶς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖστι τοῖς σοῖς, οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἰερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἵδε τ' ἡθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμένον
ἀγοράσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαυτείᾳ σποδῷ.
πόλις γάρ, ὁσπερ καῦτὸς εἰσορᾶς, ἄγαν
ἥδη σαλεύει κάνακουφίσται κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἴα τε φοινίου σάλουν,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε

15

20

25

ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δὲ πυρφόρος θεός
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ὑφ' οὐ κενοῦται δῶμα Καδμείον· μέλας δὲ
*Αἰδης στεναγμοῖς καὶ γύναις πλουτίζεται. 30
θεόντι μέν νυν οὐκ ἴστούμενον σ' ἔγῳ
οὐδὲ οἴδε παῖδες ἔζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς.
Ως τ' ἔξελυσας, ἀστυ Καδμείον μολών,
σκληρᾶς ἀουδοῦ δασμὸν διν παρείχομεν
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἔξειδως πλέον
οὐδὲ ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
λέγει νομίζεις θ' ἡμὸν ὀρθῶσαι βίον.
νῦν τοῦτον πάσιν Οἰδίπον κάρα,
ἴκετεύομέν σε πάντες οἴδε πρόστροποι
ἀλκήν των εὐρεῖν ἡμίν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας, εἴτ' απ' ἀνδρὸς οἰσθά πουν· 40
ώς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ἔνυμφορὰς
ζώσας ὁρῷ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθι, δὲ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν
ἴθι, εὐλαβήθηθε· ως σὲ νῦν μὲν ηδὲ γῆ
σωτῆρα κλήξει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
στάντες τοῦτος δρόθον καὶ πεσόντες ὑστερον, 45
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδε ἀνόρθωσον πόλιν.
δρυιθεὶς γάρ καὶ τὴν τότε αἰστίφ τύχην
παρέσχες ἡμῖν, καὶ ταῦντας ἵσος γενοῦ.
ώς εἴπερ ἄρκεις τῆσδε γῆς, ὡσπερ κρατεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἡ κενῆς κρατεῖν· 50
ώς οὐδέν εἰστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ἔνυοικούντων ἔσω.
ΟΙ. δὲ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κούκ ταγνωτά μοι
προσήλθεθ' ἴμειροντες. εὐ γάρ οὐδὲ ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ως ἔγῳ 55
60

οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ Ἰσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἀλγος εἰς ἐν ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτόν, κούδεν' ἄλλον, η δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε κάμε καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
 ὁστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὔδοντά μ' ἔξεγειρετε,
 ἀλλ' ἵστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἀλθόντα φροντίδος πλάνοις.
 ήν δ' εὐ σκοπῶν εὑρισκον ἵασιν μόνην,
 ταῦτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικά
 ἔπειμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιδ' ὅ τι
 δρῶν ή τί φωνῶν τήνδε ῥυταίμην πόλιν.
 καὶ μ' ἡμαρ ήδη ἔνυμετρούμενον χρόνῳ
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
 ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.

65

ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγώ κακὸς
 μὴ δρῶν ἀν εἶην πάνθ' ὅσ' ἀν δηλοῖ θεός.

75

IE. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἴπας οἴδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.
 OI. ὀναξ "Απολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῷ
 σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὀστεπερ ὅμματι.
 IE. ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἥδυς. οὐ γὰρ ἀν κάρα
 πολυστεφής δοδ' εἰρπε παγκάρπου δάφνης.
 OI. τάχ' εἰσόμεσθα· ἔνυμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
 τίν' ἥμιν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

80

ΚΡΕΩΝ.

ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὄρθδον ἔξελθόντα, πάντ' ἀν εὐτυχεῖν.
 OI. ἔστιν δὲ ποίον τοῦπος; οὐτε γὰρ θρασὺς
 οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.
 KP. εἰ τῶνδε χρῆσεις πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔστω.
 OI. ἐς πάντας αὐδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω

90

τὸ πένθος ἡ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι. 95

ΚΡ. λέγομ' ἀν οἵ ἥκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
ἀνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ^ν
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδὲ ἀνήκεστον τρέφειν.

ΟΙ. ποίφ καθαρμῷ; τίς δὲ τρόπος τῆς ἔνυμφορᾶς;

ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας, ἡ φύν φόνον πάλιν
λύνοντας, ὡς τόδε ἀλμα χειμάζον πόλιν. 100

ΟΙ. ποίουν γάρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;

ΚΡ. ἡν ἡμῖν, δωναξ, Λάιός ποθ' ἡγεμῶν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδε ἀπευθύνειν πόλιν.

ΟΙ. ἔξιοδ' ἀκούων οὐ γάρ εἰσεῖδόν γέ τω. 105

ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοῖντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.

ΟΙ. οἱ δέ εἰσι ποὺ γῆς; ποὺν τόδε εὐρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;

ΚΡ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ. τὸ δέ ζητούμενον
ἀλωτὸν, ἔκφεύγει δέ τάμελούμενον. 110

ΟΙ. πότερα δέ ἐν οἴκοις, ἡν ἀγροῖς δὲ Λάιος,
ἡ γῆς ἐπ' ἀλλης τῷδε συμπίπτει φύνω;

ΚΡ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδήμων, πάλιν
πρὸς οἴκον οὐκέτι ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115

ΟΙ. οὐδέ ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὅδον
κατέδειν, *οὐ τις ἐκμαθὼν ἔχρήσατ' ἄν;

ΚΡ. θηῆσκουσι γάρ, πλὴν εἰς τις, δε φόβῳ φυγῶν
δὲν εἰδει πλὴν ἐν οὐδὲν εἰχει εἰδὼς φράσαι.

ΟΙ. τὸ ποῖον; ἐν γάρ πόλλ' ἀν ἔξεινοι μαθεῖν,
ἀρχὴν βραχέαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος. 120

ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾶ
ρώμη κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.

ΟΙ. πῶς οὖν δὲ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσετ' ἐνθένδ', εἰς τόδε ἀν τολμης ἔβη; 125

ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἡν Λαῖον δὲ ὀλωλότος,
οὐδεὶς ἀρωγὸς εἰς κακοῖς ἐγίγνετο.

ΟΙ. κακὸν δὲ ποίον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσούσης εἰργε τοῦτ' ἔξειδέραι;
ΚΡ. ἡ ποικιλφόδος Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τάφανη προστήγετο.
ΟΙ. ἀλλ' ἔξι παρχῆς αὐθὶς αὐτὸς ἔγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γάρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸς τοῦ θανόντος τίνος ἔθεσθ' ἐπιστροφήν
ῶστ' ἐνδίκως δῆψεσθε κάμε σύμμαχον,
γῇ τῆδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἀμα.
ὑπὲρ γάρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γάρ ἦν ἐκεῖνον δικτανῶν τάχ' ἀν
κάμ' ἀν τοιαυτῇ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἴστασθε, τούσδε ἄραντες ἵκτηρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν δᾶς ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἡ γάρ εὐτυχεῖς
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', η πεπτωκότες.
ΙΕ. δι παῖδες, ίστώμεσθα. τῶνδε γάρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὁν δδ' ἔξαγγέλλεται.
Φοῖβος δὲ δέμηφας τάσδε μαντείας ἀμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ μόσου παντοτήριος.
150

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α. διὸς ἀδνεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμαι, φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων,
ἴητε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοι δέζόμενος τί μοι ἡ νέον
ἡ περιτελλομέναις ὤραις πάλιν ἔξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, δι χρυσέας τέκνον 'Ελπίδος, ἀμβροτε Φάμα.
ἀντ.α. πρώτα σε κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἀμβροτ' Αθάνα,
γαιάσχόν τ' ἀδελφεάν
"Αρτέμιν, ἀ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,

καὶ Φοῖβον ἔκαβολον, ἵω
τρισσὸι ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ ὄρυμένας πόλει
ἡνύσατ' ἔκτοπίαν φλόγα πήματος, ἐλθετε καὶ νῦν.

στρ.β. ὁ πότοι, ἀνάριθμα γάρ φέρω
πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπτας στολος, οὐδὲ ἔνι φροντίδος ἔγχος
φ τις ἀλέξεται. οὐτε γάρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αἴξεται οὐτε τόκοισιν
ιηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναικες·
ἄλλον δ' ἀν ἀλλφ προσίδοις ἅπερ εὔπτερον ὄρυν
κρέιστον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ·

ἀντ.β. ὁν πόλις ἀνάριθμος ἀλλυται·
ηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδφ θαναταφόρα κεῖται ἀνοίκτως·
ἐν δὲ ἀλοχοι πολαι τ' ἐπὶ ματέρες
ἀκτὰν παρὰ βώμοιν ἀλλοθεν ἀλλαι
λυγρῶν πόνων ἵκτῆρες ἐπιστενάχουσιν.
παιὰν δὲ λάμπει στονύσσα τε γῆρας ὅμαυλος·
ῶν ὑπερ, ὁ χρυσέα θύγατερ Διός,
εὐώπα πέμψον ἀλκάν·

στρ.γ. "Αρεά τε τὸν μαλερόν, δε νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόατος ἀντιάζων,
παλίσσοντον δράμημα νωτίσαι πάτρας·
ἐπουρον εἴτ' ἐσ μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας
εἴτ' ἐσ τὸν ἀπόξενον ὄρμον
Θρήκιον κλύδωνα·
τέλει γάρ εἴ τι νὺξ ἀφῆ,
τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
τόν, ὁ πυρφόρων
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
ὁ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σφ φθίσον κεραυνό.
ἀντ.γ. Λύκει ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν
βέλεα θελοιμ' ἀν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι

ἀρωγὰ προσταθέντα, τάς τε πυρφόρους
 Ἀρτέμιδος αἰγλασ, ἔνν αἰς
 Λύκι' ὅρεα διάσσει·
 τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
 τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,
 οἰνῶπα Βάκχον εἴτον,
 Μαινάδων ὁμόστολον
 πελασθῆμαι φλέγοντ'
 ἀγλαώπι * * *
 πεύκα π' τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
 210
 ΟΙ. αἰτεῖς· ἀ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
 κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ ὑπηρετεῖν,
 ἀλκήν λάθοις ἀν κάνακονφισιν κακῶν·
 ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδε ἔξερω,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γάρ ἀν μακρὰν
 ἵχνευον αὐτόρ, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
 νῦν δ', ὑστερος γάρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
 ὑμῖν προφωτῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
 δόστις ποθ' ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 220
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
 κεὶ μὲν φοβεῖται, τούπικλημ' ὑπεξελῶν
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γάρ ἀλλο μὲν
 ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἀπεισιν ἀσφαλής·
 εἰ δ' αὐ τις ἀλλον οἰδεν ἐξ ἀλλης χθονὸς
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γάρ
 κέρδος τελῶ 'γὼ χὴ χάρις προσκείσεται.
 εἰ δ' αὐ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἡ φῦλον
 δείστας ἀπώσει τοῦπος ἡ χαῖτον τόδε,
 230
 ἀκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, δόστις ἐστί, γῆς
 τῆσδ', ης ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνέν τινά,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαίστι μήτε θύμασιν

κοινὸν ποιεῖσθαι, μῆτε χέριψθος νέμειν·
ώθειν δὲ ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μάσματος
τοῦδε ἡμῖν ὅντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντείον ἐξέφηνε ἀρτίως ἐμοί.

ἔγὼ μὲν οὖν τούσδε τῷ τε δαιμόνι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θαυμάτι σύμμαχος πέλω·
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἰς ὃν λεληθεὶς εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἀμορον ἐκτρίψαι βίον.

ἐπεύχομαι δὲ, οἴκουσιν εἰς ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν διπέρ τούσδε ἀρτίως ἡρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδε τε
γῆς δοῦλος ἀκάρπως καθέως ἐφθαρμένης.

οὐδὲ εἰς γάρ ἡν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἡν οὔτως ἔαν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' δλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δὲ ἐπεὶ κυρώ τ' ἔγὼ
ἔχων μὲν ἀρχάς, διὸ ἐκεῖνος εἰχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναιχὸν δύμασπορον,
κοινῶν τε παίδων κοινὸν ἄν, εἰ κείνῳ γένος

μὴ ὀδυστύχησεν, ἡν δὲν ἐκπεφυκότα,
νῦν δὲ ἐσ τὸ κείνου κράτ' ἐνήλασθ' ἡ τύχη·
ἀνθ' ὃν ἔγὼ τάδ', ὀσπερὲ τούμοῦ πατρός,
ὑπερμαχῶντας κάπτε πάντ' ἀφίξομαι
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τὸν Ἀγήνορος·
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοὺς
μῆτ' ἀροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ
μῆτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι κάτι τοῦδε ἔχθιον·
ὑμῖν δὲ τοῖς ἀλλοισι Καδμείοις, δοσοις

240

245

250

255

260

265

270

τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ή τε σύμμαχος Δίκη
χοὶ πάντες εὐνεῖεν εἰσαεὶ θεοί. 275

ΧΟ. ὁσπερ μ' ἀραιὸν ἔλαβες, ὁδ', ἀναξ, ἐρῶ.
οὗτ' ἔκτανον γὰρ οὗτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζῆτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται ποτε.

ΟΙ. δίκαιος ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἀν μὴ θέλωσιν οὐδὲ ἀν εἰς δύναντ' ἀνήρ.
ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἀν λέγοιμ' ἀμοὶ δοκεῖ.

ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἔστι, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
ΧΟ. ἀνακτὸς ἀνακτὶ ταῦθ' ὀρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίᾳν, παρ' οὐδὲ τις ἀν
σκοπῶν τάδ', ἀναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα. 280

ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἐπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὸν θαυμάζεται.

ΧΟ. καὶ μήν τά γ' ἀλλα κωφὰ καὶ παλαῖ ἐπη.
ΟΙ. τὰ ποῖα τάῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων οὐδοιπόρων.

ΟΙ. ἥκουσα κάγω· τὸν δ' ἴδοντ' οὐδεὶς ὄρα.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειμάτων ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδε ἄρας. 295

ΟΙ. φέ μή ὅστι δρῶντι τάρβος, οὐδὲ ἔπος φοβεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγχων αὐτὸν ἔστω· οἰδὲ γὰρ
τὸν θεῖον ἥδη μάντιν ὁδὸν ἄγουσιν, φέ
τάληθες ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.

ΟΙ. ὁ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ', οὐράνια τε καὶ χθονοστιβῆ,
πολιν μέν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δὲ δύμας
οἴδα νόσφι σύνεστιν· ἥς σε προστάτην
σωτῆρά τ', ἀναξ, μοῦνον ἔξευρίσκομεν.
Φοίβος γάρ, εἴ καὶ μὴ κλύνεις τῶν ἀγγελῶν,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἀν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος, 300

305

εὶς τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες εὐ³¹⁰
κτείναιμεν, ἡ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σὺ δὲ οὖν φθονήσας μῆτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν
μῆτ' εἴ τιν' ἀλλην μαντικῆς ἔχεις ὅδον,
ρῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ρῦσαι δὲ ἐμέ,
ρῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότου.
ἐν σοὶ γὰρ ἐγμένην ἀνδρα δὲ ὀφελεῖν ἀφ' ὅν
ἔχοι τε καὶ δύναστο κάλλιστος πόλιν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μῆτ τέλη
λύη φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγώ
εἰδὼς διώλεστον οὐ γὰρ ἀν δεῦρ' ίκόμην.

ΟΙ. τί δὲ στοι; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
ΤΕ. ἀφεις μὲν εἰς οἴκους ῥῆστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ³¹⁵
κάγῳ διοίσω τούμον, ἦν ἐμοὶ πίθη.
ΟΙ. οὕτ' ἔννομος εἰπας οὕτε προσφιλῆ πόλει
τῆρος, η σ' ἔθρεψε, τήνδε ἀποστερῶν φάτιν.
ΤΕ. δρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἵδν
πρὸς καιρόν ὡς οὖν μηδὲ ἐγὼ ταῦτὸν πάθω.
ΟΙ. μῆτ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ³²⁰
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἴδε ίκτήριοι.
ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτο. ἐγὼ δὲ οὐ μῆτ ποτε
τραῦμ' ὡς ἀν εἴπω μῆτ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.
ΟΙ. τί φήσι; ἔννειδῶς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἔννοεῖς³²⁵
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕ. ἐγὼ οὕτ' ἐμαυτὸν οὕτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἀλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἀν πύθοιό μου.
ΟΙ. οὐκ, δὲ κακῶς κάκιστε, καὶ γὰρ ἀν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἔξερεῖς ποτέ,
ἀλλ' ὅδε ἀτεγκτος κάτελεύτητος φανεῖ;
ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δὲ δύο
ναιόνταν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἀν οὐκ ἀν ὀργίζοιτο ἐπη
κλύων, δὲ νῦν σὺ τήνδε ἀτιμάζεις πόλιν;³³⁰

ΤΕ. ήξει γάρ αὐτά, καν ἐγώ σιγῇ στέγω.
 ΟΙ. οὐκοῦν δὲ γ' ήξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
 ΤΕ. οὐκ ἀν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ', εἰ θέλεις,
 θυμὸν δὲ ὀργῆς ἡτις ἀγριωτάτη.
 ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γάρ οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
 ἀπερ ἔννημό. Ἰσθι γάρ δοκῶν ἐμοὶ
 καὶ ἔνυμφτεύσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', δσον
 μὴ χερσὶ καίνων εἰ δὲ ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἀν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἰναι μόνου.
 ΤΕ. ἀληθὲς; ἐννέπω δὲ τῷ κηρύγματι *
 φπερ προεῖπας ἐμμένειν, καὶ δὲ ημέρας
 τῆς νῦν προσαυδάν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
 ὡς δητι γῆς τῆσδε ἀνοσίφ μάστορι.
 ΟΙ. οὔτως ἀναιδῶς ἔξεκίνησας τόδε
 τὸ δῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
 ΤΕ. πέφενγα· τάλληθες γάρ ίσχυν τρέφω.
 ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γάρ ἐκ γε τῆς τέχνης.
 ΤΕ. πρὸς σοῦ σὺ γάρ μ' ἀκοντα προντρέψω λέγειν.
 ΟΙ. ποῖον λόγουν; λέγ' αὐθίς, ὡς μᾶλλον μάθω.
 ΤΕ. οὐχὶ ἔννηκας πρόσθεν; ή καὶ πειρᾶ *λόγῳ;
 ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν ἀλλ' αὐθίς φράσον.
 ΤΕ. φονέα σε φημὶ τάνδρὸς οὐν ζητεῖς κυρεῖν.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
 ΤΕ. εἴπω τι δῆτα καλλ', ὦν ὀργίζῃ πλέον;
 ΟΙ. δσον γε χρῆσεις ὡς μάτην εἰρήσεται.
 ΤΕ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
 αἰσχισθ' ὀμλοῦντ', οὐδὲ δρῶν ἵν' εἰ κακοῦ.
 ΟΙ. ή καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
 ΤΕ. εἴπερ τι γ' ἔστι τῆς ἀληθείας σθένος.
 ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοὶ· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
 τυφλὸς τά τ' ὀντα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἰ.
 ΤΕ. σὺ δὲ ἀθλίος γε ταῦτ' ὀνειδίζων, δὲ σοὶ
 οὐδεὶς οὐχὶ τῶνδε ὀνειδιεῖ τάχα.
 ΟΙ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ

345

350

355

360

365

370

μήτ' ἀλλον, ὅστις φῶς δρᾶ, βλάψαι ποτ' ἀν. 375

ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἰκανὸς Ἀπόδλων, φ' τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.

ΟΙ. Κρέοντος, ή σοῦ ταῦτα τάξευρήματα;

ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

ΟΙ. ὁ πλοῦτε καὶ τυραννί καὶ τέχνη τέχνης 380
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν δ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις
δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείριστεν,
ταύτης Κρέων δ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος 385
λάθρο μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἴμειρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιώνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ ἔφυ τυφλός.
ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἰ σαφής; 390
πῶς οὐχ, δθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ηῦδας τι τοῦσδε ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τούποντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
ἡν οὗτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προύφαντης ἔχων 395
οὗτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν ἀλλ' ἐγὼ μολών,
δ μηδὲν εἶδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών
δν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκάν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
ἀγηλατήσειν εἰ δὲ μὴ δόκεις γέρων
εἶναι, παθῶν ἔγνως ἀν οὐκ περ φρονεῖς.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδε ἔπη
δργῆ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ.
δεῖ δού τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ 405
μαντεῖ ἀριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἔξιστωτέον τὸ γοῦν

Ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κάγῳ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῷ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίφ·
ῶστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὀνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κού βλέπεις ἵν' εἰ κακοῦ,
οὐδὲ ἔνθα ναίεις, οὐδὲ ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἀρ' οἰσθ' ἀφ' ὅν εἰ; καὶ λέληθας ἔχθρὸς ὅν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κάπι γῆς ἄνω,
καὶ σ' ἀμφιπλήξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἔλαπος ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὅρθ', ἐπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποίος οὐκ ἔσται λιμήν,
ποίος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, δν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλήθος οὐκ ἐπαισθάνει κυκῶν,
ἄσ' ἔξιστοι σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τούμον στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

410

415

420

425

ΟΙ. η ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐνέ εἰς δλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἀπει;

430

ΤΕ. οὐδὲ ίκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.

ΟΙ. οὐ γάρ τι σ' ἥδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῆ σ' ἀνοίκους τοὺς ἐμοὺς ἐστελάμην.

ΤΕ. ήμεις τοιούδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.

435

ΟΙ. ποίοισι; μένον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
ΤΕ. ήδ' ήμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.

ΟΙ. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνυκτὰ κάσαφῆ λέγεις.

ΤΕ. οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εύρίσκειν ἔφυς;

440

ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνείδιζ, οἷς ἔμ' εύρήσεις μέγαν.

ΤΕ. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.

ΟΙ. ἀλλ' εὶ πόλιν τήρδ' ἔξέσωσ', οὗ μοι μέλει.
 ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν καὶ σύ, πᾶν, κόμιζέ με.
 ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'. ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν
 δχλεῖς, συθείς τ' ἀν οὐκ ἀν ἀλγύναις πλέον. 445

ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμι δὲν οὐνεκὲ δῆθον, οὐ τὸ σὸν
 δείσας πρόσωπον· οὐ γάρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
 λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, δὲν πάλαι
 ζητεῖς ἀπειλῶν κάνακηρύσσων φόνον
 τὸν Λαίειον, οὐτός ἔστιν ἐνθάδε,
 ξένος λόγῳ μέτουκος, εἴτα δὲν ἔγγενῆς
 φανήσεται Θηβαῖος, οὐδὲ δὲν ζητεῖται
 τῇ ξυμφορῇ· τυφλὸς γάρ ἐκ δεδορκότος
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
 σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται. 455

φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
 ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ δὲν ἔφυ
 γυναικὸς οὐδὲ καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 δρμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἡσα
 εῖσω λογίζουν· καὶ λάθης ἐψευσμένον,
 φάσκειν οὐδὲ δημιουργοῦ μηδὲν φρονεῖν. 460

ΧΟ. στρ.α. τίς ὄντων ἀ θεοπλέπεια Δελφὶς εἰπε πέτρα
 ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίασι χερσίν;
 δῶρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φυγὰ πόδα νωμᾶν.
 ἔνοπλος γάρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς δὲ Διὸς γενέτας,
 δειναὶ δὲν ἄμ' ἔπονται 470

Κῆρες ἀναπλάκητοι.
 ἀντ.α. Ἐλαμψε γάρ τον οὐφέντος ἀρτίως φανεῖσα
 φάμα Παρνασσοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἵχνεύειν. 475

φοιτὴ γάρ ὑπὸ ἀγρίαν
 ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πετραῖος τὸν ταῦρος,

μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480
μαντεῖα· τὰ δὲ ἀεὶ
ζῶντα περιποτᾶται.

στρ.β. δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας, 483
οὗτε δοκοῦντ' οὗτ' ἀποφάστοινθ'. ὅ τι λέξω δὲ ἀπορῶ. 485
πέτομαι δὲ ἐλπίσων οὗτ' ἐνθάδ' ὅρῶν οὗτ' ὀπίσω.
τί γὰρ ἡ Λαβδακίδαις ἡ [ταῦν πω
τῷ Πολύθου νεῖκος ἔκειτ' οὗτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ' οὗτε
ἔμαθον, * * * πρὸς ὅτου δὴ βασάνω
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἰμί Οἰδίποδα Λαβδακίδαις 495
ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.

ἀντ.β. ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὁ τὸν Απολλων ἔνυετοι καὶ τὰ βροτῶν
εἰδότες ἀνδρῶν δὲ ὅτι μάντις πλέον ἡ γὰρ φέρεται, 500
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής· σοφίᾳ δὲ δὲν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ. [καταφαίην.
ἀλλ' οὗποτ' ἔγωγ' ἄν, πρὶν ἴδοιμ' ὅρθὸν ἔπος, μεμφομένων ἀν
φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἥλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὁφθῇ βασάνω δὲ ἀδύπολις· τῷ ἀπ' ἐμάς
φρενὸς οὕποτ' ὀφλήσει κακίαν. 511

ΚΡ. ἀνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἔνυμφοραις 515
ταῖς νῦν νομίζει πρός γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὗτοι βίου μοι τοῦ μακράίνων πόθος,
φέροντες τήνδε βάξιν. ὅν γὰρ εἰς ἀπλούν
ἡ ἔνημά μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰς κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἥλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἀν
δρυγῇ βιασθὲν μᾶλλον ἡ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦ πρὸς δὲ ἐφάνθη ταῖς ἔμαῖς γνώμαις ὅτι 525
πεισθεὶς δὲ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοις;

ΧΟ. ηνδάτο μὲν τάδ', οίδα δ' οὐ γνώμη τίνι.
 ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κάξ ὄρθης φρενὸς
 κατηγορεῖτο τούπτελημα τοῦτο μου;
 ΧΟ. οὐκ οἰδ'. ἀ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὄρῶ.
 αὐτὸς δ' δδ' ἥδη δωμάτων ἔξω περᾶ.
 ΟΙ. οὖτος σύ, πῶς δεῦρ' ἥλθεις; ή τοσόνδ' ἔχεις
 τολμησ πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
 ἵκου, φονεὺς διν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς
 ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
 φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ή μωρίαν
 ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ ταῦτ' ἐβούλευσω ποιεῖν;
 ή τοῦργον ὡς οὐ γνωρίσοιμι σου τόδε
 δόλῳ προσέρπον κούκ ἀλεξίσιμην μαθών;
 δρ' οὐχὶ μῶρόν ἔστι τούγχείρημά σου,
 ἀνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηρᾶν, δ πλήθει χρήμασίν θ' ἀλίσκεται;
 ΚΡ. οἰσθ' ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
 ἵσ' ἀντάκουσον, κάτα κρίν' αὐτὸς μαθών.
 ΟΙ. λέγειν σὺν δεινός, μανθάνειν δ' ἔγὼ κακὸς
 σοῦ· δυσμενῆ γάρ καὶ βαρύν σ' εῦρηκ' ἐμοὶ.
 ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸν νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἔρῶ.
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸν μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακός.
 ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
 εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὄρθως φρονεῖς.
 ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κικῶς
 δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
 ΚΡ. ξύμφημι σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρῆσθας Ἀτὲ δὲ
 πάθημ' ὅποιον φῆς παθεῖν δίδασκέ με.
 ΟΙ. ἔπειθες, ή οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ¹
 τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;
 ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἴμι τῷ βουλεύματι.
 ΟΙ. πόσον τιν' ἥδη δῆθ' δ Λάιος χρόνον
 δέδρακε ποίον ἔργον; οὐ γὰρ ἐνιοῶ.
 ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θυνασίμῳ χειρώματι;

530

535

540

545

550

555

560

ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἀν μετρηθεῖεν χρόνοι.
 ΟΙ. τότ' οὐν δ μάντις οὐτος ἡν ἐν τῇ τέχνῃ;
 ΚΡ. σοφός γ' διμίως κακὸς ἵστου τιμώμενος.
 ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
 ΚΡ. οὗκον ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
 ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θαυμόντος ἔσχετε;
 ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κούκη ἡκούσαμεν.
 ΟΙ. πῶς οὖν τόδι οὐτος δ σοφὸς οὐκ ηδα τάδε;
 ΚΡ. οὐκ οἰδ'. ἐφ' οἰς γάρ μη φρονῶ σιγάν φιλῶ.
 ΟΙ. τοσόνδε γ' οἰσθα καὶ λέγοις ἀν εὖ φρονῶν.
 ΚΡ. ποιοι τόδι; εἰ γάρ οἰδά γ', οὐκ ἀρητσομαι.
 ΟΙ. ὀδούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
 οὐκ ἄν ποτ' εἴπε Λαίου διαφθοράς.
 ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδι, αὐτὸς οἰσθ'. ἐγὼ δέ σου
 μαθεῖεν δικαῶ ταῦθι ἀπέρ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
 ΟΙ. ἐκμάνθαν'. οὐ γάρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
 ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφήν την ἐμὴν γῆμας ἔχεις;
 ΟΙ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν δν ἀνιστορεῖς.
 ΚΡ. ἄρχεις δ' ἔκεινη ταῦτα γῆς ἵστον νέμων;
 ΟΙ. ἀν οὐθὲνοσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
 ΚΡ. οὗκοντις σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
 ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἰ τιν' ἀν δοκεῖς
 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον οὐ
 ἀτρευτον εύδοντ', εἰ τά γ' αὐθ' ἔχει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὕτ' αὐτὸς ἴμείρων ἔφυν
 τύραννος εἴναι μᾶλλον οὐ τύραννα δρᾶν,
 οὕτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γάρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω,
 εἰ δ' αὐτὸς ἡρχον, πολλὰ καν ἄκων ἔδρων. 590
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
 οὗπω τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ

ώστ' ἀλλα χρῆσιν ἡ τὰ σὸν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χρῆσοντες ἐκκαλοῦσι με·
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ κεύν ἀν λάθοιμ' ἀφεὶς τάδε;
 οὐκ ἀν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὕτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν
 οὗτ' ἀν μετ' ἀλλού δρῶντος ἀν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἤνω
 πεύθουν τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι.
 τοῦτ' ἀλλ', ἐάν με τῷ τεραστόπῳ λάβῃς 605
 κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἀπλῆ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῆ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.
 γνώμῃ δ' ἀδήλωφ μή με χωρὶς αἰτιώ.
 οὐ γάρ δίκαιον οὕτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὕτε τοὺς χρηστοὺς κακούς. 610
 φίλοι γάρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἵσον λέγω
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, διν πλείστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος,
 κακὸν δὲ κάνεν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μᾶρα. 615
 XΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ περεῖν,
 ἀναξ· φρονεῖν γάρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
 OI. ὅταν ταχύς τίς οὐπιβουλεύων λάθρα
 χωρῆ, ταχὺν δεῖ κάμε βουλεύειν πάλι.
 εἰ δὲ ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦθε μὲν 620
 πεπραγμέν' ἔσται, τάμα δὲ ἡμαρτημένα.
 KP. τί δῆτα χρῆσις; ἡ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
 OI. ἥκιστα· θήσκειν οὐ φυγεῖν σε βούλομαι
 * * ὅταν προδείξῃς οών ἔστι τὸ φθονεῖν.
 * * ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις; 625
 KP. οὐ γάρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. OI. τὸ γοῦν ἐμόν.
 KP. ἀλλ' ἐξ ἵσου δεῖ κάμον. OI. ἀλλ' ἔφυς κακός.
 KP. εἰ δέ ἔννήσις μηδέν; OI. ἀρκτέον γ' ὅμως.

ΚΡ. οὗτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὁ πόλις πολις.

ΚΡ. κάμοι πολεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

630

ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὄρῳ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἡς
τὸ νῦν παρεστὸς νείκος εὐ θέσθαι χρεών.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί τὴν ἄβουλον, ὁ ταλαιπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπίρασθ'; οὐδὲ ἐπαισχύνεσθε, γῆς
οὗτῳ νοσούσης, ἵδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλλος εἰς μέγ' οἴστετε;

635

ΚΡ. ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δρᾶσαι δικαιοι, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν,
ἡ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἡ κτεῖναι λαβών.

640

ΟΙ. ξύμφημε· δρῶντα γάρ νυ, ὁ γύναι, κακῶς
εἴληφε τούμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.

ΚΡ. μή νυν ὀνάιμην, ἀλλ' ἀραιος, εἴς σέ τι
δέδρακ', δλοίμην, δων ἐπαιτιά με δρᾶν.

645

ΙΟ. ὁ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
ἔπειτα κάμε τούσδε θ' οἱ πάρεισι σοι.

ΧΟ. στρα. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίστομαι.

649

ΟΙ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθιο;

ΧΟ. τὸν οὗτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταιδεσαι.

ΟΙ. οἰσθ' οὐν ἀ χρῆσεις; ΧΟ. οἴδα. ΟΙ. φράζε δῆτ' τί φῆς;

ΧΟ. τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἀτιμον βαλεῖν.

656

ΟΙ. εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆσε, ἐμοὶ
ζητῶν ὅλεθρον ἡ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΧΟ. στρ.β. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεδν πρόμον
"Αλιον ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον

660

ὅλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.

ἀλλά μοι δυσμόρῳ γά φθίνουσα
τρύχει ψυχάν, καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ

665

προσάψει τοῖς πᾶλαι τὰ πρὸς σφῆν.

ΟΙ. δ δ' οὐδὲ ιτω, κεὶ χρή με παντελῶς θανεῖν, 669
 ἷ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
 τὸ γάρ σύν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτείρω στόμα
 ἐλεινὸν· οὐτος δ', ἐνθ' ἀν ἡ, στυγήσεται.

ΚΡ. στυγνὸν μὲν εἴκων δῆλος εἰ, βαρὺς δ', ὅταν
 θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
 αἴταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγυσταί φέρειν. 675

ΟΙ. οἴκουν μ' ἔάσεις κάκτος εἰ; ΚΡ. πορεύσομαι,
 σοῦ μὲν τυχῷν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ισος.

ΧΟ. ἀντ.α. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; 678

ΙΟ. μαθοῦνσά γ' ητις ἡ τύχη.

ΧΟ. δόκησις ἀγνώς λόγων ἥλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ὑδικον.

ΙΟ. ἀμφοῦ ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι. ΙΟ. καὶ τίς ἡν λόγος;

ΧΟ. ἀλις ἔμοιγ', ἀλις, γῆς προπονούμενας, 685
 φαίνεται ἐνθ' Ἑληξεν, αὐτὸν μένειν.

ΟΙ. ὁρᾶς ἵν' ἡκεις, ἀγαθὸς δων γνώμην ἀνήρ,
 τούμδον παρείσ καὶ καταμβλύνων κέαρ;

ΧΟ. ἀντ.β. δωαξ, εἴπον μὲν οὐχ ἀπαξ μόνον,
 ἵσθι δὲ παραφρόνιμον, ἀπορον ἐπὶ φρόνιμα
 πεφάνθαι μ' ἄν, εἰ σε νοσφίζομαι,
 ὃς τ' ἐμάν γάν φίλαν ἐν πόνοισιν
 ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὔρισας, 689
 ταῦν τ' εὑπομπος, εἰ δύναιο.

ΙΟ. πρὸς θεῶν διδαξον κάμ', ἀναξ, ὅτου ποτὲ
 μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.

ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γάρ τῶνδ' ἐσ πλέον, γύναι, σέβω·
 Κρέοντος, οἵα μοι βεβουλευκὼς ἔχει.

ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.

ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαιὸν καθεστάναι.

ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδώς, ἷ μαθὼν ἄλλουν πάρα;

ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ
 τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα. 705

ΙΟ. σύ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν δων λέγεις πέρι

ἐμοῦν πάκουσον καὶ μάθ' οῦνεκ' ἔστι σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
γρησμὸς γὰρ ἡλθε Λαῖψ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ώς αὐτὸν ἦξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κάκείνου πάρα.
καὶ τὸν μέν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ἔνεοι ποτὲ
λησταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς δμαξῖτοῖς.
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καὶ νῦν ἄρθρα κένως ἐνζεύχας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
κάνταῦθ' Απόλλων οὐτ' ἐκείνον ἡγυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὐτε Λάϊον,
τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ῶν ἐντρέποντο σὺν μηδέντ τὸν γὰρ δν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ.
οἶδον μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κάνακίνησις φρενῶν.
ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;
οἴ. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ώς δ' Λάϊος
κατασφαγεῖν πρὸς τριπλαῖς δμαξῖτοῖς.
10. ηὐδάτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
οἴ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὐ τόδ' ἡν πάθος;
10. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῆζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταῦτὸ Δελφῶν κάπδ Δαιδαίας ἄγει.
οἴ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἔστιν οὐκεληλυθός;
10. σχεδόν τι πρόσθεν ἡ σὺν τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνουν τοῦτ' ἐκπρύχθη πόλει.
οἴ. δὲ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευνται πέρι;
10. τί δ' ἔστι σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
οἴ. μῆπω μ' ἐρώτα τὸν δὲ Λάϊον φύσιν
τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἡβῆς ἔχων.

IO. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθές κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
OI. οἵμοι τάλας· ἔους ἐμαυτὸν εἰς ἄρας
δεινὰς προβάλλων ἄρτιας οὐκ εἰδέναι. 745

IO. πῶς φήσ; ὁκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
OI. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπης ἔτι.
IO. καὶ μὴν ὁκνῶ μέν, ἀ δ' ἀν ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.
OI. πότερον ἔχωρει βαύσις, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας, οἵ ἀνὴρ ἀρχηγέτης; 750

IO. πέντ' ἡσαν οἱ ἔνυμπατες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάιον μία.
OI. αἰαῖ, τάδ' ἥδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755

IO. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
OI. ἦ καν δόμοισι τυγχάνει ταῦν παρών;
IO. οὐ δῆτ'. ἀφ' οὐ γάρ κείθεν ἥλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἰδ̄ ἔχοντα Λάιόν τ' ὀλωλότα,
ἔξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θηγὼν 760
ἀγρούς σφε πέμψαι καπὶ ποιμνίων νομάς,
ώς πλείστοι εἴη τοῦδ' ἀποπτας ἄστεως·
καπτεμψ' ἐγώ νιν· ἀξιος γάρ * ως γ' ἀνὴρ
δούλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
OI. πῶς ἀν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765

IO. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσσαι;
OI. δέδοικ' ἐμαυτόν, δὲ γύναι, μὴ πολλ' ἄγαν
εἰρημέν' ἦ μοι δι' ἄ νιν εἰσιθεῖν θέλω.
IO. ἀλλ' ἵξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
καγώ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοτ', ἄναξ. 770

OI. κού μὴ στερηθῆς γ' ἐσ τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦν βεβῶτος. τῷ γὰρ ἀν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἀν ἦ σοὶ διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἵων;
ἐμοὶ πατήρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μάτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἡγόμην δ' ἀνὴρ 775

ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
καλεῖ παρ' οὐνφ πλαστὸς ὡς ἔτην πατρί. 780
κάγω θαρυνθείς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θάτερα δ' ἵων πέλας
μητρὸς πατρός τ' ἡλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
τοῦνειδος ἥγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κάγω τὰ μὲν κείοιν ἐτερπόμην, δύμας δ'
ἔκνιζε μ' ἀεὶ τοῦθ'. ὑφείρπε γὰρ πολύ. 785
λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε, καί μ' ὁ Φοῖβος δν μὲν ικόμην
ἀτιμον ἐξέπεμψεν, ἀλλα δ' ἀθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφανη λέγων,
ώς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἀτλητὸν ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὅραν,
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 790
κάγω πακούσας ταῦτα τὴν Κοριμθίαν
ἀστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν δινείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἵκνομαι τούσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὅλλυσθαι λέγεις. 795
καί σοι, γύναι, τάληθες ἐξερῶ. τριπλῆς
δτ' ἡ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πελας,
ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κάπι πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οίον σὺ φής,
ξυνηντίαζον· καξ ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἡγεμῶν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλαυνέτην. 800
κάγω τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς· καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρα,
δχον παραστείχοντα τηρήσας μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.

οὐ μὴν ἵσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως
 σκῆπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος
 μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ἔνυμπαντας. εἰ δὲ τῷ ἔνωφ
 τούτῳ προσήκει Λαῖφ τι συγγενές,
 τίς τούδε γ' ἀνδρὸς ἐστιν ἀθλιώτερος;
 τίς ἔχθροδαίμων μᾶλλον ἀν γένοιτ' ἀνήρ;
 φὶ μὴ ἔνων ἔξεστι μηδὲ ἀστῶν τινὰ
 δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινά,
 ὀθεῖν δὲ ἀπ' οἴκων. καὶ τάδε οὕτις ἀλλος ἦν
 ἡ γὰρ πὲρ ἐμαυτῷ τάσδε ἀράς δὲ προστιθεῖς.
 λέχῃ δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμάν
 χραίνω, δι' ὑπερ πάλετ'. δρ' ἔφυν κακός;
 δρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἰ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστις τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
 μηδὲ ἐμβατεύειν πατρίδος, ἡ γάμοις με δεῖ
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 Πολυυβον, δις ἔξεφυστε κακέθρεψέ με.
 δρ' οὐκ ἀπ' ὡμοῦ ταῦτα δαιμονός τις ἀν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ἀν δροῖσι λόγον;
 μὴ δῆτα μὴ δῆτ', δὲ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίνω ἄφαντος πρόσθεν ἡ τοιάνδε ἰδεῖν
 κηλίδε ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν, δναξ, ταῦτ' οὐκίρη· ἔως δὲ ἀν οὐν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθης, ἔχει ἐλπίδα. 835

ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

ΙΟ. πεφασμένου δὲ τίς ποθεὶς ἡ προθυμία;

ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σε· ἡν γάρ εὐρεθῆ λέγων
 σοι ταῦτ', ἐγωγ' ἀν ἐκπεφευγοίην πάθος.

ΙΟ. ποίον δέ μου περισσὸν ἡκουσας λόγον;

ΟΙ. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν
 ὡς νιν κατακτείναεν. εἰ μὲν οὖν ἔτι

λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ ἀτανού-
σού γάρ γένοται ἀν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἵσος· 845
εἰ δὲ ἀνδρὸς ἐν οἰδίωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτο ἔστιν ἥδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ἔπεον.

10. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοῦπος δῶδε ἐπίστασο,
κούνιοςτιν αὐτῷ τοῦτο γένεται πάλιν·
πόλις γάρ ἡκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
εἰ δὲ οὖν τι κάκτρόποτο τοῦ πρόσθιν λόγου,
οὗτοι ποτέ, δωναξ, τόν γε Λαιόν φόνον
φανεῖ δικαίως δρθόν, ὃν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆμα παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θαπεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνος γένεται δύστηρός ποτε 855
κατέκταν, ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ἄλετο.
δοστὸν οὐχὶ μαντείας γένεται τῆδε ἐγὼ
βλέψαμεν ἀν οὐνεκὲν οὔτε τῆδε ἀν ὑστερον.

ΟΙ. καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψοι τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτο ἀφῆσ. 860

ΙΟ. πέμψω ταχύνασθε. ἀλλ' ἵωμεν ἐς δόμους,
οὐδὲν γάρ ἀν πράξαιμεν ἀν δὲν οὐ σοὶ φίλοιν.

ΧΟ. στρ.α. εἴ μοι ἔχουει φέροντι
μοῖρα τὰν εἴσεπτον ἀγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, δὲν νόμοι πρόκεισται 865
νύψιποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνώθεντες, δὲν Ὀλυμπός
πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
θυατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδὲ μάν ποτε λάθα κατακοιμάσει· 870
μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδὲ γηράσκει.

ἀντ.α. ὑθρις φυτεύει τύραννον. 873
ὑθρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
δι μὴ πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσθε
ἀπότομον [*έξ]ώρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθε οὐ ποδὶ χρησίμῳ

χρῆται. τὸ καλῶς δὲ ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμα. 880

θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἵσχων.

στρ.β. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἡ λόγῳ πορεύεται, 883

Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
δαιμόνων ἔδη σέβων,
κακά νυν ἔλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαιῶς
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται, 890
ἡ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσθ' ἀνὴρ τὸ θυμῷ βέλη
τὸ ἔρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαύδε πράξεις τίμαι,
τί δεῖ με χορεύειν; 895

ἀντ.β. οὐκέτι τὸν ἀθικτὸν εἴμι γὰς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
οὐδὲ ἐσ τὸν Ἀβαῖσι ναόν,
οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
πᾶσιν ἀρμόστει βροτοῖς. 900

ἀλλ', ω κρατύνων, εἴπερ ὅρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάστων, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
φθίνοντα γὰρ Λαιὸν * * * 905
θέσφατ' ἔξαιρούσιν ἥδη,
κούνδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανῆς
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

IO. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
στέφη λαβούση κάπιθυμάματα.
νύψον γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν οὐδὲ ὅποι' ἀνὴρ
ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγη. 915

ὅτ' οὖν παραμοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ', ω Λύκει Ἀπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἰ,
ἰκέτις ἀφίγματι τοῖσθι σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ πόρρης·
ὅς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κείνον βλέποντες ὡς κυθερνήτην νεώς.

ΑΙΓΕΛΟΣ.

δρ' ἀν παρ' ὑμῶν, ω ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἔστιν Οἰδίπου;
μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.

920

ΧΟ. στέγαι μὲν αἴδε, καντὸς ἔνδον, ω ξένε·
γυνὴ δὲ μῆτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.

ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεί^{γένοιτ',} ἐκείνου γ' οὖσα παντελής δάμαρ.

925

ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ω ξέν· ἄξιος γὰρ εἰ
τῆς εὐεπείας οὐνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρήζων ἀφίξαι χῶ τι σημῆναι θέλων.

ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.

ΙΟ. τὰ ποία ταῦτα; πυρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;

935

ΑΓ. ἐκ τῆς Κορύνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα,
ἥδοι μέν, πῶς δ' οὐν ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἵσως.

ΙΟ. τί δ' ἔστι; ποίαν δύναμιν ὡδ' ἔχει διπλῆν;

ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς

τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ως ηὐδάτ' ἔκει.

940

ΙΟ. τί δ'; οὐχ δὲ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατής ἔτι;

ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπει τιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.

ΙΟ. πῶς εἴπας; ή τέθνηκε Πόλυβος, [ω γέρον];

ΑΓ. εἰ μὴ λέγω τάληθές, ἀξιῶ θανεῖν.

ΙΟ. ω πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ως τάχος

945

μολοῦσα λέξεις; ω θεῶν μαντεύματα,

ἴν' ἔστε· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων

τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε

πρὸς τῆς τύχης δλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὑπο.

ΟΙ. ω φίλιταν γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,

950

τί μ' ἔξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;

IO. ἀκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ὦν ἡκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.

OI. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;

IO. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ώς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.

OI. τί φῆς, ἔιν' ; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.

ΑΓ. εἰ τοῦτο πρότον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὐ οὐσθ' ἐκένον θανάσιμον βεβηκότα.

ΟΙ. πότερα δόλοισιν, ή νόσου ξυναλλαγῇ ;

ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ρόπη.

ΟΙ. νόσοις δὲ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.

ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὡς γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαυτιν ἔστιαν, ή τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὅρνις, δων ὑφηγητῶν ἐγώ
κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν ; δέ δὲ θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δὲ δέ εἰνθάδε
ἄψαντος ἔχους, εἴ τι μὴ τῷμῷ πόθῳ
κατέφθιθε· οὐτω δὲ ἀν θανὼν εἴη ἔ μοῦν.

τὰ δὲ οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται παρ' Ἀιδη Πόλυβος ἀξί' οὐδενός.

IO. οὐκουν ἐγώ σοι ταῦτα προῦλεγον πάλαι ;

ΟΙ. ηῦδας· ἐγώ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.

IO. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.

ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ ;

IO. τί δὲ οὐ φοβοῖτ' ἄνθρωπος, φ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δὲ ἐστὶν οὐδενὸς σαφῆς ;
εἰκῇ κράτιστον ζῆν, δύως δύναιτο τις·
σὺ δὲ εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα·

πολλοὶ γάρ ήδη κανὸν διείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνεννάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἔστι, ρῆστα τὸν βίον φέρει.

ΟΙ. καλῶς ἀπαντα ταῦτ' ἀν ἔξειρητό σοι,

955

960

965

970

975

980

εἰ μὴ κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.	985
ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.	
ΟΙ. μέγας, ξυνίημ'. ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.	
ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπερ;	
ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἡς ὥκει μέτα.	990
ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὸν ἐς φόβον φέρουν;	
ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, δέ ξένε.	
ΑΓ. ἡ ρήτορ; ἡ οὐχὶ θεμιτὸν ἀλλον εἰδέναι;	
ΟΙ. μάλιστά γ'. εἰπε γάρ με Λοξίας ποτὲ χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῆμαυτοῦ, τό τε πατρόφον αἴμα χεροὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν. ῶν οὐνεχ' ἡ Κόρινθος ἔξι ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπωκεῖτ'. εὐτυχῶς μέν, ἀλλ' ὅμως τὰ τῶν τεκόντων ὅμμασθ' ἥδιστον βλέπειν.	995
ΑΓ. ἡ γάρ τάδ' ὀκνῶν κείθεν ἡσθ' ἀπόπτολις;	1000
ΟΙ. πατρός τε χρήζων μὴ φονεὺς είναι, γέρον.	
ΑΓ. τί δῆπ' ἔγω οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ, ἐπείτερ εὔνους ἥλθοι, ἐξελυστάμην;	
ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἀν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.	
ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμι τι.	1005
ΟΙ. ἀλλ' οὕποτ' εἴμι τοῖς φυτεύσασίν γ' δμοῦ.	
ΑΓ. δὲ παῖ, καλῶς εἴ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾶς.	
ΟΙ. πῶς, δὲ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.	
ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οὔκους μαλεῖν.	1010
ΟΙ. ταρβῶ γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.	
ΑΓ. ἡ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβησ;	
ΟΙ. τοῦτ' αἴτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.	
ΑΓ. δρ' οἰσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;	
ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;	1015
ΑΓ. ὄθοιύνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.	
ΟΙ. πῶς εἴπας; οὐ γάρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;	
ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρος, ἀλλ' ἵσον.	

ΟΙ. καὶ πῶς δὲ φύσας ἐξ ἵσου τῷ μηδενί;
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὕτ' ἐκεῖνος οὗτ' ἐγώ. 1020

ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδα μὲν ὄνομάζετο;
 ΑΓ. δῶρόν ποτε, ἵσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
 ΟΙ. καθ' ὅδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἐστερξεν μέγα;
 ΑΓ. ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπειστ' ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δὲ ἐμπολήσας, ἡ τεκών μὲν αὐτῷ δίδωσ; 1025
 ΑΓ. εὑρὼν ναπαίας ἐν Κιθαιρώνος πτυχαῖς.
 ΟΙ. ὠδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
 ΑΓ. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
 ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἡσθα καπὶ θητείᾳ πλάνης;
 ΑΓ. σὺ δ', ἀτέκινον, σωτήρ γε τῷ τότε ἐν χρόνῳ. 1030
 ΟΙ. τί δὲ ἀλλος ἵσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;
 ΑΓ. ποδῶν ἀνὰ ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. οἵμοι, τί τοῦτο ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
 ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῦ ἀκάμας.
 ΟΙ. δεινόν γέ δυνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΑΓ. ὥστε ὄνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἰ.
 ΟΙ. ω πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἡ πατρός: φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἰδενδρός δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶν φρονεῖ.
 ΟΙ. ἡ γὰρ παρ' ἄλλου μὲν ἔλαφες οὐδὲ αὐτὸς τυχών;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος; ἡ κάτοισθα δηλώσαι λόγῳ;
 ΑΓ. τῶν Λαίου δήπου τις ὄνομάζετο.
 ΟΙ. ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα τούτου τάδρος οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἡ κᾶστρ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστε ιδεῖν ἐμέ; 1045
 ΑΓ. ὑμεῖς γέ ἄριστος εἰδεῖτε ἀνούπιχωροι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ', διν ἐννέπει,
 εἴτε οὐν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κάνθαδ' εἰσιδών;
 σημῆναθ, ώς δὲ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε.
 ΧΟ. οἴμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 διν κάματενες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτάρ

ἥδ' ἀν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἀν Ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνου, ὅντω ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα; τάνδ' οὐτος λέγει; 1055
 ΙΟ. τί δ' ὅντιν' εἴπε; μηδὲν ἐντραπῆς. τὰ δὲ
 ἥρθεντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτῃ.
 ΟΙ. οὐκ ἀν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
 σημεῖα τουάντ' οὐ φανῶ τούμπον γένος.
 ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαντοῦ βίου
 κῆδει, ματεύσης τοῦθ'. δλις νοσοῦντ' ἐγώ.
 ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδὲ ἀν εἰ τρίτης ἐγὼ
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἀκφανεῖ κακή.
 ΙΟ. δυμας πιθοῦ μοι, λίστομαι· μὴ δρᾶ τάδε.
 ΟΙ. οὐκ ἀν πιθούμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
 ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦντά γ' εὐ τὰ λῷστά σου λέγω.
 ΟΙ. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
 ΙΟ. ὁ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἰ.
 ΟΙ. ἀξεῖ τις ἐλθων δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
 ταύτη δ' ἔατε πλουσίωφ χαίρειν γένει. 1070
 ΙΟ. ἵν τοιούτον δύστημε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
 μόνον προσεπεῖν, ἀλλο δ' οὕποθ' ὑστερον.
 ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, οὐ' ἀγρίας
 ἄξεστα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδε ἀναρρήσει κακά. 1075
 ΟΙ. δόποια χρήζει ῥηγνύτω· τούμπον δ' ἐγώ,
 κεὶ σιμικρόν ἔστι, σπέρμ' ἵδεν βουλήσομαι.
 αὕτη δ' ἵσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
 τῆς εὐ διδούσης οὐν ἀτιμασθήσομαι. 1080
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνες με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἀξέλθοιμ' τέτι
 ποτ' ἀλλος, δώστε μὴ 'κμαθεῖν τούμπον γένος.
 ΧΟ. στρ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἕδρις,

οὐ τὸν "Ολυμπον ἀπείρων,
δικαιοράν, οὐκ ἔσῃ τὰν αἴριον
πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὐξεῖν,
καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ως ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς
τυράννοις.

ἴησε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.

ἀντ. τίς σε, τέκνου, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα 1098
Πανὸς ὀρεστιβάτα [που] 1100

προσπελασθεῖσ', ή σέ γέ τις τι θυγάτηρ
Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
εἴθ' δι Κυλλάνας ἀνάστων, 1104
εἴθ' δι Βακχείος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὁρέων εὑρημα δέξατ' ἐκ του
Νυμφῶν Ἐλικωνίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει.

ΟΙ. εἰ χρή τι κάμε μὴ συναλλάξωτά πω,
πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄρᾶν δοκῶ,
δινπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἐν τε γὰρ μακρῷ
γῆρᾳ ξυνάδει τῷδε τάνδρὶ σύμμετρος,
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαντοῦ· τῇ δὲ ἐπιστήμη σύ μου
προϊχοις τάχ' ἀν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος. 1115

ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ισθι. Λαῖον γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ως νομεὺς ἀνήρ.

ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
η τόνδε φράζεις; ΑΓ. τοῦτον, δινπερ εἰσορῆσ.

ΟΙ. οὐντος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
οσ' ἀν σ' ἐρωτῶ. Λαῖον ποτ' ησθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

η δοῦλος οὐκ ὡητός, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.

ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποιον η βίου τίνα;

ΘΕ. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125

ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ἄν;

ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.

ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδε οὐν οἰλσθα τῇδε που μαθών;

ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
 ΟΙ. τὸνδ' ὁς πάρεστιν ἡ ξυνήλαξας τί πω;
 ΘΕ. οὐχ ὅστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὑπο.
 ΑΓ. κούδέν γε θαῦμα, δέσποτ². ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὐ γάρ οἰδ' ὅτι
 κάτοιδεν ἡμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
 δὲ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δὲ ἐν
 ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρὶ τρεῖς δλους
 ἔξ οὐρανος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους³
 • χειμῶνα δὲ ηδη τάμα τ' εἰς ἐπαυλ' ἐγὼ
 ἥλιανον οὐτός τ' εἰς τὰ Λαιον σταθμά.
 λέγω τι τούτων, ή οὐ λέγω πεπραγμένον;
 ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἰσθα παιδά μοί τινα
 δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
 ΘΕ. τί δὲ ἔστι πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἴστορεῖς;
 ΑΓ. δοῦ δὲ ἔστιν, ὡς τάν, κεῖνος δὲ τότ' ήν νέος.
 ΘΕ. οὐκ εἰς δλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔστε;
 ΟΙ. δ, μή κολαζε, πρέσβυν, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ή τὰ τοῦδε ἔπη.
 ΘΕ. τί δὲ, ὡς φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
 ΟΙ. οὐκ ἐνέπων τὸν παῖδα δν οὐτος ἴστορει.
 ΘΕ. λέγει γάρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἀλλως πονεῖ.
 ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἔρεις, κλαίων δὲ ἔρεις.
 ΘΕ. μή δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδε ἀποστρέψει χέρας;
 ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν;
 ΟΙ. τὸν παῖδα ἔδωκας τῷδε δν οὐτος ἴστορει;
 ΘΕ. ἔδωκε· δλέσθαν δὲ ὁ φελον τῇδε ἡμέρᾳ.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδε ἔξεις μή λέγων γε τοῦνδικον.
 ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ήν φράσω, διόλλυμα.
 ΟΙ. ἀνήρ δοῦ, ὡς ἔσικεν, ἐς τριβάς ἐλᾶ.
 ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ⁴, ἀλλ' εἴπον ὡς δοίην πάλαι.
 ΟΙ. πόθεν λαβάν; οἰκεῖον, ή 'ξ ἀλλου τινός;

ΘΕ. ἔμδν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἔδεξάμην δέ του.
 ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κάκ ποίας στέγης;
 ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποοθ, ιστόρει πλέον. 1165
 ΟΙ. ὅλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
 ΘΕ. τῶν Λαίσου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
 ΟΙ. ἡ δοῦλος, ἡ κείνου τις ἐγγενής γεγώς;
 ΘΕ. οἶμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 ΟΙ. κάγωγ' ἀκούειν ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
 ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ πάις ἐκλήγεθ. ἡ δὲ σω
 καλλιστ' ἀν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
 ΟΙ. ἡ γάρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. μάλιστ', μναξ.
 ΟΙ. ὡς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. ὡς ἀναλόσαιμί την.
 ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὅκυφ κακῶν. 1175
 ΟΙ. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νῦν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
 ΟΙ. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύν;
 ΘΕ. κατοικτίσας, ὡς δέσποοθ, ὡς ἀλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν δὲ
 κάκ' ἐσ μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γάρ οὗτος εἰ
 ὅν φησιν οὐτος, ισθι δύσποτμος γεγώς. 1180
 ΟΙ. ιὸν ιούν τὰ πάντ' ἀν ἔξήκοι σαφῆ.
 ὁ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
 δόστις πέφασμα φύς τ' ἀφ' ὅν τὸν χρῆν, ξὺν οἰς τ'
 οὐ χρῆν ὅμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτενών. 1185
 ΧΟ. στρ. α. ἡλ γενεὰ βροτῶν,
 ὡς ὑμᾶς ἵσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
 τίς γάρ, τίς ἀντρὸς πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει 1190
 ἡ τοσοῦτον δοσον δοκεῖν
 καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;
 τὸ σύν τοι παράδειγμ' ἔχων,
 τὸν σὸν δαιμόνα, τὸν σόν, ὡς τλάμον Οἰδιπόδα, βρότῶν
 οὐδένα μακαρίζω. 1195
 ἀντ. α. δστις καθ' ὑπερβολὰν
 τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαιμονος ὅλβου,

ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
 τὰν γαμφώνυχα παρθένον
 χρησμφδόν, θανάτων δὲ ἐμῷ
 χώρᾳ πύργος ἀνέστα·
 ἐξ οὐ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
 ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
 Θήβαισιν ἀνάσσων.
 τανῦν δὲ ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος;
 τις ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις
 ξύνοικος ἀλλαγῇ βίου;
 λὰ κλεινὸν Οἰδίπον κάρα,
 φέμέγας λιμὴν
 αἴτδες ἥρκεσεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ
 βαλαμηπδλω πεσεῖν,
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι σ' ἀλοκες φέρειν, τάλας,
 σῆγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;
 ἐφεῦρε σ' ἄκονθ' δὲ πάνθ' δρῶν χρόνος.
 δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πᾶλαι
 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.
 λὰ Λαιέιον * τέκνον,
 εἴθε σ' εἴθε σε
 μῆπτος εἰδόμαν.
 δύρομαι γὰρ ὡς
 περίαλλ' ιαχέων
 ἐκ στομάτων. τὸ δὲ δρόδον εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν
 καὶ κατεκοίμησα τούμδον δρμα.
 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' αὖτις τιμώμενοι,
 οἵ τεργάντες τοιούσεσθ', οἵα δὲ εἰσόψεσθ', δοσον δὲ
 ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
 τῶν Λαθδακέων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἴμαι γὰρ οὖτ' ἀντίστρον οὗτε Φάσιν ἀν
 νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 1225

κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
έκοντα κούκ' ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μᾶλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι. 1230

ΧΟ. λείπει μὲν οὐδὲ πρόσθεν ἥδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον εἴναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆσ; 1235

ΕΞ. δ' μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα. 1240

ΧΟ. δὸς δυστάλαια, πρὸς τίνος ποτ' αἵτιας;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἀλγιστ' ἀπεστιν ἡ γὰρ δψις οὐ πάρα.
δμως δ', δογον γε κάν εμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1245

ὅπως γὰρ ὄργῃ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺν πρὸς τὰ νυμφικά
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς.
πῦλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιφράξασ' ἔσω,
καλεῖ τὸν ἥδη Λάιον πάλαι νεκρόν, 1250

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὅν
θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οὖσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοῦτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἔξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκυ' ἐκ τέκνων τέκοι.
χῶπτως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἰδ' ἀπόλλυται· 1255

βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίποις, ὑφ' οὐ
οὐκ ἡν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσομεν.
φοιτῇ γὰρ ἡμᾶς ἔχχος ἔξαιτῶν πορεῖν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρόφαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὖν τε καὶ τέκνων.
λυσσώντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οὐ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀντασ πώς ὑφηγητοῦ τινὸς
πῦλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
ἐκλινε κοῖλα κλῆθρα κάμπιπτει στέγη. 1260

οὐδὲ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπεπληγμένην.
δὸς * ὡς δρᾶ νιν, δειψάδα βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾶδη κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθένδ' δρᾶν.
ἀποσπάσας γάρ ειμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἰσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ', ὅθουνεκ' οὐν δψοιντό νιν
οὐθ' οἵ ἔπασχεν οὐθ' ὅποι ἔδρα κακά,
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐσιν μὲν οὐκ ἔδει
δψοίασθ', οὐσι δὲ ἔχρηξεν οὐ γνωσούατο.
τοιαῦτ' ἔψυμνῶν πολλάκις τε κούχη ἀπαξ
ηρασσ' ἐπάίρων βλέφαρα. φοίνιαι δὲ δμοῦ
γλῆναι γένει ἔτεγγον, οὐδὲ ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' δμοῦ μέλας
δμθρος χαλάζης αἰματοῦς ἐτέγγετο.
τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμετῆ τακά.
δὲ πρὶν παλαιὸς δὲ δλβος ἦν πάροιθε μὲν
δλβος δικαίως, νῦν δὲ τῆδε θημέρᾳ
στεναγμός, ἄπη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
δσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν.
ΧΟ. νῦν δὲ ἔσθ' δὲ τλήμων ἐν τινι σχολῇ κακοῦ;
ΕΞ. βοῷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινὰ
τοῖς πάσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσιον οὐδὲ ῥητά μοι,
ώς ἐκ χθονὸς ρίψων ἔαυτόν, οὐδὲ ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραίος, ὡς ἡράστατο.
ρώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
δεῖται· τὸ γάρ νόσημα μεῖζον ἡ φέρειν.
δεῖξει δὲ καὶ σοι. κλῆθρα γάρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δὲ εἰσόψει τάχα
τοιούτον οίον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

1265

1270

1275

1280

1285

1290

1295

ΧΟ. *ῳ δεινὸν ἵδειν πάθος ἀνθρώποις,*
ῳ δεινότατον πάντων δοῦ ἐγὼ
προσέκυρος ήδη. τίς σ', ὡς τλῆμον,
προσέβη μανία; τίς δὲ πρόστασ
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῆς δυσδαιμονος μοίρα;
φεῦ, δύστανος· 1300
ἄλλ' οὐδὲ ἐστιδεῖν δύναμαι σ', ἐθέλων
πολλά ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
πολλὰ δὲ ἀθρῆσαι. 1305
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
 ΟΙ. *αἰσὶ αἰσὶ, δύστανος ἐγώ,*
ποι γάς φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι
φθογγὰ διαπέταται φοράδην; 1310
ἰὼ δαίμον, ἦν ἐξήλλοιν.
 ΧΟ. *ἐς δεινόν, οὐδὲ ἀκουστόν, οὐδὲ ἐπόψιμον.*
 ΟΙ. *ἰὼ σκότου*
νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον, 1315
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὅν.
οἵμοι,
οἵμοι μάλιστις· οἰον εἰσέδην μὲν ἄμμα
κέντρων τε τῶνδες οἰστρημα καὶ μνήμη κακῶν.
 ΧΟ. *καὶ θαῦμά γέ οὐδὲν ἐν τοσοῖσθε πήμασιν*
διπλά σε πεινθεῖν καὶ διπλά φέρειν κακά. 1320
 ΟΙ. *ἰὼ φίλος,*
σὺ μὲν ἔμος ἐπίπολος ἔτι μόνυμος· ἔτι γάρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, 1325
καίπερ σκοτεινός, τὴν γε σὴν αὐδὴν ὄμως.
 ΧΟ. *ῳ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλη τοιαῦτα σὰς*
δῆψεις μαράναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
 ΟΙ. *Ἄπολλων τάδε ἦν, Ἄπολλων, φίλοι,*
δὲ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδε ἐμὰ παθέα. 1330

Ἐπαισε δὲ αὐτόχειρ τινα σύτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
 τί γάρ ἔδει μὲν δρᾶν,
 ὅτῳ γέροντι μηδὲν ἦν ιδεῖν γλυκύν;
 1335

ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὄπωσπερ καὶ σὺ φήσ.
 ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτόν, ἦ
 στερκτόν, ἢ προσῆγορον
 ἢτ' ἔστ' ἀκούειν ἀδονᾶ, φίλοι;
 ἀπάγετ' ἔκτόπιον ὅτι τάχιστά με,
 1340
 ἀπάγετ', ω φίλοι, τὸν δλεθρον μέγαν,
 τὸν καταριτότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
 ἀχθρότατον βροτῶν.

ΧΟ. δεῖλαι τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἵσον,
 δις σ' ἡθέλησα μῆδ' ἀναγρῶναι ποτε.
 ΟΙ. διοιθ' ὅστις ἦν δις ἀγρίας πέδας
 νομάδος τέ ἐπιποδίας ἔλαβε μὲν ἀπό τε φόνου
 1350
 ἔρυτο κάνεσσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
 τότε γάρ ἀν θανάν,
 οὐκ ἦν φίλουσιν οὐδὲ ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.
 1355

ΧΟ. θελούτι κάμοι τοῦτ' ἀν ἦν.
 ΟΙ. οὐκον πατρός γέρανον φονεὺς
 ἥλθον, οὐδὲ νυμφίος
 βροτοῖς ἐκλήθην δν ἔφυν ἄπο.
 1360
 μὲν δὲ ἀθεος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς,
 δμογενῆς δὲ ἀφ' ἀν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
 εὶ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
 τοῦτ' ἔλαχ' Οιδίποντος.
 1365

ΧΟ. οὐκ οἰδὲ σπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
 κρείσσων γάρ θισθα μηκέτ' ἀν ἦ ζῶν τυφλός.
 ΟΙ. ὡς μὲν τάδε οὐχ δοδέστητο ἀριστ' εἰργασμένα,
 μή μὲν ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευτος ἔτι.
 1370
 ἐγὼ γάρ οὐκ οἰδὲ δύμασι ποίους βλέπων
 πατέρα ποτ' ἀν προσείδον εἰς "Αἰδον μολών,
 οὐδὲ ἀν τάλαιναν μητέρ', οἴνοι δυοῖν
 ἔργον ἔστι κρείσσον ἀγχόνης εἰργασμένα.

ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὅψις ἡν ἐφίμερος, 1375
 βλαστοῦνσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύστειν ἐμοὶ;
 οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ·
 οὐδὲ ἀστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
 ἀγάλμαθ' ἵρα, τῶν δὲ παντλήμων ἐγώ
 κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380
 ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
 ὥθεν ἀπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦ Λαίου.
 τοιάνδε ἐγώ κηλίδα μηνύσας ἐμὴν
 ὀρθοῖς ἔμελλοις ὅμμασιν τούτους ὄραν; 1385
 ἥκιστά γ'. ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἡν
 πηγῆς δε' ὥτων φραγμός, οὐκ ἀν ἐσχόμην
 τὸ μῆτοκλῆσαι τούμὸν ἀθλιον δέμας,
 ἵν' ἡ τυφλός τε καὶ κλύων μρδέν· τὸ γάρ
 τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
 Ιώ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχουν; τί μ' οὐ λαβὼν 1390
 ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
 ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἡ γεγώς;
 δὲ Πολυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἄρα με 1395
 κάλλος κακῶν ὑπολον ἔξειθρέψατε.
 νῦν γάρ κακός τ' ὅν κάκ κακῶν εὐρίσκομαι.
 δὲ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 δρυμός τε καὶ στενωπός ἐν τριπλάις οδοῖς,
 αἱ τούμὸν αἴμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
 ἐπίειτε πατρός, ἄρα μου μέμνησθέ τι,
 οἱ ἔργα δράσας ὑμὸν εἴτα δεῦρ' Ιών
 δποῖ ἔπροσσον αὐθίς; δὲ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνείτε ταῦτὸν σπέρμα, κάπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἱμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας γυνᾶκας μητέρας τε, χώπόσα
 αἰσχιστὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.

ἀλλ' οὐ γάρ αὐδάν ἔσθ' δι μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ή φονεύσατ', ή θαλάσσιον
έκριψατ', ἔνθα μῆποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
τί', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πίθεοσθε, μὴ δείσητε. τάμα γάρ κακὰ
οὐδεὶς οἶος τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415

ΧΟ. ἀλλ' διν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
ΟΙ. οἵμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδι ἔπος;
τίς μοι φανέσται πίστις ἔνδικος; τὰ γάρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημα κακός. 1420

ΚΡ. οὕθ' ὡς γελαστής, Οἰδίποις, ἐλήλυθα,
οὕθ' ὡς δινειδῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδι ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὅμβρος ἵρδος μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ'. ὡς τάχιστ' ἐς οίκον ἐσκομίζεται.
τοῖς ἐν γένει γάρ τάγγενη μάλισθ' δρᾶν
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά. 1430

ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἀριστος ἐλθῶν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδὲ ἐμοῦ, φράσω.
ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὕδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435

ΟΙ. βῆψόν με γῆς ἐκ τῆσδε ὅσου τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προστήγορος.
ΚΡ. ἔδραστ' ἀν εὐ τοῦτ' ἵσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
ΟΙ. ἀλλ' ή γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι. 1440

ΚΡ. οὐτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ', ὦ' ἔσταμεν

χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
 ΟΙ. οὔτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὑπερ;
 ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τὰν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
 ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἰκους αὐτὸς δὲν θέλεις τάφον
 θοῦ· καὶ γὰρ ὅρθως τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ.
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε 1450
 πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν,
 ἀλλ' ἔα με ναίειν ὅρεσιν, ἔνθα κλήζεται
 οὐμὸς Κιθαιρῶν οἴτος, δὲν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον,
 ἵν' ἔξ έκείνων, οἴ μ' ἀπωλλύτην, θάνω. 1455
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἴδα, μήτε μ' ἀν νόσον
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ τί τῷ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ή μὲν ήμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἰσ', ἵτω· 1460
 παιδῶν δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
 προσθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὅστε μὴ
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἐνθ' ἀν δοι, τοῦ βίου·
 ταῦν δὲ ἀθλίαιν οἰκτράν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
 αὖν οὐποθή ήμὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
 τράπεζ' ἄνευ τοῦδε ἀνδρός, ἀλλ' ὅστον ἐγώ 1465
 φαύοιμ, πάντων τῶνδε ἀὲι μετειχέτην·
 αὖν μοι μέλεσθα· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 φαῦσαι μ' ἔασον καποκλαύσασθα κακά.
 Ιθ' ὁναξ,
 Ιθ' δὲ γονῇ γενναῖε. χερσί τὰν θιγὼν
 δοκοῦμ' ἔχειν σφάς, δόσπερ ήνίκ' ἔβλεπον. 1470
 τί φημι;
 οὐ δὴ κλύνω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
 δακρουρρούντοιν, καὶ μ' ἐποικτείρας Κρέων
 ἐπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
 λέγω τι;
 ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε, 1475

γνοὺς τὴν παρουσιαν τέρψιν, η σ' εἰχεν πάλαι.
 ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
 δαιμων ἀμεινον ἡ μὲ φρουρήσας τύχοι.
 ως τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
 αἱ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμίν ῳδὸν δρῶν
 τὰ πρόσθε λαμπτὰ προύξινησαν ὅμματα·
 δις ὑμίν, ω τέκν', οὗθ' δρῶν οὗθ' ιστορῶν
 πατὴρ ἐφάνθην ἐνθεν αὐτὸς ἡρόθην. 1485
 καὶ σφὸς δακρύων προσβλέπειν γάρ οὐ σθένω·
 νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
 οἷον βιώναι σφὸν πρὸς ἀνθρώπων χρεόν.
 ποίας γάρ ἀστῶν ἡξετ' εἰς δρυλλας,
 ποίας δὲ ἐορτάς, ἐνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
 πρὸς οὐκον ἔξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
 ἀλλ' ἡνίκ' ἀν δὴ πρὸς γάμων ἡκητὸν ἀκράς,
 τίς οὐτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ά τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφόνυ θ δόμου δηλήματα; 1495
 τί γάρ κακῶν ἔπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἡροσεν,
 δθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, καὶ τῶν ἵσων
 ἐκτῆσαθ ὑμᾶς, δινπερ αὐτὸς ἔξεφν.
 τοιαῦτ' ὀνειδεῖσθε. καὶ τίς γαμεῖ;
 οὐκ ἔστι οὐδείς, ω τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ 1500
 χέρσους φθαρῆται κατγάμους ὑμᾶς χρεόν.
 ω πᾶς Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
 ταύταιν λελειψαι, νὼ γάρ, ω φυτεύσαμεν,
 δλώλαμεν δύ' ὅντε, μή σφε περιύδης
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδὲ ἔξιστώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οὐκτισόν σφας, δεδε τηλικάσθ' δρῶν
 πάντων ἐρήμους, πλὴν δσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον, ω γενναίε, σῆ ψαύσας χερί. 1510

σφῶν δ', ω τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἥδη φρένας,
πολλά' δὲ παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὐχεσθέ μοι,
οὐ καιρὸς ἀεὶ ζῆν, βίου δὲ λάφονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

KP. ἀλις ἦν ἔξηκεις δακρύων ἀλλ' ἦθι στέγης ἔσω. 1515
 OI. πειστόσιν, καὶ μηδὲν ἥδυ. KP. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
 OI. οὐσθ' ἐφ' οἴς οὖν εἴμι; KP. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.
 OI. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἀποικον. KP. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
 OI. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. KP. τοιγαροῦν τεύξει τάχα. 1519
 OI. φῆς τάδ' οὖν; KP. ἀ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
 OI. ἀπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἥδη. KP. στείχεις νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.
 OI. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. KP. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν
 καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπειτο. 1525
 XO. ω πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίποις δδε,
 δε τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἥδη καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ,
 τὸ στις οὐ γῆλφ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων, το
 εἰς δόσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
 ωστε, θυητὸν ὅντ', ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
 ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν δὲ
 τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθών. 1530

ΟΙΔΙΠΟΤΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΞΕΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ Ἀττικῶν
γερόντων.

ΙΣΜΗΝΗ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΑΙΓΑΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ή τίνων ἀνδρῶν πόλις;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν
σμικρὸν μὲν ἔξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δ' ἔτι
μείον φέροντα, καὶ τόδ' ἔξαρκοῦν ἐμοί.
στέργειν γάρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ἔνυν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γεννάδιον τρίτον.
ἀλλ', ω τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις,
ἢ πρὸς βεβήλους ἢ πρὸς ἀλσεσιν θέων,
στῆσόν με κάξιδρυστον, ὡς πυθοίμεθα
δπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γάρ ἡκομεν
ἔνοι πρὸς ἀστῶν, ἀν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἱ
πόλις στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὅμματων, πρόσω.
χῶρος δ' ὅδ' ἱρός, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦντ' ἀηδόνες.
οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γάρ ὡς γέροντι προντάλης ὀδόν.

ΟΙ. κάθιζέ νύν με καὶ φίλασσε τὸν τυφλόν.
ΑΝ. χρόνου μὲν οὕνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;
ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οδ.
ΟΙ. πᾶς γάρ τις ηῦδα τοῦτο γ' ἡμῖν ἐμπόρων.
ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἡ μάθω μολοῦσά ποι;

5

10

15

20

25

σημεῖα δὲ ἡξειν τῶνδε μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας. 95
ἔγνωκα μέν νυν ὃς με τίνει τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἔξι ὑμῶν πτερὸν
ἔξηγαγ' εἰς τόδι ἀλσος. οὐ γάρ ἀν ποτε
πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρος' ὁδοιπορῶν,
νήφων ἀδίνοις, καπὲ σεμιὸν ἔζόμην 100
βάθρον τόδι ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἥδη καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειώνως ἔχειν ἀεὶ 105
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ', ὁ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὁ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οιδίπου τόδι ἀθλιον
εἴδωλον· οὐ γάρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας. 110
AN. σίγα. πορεύονται γάρ οἵδε δῆ τινες
χρόνῳ παλαιοί, σήσης ἔδρας ἐπίσκοποι.
OI. σιγήσομαί τε καὶ σύ μὲν ἔξι ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἀλσος, τῶνδι ἔως ἀν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
ἔνεστιν ηὐλάθεια τῶν ποιουμένων.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεῖς δὲ πάντων 117
δὲ πάντων ἀκορέστατος;
προσπεύθου, λεύσσε νιν,
προσδέρκου πανταχῆ.
πλανάτας πλανάτας τις δὲ πρέσβυς, οὐδὲ
ἔγχωρος· προσέβα γάρ οὐκ
ἀν ποτ' ἀστιβέσεις ἀλσος ἐσ
τῶνδι ἀμαιμακετῶν κορᾶν,
ἀς τρέμομεν λέγειν, 125

καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, 130
 ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
 εὐφῆμου στόμα φροντίδος
 ιέντες· τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν
 λόγος οὐδὲν ἀζονθ',
 δν ἐγώ λεύσσων περὶ πᾶν οὕπω
 δύναμαι τέμενος 135
 γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
 ΟΙ. ὅδ' ἐκείνος ἐγώ· φωνῇ γάρ δρῶ,
 τὸ φατιζόμενον.
 ΧΟ. ίώ ίώ,
 δεινὸς μὲν δράν, δεινὸς δὲ κλύειν. 140
 ΟΙ. μή μ', ίκετεύω, προσίδητ' ἀνομον.
 ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
 ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
 πρώτης, ω τῆσδε ἔφοροι χώρας. 145
 δηλῶ δ· οὐ γάρ δν δλλοτρίως
 δημασιν εἰρπον
 κάπι σμικροῖς μέγας δρμουν.
 ΧΟ. ἀντ. ἐ ἐ, ἀλαῶν δημάτων
 δρα καὶ ἡσθα φυτάλμιος, δυσαίων; 149
 μακραίων τέ *γ' ἐπεικάσαι.
 δλλ' οὐ μὰν ἐν γ' ἐμοὶ
 προσθήσεις τάσδε ἀράς.
 περῆς γάρ
 περῆς δλλ' ἵνα τῷδε ἐν ἀ- 155
 φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει
 ποιάειτι, κάθυδρος οὐ
 κρατήρ μειδιχίων ποτῶν
 ρεύματι συντρέχει,
 τῶν, ξένε πάμμορ', εὐ φύλαξαι· 160
 μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
 λὰ κελευθος ἐρατύει·
 κλύεις, ω πολύμοχθ' ἀλάτα;

165

λόγον εἴ τιν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάσ,
 ἵνα πᾶσι νόμοις,
 φώνει πρόσθεν δ' ἀπερύκουν.

ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθοι;
 ΑΝ. ὁ πάτερ, ἀστοῖς ἵστα χρῆ μελετᾶν,
 εἴκοντας δὲ κούκ ἄκοντας.

ΟΙ. πρόσθιγέ νύν μου. ΑΝ. φαύω καὶ δή.
 ΟΙ. ὁ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
 σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστάς.

ΧΟ. οὗ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὁ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.

ΟΙ. στρ. ἔτ' οὖν; [ἔτι προβῶ;] ΧΟ. ἐπιβαίνε πόρσω. 178

ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαζε, κούρα,
 πρόσω· σὺ γάρ ἀτεις. 180

ΑΝ. ἔπειο μάν, ἔπει' ὁδὸς ἀμαυρῷ
 κώλφ, πάτερ, δὲ σ' ἄγω. * *
 τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξείνης,
 ὁ τλάμον, δὲ τι καὶ πόλις
 τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι. 185

ΟΙ. ἄγε νῦν σύ με, παῖ,
 ἵν' ἀν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἶπομεν, τὸ δὲ ἀκούσαιμεν,
 καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν. 190

ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀτιτέτρου
 βῆματος ἔξω πόδα κλίνης.

ΟΙ. ἀντ. οὗτος; ΧΟ. ἀλις, ὡς ἄκοντεις.
 ΟΙ. ἡ σθῶ; ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρουν
 λᾶος βραχὺς ὀκλάστας. 195

ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἡσυχίᾳ
 βάσει βάσιν ἄρμοσαι,
 ΟΙ. ίώ μοί μοι.
 ΑΝ. γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν

200

προκλίνας φιλίαν ἐμάν.

ΟΙ. ὅμοι δύσφρωνος ἄτας.

ΧΟ. δὲ τλάμων, ὅτε μὲν χαλᾶς,
αὐδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
τίς δὲν πολύπονος ἄγει; τίν' ἀν
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν;

ΟΙ. δὲ ξένοι,
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μή;

ΧΟ. τί τόδ' ἀπενέπεις, γέρον;

ΟΙ. μὴ μὴ μὴ μὲν ἀνέρη τίς εἰμι,
μηδὲ ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.

ΧΟ. τί τόδε; ΟΙ. δεινά φύσις. ΧΟ. αῦδα.

ΟΙ. τέκνου, ὅμοι, τί γεγώνω;

ΧΟ. τίνος εἰ σπέρματος, δὲ ξένε, φώνει, πατρόθεν;

ΟΙ. ὅμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνου ἐμόν;

ΑΝ. λέγ', ἐπειπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.

ΟΙ. ἀλλ' ἐρώ οὐ γάρ ἔχω κατακρυφάν.

ΧΟ. μακρὰ μελλεις, ἀλλὰ τάχυνε.

ΟΙ. Λαῖον ἵστε τιν' ἀπόγονον; ΧΟ. Ιοὺν Ιού.

ΟΙ. τό τε Λαβδακιδάν γένος; ΧΟ. δὲ Ζεῦ.

ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ δόδε εἰ;

ΟΙ. δέος ἵσχετε μηδὲν δοσ' αὐδῶ.

ΧΟ. ὡδὲ ὡδ. ΟΙ. δύσμορος. ΧΟ. ὡδός.

ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;

ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.

ΟΙ. δέ δὲ οὐπέσχεο ποῖ καταβήσεις;

ΧΟ. οὐδενὶ μαιρδία τίσις ἔρχεται
δὲν προπάθη τὸ τίνειν· ἀπάτα δὲν ἀπά-
ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
να πόνον, οὐ χάριν, αντιδίδωσιν ἔ-
χειν. σὺ δὲ τῶνδε ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
μή τι πέρα χρέος
ἐμῷ πόλει προσάψῃς.

λόγον εἴ τιν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀθάτων ἀποβάσ,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φώνει· πρόσθεν δὲ ἀπερύκου.

ΟΙ. θύγατερ, ποι τις φροντίδος ἔλθοι;
 ΑΝ. ὁ πάτερ, ἀστοῖς ἵσα χρή μελετάν,
 εἴκοντας δὲ κούκ ἀκοντας.

ΟΙ. πρόσθιγέ νύν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δή.

ΟΙ. ὁ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
 σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστάς.

ΧΟ. οὐ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὁ γέρον, ἀκοντά τις ἀξεῖ.

ΟΙ. στρ. ἔτ' οὖν; [ἔτι προθῶ;] ΧΟ. ἐπίβαντε πόρσω. 178

ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προθίβαζε, κούρα,
 πρόσω· σὺ γάρ ἀτείς.

ΑΝ. ἔπειο μάν, ἔπει' ὁδὸς ἀμαυρῷ
 κώλῳ, πάτερ, φέρε ἄγω. * *
 τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξείνης,
 ὁ τλάμοι, ὅ τι καὶ πόλις
 τέτροφεν ἀφίλον ἀποστυγεῖν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.

ΟΙ. ἄγε νῦν σύ με, παῖ,
 ἵν' ἀν εὐσεβίας ἐπιβάνοντες
 τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δὲ ἀκούσαιμεν,
 καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν. 180

ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδε ἀντιτέτρου
 βήματος ἔξω πόδα κλίνησ.

ΟΙ. ἀντ. οὗτος; ΧΟ. δίτις, ὡς ἀκούεις.

ΟΙ. ἡ σθῶ; ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
 λᾶος βραχὺς ὀλλάσσας. 185

ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδε· ἐν ἡσυχίᾳ
 βάσει βάσιν ἀρμοσαΐ,

ΟΙ. λέ μοί μοι.
 ΑΝ. γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν 200

ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων, ὁστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδὲν ὡδὴ ἐγμηνόμην κακός;
νῦν δὲ οὐδὲν εἰδὼς Ικόμην ἵν' Ικόμην,
νῦν δὲ ἐπασχον, εἰδότων ἀπωλάνυμην.
ἀλλ' ὁν Ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ῶσπερ με κάνεστήσαθ', ὡδε σώσατε,
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἴτα τοὺς θεοὺς
μοίραις ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ τον
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν. 275

ἁννα οὖσα σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίους ὑπηρετῶν.
ἀλλ' ὡσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
ρύου με κάκφύλασσε· μηδέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς. 285

ῆκω γάρ ιερὸς εὐσεβής τε καὶ φέρων
δηνησιν ἀστοῦς τοῦσδε· ὅταν δὲ ὁ κύριος
παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών,
τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνουν κακός. 290

ΧΟ. ταρβεῖν μέν, δι γεραιέ, τὰνθυμήματα
πολλή ἀνάγκη τάπτο σοῦ· λόγοισι γάρ
οὐκ ὀνόμασται βραχέσι. τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ανακτας ἀρκεῖ ταῦτα μοι διειδέναι. 295

ΟΙ. καὶ ποῦ σθὲν δι κράνιων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;

ΧΟ. πατρόφον διστη γῆς ἔχει· σκοπός δέ νιν,
δις κάμε δεύρ' ἐπεμπεν, οἰχεται στελῶν.

ΟΙ. ἡ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἡ φροντίδ' ἔξειν αὐτὸν, ὁστ' ἐλθεῖν πέλας; 300

ΧΟ. καὶ κάρθ, ὅταν περ τοῦνομ' αἴσθηται τὸ σόν.

ΟΙ. τις δὲ σθὲν δι κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;

ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δὲ ἐμπόρων ἐπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος ἀίων,

θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὁ γέρον, τὸ σὸν
δνομα διήκει πάντας, διστε κεὶ βραδὺς
εῦδει, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς. 305

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχῆς ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει
ἐμοί τε. τίς γὰρ ἐσθόλδες οὐχ αὐτῷ φίλος;
ΑΝ. ὁ Ζεῦ, τί λέξω; ποῦ φρενῶν ἔλθω, πάτερ; 310

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη; ΑΝ. γυνᾶχ' ὅρῳ
στείχουσαν ἡμῶν ἀσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβώσαν κρατὶ δ' ἡλιοστερῆς
κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νυν ἀμπέχει.
τί φῶ; 315
δρ' ἔστιν; δρ' οὐκ ἔστιν; ή γνώμη πλανῆ;
καὶ φημὶ καπόφημ κούκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα,
οὐκ ἔστιν ἀλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπὸ ὅμμάτων
σταίνει με προστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι 320
μόνης τοδὸν ἔστι δῆλον Ἰσμήνης κάρα.
ΟΙ. πῶς εἴπας, ὁ παῖ; ΑΝ. παῖδα σήν, ἐμὴν δ' ὅρῶν
ὅμαιμον αὐδῆ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὁ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ¹
ἡδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὐροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω. 325

ΟΙ. ὁ τέκνον, ἡκεις; ΙΣ. ὁ πάτερ δύσμοιρ' ὅρῶν.
ΟΙ. ὁ σπέρμ' ὅμαιμον. ΙΣ. ὁ δυσάθλιαι τροφαί.
ΟΙ. τέκνον, πέφηνας; ΙΣ. οὐκ ἀνεν μόχθου γέ μοι.
ΟΙ. πρόσθψανσον, ὁ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῦν δμοῦν. 330
†ΟΙ. ή τῆσδε κάμοῦν; ΙΣ. δυσμόρου δ' ἐμοῦν τρίτης.†
ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἥλθες; ΙΣ. σῆ, πάτερ, προμηθία.
ΟΙ. πότερα πόθοισι; ΙΣ. καὶ λόγοις γ' αὐτάγγελος,
ξὺν φέπερ εἰχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
ΟΙ. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῦ νεανίας πονεῖν; 335
ΙΣ. εἴσ' οὐπέρ εἰσι· δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν.
ΟΙ. ὁ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις

φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γάρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἵστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι
 τᾶξις βίου τροφεῖα πορσύνοντος ἀεί.
 σφῶν δ', ω τέκν', οὐδὲ μὲν εἰκὸς ἡν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἰκον οἰκουροῦσιν ὅστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τάμα δυστήγουν κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἔξ διον νέας
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
 γερουταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὑλην ἀστιος ηλίποις τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δὲ δύμβροις ἡλίουν τε καύμασι
 μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατήρ τροφὴν ἔχοι.
 σὺ δ', ω τέκνον, πρόσθεν μὲν ἔξικου πατρὶ¹
 μαντεῖ ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 δ τοῦδ' ἔχρησθη σώματος, φύλαξ τέ μου
 πιστὴ κατέστησε, γῆς ὅτ' ἔξηλαυνόμητο
 νῦν δ' αὐ τὸν ἡκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ¹
 φέρουσα; τίσ σ' ἔξηρεν οἴκοθεν στόλος;
 ἡκεις γάρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὰ σαφῶς
 ἔξουδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.
 360
 ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἀπαθον, πάτερ,
 ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
 παρεῖστ' ἔάσω. δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦστά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγοντος αὐθίς πάλιν.
 δὲ δὲ μέφι τοῦ σοῦ δυσμόροιν πιάδοιν κακὰ
 νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γάρ αὐτοῖς ἡν ἔρις Κρέοντί τε
 θρόνους ἔσπθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
 οἴα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον.
 365
 νῦν δὲ ἐκ θεῶν του κάξ * ἀλειπτροῦ φρενὸς

εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγόνει
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κάξελήλακεν πάτρας. 375

δ δ, ὡς καθ' ἡμᾶς ἐσθ δ πληθύων λόγος,
τὸ κοῦλον Ἀργος βὰς φυγάς, προσλαμβάνει
κῆδος τε καυδὸν καὶ ἔυνασπιστὸς φίλους,
ώς αὐτίκ' Ἀργος ἡ τὸ Καδμείον πέδον
τιμῇ καθέξουν, ἡ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.. 380

ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὡς πάτερ, λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοί
πόνους κατοικτιωσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΟΙ. ηδη γάρ ἔσχεις ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς
ῶραν τιν' ἔξειν, δῶστε σωθῆναι ποτε; 385

ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὡς πάτερ, μαντεύμασιν.

ΟΙ. ποίουσι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;

ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐστοίας χάριν. 390

ΟΙ. τίς δ ἀν τοιοῦδ' [ὑπ'] ἀνδρὸς εὐν πράξειεν ἄν;

ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.

ΟΙ. δτ' οὐκέτ' εἰμι, τηγικαῦτ' ἀρ' εἴμ' ἀνήρ;

ΙΣ. νῦν γάρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ ἀλλυσσαν.

ΟΙ. γέροντα δ ὀρθοῦν φλαῦρον δις νέος πέση.

ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἵσθι σοι τούτων χάριν
ηξοντα βαιοῦν κούχῃ μυρίου χρόνου.

ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἔρμήνευέ μοι.

ΙΣ. ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωστ Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μέν σου, γῆς δὲ μὴ μβαίνης ὄρων. 400

ΟΙ. ή δ' ὁφέλησις τίς θύραισι κειμένου;

ΙΣ. κείνοις δ τύμβος δυστυχῶν δ σὸς βαρύς.

ΟΙ. κάνευ θεοῦ τις τοῦτο γ' ἄν γνώμη μάθοι.

ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδὲ ἵν' ἄν σαντοῦ κρατῆς. 405

ΟΙ. ἡ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐὰ̄ τοῦμφυλον αἰμά σ', ὁ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἀρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.
 ΙΣ. ἔσται ποτ' ἀρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
 ΟΙ. ποίας φανείστης, ὁ τέκνουν, συναλλαγῆς;
 ΙΣ. τῆς σῆς ἵπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
 ΟΙ. ἀ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνουν;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀρ' ἔστιας.
 ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
 ΙΣ. ὡς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.
 ΟΙ. παιίδων τις οὖν ἥκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
 ΙΣ. ἀμφοὶ γ' ὄμοιώς, κάξεπίστασθον καλῶς.
 ΟΙ. καθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
 τοῦμοῦ πόθουν προοῦθεντο τὴν τυραννίδα;
 ΙΣ. ἀλγῷ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ. φέρω δ' ὅμως.
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
 ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
 ἥς νῦν ἔχονται κάπαναιροῦνται δόρυ
 ὡς οὕτ' ἀν δις νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
 μείνειν, οὕτ' ἀν οὐξεληλυθώς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὐθίς· οἱ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὗτως ἀτίμως πατρίδος ἔξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδὲ ἡμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην κάξεκηρύχθην φυγάς.
 εἴποις ἀν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
 δόπηνίκ' ἔξει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὀφελῶν
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἥδη πᾶς δ μόχθος ἦν πέπων,
 καμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὸν ἡμαρτημένων,

τὸ τηγίκ² ἥδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
ἡλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἡθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάρι
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἡλώμην ἀεί· 440
ἐκ ταῦτε δ', οὐσαν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
καὶ γῆς ἀδειαὶ καὶ γένους ἐπάρκεσιν
τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦτε συμμάχον, 445
οὐτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
δηνησις ἦξει, τοῦτ' ἐγφύδα, τῆσδέ τε
μαντεῖ ἀκούων, συνυνῶν τε ταξὶ ἐμοῦ
παλαίφαδ' ἀμὸι Φοῖβος ἡμυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
μαστῆρα, κεῖ τις ἀλλος ἐν πόλει σθένει. 455
ἔαν γάρ ὑμεῖς, δὲ ξένοι, θελητέ μου
πρὸς ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκῆν ποιεῖσθαι, τῇδε μὲν πόλει μέγαν
σωτῆρ' ἀρείσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἔχθροις πόνους.
460
ΧΟ. ἐπάξιος μέν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
αὐτός τε παιδές θ' αἰδ³. ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαυτὸν τῷδε ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
ΟΙ. δὲ φίλταδ⁴, ὡς νυν πᾶν τελοῦντι προξένει.
ΧΟ. θοῦ νυν καθαρὸν τῶνδε δαμόνων, ἐφ' ἀς
τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειφας πέδον.
ΟΙ. τρόποισι ποίοις; δὲ ξένοι, διδάσκετε.
ΧΟ. πρῶτον μὲν ἵρας ἔξι ἀειρύτου χοὰς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὅσιων χειρῶν θιγών.
ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
ΧΟ. κρατήρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχη,
ῶν κρατ⁵ ἔρεψον καὶ λαβάς ἀμφιστόμους.

ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίφ τρόπῳ;
 ΧΟ. οὐός *γε νεαρᾶς νεοτόκῳ μαλλῷ λαβών. 475

ΟΙ. εἰεν τὸ δὲ ἔνθεν ποῦ τελευτῆσαι με χρή;
 ΧΟ. χοδὸς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.
 ΟΙ. ἡ τοῖσθε κρωσσοῖς οἰς λέγεις χέω τάδε;
 ΧΟ. τρισσάς γε πηγάς τὸν τελευταῖον δὲ δλον. 480

ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήστας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.
 ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυν.
 ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
 ΧΟ. τρὶς ἐννέα αὐτῷ κλῶνας ἔξι ἀμφοῖν χεροῖν
τίθεις ἐλαῖας τάσδε ἐπεύχεσθαι λιτάσ. 485

ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.
 ΧΟ. ὡς σφας καλοῦμεν Εὔμενίδας, ἔξι εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον
αἴτοῦ σύ γ', αὐτὸς κεῖ τις ἀλλος ἀντὶ σοῦ,
ἀπυστα φωῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἀστροφος. καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι θαρσῶν ἀν παραστάην ἐγώ,
ἄλλως δὲ δειμαίνομ' ἄν, δὲ ξέν', ἀμφὶ σοί. 490

ΟΙ. ὡς παῖδε, κλύνετο τῶνδε προσχώρων ξένων;
 ΑΝ. ἡκούσαμέν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀδότα· λείπομαι γάρ ἐν
τῷ μὴ δύνασθαι μήθ δρᾶν, δυοῖν κακοῖν
σφῆν δὲ ἀτέρα μολοῦστα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γάρ οἷμα κάντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδε ἐκτίνουσαν, ἡν τεννούς παρῇ.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον μόνον δέ με
μὴ λείπετ². οὐ γάρ ἀν σθένος τούμὸν δέμας
ἔρημον ἔρπειν οὐδὲ ὑφηγητοῦ *γ' ἄνευ. 500

ΙΣ. ἀλλ' εἰμ' ἐγὼ τελοῦστα τὸν τόπον δὲ ἵνα
χρὴ 'σται μὲν ἐφευρέων, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 ΧΟ. τούκεῖθεν ἀλσους, ὡς ξένη, τοῦδε. ἡν δέ του
σπάνιν τιν' ἰσχυρός, ἔστ' ἐποικος, δε φράσει.
 ΙΣ. χωροῦμ' ἀν τόδε· Ἀντεγόνη, σὺ δὲ ἐνθάδε 505

φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδὲ εἰ ποιῆ τις, δεῖ πόνου μῆμην ἔχειν.

509

ΧΟ. στρ.α. δεινὸν μὲν τὸ πᾶλαι κείμενον ἥδη κακόν, ὃ ξεῖν,
ἐπεγείρειν·

ὅμως δὲ ἔραμι πυθέσθαι

ΟΙ. τί τοῦτο;

ΧΟ. τὰς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀληγδόνος, ἢ ξυνέστας.

ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίκης
τὰς σᾶς * ἢ πέπονθ' ἀναιδῆ.

515

ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρήζω, ξέν', δρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

ΟΙ. ὕμοι.

ΧΟ. στέρξον, ἵκετεύω.

ΟΙ. φεῦ φεῦ.

ΧΟ. πέιθοντες κάγω γὰρ ὅσον σὺ προσχρήζεις.

520

ΟΙ. ἀντ.α. ἥμεγκον κακότατ', ὃ ξένοι, ἥμεγκον ἔκων μέν, θεός
ἴστω,
τούτων δὲ αὐθαίρετον οὐδέν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐσ τί;

ΟΙ. κακᾶ μὲν πόλις οὐδὲν ἴδρις
γάμων ἐνέδησεν ἄτα.

525

ΧΟ. ἡ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώρυμα λέκτρ' ἐπλήστω;

ΟΙ. ὕμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,
ὦ ξεῖν'· αὐταὶ δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν

530

ΧΟ. πῶς φῆς;

ΟΙ. παῖδε, δύο δὲ ἄτα

ΧΟ. ὃ Ζεύ.

ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὡδῖνος.

ΧΟ. στρ.β. σαὶ τ' ἄρ' εἴσ' ἀπόγονοί τε καὶ

ΟΙ. κοινάὶ γε πατρὸς ἀδελφεαὶ.

535

ΧΟ. ίώ. ΟΙ. ίώ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.

ΧΟ. ἐπαθεὶς ΟΙ. ἐπαθον ἄλαστ' ἔχειν.

ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, δι μήποτ' ἐγώ ταλακάρδιος 540
ἐπωφέλησα πόλεος ἔξελέσθαι.

ΧΟ. ἀντ.β. *δύστανος, τί γάρ; ἔθου φόνον
ΟΙ. τί τοῦτο; τί διέθελεις μαθεῖν;

ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἐπαιστας, ἐπὶ νόσῳ νόσον.

ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545

ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐγώ φράσω.
καὶ γάρ *ἄκαυς ἐφόνευστα καὶ ἀλεστα·
νόμῳ δὲ καθαρός, ἄιδρις ἐς τόδι ἡλθον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀναξ ὅδι ἡμῖν Αἰγέως γύνος
Θησεὺς κατ' ὅμφὴν σὴν *ἀποσταλεῖς πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρας χρόνῳ
τὰς αἰματηρὰς ὀρμάτων διαφθορὰς
ἔγυνακά σ', δι παῖ Λαιῶν, ταῦνθι δόδοις
ἐν ταῖσθι ἀκούων μᾶλλον ἔξεπίσταμαι. 555
σκευὴ τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦντον ἡμῖν ἄσθ' δι εἰ, καὶ σ' οὐκτίσας
θέλω περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπου, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χὴ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δεωὴν γάρ τιν' ἀν πρᾶξιν τύχοις 560
λέξας διπάιας ἔξαφιστάμην ἐγώ,
ώς οιδά γ' αὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
δισπερ σύ, χῶς τις πλείστη ἀνῆρ ἐπὶ ξένης
ηθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῷ κάρῃ,
ώστε ξένον γ' ἀν οὐδέν' ὅνθ', δισπερ σὺ νῦν, 565
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώξειν· ἐπεὶ
ἔξοδος ἀνῆρ διν χῶτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστι ήμέρας.
ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν διστε βραχές ἐμοι δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, καὶ δι του πατρὸς γεγάδι 570

καὶ γῆς ὅποιας ἡλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
 ὡστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν σύδεν ἄλλο πλήν
 εἰπεῖν ἀ χρήζω, χῶ λόγος διέρχεται.

ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸν νῦν δίδασχ', σπως ἀνέκμαθω. 575

ΟΙ. δώσων ἵκανω τούμον ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς δῆψιν· τὰ δὲ
 κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείστον' ἡ μορφὴ καλή.

ΘΗ. ποιὸν δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἡκειν φέρων;

ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580

ΘΗ. ποιὼ γάρ ή σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

ΟΙ. ὅταν θάνω γάρ καὶ σύ μου ταφεὺς γένηται.

ΘΗ. τὰ λοισθ' ἄρ' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δὲ ἐν μεσφῷ
 ἡ λῆστιν ἵσχεις ή δι' οὐδενὸς ποιεῖ.

ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. 585

ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἔξατεῖ χάριν.

ΟΙ. ὅρα γε μῆν· οὐ σμικρός, οὐχ, δγῶν ὅδε.

ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ή 'μοῦ λέγεις;

ΟΙ. κείνοι κομίζειν κεῖσθαι ἀναγκάζοντι με.

ΘΗ. ἀλλ' εἰ θέλοντ' ἄν γ', οὐδὲ σὸν φεύγειν καλόν. 590

ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἥθελον, παρίσταν.

ΘΗ. ὁ μῶρε, θυμὸς δὲ ἐν κακοῖς οὐ κύμφορον.

ΟΙ. ὅταν μάθης μου, νουθέτει, ταῦν δὲ ἔσται.

ΘΗ. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γάρ οὐ με χρὴ λέγειν.

ΟΙ. πέπονθα, Θησέν, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595

ΘΗ. ή τὴν παλαιὰν κύμφορὰν γένους ἐρεῖς;

ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτο γένος Ελλήνων θροεῖ.

ΘΗ. τί γάρ τὸ μεῖζον ή κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;

ΟΙ. οὐτῶς ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
 πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων ἔστιν δέ μοι
 πάλιν κατελθεῖν μῆποθ', ὡς πατροκτόνῳ.

ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἀν πεμψαίαθ', ωστ' οἰκεῖν δίχα;

ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἔξαντας στόμα.

ΘΗ. ποιὸν πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;

ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληγῆμα χθονί. 605

ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν τάμα κάκείνων πικρά;

ΟΙ. ὁ φιλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνιμος οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατής χρόνος.
φθίνει μὲν ἴσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δὲ ἀπιστία,
καὶ πιεῦμα ταῦτὸν οὕποτ' οὕτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὕτε πρὸς πόλιν πόλει.

τοῖς μὲν γάρ ἥδη, τοῖς δὲ ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται κανθίσι φίλα.

καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ ταῦν εὐημερεῖ
καλῶς *τὸ πρὸς σέ, μυρίας δὲ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἵων,
ἐν αἷς τὰ νῦν ἔνυμφωνα δεξιώματα

δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·
ἴν' οὐμὸς εὐδῶν καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής.

ἄλλ' οὐ γάρ αὐδὰν ἥδην τάκινητ' ἔπη,
εἴα μὲν οἶσιν ἡρξάμην, τὸ σὸν μόνον
πιστὸν φυλάσσων, κοῦποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκτητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.

ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῆ τῆδε ὅδε ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.

ΘΗ. τίς δῆτ' ἀν ἀνδρὸς εὐμένεαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ', ὅτῳ πρώτον μὲν ἡ δορύξενος
κοινὴ παρ' ἡμέν αἰέν εστιν εστία;
ἔπειτα δὲ ίκέτης δαυμώνων ἀφιγμένος

γῆ τῆδε κάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
ἄγω σεβισθεὶς οὕποτ' ἐκβαλῶ χάριν

τὴν τοῦδε, χώρᾳ δὲ ἔμπαλιν κατοικιῶ.
εἰ δὲ ἐνθάδ' ἥδην τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ τιν
τάξω φυλάσσειν εἰ δὲ ἐμοῦ στείχειν μέτα

610

615

620

625

630

635

τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπου, δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι. τῇδε γάρ ἔννοιστομα. 640

ΟΙ. οὐ Ζεῦ, διδούις τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.

ΘΗ. τί δῆτα χρῆσεις; ή δόμους στείχειν ἐμούς;

ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' δι χῶρός ἐσθ' ὅδε,

ΘΗ. ἐν φ' τί πράξεις; οὐ γάρ ἀντιστήσομα. 645

ΟΙ. ἐν φ' κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.

ΘΗ. μέγ' ἀν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.

ΟΙ. εἰ σοι γ' ἀπέρ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.

ΘΗ. θάρσει τὸ τούδε γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.

ΟΙ. οὗτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650

ΘΗ. οὗκοιν πέρα γ' ἀν οὐδὲν ή λόγῳ φέροις.

ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μᾶλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;

ΟΙ. ηξουσιν ἀνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσθ' ὅσται μέλον.

ΟΙ. ὅρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασκ' δι χρή με δρᾶν.

ΟΙ. δικυοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τούμὸν οὐκ ὄκνεῖ κέαρ. 655

ΟΙ. οὐκ οἰσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἰδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἀνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.

πολλὰ δὲ ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπειλησαν, ἀλλ' δι νοῦς ὅταν
αἴτον γένεται, φροῦδα τάπειλήματα. 660

κείνοις δὲ ἵσως κεὶ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἰδ' ἐγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεύτερο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.

θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κάνει τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προῦπεμψέ σε· 665

δημος δὲ κάμου μὴ παρόντος οἰδ' ὅτι
τούμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

ΧΟ. στρ.α. εὐίππου, ἔνει, τᾶσδε χώρας
ἴκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ' 670

δι λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μᾶλιστ' ἀηδῶν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,

τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσὸν
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων ἵν' ὁ βακχιώτας
ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεῖει
θείας ἀμφιπολῶν τιθῆναις. 680

ἀντ.α. θάλλει δ' οὐρανίας ἵν' ἄχνας
δ καλλίβοτρυς κατ' ἡμαρ ἀεὶ¹
νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
χρυσανγής κρόκος· οὐδὲ ἄπινοι 685
κρήναι μινύθουσιν
Κηφισοῦ νομάδες ρεέθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματί²
ώκυτόκος πεδίων ἐπινίστεται
άκηράτῳ σὸν ὅμβρῳ 690
στερνούχον χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
χοροί νυν ἀπεστύγησαν, οὐδὲ τὴν
ά χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

στρ.β. ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γῆς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω, 694
οὐδὲ τὴν μεγάλα Δωρίδι οὔσην Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
φύτευμ' ἀλείρωτον αὐτόποιον,
ἐγχέων φόβημα δαῖων,
δ τὰδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ, 700
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλον ἐλαῖας·
τὸ μέν τις *οὗ, νεαρὸς οὔτε γήρα
σημαίνων, δλιώσει χερὶ πέρσας· δ γὰρ αἰὲν δρῶν κύκλος
λεύσσει νυν Μορίου Διὸς 705
χά γλαυκῶπις Ἀθάνα.
ἀντ.β. ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τὰδε κράτιστον, 707
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπέν, . . αἴχημα μέγιστον,
εὔπιπον, εὔπτωλον, εὐθάλασσον. 711
δ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νυν εἰς

τόδ' είσας αδχημ', ἀναξ Ποσειδάν,
ἱπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς.

715

ἀ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἀλία χεροὶ παραπτομένα πλάτα
θρώσκει, τῶν ἑκατοπτόδων
Νηρήδων ἀκόλουθος.

ΑΝ. ὁ πλείστ' ἐπάίνοις εὐλογούμενον πέδον,
νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.

720

ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὁ παῖ, καινόν; ΑΝ. Δσσον ἔρχεται
Κρέων ὃδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.

ΟΙ. ὁ φίλατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἀν ἡδη τέρμα τῆς σωτηρίας.

725

ΧΟ. θάρσει, παρέσταται· καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἀνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
δρῶ τιν' ὑμᾶς ὁμμάτων εἰληφότας
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου,
δν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτε ἔπος κακῶν.
ηκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς, ἐπεὶ
γέρων μέν είμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ηκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην
πείσων ἐπεσθαί πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἐνὸς στεῖλαντος, ἀλλ' ἄνδρῶν ὑπο
πάντων κελευσθείς, οὐνεχ' ἡκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.

730

ἀλλ', ω ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ
ἴκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεώς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
δσφπερ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔψυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
δρῶν σε τὸν δύστηνον δῆτα μὲν ἔνον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην κάπι προσπόλου μᾶς

735

740

745

βιοστερῆ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐσ τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξεν, ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῷ διάτη, τηλκοῦτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τούπιώντος ἀρπάσαι. 750
δρ' ἄθλιον τούνειδος, ὡς τάλας ἐγώ,
ώκειδος' ἐσ σὲ κάμε καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ' οὐ γάρ ἔστι τάμφανή κρύπτειν, σύ νυν
πρὸς θεῶν πατρόφων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σους πατρόφους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών, ἐπαξία γάρ· ἡ δ' οἴκοι πλέον
δίκη σέβοιτ' ἄν, οὐσα σὴ πάλαι τροφός. 755
760
ΟΙ. ὡς πάντα τολμῶν κάποδ παντὸς ἄν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾶ κάμε δεύτερον θέλεις
ἔλειν, ἐν οἷς μάλιστ' ἄν ἀλγοίην ἀλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
νοσοῦνθ', ὅτ' ἡν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἥθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἡνίκ' ἥδη μεστὸς ἡ θυμούμενος,
καὶ τοὺς δόμοισιν ἡν διαιτᾶσθαι γλυκύν,
τότ' ἔξεωθεις κάξεβαλλεις, οὐδέ σοι 770
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἡν φίλον
νῦν τ' αὐθίς ἡνίκ' εἰσορᾶς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εῦνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾶ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις, ἄκοντας φίλειν; 775
ῶσπερ τις εἰ σοὶ λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδὲ ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὃν χρῆζοις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι·
δρ' ἄν ματαίου τῆσδ' ἄν ἥδονής τύχοις; 780

τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δὲ ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὡς σε δηλώσω κακόν.
ηκεις ἐμ' ἄξων, οὐχ ἵν' ἐσ δόμους ἄγης,
ἄλλ' ὡς πάρανδον οἰκίσης, πόλις δέ σοι
κακῶν ἄνατος τῶνδε ἀπαλλαχθῆ χθονός. 785
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλά σοι τάδε ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖσι ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
ἄρ' οὐκ ἀμεινον ἡ σὺν τὰν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γέ, ὅσῳπερ ἐσ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καντοῦ Ζηνός, δος κείνου πατέρ.
τὸ σὸν δὲ ἀφίκται δεῦρος ἵπαθλητον στόμα,
πολλῇν ἔχον στόμωσιν ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
κάκ' ἀν λάβοις τὰ πλείον' ἡ σωτήρια.
ἄλλ' οἴδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ίθι·
ήμας δὲ τὰ ξῆν ἐνθάδε· οὐ γὰρ ἀν κακῶς
οὐδὲ δοῦ ἔχοντες ζῷμεν, εἰ τερπούμεθα.

KP. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐσ τὰ σὰ 800
ἡ σ' εἰς τὰ σαντοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
OI. ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἥδιστον, εἰ σὺ μήτε ἐμὲ
πείθειν οἴώς τ' εἴ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
KP. ὁ δύνσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; 805
OI. γλώσση σὺν δεινός· ἄνδρα δὲ οὐδέν οἰδε ἐγὼ
δίκαιον, δόστις ἐξ ἀπαντος εὖ λέγει.
KP. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
OI. ὡς δὴ σὺν βραχέᾳ, ταῦτα δὲ ἐν καιρῷ λέγεις.
KP. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.
OI. ἀπελθε, ἐρῶ γάρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
φύλασσος ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ. 810
KP. μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ πρὸς δὲ τοὺς φίλους
οἵ ἀνταμείβει ρήματ', ην σ' ἐλω ποτέ,—

ΟΙ. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίᾳ; 815
 ΚΡ. ἡ μὴν σὺ κάνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔστει.

ΟΙ. ποίφ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
 ΚΡ. παιδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἔγω
 ξυναρπάσας ἐπεμψή, τὴν δὲ ἄξω τάχα.

ΟΙ. οἵμοι. ΚΡ. τάχ' ἔχεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε. 820
 ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε γ' οὐ μακροῦ χρόνου.

ΟΙ. ἵλε ξένοι, τί δράστερ; ἡ προδώσετε,
 κούκι ἔξελάτε τὸν ἀστεβῆ τῆσδε χθονός;
 ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θάστον οὔτε γάρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὐθὲ οὐδὲ πρόσθεν εἴργασαι. 825

ΚΡ. ὑμᾶν ἀν εἴη τήνδε καιρὸς ἔξάγειν
 ἀκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.

ΑΝ. οἵμοι τάλαω, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
 θεῶν ἄρηξιν ἡ βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾶς, ξένε;
 ΚΡ. οὐκ ἄψομαι τοῦθ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
 ΟΙ. ω γῆς ἄνακτες. ΧΟ. ω ξέν', οὐ δίκαια δρᾶς.

ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
 ΟΙ. στρ. ἵλε πόδις.

ΧΟ. τί δρᾶς, ω ξέν'; οὐκ ἀφίσεις; τάχ' εἰς βάσανον εἰ χερῶν.
 ΚΡ. εἴργουν. ΧΟ. σοῦ μὲν σῦ, τάδε γε μωμένου. 835
 ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.

ΟΙ. οὐκ ἡγάρευον ταῦτ' ἔγω; ΧΟ. μέθες χεροῦν
 τὴν παῖδα θάστον. ΚΡ. μά, πιτασσ' οὐ μὴ κρατεῖς.

ΧΟ. χαλάν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ τούτῳ ἔγωγ' ὄδοιπορεῖν. 840
 ΧΟ. προβᾶθ' ὅδε, βάτε βᾶτ', ξυτοποι.
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει.
 προβᾶθ' ὅδε μοι.

ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ω ξένοι ξένοι.

ΟΙ. ποῦν, τέκνουν, εἴ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαιν πορεύομαι. 845
 ΟΙ. δρεξον, ω παῖ, χείρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.

ΚΡ. οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ω τάλας ἔγω, τάλας.

ΚΡ. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτε
 ὄδοιπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις

πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὅν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὅν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἷδ' ἐγώ, γυνώσει τάδε,
όθουνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὕτε νῦν καλὰ
δρᾶς οὕτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὅργῃ χάριν δούς, η̄ σ' ἀεὶ λυμαίνεται. 850

ΧΟ. ἐπίσχεις αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.
ΧΟ. οὕτοι σ' ἀφῆσω, τῶνδε γ' ἐστερημένος.
ΚΡ. καὶ μεῖζον ἀρα ῥύσιον πόλει τάχα
θῆσεις· ἐφάφομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.
ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; ΚΡ. τόνδε ἀπάξομαι λαβών. 860
ΧΟ. δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται,
ἥν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ.
ΟΙ. δὲ φθέγμ' ἀναδέει, η̄ σὺ γὰρ ψαύστεις ἔμοῦ;
ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αὖδε δάιμονες
θεῖεν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἄρᾶς ἔτι, 865
οἵσ μ', δὲ κάκιστε, ψιλὸν ὅμμιν ἀποσπάσις
πρὸς ὅμμασιν τοῖς πρόσθεν ἔξοιχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ *γ', αὐτὸς καὶ γένος τὸ σόν, θεῶν
δὲ πάντα λεύσσων Ἡλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οίον κάμε γηράναι ποτέ. 870

ΚΡ. δράτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
ΟΙ. δρῶσι κάμε καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθῶς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.
ΚΡ. οὕτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
κεὶ μοῦνός εἴμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875
ΟΙ. ἀντ. ἵω τάλας.
ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.
ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.
ΚΡ. τοῖς τοι δικαίοις χῶ βραχὺς νικᾷ μέγαν. 880
ΟΙ. ἀκούεθ' οἴα φθέγγεται; ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ.
 — — — ΚΡ. Ζεὺς *γ' ἀν εἰδείη, σὺ δὲ οὐ.
ΧΟ. ἀρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
ΧΟ. ἵω πᾶς λεώς, ἵω γὰς πρόμοι,

μόλετε σὺν τάχει, μόλετ². ἐπεὶ πέραν
περῶσιν *γε δῆ. 885

ΘΗ. τίς ποθ³ ἡ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ⁴ ἐναλίφθεψ
τοῦδ⁵ ἐπιστάτη Κολωνοῦ; λέξεθ⁶, ὡς εἰδὼ τὸ πᾶν,
οὐ χάριν δεῦρ⁷ ἥξα θᾶσσον ἡ καθ' ἡδονὴν πυδός. 890

ΟΙ. ἡ φύλαττ⁸, ἔγνων γάρ τὸ προσφόρημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ⁹ ἵντ¹⁰ ἀνδρὸς ἀρτίως.

ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημῆνας; λέγε.

ΟΙ. Κρέων ὅδ¹¹, δν δέδορκας, οἰχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895

ΘΗ. πῶς εἴπας; ΟΙ. οὐλά περ πέπονθ¹² ἀκήκοας.

ΘΗ. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ¹³ ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον ἵπποτόν τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἵνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὄδοι,
ώς μὴ παρελθωσ¹⁴ αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγώ
ξένω γένονται τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.
ἴθ¹⁵, ὡς ἀνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἥκον, ἡδ¹⁶ ὅδ¹⁷ ἀξιος,
ἄτρωτον οὐ μεθῆκ¹⁸ ἀν ἔξ¹⁹ ἐμῆς χερός.
νῦν δ' φστερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ²⁰ ἔχων,
τούτοισι κούκ²¹ ἀλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ²² ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἀν
κείνας ἐναργεῖς δευρό μοι στήσης ἄγων
ἐπεὶ δέδρακας οὗτ²³ ἐμοῦ καταξίως
οὐθ²⁴ διν πέφυκας αὐτὸς οὐτε σῆς χθονός,
δῆτις δίκαι²⁵ ἀσκοῦσαν εἰσελθών πόλιν
κάνευ νόμους κραίνονταν οὐδέν, εἰτ²⁶ ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι²⁷ διδ²⁸ ἐπεισπεσῶν
ἄγεις θ²⁹ δι χρῆζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ.
καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἡ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἰναι, κάμ³⁰ ἵσον τῷ μηδενί. 910

915

καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν
οὐ γάρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν,
οὐδὲ ἄν σ' ἐπανέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλλόντα τάμα καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἀγοντα φωτῶν ἀθλίων ίκτίρια. 920

οῦκουν ἐγωγ' ἀν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδὲ εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοτος, ὅστις ἦν, χθονὸς
οὐθ' εἰλκον οὐτ' ἀν ἥγον, ἀλλ' ἡπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὐσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸν αὐτοῦ, καί σ' δ' πληθύνων χρόνος
γέρονθ' ὅμοιν τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν. 925

εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς πάιδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἰναὶ βίᾳ τε κονῦχ ἔκών· καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῷ θ' ὅμοιώς κάποδ τῆς γλώσσης λέγω. 930

ΧΟ. ὁρᾶς ἵν' ἥκεις, ω̄ ἔνε' ; ω̄ς ἀφ' ὅν μὲν εἰ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.

ΚΡ. ἐγώ οὐτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ω̄ τέκνον Αἰγέωσ, οὖν' ἄβούλον, ω̄ς σὺ φῆς,
τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἀν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ωστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ζῆδη δ' ὀθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κλίναγον οὐ δεξοίατ', οὐδὲ ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες εὐρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων. 940

τοιοῦτον αὐτοῖς Ἀρεος εῦβοιλον πάγον
ἐγὼ ξυνῆδη χθόνιον ὅνθ', δις οὐκ εἴᾳ
τοιούτοδ' ἀλήτας τῆδ' ὅμοιν ναίειν πόλει.
ῳ πίστιν ἵσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἅγραν.
καὶ ταῦτ' ἀν οὐκ ἐπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἡράτο καὶ τῷμῷ γένει. 945

950

ἀνθ' ὅν πεπονθώσ ἡξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
 θυμοῦ γάρ οὐδὲν γῆρας ἔστιν ἀλλο πλὴν
 θανεῖν θανόντων δ' οὐδὲν ἀλγος ἀπτεται. 955

πρὸς ταῦτα πράξεις οίον ἀν θέλης· ἐπεὶ
 ἐρημία με, κεὶ δίκαι' ὅμως λέγω,
 σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
 καὶ τηλικοσδ' ὅν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.

ΟΙ. ὁ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζει δοκεῖς,
 πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε;
 δοτις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
 τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἀς ἐγὼ τάλας
 ἥνεγκον ἄκων· θεοῖς γάρ ἦν οὗτο φίλον,
 τάχ' ἀν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι. 960

ἐπεὶ καθ' αὐτὸν γ' οὐκ ἀν ἔξεύροις ἐμοὶ⁹⁵⁵
 ἀμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
 τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
 ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ⁹⁶⁵
 χρησμοῖσιν ἵκνεῖθ' ὥστε πρὸς παῖδων θανεῖν,
 πῶς ἀν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίζοις ἐμοὶ,
 δις οὗτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
 οὐ μητρὸς εἰχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;
 εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάνη,
 ἐς χεῖρας ἥλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,⁹⁷⁰
 μηδὲν ἔνυνεὶς ὅν ἔδρων εἰς οὐς τ' ἔδρων,
 πῶς *δᾶν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἀν εἰκάτως ψέγοις;
 μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
 οἴστης δραίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν
 οἵους ἐρῶ τάχ'. οὐ γάρ οὖν σιγήσομαι,⁹⁷⁵
 σοῦ γ' εἰς τόδ' ἔξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
 ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὅμοι μοι κακῶν,
 οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με
 αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἔξέφυσέμοι.⁹⁸⁰
 ἀλλ' ἐν γάρ οὐν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ
 κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν ἐγὼ δέ νιν

ἄκων ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
 ἀλλ' οὐ γάρ οὕτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
 γάμοισιν οὗθ' οὐσιὶ αἰὲν ἐμφορεῖς σύ μοι
 φόνους πατρώφους ἔξονειδίζων πικρώς.
 ἐν γάρ μ' ἀμειψαὶ μοῦνον δν σ' ἀνιστορῶ.
 εἴ τις σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι ἀν εἰ
 πατήρ σ' δι καίνων, ἢ τίνοι ἀν εὐθέως;
 δοκῶ μέν, εἰπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
 τίνοι ἀν, οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
 τοιαῦτα μέντοι καῦτὸς εἰσέβην κακύ,
 θεῶν ἀγόντων· οἰς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
 ψυχὴν ἀν οἷμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
 σὺ δ', εἴ γάρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἀπαν καλὸν
 λέγειν νομίζων, ρήτον ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὄνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 καὶ σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατφέηται καλῶς·
 καθ' ὅδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδε ἐκλαυθάνει,
 οὐθούνεκ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέρει,
 ἀφ' ἡς σὺν κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦν τὰς κόρας τ' οὐχεὶ λαβών.
 ἀνθ' δν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
 καλῶν ἰκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθησ
 οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρέῖται πόλις.
 ΧΟ. διξεῖνος, δωναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανώλεις, ἀξιαι δι ἀμυναθεῖν.
 ΘΗ. ἀλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἔξηρπασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δὲ οἱ παθόντες ἔσταμεν.
 ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν;
 ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
 χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδε ἔχεις
 990
 995
 1000
 1005
 1010
 1015
 1020

τὰς παιδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξης ἐμοί·
 εἰ δὲ ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν
 ἄλλοι γάρ οἱ σπεύδοντες, οὐδὲν οὐ μή ποτε
 χώρας φυγόντες τῆσδε ἐπεύχωνται θεοῖς.
 ἀλλ᾽ ἔξυφιγον· γνῶθι δὲ ὡς ἔχων ἔχει
 καί σ' εἰλε θηρῶνθ' ἢ τύχη· τὰ γὰρ δολφ
 τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.
 κούκ οὐλλον ἔξεις εἰς τόδε· ὡς ἔξοιδά σε
 οὐ ψιλὸν οὐδὲ ἀσκενον ἐς τοσήνδε ὑβριν
 ἥκοντα τολμης τῆς παρεστώσης ταῦν,
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὁν ἔδρας τάδε.
 δεῖ μὲν ἀθρῆσαι, μηδὲ τήμε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ μὲν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμηχανῶ;
 ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδε ὁν ἐρεῖς ἐμοί·
 οἴκοι δὲ χῆμεις εἰσόμεσθ' ἀ χρὴ ποιεῖν.
 ΘΗ. χωρῶν ἀπείλεις νυν σὺ δὲ ἡμίν, Οἰδίπους,
 ἔκρος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
 ἡν μὴ θάνω γὰρ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
 πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριων στήσω τέκνων.
 ΟΙ. δύναο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναλου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.
 ΧΟ. στρ.α. εἴην ὅθι δαιῶν
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαῖ
 τὸν χαλκοβόαν "Αρη
 μίζουσιν, ἢ πρὸς Πυθίας,
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὐ πότνια σεμνὰ τιθησοῦνται τέλη
 θνατοῦσιν, διν καὶ χρυσέα
 κλής ἐπὶ γλώσσῃ βέβακε
 προσπόλων Εὐμολπιδῶν·
 ἔνθ' οἴμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θησέα καὶ τὰς διστόλους

1025

1030

1035

1040

1045

1050

1055

ἀδμῆτας ἀδελφὰς
αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοῇ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·

ἀντ.α. ή που τὸν ἐφέσπερον
πέτρας οὐφάδος πελῶσ· 1060
Ολάτιδος ἐκ νομοῦ,
πώλουσιν, ή ῥύμφαρμάτοις
φεύγοντες διμῆλαις.
ἀλώστεται· δεινὸς δὲ προσχώρων Ἀρης,
δεινὰ δὲ Θησείδᾶν ἀκμά. 1065
πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός,
πᾶσα δὲ δρμάται κατ' ἀμ-
πυκτήρια φᾶλαρα πώλων
ἄμβασις, οἱ τὰν ἵππιαν
τιμῶσιν Ἀθάναν 1070
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
'Ρέας φίλον νίόν.

στρ.β. ἔρδουσιν, ή μέλλουσιν; ὡς
προμνᾶται τί μοι
γνώμα τάχ' ἀνδώσειν
τὰν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δὲ εὐροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη.
τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' δμαρ· 1074
μάντις εἰμ' ἐσθλῶν ἀγώνων.
εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
θεωρήσασα τούμδον δύμα. 1080

ἀντ.β. ίώ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν,
* παντόπτας, πόροις
γὰς τᾶσδε δαμούχοις
σθένει πινικείω τὸν εὖαγρον τελειώσαι λόχον,
σεμιά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα. 1085
καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
καὶ καστιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
ώκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς

μολεῖν γὰ τὰδε καὶ πολίταις. 1095
 ὁ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἔρεις
 ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῷ
 τάσδε, ἀστονικοῖς δὲ προσπολουμένας.

ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας; AN. ὁ πάτερ πάτερ,
 τίς δὲν θεῶν σοι τόνδε ἄριστον ἄνδρ' ἴδεῖν 1100
 δούλη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
 ΟΙ. ὁ τέκνου, ὁ πάρεστον; AN. αἴδε γὰρ χέρες
 Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
 ΟΙ. προσέλθετ', ω παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
 ἐλπισθέν ἦξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105
 AN. αἰτεῖς ἀ τείχεις σὺν πόθῳ γὰρ ὁ χάρις.
 ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ στον; AN. αἴδε δμοῦ πελάζομεν.
 ΟΙ. ὁ φιλτατ' ἔρην. AN. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
 ΟΙ. ὁ σκῆπτρα φωτός. AN. δυσμόρου γε δύσμορα.
 ΟΙ. ἔχω τὰ φιλτατ', οὐδὲ ἔτ' ἀν πανάθλιος 1110
 θανὼν ἀν εἴην σφῶν παρεστώσαν ἐμοὶ.
 ἔρείστατ', ω παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
 * ἐμφύντε τῷ φύσαντι, καναπαύσετον
 τοῦ πρόσθι ἐρήμου τοῦδε δυστήμου πλάνου.
 καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ 1115
 τὰς τηλικαίσδε σμικρὸς ἔξαρκεῖ λόγος.
 AN. δᾶς ἔσθι δ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύνει, πάτερ,
 καὶ σοὶ τε τοῦργον * τοῦτ' * ἐμοὶ τ' ἔσται βραχύ.
 ΟΙ. ὁ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρές
 τέκν' εἰ φανέντ' ἀελπτα μηκύνω λόγον. 1120
 ἐπίσταμαι γὰρ τήδε τὴν ἐσ τάσδε μοι
 τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
 σὺ γάρ νιν ἔξεσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
 καὶ σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θελω,
 αὐτῷ τε καὶ γῆ τῇδε· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς 1125
 μόνοις παρ' ἄμιν εὐρον ἀνθρώπων ἐγὼ
 καὶ τούπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομέν.
 εἰδὼς δὲ ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.

ἔχω γάρ δίχω διὰ σὲ κούκ ἀλλον βροτῶν.
 καὶ μοι χέρ', δωναξ, δεξιὰν ὅρεξον, ὡς
 φαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
 καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἀν ἀθλιος γεγόνει
 θεγένειν θελήσαιμ' ἀνδρός, φ' τίς οὐν ἔνι
 κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδὲ οὖν ἔάσω. τοῖς γάρ ἐμπείροις βροτῶν
 μόνοις οἰόν τε συνταλαπωρεύειν τάδε.
 σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
 μὲλουν δικαίως, δόσπερ ἐς τόδε ἡμέρας.

ΘΗ. οὗτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνουσι τερφθεὶς τοῖσθε, θαυμάσας ἔχω,
 οὐδὲ εἰ πρὸ τούμου προβλαφεῖς τὰ τῶνδε ἔπη.
 βάρος γάρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
 οὐ γάρ λόγιοιστ τὸν βίον σπουδάζομεν
 λαμπτρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δείκνυμι δέ· διν γάρ ὡμοσ' οὐκ ἔψευσάμην
 οὐδέν σε, πρέσβυ. τάσδε γάρ πάρειμ' ἄγων
 ζώσας, ἀκραφνεῖς τῶν κατηγειλημένων.
 χῶπως μὲν ἀγώνι ἥρεθη τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, ἢ γ' εἴσει καντὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
 λόγος δ' ὁς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ

στείχοντι δεύρῳ, συμβαλοῦ γνωμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
 πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρωπον χρεών.

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκε με,
 ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν διν σὺ πυνθάνει.

ΘΗ. φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολω
 οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
 βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' φ
 θύνων ἔκυρον ἡνίχ' ὡρμώμην ἔγώ.

ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρήζοντα τῷ θακίματι;

ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
 βραχύν τιν' αἰτεῖ μυθον οὐκ ὅγκου πλέων.

1130

1135

1140

1145

1150

1155

1160

ΟΙ. ποιόν τιν'; οὐ γάρ ηδ' ὅδρα σμικροῦ λόγουν.
 ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐσ λόγους ἀλθεῖν μαλόντ'
 αἰτεῖν ἀπελθεῖν τὸ ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὅδον. 1165

ΟΙ. τὸς δῆτ' ἀν τοῦ τήνδ' ὁ προσθακῶν ὅδραν;
 ΘΗ. ὅδρα κατ' Ἀργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενῆς
 ἐσθ', ὅστις ἀν σου τοῦτο προσχρῆσι τυχεῖν.
 ΟΙ. ω φίλτατε, σχέσι οὐνπερ εἰ. ΘΗ. τί δὲ ἔστι σοι;
 ΟΙ. μή μου δεηθῆς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε. 1170

ΟΙ. ἔξοδος ἀκούων τῶνδ' ὃς ἐσθ' δ προστάτης.
 ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἔστιν, ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμι τι;
 ΟΙ. παῖς οὐμός, ωναξ, στυγνός, οὐ λόγων ἐγὼ
 ἀλγιστ' ἀν ἀνδρῶν ἔξανασχούμην κλύων.
 ΘΗ. τί δέ; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν δ μὴ
 χρῆσιθ; τί σοι τοῦτ' ἔστι λυπτρόν, κλύειν; 1175

ΟΙ. ἔχθιστον, ωναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
 καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλῃς τάδε εἰκαθεῖν.
 ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἔξαναγκάζει, σκόπει·
 μὴ σοι πρόνοι ἡ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180

ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεὶ νέα παραιέσω.
 τὸν ἀνδρὸς ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
 χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' δ βούλεται,
 καὶ οὐν ὑπεικε τὸν καστγυητον μολέων.
 οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαια παρασπάσει
 γνώμης, δ μὴ σοι συμφέροντα λέξεται. 1185

λόγων δὲ ἀκούσαι τίς βλάβη; τά τοι καλῶς
 εὐρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.
 ἔφυστας αὐτόν τῶστε μηδὲ δρῶντά σε
 τὰ τῶν * κάκιστα δυσσεβεστάτων, πάτερ, 1190

θέμις σέ γ' εἴναι κείνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
 ἀλλ' αὐτόν—εἰσὶ χατέροις γοναὶ κακαὶ
 καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
 φίλων ἐπωδᾶς ἔξεπάδονται φύσιν.
 σὺ δὲ εἰς ἑκένα, μὴ τὰ νῦν, ἀκοσκόπει
 πατρᾶφα καὶ μητρᾶφα πήμαθ ἀπαθεῖς, 1195

κάν κείνα λεύσσης, οιδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γάρ οὐχὶ βαιά τάνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὅμμάτων τητώμενος. 1200

ἀλλ' ἡμὶν εἴκε. λιπαρεῖν γάρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδὲ αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.

ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικάτε με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλοι.
μόνον, ξέν', εἴπερ κείνος ὡδὲ ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ. 1205

ΘΗ. ἄπαξ τὰ τοιαῦτα, οὐχὶ δις χρῆξω κλύειν,
δι πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δὲ
σῶς ἵσθι, ἔαν περ κάμε τις σώζῃ θεῶν. 1210

ΧΟ. στρ. δοτις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου παρεῖ
ζώειν, σκαιωσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰ ἀμέραι κατέθεντο δὴ 1215
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἀν οὐσιῶν,
ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος· *δ' δ' ἐπίκουρος ἴσοτελεστος,
"Αἴδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
θάνατος ἐς τελευτάν. 1220

ἀντ. μὴ φῦναι τὸν ἄπαντα νικᾶ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῆ,
βῆναι κείθεν ὅθεν περ ἥκει πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα. 1225
ώς εἴν' ἀν τὸ νέον παρῆ, κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλάγχθη τὸ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων ἔπι;
φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φθόνος· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε 1230

πύματος ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἀφίλον, ἵνα πρόπταντα
κακὰ κακῶν ἔυνοικεῖ. 1235

ἐπ. ἐν φι τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ὡς τις 1240

ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται,

ώς καὶ τόνδε κατάκρας

δειναὶ κυματοσγεῖς

ἀται κλονέουσιν δὲ ξυνοῦσαι,

αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν,

αἱ δὲ ἀνατέλλοντος,

αἱ δὲ ἀνὰ μέσσαν ἀκτῶν,

αἱ δὲ νυχῶν ἀπὸ ριπᾶν.

1245

ΑΝ. καὶ μὴν δός ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, δὲ ξένος,

—ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὡς πάτερ,—δὶς ὅμματος

ἀστακὴ λείβων δάκρυον δῷδε όδοιπορεῖ.

1250

ΟΙ. τίς οὖτος;

ΑΝ. ὅμπερ καὶ πᾶλαι κατείχομεν

γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολύνείκης ὅδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἵμοι, τί δράσω; πότερα τάμαυτοῦ κακὰ

πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδε ὄρῶν

πατρὸς γέροντος; διν ἔνης ἐπὶ χθονὸς

σὺν σφῶν ἐφεύηρηκ' ἐνθάδε ἐκβεβλημένον

ἐσθῆτι σὺν τοιῷδε, τῆς δὲ δυσφιλῆς

γέρων γέροντι συγκατάφηκεν *πίνος

πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δὲ ὅμματοστερεῖ

κόμη δὶς αὔρας ἀκτένιστος ἄστεται.

ἀδελφὰ δὲ, ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ

τὰ τῆς ταλαίνης ηδύνος θρηπτήρια.

ἀγὼ πανώλης δψ' ἄγαν ἐκμανθάνω.

καὶ μαρτυρῷ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς

ταῖς σαῖσιν ἥκειν τάμα μὴ ἔξι ἄλλων πύθη.

ἄλλ' ἔστι γάρ καὶ Σηνὺ σύνθακος θρόνων

Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,

παρασταθῆτω. τῶν γάρ ήμαρτημένων

ἀκη μέν ἔστι, προσφορὰ δὲ οὐκ ἔστ' ἔτι.

τί σιγᾶς;

φώνησον, ως πάτερ, τι μή μ' ἀποστραφῆς.

1255

1260

1265

1270

οὐδ' ἀνταμείθει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάστας
πέμψεις ἀναυδος, οὐδὲ δὲ μηνίεις φράστας;
δῶ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδε, ἐμαὶ δὲ δομαίμονες,
πειράστατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κάπροστήγορον στόμα,
ώς μή μὲν ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῆ γε μηδὲν ἀντειπὸν ἔπος.

1275

ΑΝ. λέγ', δῶ ταλαίπωρ', αὐτὸς δὲ χρέια πάρει.
τὰ πολλὰ γάρ τοι ρήματ' ή τέρψαντά τι,
ή δυσχεράναντ', ή κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

1280

ΠΟ. ἀλλ' ἔξερῶ καλῶς γὰρ ἔχηγει σύ μοι
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μὲν δὲ δέ τοι ἀνέστησεν μολεῖν
δὲ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἔξοδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, δῶ ξένοι, βουλήσομαι
καὶ ταῖνδε ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.

1285

δὲ δὴθον ηδη σοι θελω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρφάς ἔξελήλαμα φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακείν θρόνοις
γονῆ πεφυκός ηξίουν γεραιτέρα.
αὐτὸς δὲ μὲν Ἐτεοκλῆς, δὲν φύσει νεώτερος,
γῆς ἔξεώσειν, οὕτε νικήσας λόγω

1295

οὕτε εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδὲ ἔργου μολών,
πολιν δὲ πείσας. δὲν ἐγὼ μαλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἴναι λέγω.
ἔπειτα κάποδε μάντεων ταύτη κλύω.

1300

ἔπειτα γὰρ ἡλθον Ἀργος ἐς τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἀδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλούνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἐπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδε ἀγείρας ή θάνοιμ πανδίκως,

1305

ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἰεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, δὲ πάτερ, λιτάς ἔχων,
 αὐτός τ' ἐμαντοῦ ἔνυμάχων τε τῶν ἐμῶν,
 οἱ νῦν σὺν ἐπτὰ τάξεσιν σὺν ἐπτά τε
 λόγχας τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
 οἷος δορυστοῖς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὄδοις·
 δὲ δεύτερος δὲ Λίτωλὸς Οἰνέως τόκος
 Τυδεύς· τρίτος δὲ Ἐτέοκλος, Ἀργείος γεγών·
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
 Ταλαός· δὲ πέμπτος δὲ εὑχεταὶ κατασκαφῆ
 Καπανεὺς τὸ Θήβης ἀστυν δῆμοσειν πυρί·
 ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς δρυντα,
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμάτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεὶ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγο τὸν Ἀργους ἄφοδον ἐς Θήβας στρατόν.
 οἱ σ' ἀντὶ παιδῶν τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἵκετεύομεν ἔνυμπαντες ἔξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν δρμωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τούμου πρὸς καστιγνήτου τίσιν,
 δὸς μὲν ἔξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας.
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς δὲ σὺν προσθῇ, τοῖσθ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νύν σε κρηνῶν καὶ θεῶν δόμογνίων
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ
 ἀλλοις δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 κάγῳ, τὸν αὐτὸν δαιμονὸν ἔξειληφότες.
 δὲ δὲν δόμοις τύραννος, δὲ τάλας ἐγώ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν δέρρυνεται·
 δὲν, εἰ σὺ τὴμη ἔνυμπαραστήσει φρενί,

1310

1315

1320

1325

1330

1335

1340

οὐδ' ἀνταμείθει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάστας
πέμψεις ἀναυδος, οὐδὲ δὲ μηνίεις φράστας;
ὡς σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δὲ διμάμονες,
πειράστατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κάπροστήγορον στόμα,
ὡς μή μὲν ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ γε μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

1275

ΑΝ. λέγ', ως ταλαίπωρ', αὐτὸς δὲν χρέια πάρει.
τὰ πολλὰ γάρ τοι ρήματ' ή τέρψαντά τι,
ή δυσχεράναντ', ή κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήσοις τινά.

1280

ΠΟ. ἀλλ' ἔξερω· καλῶς γὰρ ἔκηγει σύ μοι·
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μὲν δὲδ' ἀνέστησεν μολεῖν
δὲ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἔξοδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, δὲ ξένοι, βουλήσομαι
καὶ ταῦνδ' ἀδελφᾶν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.

1285

δὲ δὴθον ηδη σοι θελω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρφας ἔξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οῦνεκ' ἐνθακείν θρόνοις
γονῆ πεφυκὼς ἡξίσιν γεραιτέρᾳ.
ἀνθ' δὲν μὲν Ἐτεοκλῆς, δὲν φύσει νεώτερος,
γῆς ἔξεώσειν, οὕτε νικήσας λόγῳ
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδὲ ἔργου μολών,
πολιι δὲ πείσας. δὲν ἐγὼ μαλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἴναι λέγω·

1295

ἔπειτα κάποδ μάντεων ταύτη κλύω.
ἐπεὶ γὰρ ἡλθον "Ἄργος ἐσ τὸ Δωρικόν,
λαβὼν" Αδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς δσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλούνται καὶ τετίμηνται δόρει,
δπως τὸν ἐπτάλογχον ἐσ Θήβας στολον

1300

ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ή θάνοιμι πανδίκως,

1305

ἥ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἴεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, δὲ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτὸς τ' ἐμαυτοῦ ἔνυμάχων τε τῶν ἐμῶν,
 οἱ νῦν σὺν ἐπτά τάξεσι σὺν ἐπτά τε
 λόγχας τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν
 οἷος δορυσσούς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δὲ οἰωνῶν ὅδοις·
 δὲ δεύτερος δὲ Λίτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεύς· τρίτος δὲ Ἐπέοκλος, Ἀργείος γεγών·
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατήρ
 Ταλαός· δὲ πέμπτος δὲ εὑχεταὶ κατασκαφῇ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστυ δηγώσειν πυρί·
 ἕκτος δὲ Παρθενοπάῖος Ἀρκὰς δρυντα,
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεὶ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἀργούς ἀφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1325
 οἵ σ' ἀντὶ παιδῶν τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἵκετεύομεν ξύμπαντες ἔξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν δρμωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τούμοῦ πρὸς καστιγνήτου τίσιν,
 δος μὲν ἐξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστὸν ἔστι ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς δὲ σὺν προσθῇ, τοῖσθι ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νύν σε κρηνῶν καὶ θεῶν δμογρίων
 αὐτῷ πιθέσθω καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
 ἀλλοις δὲ θωπεύοντες οἰκούμενοι σύ τε
 κάγγω, τὸν αὐτὸν δαιμόν' ἔξειληφότες.
 δὲ δὲ δόμοις τύραννος, δὲ τάλας ἐγώ,
 κοινῆ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀδρύνεται·
 δον, εἰ σὺ τὴμη ξυμπαραστήσει φρενί, 1340

βραχεῖ σὺν ὅγκῳ καὶ χρόνῳ διαστκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοὶς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δὲ ἐμαυτόν, κείνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ἔνθελοντος ἔστι μοι
 κομπεῖν, ἀνεύ σοῦ δὲ οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345

ΧΟ. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οἰδίπους,
 εἰπὼν ὅποια ἔνυμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙ. ἀλλ' εἰ μέν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονές
 μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
 Θησεύς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,
 οὗ τὰν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο. 1350

νῦν δὲ ἀξιωθεὶς εἰσὶν κάκονύτας γένεται
 τοιαῦθεν δὲ τὸν τοῦδε οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον
 ὃς γένεται, δικάιοστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
 δὲ νῦν δὲ σὸς ἔνυμφος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355

τὸν αὐτὸν αὐτὸν πατέρα τόνδε ἀπήλασας
 κάθηκας ἀπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἀς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, δτ' ἐν πόνῳ
 ταῦτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοὶ.
 οὐ κλαυστὰ δὲ στίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
 τάδε, ὥσπερ ἀν τῶν, σοῦ φονέως μεμνημένος. 1360

σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδε ἔθηκας ἵστροφον,
 σύ μ' ἔξεωσας· ἐκ σέθεν δὲ ἀλώμενος
 ἀλλούς ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
 εἰ δὲ ἔξεφυσα τάσδε μὴ μαυτῷ τροφοὺς 1365
 τὰς παῖδας, ἡ τὰν οὐκ ἀν ἡ, τὸ σὸν μέρος·
 νῦν δὲ αἴδε μὲν ἐκσώζουσιν, αἴδε ἐμαὶ τροφοί,
 αἴδε ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν
 ὑμεῖς δὲ ἀπ' ἀλλού κούν ἐμοῦ πεφύκατον.

τοιγάρος δὲ δαίμων εἰσορὰ μὲν οὗ τί που
 ὡς αὐτίκ', εἴπερ οὐδὲ κινοῦνται λόχοι
 πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γάρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἔρει τις, ἀλλὰ πρόσθεν αἴματι
 πεσεῖ μιανθεὶς χώ σύνυμφος ἐξ ἵστου. 1370

τοιάσδε ἀράς σφῶν πρόσθε τ' ἔξανήκ' ἐγώ
νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ἔνυμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἵν' ἀξιώτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ ἔξανήκητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδε ἐφύτον. αἴδε γὰρ τάδε οὐκ ἔδρων.
τοιγάρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σὸν θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαιόφατος
Δίκη ἔνυμέδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δὲ ἔρρος ἀπόπτυστός τε κάπατωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
αἷς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφύλιον
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαι ποτε
τὸ κοῖλον Ἀργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ¹
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὐπερ ἔξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρώμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποικίση,
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, κυλῶ δὲ Ἀρη
τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῆσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στείχε, κάξάγγελλ' ἵὸν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοὺς σαυτὸν θ' ἄμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οῦνεκ' Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνειψε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.
ΧΟ. Ποδύνεικες, οὗτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ἔννηδομαὶ σοι, νῦν τ' ίθ' ὡς τάχος πάλιν.
ΠΟ. οἵμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
οἵμοι δὲ ἔταιρων οἴον ἀρ' ὁδὸν τέλος
Ἀργούς ἀφωρμήθημεν, δὲ τάλας ἐγώ.
τοιοῦτον, οἴον οὐδὲ φωνῆσαι τινι
ἔξεσθ' ἔταιρων, οὐδὲ ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ' ὅντ' ἀναυδον τῆδε συγκύρσαι τύχη.
δὲ τοῦδε ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε *ταῦτ' ἀρωμένου,
μὴ τοὶ με πρὸς θεῶν σφώ γ', εἴαν αἱ τοῦδε ἀραί
πατρὸς τελῶνται καὶ τις ὑμῶν ἐσ δόμους

νύστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κάν κτερίσμασιν. 1410
καὶ σφῆν ὁ νῦν ἔπαινος, διν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἰς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἢτ' ἀλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

ΑΝ. Πολύνεκες, ίκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι.
ΠΟ. ὁ φιλτάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415
ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἀργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἶν τε. πῶς γάρ αὐθίς αὖ πάλιν
στράτευμ' ἀγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;
ΑΝ. τί δ' αὐθίς, ὁ παῖ, δεῖ σε θυμούσθαι; τί σου
πάτραν κατασκάψωτι κέρδος ἔρχεται; 1420
ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὐτῷ γελάσθαι τοῦ καστιγνήτου πάρα.
ΑΝ. ὅρᾶς τὰ τοῦδ' οὐν ὡς ἐς ὄρθδον ἐκφέρει
μαντεύμαθ', δις σφῆν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ; 1425
ΠΟ. χρήζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
ΑΝ. οἵμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύνων
τὰ τοῦδ' ἐπεσθαι τάνδρός, οἱ' ἐθέσπισεν;
ΠΟ. οὐδὲ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ· ἐπεὶ στρατηλάτουν
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδε λέγειν. 1430
ΑΝ. οὐτως ἄρ', ὁ παῖ, ταῦτα σου δεδογμένα;
ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχης γ· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ηδὸν
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων.
σφῆν δ' εὐοδοί Ζεύς, τάδ' εἰ τελεῖτε μοι
θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὐθίς ἔξετον. 1435
μέθεσθε δ' ηδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὐθίς. ΑΝ. ὁ τάλαιν' ἐγώ.
ΠΟ. μή τοι μ' ὀδύρουν. ΑΝ. καὶ τίς ἄν σ' ὄρμώμενον
εἰς προύπτον "Αιδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440
ΠΟ. εἰ χρή, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἀ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλαινά ταρ' ἐγώ,

εἰ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δὲν τῷ δαιμονι
καὶ τῇδε φῦναι χάτέρα. σφῶν δὲ οὐν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ᾽ ἀντῆσαι κακῶν.
ἀνάξαις γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν. 1445

ΧΟ. στρ.α. νέα τάδε μόδεν ἡλέ μοι
* νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κυγχάνει. 1450
μάτην γὰρ σύνδεν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὅρα δρῆταντ' αἰεὶ χρόνος, τέπει μὲν ἔτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ αὐθις αἴξων ἄνω. 1455
ἔκτυπεν αἰθήρ, δὲ Ζεῦ.

ΟΙ. δὲ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;

ΑΝ. πάτερ, τί δὲν ἔστι τάξιωμ' ἐφ' ὧν καλεῖς;

ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἥδε μὲν αὐτίκ' ἀξεῖται
βροντὴ πρὸς Αἰδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος. 1460

ΧΟ. ἀντ.α. Ἰδε μᾶλα, μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἀφατος ὅδε διάβαλος· εἰς δὲν ἄκραν
δεῦρ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβθων. 1465
ἔπτηξα θυμόν· *οὐρανοῦ γὰρ ἀστραπὴ φλέγεις πᾶλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια τόδε· οὐ γὰρ ἀλιον
ἀφορμῆτα ποτὲ οὐκ ἀνευ ξυμφορᾶς, 1470
δὲ μέγας αἰθήρ, δὲ Ζεῦ.

ΟΙ. δὲ παῖδες, ἥκει τῷδε ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίον τελευτή, κούκέτ' ἔστιν ἀποστροφή.

ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλῶν ἔχεις;

ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολῶν
ἀνακτα χώρας τῆσδε τις πορευεσάτω. 1475

ΧΟ. στρ.β. ἔτα, ἵδον μάλιστας ἀμφίσταται διαπρύσιος ὅτοβος. ἵ-
λεως, *δαίμονι, ἔλεως, εἴ τι γὰρ
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἔναισίον δὲ συντύχοιμι, μηδὲν ἀλαστον ἄνδρος ἵδων
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμι πως· Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ. 1480

ΟΙ. δρέπεντας ἀνήρ; δρέπεντας ἐμψύχον, τέκνα,

κιχήσεται μου καὶ κατορθοῦντος φρένα ;

ΑΝ. τί δ' ἀν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί ;

ΟΙ. ἀνθ' ὅν ἔπασχον εὐ τελεσφόρον χάριν
δοῦναι σφι, ἥπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490

ΧΟ. ἀντ.β. ἵω ἵω παῖ, βᾶθι βᾶθ· εἴτ' ἄκραν ἐπιγύαλον ἐναλίφ
Ποσειδανίφ θεῷ τυγχάνεις
βούθυτον ἐστίαν ἀγίων, ἵκοῦ. 1495

δ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών. — ϖ ἀισσ', ὁναξ.

ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡχεῖται κτύπος, 1500
σαφῆς μὲν αὐτῶν, ἐμφανῆς δὲ τοῦ ξένου ;
μή τις Διὸς κεραυνός, ή τις ὁμβρία
χαλαζί ἐπιρράξασα ; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.

ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προύφανης, καὶ σοι θεῶν
τύχην τις ἐσθλήν τὸ θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ. 1505

ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ω παῖ Λαίου, νέορον αὖ ;

ΟΙ. ρόπη βίου μοι. καὶ σ' ἀπέρ ξυνῆνεστα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.

ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ ; 1510

ΟΙ. αὐτὸὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσι μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων.

ΘΗ. πῶς εἴπας, ω γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε ;

ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλά τε
*στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη. 1515

ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὄρῳ
κοὺ ψευδόφημα· χῶ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.

ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
γῆρως ἀλυπα τῆθε κείσεται πόλει,
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι; 1520

ἄθικτος ἡγητῆρος, οὐ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
μήθ' οὖ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
ως σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν δόε

δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῆ.
ἀ δ' ἔξαγιστα μηδὲ κινέῖται λόγῳ
αὐτὸς μαθήσει κεῖσ' ὅταν μόλης μόνος·
ώς οὐτ' ἀν ἀστῶν τῶνδ' ἀν ἔξείποιμι τῷ
οὐτ' ἀν τέκνουσι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶζε, χῶταν εἰς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικηῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν', ὁ δ' ἀεὶ τῶπιόντι δεικνύτω.
χοῦτως ἀδήσον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπὸ ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κὰν εὐ τις οἰκῇ, ῥάδιως καθύβρισαν.
θεοὶ γάρ εὐ μέν, δψεὶ δὲ εἰσορώσ', ὅταν
τὰ θεῖ ἀφεῖς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῆ.
δι μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τουαῦτ' οὐν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.
χώρον δ', ἐπείγει γάρ με τούκ θεοῦ παρόν,
στείχωμεν ηδη, μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα.
δι παῖδες, δωδ' ἐπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν
σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὁσπερ σφὸ πατρί.
χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἔατέ με
αὐτὸν τὸν ἴερὸν τύμβον ἔξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε τρυφθῆναι χθονί.
τῇδ', δοε, τῇδε βάτε· τῇδε γάρ μ' ἄγει
Ἐρμῆς δι πομπὸς ἡ τε νερτέρα θεός.
δι φῶς ἀφεγγέεις, πρόσθε πού ποτ' ἡσθ' ἐμόν,
οὐν δὲ ἔσχατόν σου τούμδον ἀπτεται δέμας.
ηδη γὰρ ἐρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Ἀιδηνη. ἀλλά, φιλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ' ηδε πρόσπολοι τε σοὶ
εὐδαιμονες γένουσθε, καπ' εὐπραξίᾳ
μέμνησθε μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.
ΧΟ. στρ. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζεω,
ἐννυχίων ἄναξ,

Αἰδωνεῦ, Αἰδωνεῦ, λίσσομαι	1560
* ἐπιπόνῳ μῆτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ	
ξένον * εὐ κατανύσαι	
μόρῳ, τὰν παγκευθῆ κάτω	
νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.	
πολλῶν γὰρ ἀν καὶ μάταν	1565
πημάτων ἱκνουμένων	
πάλιν σε δαίμων δίκαιος αἴξοι.	
ἀντ. ὁ χθόνιας θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου	1568
θηρός, διν ἐν πύλαισι	
φασὶ πολυξέστοις	1570
εὐνῦσθαι, κυνζῆσθαι τ' ἐξ ἄντρων	
ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀΐδη	
λόγος αἰὲν ἀνέχει·	
διν, ὁ Γῆς παῖς καὶ Ταρτάρου,	
κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι	1575
δρμωμένῳ νερτέρας	
τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·	
σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπιον.	

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἀν	
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν δλωλότα·	1580
δὸς ἡν τὰ πραχθέντ' οὐδὸς δοῦνος ἐν βραχεῖ	
φράσαι πάρεστιν οὐτε τάργ' οστὸς ἡν ἐκεῖ.	
ΧΟ. δλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ὡς λελοιπότα	
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἔξεπίστασο.	
ΧΟ. πῶς; ἄρα θείᾳ κάπονῳ τάλας τύχη;	1585
ΑΓ. τοῦτ' ἔστιν ἡδη κάποθαυμάσαι πρέπον.	
ώς μὲν γὰρ ἐνθένδε εἰρπε, καὶ σύ που παρὸν	
ἔξοισθ', ίψηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,	
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῶν πᾶσιν ἔξηγούμενος·	
ἐπεὶ δὲ ἀφίκτο τὸν καταρράκτην δόδον	1590
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,	
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μᾶ,	

κοιλου πέλας κρατήρος, οὐ τὰ Θησέως
 Περίθου τε κείται πίστ’ ἀεὶ ξυνθήματα·
 ἀφ’ οὐ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
 κοιλης τ’ ἀχέρδου κάποι λαίνου τάφου,
 καθέζετ· εἰν’ ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
 κάπειτ’ ἀστας ταῖδας ἡνώγει ῥυτῶν
 ὑδάτων ἐνεγκεί λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
 τῷ δὲ εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον
 πάγον μολούσαι τάσδε ἐπιστολὰς πατρὶ¹⁵⁹⁵
 ταχεῖ πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
 ἐσθῆτι τ’ ἐξήσκησαν ή νομίζεται.
 ἐπεὶ δὲ παντὸς εἰχε δρῶντος ἡδονὴν
 κούκ ήν ἔτ’ οὐδὲν ἀργὸν δων ἐφίστεο,
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρβέναι
 ρίγησαν, ὡς ἥκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖσν, οὐδὲ ἀνίεσαν
 στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 δὸς ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαιφνῆς πικρόν,
 πτίξεις ἐπ’ αὐταῖς χεῖρας εἰπεν, δέ τέκνα,
 οὐκ ἔστ’ ἔθ ύμιν τῆδε ἐν ἡμέρᾳ πατέρων.
 διλωλε γάρ δὴ πάντα τάμα, κούκετι
 τὴν δυσπόνητον ἐξετ’ ἀμφ’ ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μέν, οἴδα, παῖδες· ἀλλ’ ἐν γάρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ’ ἔπος μοχθήματα.
 τὸ γάρ φιλεῖν οὐδὲ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
 ή τοῦδε τάνδρος ἐσχεθῆ, οὐδὲ τητώμεναι
 τὸ λοιπὸν ἥδη τὸν βίον διάζετον.
 τοιαῦτ’ ἐπ’ ἀλλήλουσιν ἀμφικείμενοι
 λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ’ οὐδὲ ἔτ’ ὡρώρει βοή,
 ήν μὲν σιωπή, φθέγμα δὲ ἐξαιφνῆς τινὸς
 θώῦξεν αὐτὸν, διστε πάντας ὀρθίας
 στῆσαι φθέφει δείσαντας ἐξαιφνῆς τρίχας.
 καλεῖ γάρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός·¹⁶⁰⁵

1595

1600

1605

1610

1615

1620

1625

ὡς οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τάπο σοῦ βραδύνεται
ὅ δ' ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδῆ μολένι οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα. 1630
κάπει προσῆλθεν, εἶπεν, ὡς φίλοιν κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις;
ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσσον
μήποτε προδώσειν τάσδ' ἔκών, τελεῖν δ' ὅσ' ἀν
μέλλης φρονῶν εὐ̄ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί. 1635
ὅ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτον μέτα
κατήνεσσεν τάδ' ὄρκιος δράσειν ξένῳ.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χεροὶν ὃν παίδων λέγει,
ὡς παῖδε, τλάσας χρῆ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδὲ ἀ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύνειν.
ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν δ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπειδόμεν
τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δ' αὐτὸν ὄμματων ἐπίσκιον 1650
χειρὸς ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φανέντος οὐδὲ ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαίον οὐδὲ σὺν χρόνῳ
δρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἀμα
καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταῦτῷ λόγῳ. 1655
μόρῳ δ' δποιώ κεῖνος ἀλετ' οὐδὲ ἀν εἰς
θιητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθείσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660

ἀλλ' ἡ τις ἐκ θεῶν πομπός, ἡ τὸ μερτέρων
εὖνουν διαστάν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀπήρ γάρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν μόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ², ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μή δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἀν παρείμην οἶσι μή δοκῶ φρονέῖν.

ΧΟ. ποῦ δ' αἴ τε παῖδες χοὶ προπέμφαντες φίλων;
ΑΓ. αἴδ' οὐχ ἐκάς· γύρων γάρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὄρμωμένας.

ΑΝ. στρ.α. αἰαῖ, ἔστιν ἔστιν οὐκ δὴ
οὐ τὸ μέν, ἀλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον
ἀλαστον αἷμα δυσμόροις στενάζειν,
φτινι τὸν πολὺν
ἀλλοτε μὲν πόνον ἐμπέδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγυστα παροίσομεν
ἰδόντε καὶ παθούσα.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. *ἔξεστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
ΧΟ. βέβηκεν; ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἀν εἰ πόθῳ λύθοις.
στρ.β. τί γάρ, δτφ μήτ³ Ἀρης
μῆτρε πόντος ἀντέκυρσεν,
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ *φερόμεναι.
τάλαινα, οὐκ δὲ δλεθρία
νὺξ ἐπ' ὅρμασιν βέβακε.
πῶς γάρ ἡ τιν' ἀπίαν
γάνι ή πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου
δύσοιστον ἔξομεν τροφάν;
οὐ κάτοιδα. κατά με φόνιος
Ἄιδας ἔλοι πατρὶ ξυνθανεῖν γεραίφ
τάλαιναν, ὡς ἔμοιγ⁴ δέ μέλλων βίος οὐ βιωτός.

ΧΟ. διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον οὐ τοι κατάμεμπτ⁵ ἔβητον.

ΑΝ. ἀντ.α. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.

1665

1670

1675

1680

1685

1690

1695

καὶ γὰρ δὲ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον φίλον,
δπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.

ῳ πάτερ, ὡ φίλος, 1700
ῳ τὸν ἀεὶ κατὰ γὰς σκότου εἰμένος·
οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοὶ ποτε
καὶ τὰδε μὴ κυρῆσῃς.

ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. * ἐξέπραξεν οἶον ήθελεν.

ΧΟ. τὸ ποιον; ΑΝ. ἀς ἔχρησε γὰς ἐπὶ ξένας 1705
ἀντ.β. ξθανε· κοίταν δὲ ἔχει

νέρθειν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπτ' ἀκλαυτον.

* ἔτι γὰρ δῆμα σε τόδ', ὡ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦν, οὐδὲ ἔχω 1710
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαινα
ἀφανίσαι τοσόνδε ἄχος.

†ἰω· μὴ
γὰς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρησες, ἀλλ'
ἔρημος ξθανες δωδέ μοι.
ῳ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715

* ἐπαρμένει σέ τ', ὡ φίλα, * τὰς πατρὸς δοῦλος ἔρήμας;

ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ δλβίως γ' ἔλυσεν 1720
τὸ τέλος, ὡ φίλαι, βίου,
λήγετε τοῦδε ἄχοντος· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς.

ΑΝ. στρ.γ. πᾶλιν, φίλα, συθῶμεν. ΙΣ. ὡς τί ρέξομεν; 1724

ΑΝ. ἴμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;

ΑΝ. τὰν χθόνιον ἔστιαν ίδειν

ΙΣ. τίνος; ΑΝ. πατρός, τάλαιν' ἔγω.

ΙΣ. θέμις δὲ πῶς τάδε ἔστι; μῶν
οὐχ δρᾶς; ΑΝ. τί τόδε ἐπέπληξας; 1730

ΙΣ. καὶ τόδ', ὡς ΑΝ. τί τόδε μάλ' αὐθις;

ΙΣ. ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.

ΑΝ. ἄγε με, καὶ τότ' ἐπενάριξον.

ΙΣ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'

αὐθις ὁδὸς ἔρημος ἀπορος
αἰῶνα τλάμον' ἔξω ; 1735

ΧΟ. φίλαι, τρέστητε μηδέν. ΑΝ. ἀλλὰ ποι φύγω ;
ΧΟ. καὶ πάρος *ἀπέφυγε ΑΝ. *τί ;

ΧΟ. *τὰ σφῆν τὸ μῆ πίτνειν κακῶς. 1740

ΑΝ. φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ὑπερνοεῖς ;
ΑΝ. δπως μολούμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω. ΧΟ. μηδέ γε μάτενε.

ΑΝ. μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος *ἐπεῖχε.

ΑΝ. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δὲ ὑπερβεν. 1745

ΧΟ. μέγ' ἄρα πελαγος ἐλαχέτον τι.

ΑΝ. [ναι, ναι. ΧΟ. ξύμφημι καύτός. *alai

ΑΝ. φεῦ, φεῦ.] ποῖ μολωμεν ὁ Ζεῦ ;
ἐλπίδων γάρ ἐς *τίν' *ἔτι με
δαίμων ταῦν γ' ἐλαύνει ; 1750

ΧΟ. πανετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γάρ
χάρις ἡ χθονία ξύν' ἀπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή· νέμεστις γάρ.

ΑΝ. ὁ τέκνον Αλγέως, προσπίτνομέν σοι.

ΘΗ. τίνος, ὁ παῖδες, χρέιας ἀνύσαι ; 1755

ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῦν αὐταλ
πατρὸς ἡμετέρου.

ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτὸν κεῖσε μολεῖν.

ΑΝ. πῶς εἴπας, ἀναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν ;

ΘΗ. ὁ παῖδες, ἀπέτιπεν ἐμοὶ κείνος 1760
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ιεράν, ἦν κείνος ἔχει.
καὶ ταῦτα μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς
χώραν ἔξειν αἱὲν ἀλυπον.
ταῦτ' οὖν ἔκλυνεν δαίμων ἡμῶν
χῶ πάντ' ἀλλων Διός "Ορκος. 1765

ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνω,
ταῦτ' ἀν ἀπαρκοῦ· Θήβας δὲ ἡμᾶς

τὰς ὠγυγίους πέμψοι, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἴοντα φόνον
τοῖσιν δμαίμοις.

1770

ΘΗ. δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα γ' ἀν
μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, δε νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν, οὐ *δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
ΧΟ. ἀλλ' ἀποπάνετε μηδ' ἐπὶ πλείω
θρῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

1775

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ Θηβαίων γερόντων.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΙΓΑΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ANTIGONH.

Ω ΚΟΙΝΩΝ αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἀρ' οἰσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Ολδίπου κακῶν
ὅποιον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαν τελεῖ;
οὐδὲν γάρ οὕτ' ἀλγεινὸν οὕτ' ἀττης *ἔχον
οὕτ' αἰσχρὸν οὕτ' ἀτιμόν ἐσθ', δοποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὅπωπ' ἔγρῳ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖθις πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θείναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κειστήκουσας; ή σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἔχθρῶν κακά;

5

10

ΙΣΜΗΝΗ.

έμοὶ μὲν οὐδεὶς μῆθος, Ἀντεγόνη, φίλων
οὕτ' ἡδὺς οὕτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μᾶτις θανότων ἡμέρᾳ διπλῇ χερὶ·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς

15

ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἴδε ὑπέρτερον,
οὕτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὕτ' ἀτωμένη.

ΑΝ. ήδη καλῶς, καὶ σ' ἔκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὗνεκ' ἔξεπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῦσις γάρ τι καλχαίνουσος ἔπος.

20

ΑΝ. οὐ γάρ τάφου νῷν τὸν κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάστας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ
*προθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς,
τὸν δ' ἀθλίως θανότητα Πολυυείκους νέκυν

25

ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρύχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκύσαι τινα,
ἔαν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30

τουαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
κάμοι, λέγω γάρ κάμε, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξεντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἀν τούτων τι δρᾶ,
φόνον προκείσθαι δημόλευστον ἐν πολει. 35

οὔτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' ἐνγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

IΣ. τί δ', ω ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύνοσ' ἀν ἡ ἡφάπτουσα προσθείμην πλέον; 40

AN. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.

IΣ. πούν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἰ;

AN. εἰ τὸν νεκρὸν ἔνν τῆδε κουφεῖς χερί.

IΣ. ἡ γάρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πολει;

AN. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν, ἦν σὺν μὴ θέλησ,
ἀδελφόν οὐ γάρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι. 45

IΣ. ω σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;

AN. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.

IΣ. οἶμοι· φρόνησον, ω κασιγνήτη, πατήρ
ώς νῷν ἀπεχθῆς δυσκλεής τ' ἀπώλετο
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων, διπλᾶς
δῆψεις ἀράξεις αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον
τρίτον δ' ἀδελφὸ δύο μίαν καθ' ἡμέραν 50

αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
νῦν αὐτὸν δὴ νὰ λελειμένα σκόπει
δσφ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμουν βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἡ κράτη παρέξειμεν. 55

60

ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
ἔπειτα δὲ οὐνεκ' ἀρχόμεσθε ἐκ κρεισσόνων
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κατὶ τῶνδε ἀλγίονα.
ἔγδο μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ἔνγγινον τοις Ἰσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
περισσὸτε πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

65

ΑΝ. οὐτ' ἀν κελεύσαμ' οὗτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἀν ἡδέως δρῷσις μέτα.
ἀλλ' Ἰσθ' ὅποια σοι δοκεῖ, κείνον δὲ ἐγὼ
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θαυμῖν.
φῦλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φῦλου μέτα,
δσια πανουργήσασ· ἐπεὶ πλείων χρόνος
δν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ ἀλλ' κείσομαι· σοὶ δὲ εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμον ἀτιμάσσασ· ἔχε.

70

ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

ΑΝ. σὺ μὲν τάδ' ἀν προσθοῖ· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσοντος ἀδελφῷ φιλτράτῳ πορεύσομαι.

80

ΙΣ. οἵμοι ταλαιπός ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝ. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἔξόρθου πότμον.

ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ^ν
τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε, σὺν δὲ αὔτως ἐγώ.

85

ΑΝ. οἵμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ·, ἔαν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.

ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

ΑΝ. ἀλλ' οἰδεὶς ἀρέσκουσ' οἰς μᾶλισθε ἀδεῖν με χρή.

ΙΣ. εἰ καὶ δυνήσεις γ· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρῆσ.

90

ΑΝ. οὐκοῦν, δταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμήχανα.

ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἔχθαρει μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἔχθρα δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.

ἀλλ' ἔστι με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γάρ οὐ
τοσοῦτον οὐδέν ῶστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δὲ ισθ, δτε
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δὲ ὄρθρος φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ καλλιστον ἐπταπύλῳ φανὲς 100
Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθητο ποτὲ, δὲ χρυσέας
ἀμέρας βλέφαρον, Διηκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μαλοῦσα,
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα πανσαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον δέξτερόφ κινήσασα χαλινῷ.
* δε ἐφ' ἡμετέρα γῆ * Πολυνείκους 105
ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
δξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γάνων ὡς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιώνος πτέρυγι στεγανὸν
πολλῶν μεθ' ὅπλων 110
ξύν θὲ ἵπποκόμοις κορύθεστι.
ἀγτ.α. στὰς δὲ ὑπὲρ μελάθρων * φονώσαυσιν ἀμφιχανῶν κύκλῳ
λόγχαις ἐπταπύλον στόμα,
ἔβα, πρὶν ποθὲ δμετέρων 115
αἰμάτων γένυσιν πλησθῆναι τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκάεινθ "Ηφαιστον ἐλεῖν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Ἀρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι. 120
Ζεὺς γάρ μεγάλης γλώσσης κόρυπτους
ὑπερεχθαίρει, καὶ σφασ ἐσιδῶν
πολλῷ ῥεύματι προστισσομένους,
χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπτης, 125
παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ήδη
νίκην δρμῶντ' ἀλαλάξαι·
στρ.β. ἀντιτύπῃ δὲ ἐπὶ γῆ πέσε τανταλωθεὶς
πυρφόρος δε τότε μαινομένη ξύν δρμῷ 130
135

βακχεύων ἐπέπνει
ριπαῖς ἔχθιστων ἀνέμων.
εἰχε δὲ ἀλλὰ μὲν ἀλ-
λα· τὰ δὲ ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας [“]Αρης.
δεξιώσειρος.

140

ἐπτὰ λοχαγοὶ γάρ ἐφ' ἐπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἵστοι πρὸς ἵστοις ἔλιπον
Ζηνὺ τροπαίφ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγερῶν, δι πατρὸς ἐνδε
μητρὸς τε μᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

145

ἀντ. β. ἀλλὰ γάρ ἀ μεγαλώνυμος ἥλθε Νίκα
τῷ πολυναρμάτῳ ἀντιχαρεῖστα Θήβᾳ,
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
πανυχίοις πάντας ἐπελθωμεν, δ Θήβας δὲ ἐλελίχθων
Βάκχιος ἄρχοι.
ἀλλ' ὅδε γάρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων δι Μενοικέως, [“]ἄρχων νεοχμός
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτρα ἐρέσσων;
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προσθέτο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

150

155

160

ΚΡΕΩΝ.

ἀνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ^ν
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὅρθωσαν πάλιν
ἡμᾶς δὲ ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ζοτειδὲν ἵκεσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖον
σέβοντας εἰδὼς εὐ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὐθίς, ἡνίκ’ Οἰδίποους ἄρθον πόλιν,
κάπει διώλετ’, ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι

165

παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίσαν
 καθ' ἡμέραν ὅλοντο παίσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὸν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν δλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 ψυχῆν τε καὶ φρόνημα καὶ γράμμη, πρὸν ἀν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἐμοὶ γάρ δοτις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἀπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
 κάκιστος εἴναι νῦν τε καὶ πᾶλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον' δοτις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἵστω Ζεὺς δ πάνθ' ὄρῶν ἀεί,
 οὐτ' ἀν σιωπήσαμι τὴν ἀτην ὄρῶν
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὐτ' ἄν φίλον ποτ' ἀνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαυτῷ, τούτῳ γιγνώσκων ὅτι
 ήδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ
 πλέοντες ὄρθης τοὺς φίλους ποιούμεθα.
 τοιοῖσθ' ἐγὼ νόμοισι τένδ' αὖξα πόλιν
 καὶ νῦν ἀδελφὸς τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
 Ἐτεοκλέα μέν, δις πόλεως ὑπερμαχῶν
 δῆλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορί,
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
 ἀ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
 τὸν δ' αὖ ξύναμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
 δις γῆν πατρώφαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθὼν ἡθέλησε μὲν πυρὶ
 πρῆσαι κατάκρας, ἡθέλησε δ' αἴματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,

170

175

180

185

190

195

200

τοῦτον πόλει τῇδ⁸ * ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζειν μήτε κωκύσαι τινα,
έân δ⁹ ἀθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστόν, αἰκισθέντ¹⁰ ἰδεῖν.
τοιόδ¹¹ ἔμον φρόνημα, κοῦπος¹² ἐκ γ¹³ ἔμον
τιμὴν προέξουσ¹⁴ οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ¹⁵ ὅστις εὗνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν δομοίως ἐξ ἔμον τιμήσεται.

205

ΧΟ. σοὶ ταῦτ¹⁶ ἀρέσκει, πᾶι Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενή πόλει
νόμφ¹⁷ δὲ χρῆσθαι παντί πού γ¹⁸ ἔνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χωπόσι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. ὡς δὲ σκοποὶ νυν ἡτε τῶν εἰρημένων.

215

ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.

ΚΡ. ἀλλ¹⁹ εἰσ²⁰ ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ²¹ ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ²² δὲ μᾶλλον τοῦτ²³ ἐπεντέλειος ἔτι;

ΚΡ. τὸ μὴ πιχωρεῖν τοῦς ἀπιστούσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος δε θανεῖν ἐρῆ.

220

ΚΡ. καὶ μὴν δ μισθός γ²⁴ οὗτος. ἀλλ²⁵ οὐτ²⁶ ἐλπίδων
ἀνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ίκάνω, κοῦφον ἐξάρας πόδα,
πολλὰς γάρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
όδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν.
ψυχὴ γάρ ηῦδα πολλά μοι μυθουμένη,
τᾶλας, τί χωρεῖς οἱ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κεὶ τάδ²⁷ εἴσεται Κρέων
ἀλλου παρ²⁸ ἀνθρόσ, πῶς σὺ δῆτ²⁹ οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθ³⁰ ἐλίσσων ηὗντον * σπουδῆ βραδύς,
χοῦτως ὀδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ³¹ ἐνίκησεν μολέιν
σοί, κεὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ³² ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γάρ ἔρχομαι δεδραγμένος,

225

230

235

τὸ μὴ παθεῖν ἀν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
 ΚΡ. τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὐ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
 ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτον· τὸ γὰρ
 πρᾶγμ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἰδον ὅστις ἡν δ ὅρῳ,
 οὐδὲ ἀν δικαίως ἐσ κακὸν πέσομι τι. 240

ΚΡ. εὖ γε στοχάζει κάποιφάργυνσαι κύκλῳ
 τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δὲ ὡς τι σημανῶν νέον.
 ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὅκνον πολύν.
 ΚΡ. οὐκον ἔρεις ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
 ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
 θάψας βέβηκε κάπι χρωτὶ διψίαν
 κόννιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἀ χρῆ.
 ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἡν δ τολμήσας τάδε
 ΦΥ. οὐκ οὐδέ· ἐκεὶ γάρ οὔτε του γενῆδος ἡν
 πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ
 καὶ χέρσος, ἀρρώξ οὐδὲ ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἀσημος οὐργάτης τις ἡν. 250

ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμιν ἡμεροσκόπος
 δείκνυσι, πᾶσι θαύμα δυσχερὲς παρῆν.
 δ μὲν γάρ ἡφάνιστο, τυμβήρης μὲν ιῦ,
 λεπτὴ δ' ἄγος φεύγοντος ὡς ἐπῆν κόνις.
 σημεία δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἔξεφαίνετο. 255

λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρύθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, καὶν ἐγίγνετο
 πληγὴ τελευτῶσ', οὐδὲ δ' κωλύσων παρῆν.
 εἰς γάρ τις ἡν ἔκαστος οὐξειργασμένος,
 κούδεις ἐναργής, ἀλλ' ἔφενγε * μὴ εἰδέναι.
 ἡμεν δ' ἔτομοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῦν,
 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὄρκωμοτεῖν 260

τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνειδέναι
 τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μῆτ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ', δτ' οὐδὲν ἡν ἐρευνῶσιν πλέον,
 λέγει τις εἰς, δι πάντας ἐσ πέδον κάρα

κεῦσαι φόβῳ προστρεψεν οὐ γάρ εἶχομεν
οὕτ' ἀντιφωνεῖν οὕτ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δὲ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κονχὴν κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καὶ μὲν τὸν δυσδαιμονικὸν
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαθεῖν.
πάρειμι δὲ ἀκων οὐχ ἔκοῦσιν, οὐδὲ δὲ τι
στέργει γάρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ΧΟ. ἄναξ ἐμοὶ τοι, μή τι καὶ θεήλατον
τοῦργον τόδε *ἢ, ἔννοια βουλεύει πάλαι.
ΚΡ. παῦσαι, πρὸν δρυῆς καμέ μεστῶσαι λέγων,
μὴ *φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.
λέγεις γάρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονις λέγων
πρόνοιαν ἵσχειν τοῦθε τοῦ μεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, δοτις ἀμφικίονας
ιαους πυρώσων ἥλθε κάναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τούς κακοὺς τιμῶντας εἰσορῆς θεούς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πολεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῆ κάρα σείσοντες, οὐδὲ ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνθε τούτους ἔξεπισταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδὲν γάρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πολεις
πορθεῖ, τόδε ἄνδρας ἔξανίστησιν δόμων.
τόδε ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματα ἵστασθαι βροτῶν
πανουργίας δὲ ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
δοι δὲ μισθαριοῦντες ἡνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτὲ ἔξεπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.

ἀλλ' εἶπερ ἵσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὐ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω,
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εύροντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὁφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμὸν "Αἰδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὸν ἀν
ζῶντες κρεμαστὸν τήνδε δηλώσῃθε ὑθριν,
ἷν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον
τὸ λοιπὸν ἀρπάζητε, καὶ μάθηθε ὅτι
οὐκ ἐξ ἀπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἰδοις ἀν ἡ σεσωσμένους.

ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἡ στραφεὶς οὐτως ἵω ; 315
ΚΡ. οὐκ οἰσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις ;
ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἡ τῇ ψυχῇ δάκνει ;
ΚΡ. τί δαί ; ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου ;
ΦΥ. δ δρῶν σ' ἀνιψὶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὀντ' ἐγώ.
ΚΡ. οἵμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἰ. 320
ΦΥ. οἴκουν τό *γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
ΦΥ. φεῦ.
ἡ δεινὸν φέδοκῆ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
ΚΡ. κόμψενε νῦν τὴν δόξαντ' εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθε ὅτι
τὰ δειλὰ κέρδη πηγονάς ἐργάζεται. 325
ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ', ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως δψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεῖς, δψεῖλω τοῖς θεοῖς πολλῆν χάριν.

ΧΟ. στρ.α. πολλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει.
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ
χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
περῶν ὑπ' οἰδμασιν,
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν 335

ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται,
Ἴλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἵππειρ γένει πολεύων.

ἀντ.α. *κουφούσων τε φύλον δριθῶν ἀμφιβαλῶν ἄγει 343
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη, πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345
σπείραισι δικτυοκλώστοις,
περιφραδῆς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχανᾶς ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεστιβάτα, λασιαύχενδ θ' 350
ἵππον τέξεται ἀμφίλοφον ὅνδρον οὐρειόν τ' ἀκμῆτα ταῦρον.

στρ.β. καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόνεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους 354
ὅργας ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
πάγων *ἐναίθρεια καὶ
δύσομβρα φεύγειν βέλη·
παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
τὸ μέλλον· "Αἰδα μόνον
φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δὲ ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.

ἀντ.β. σοφόν τι τὸ μηχανόν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ ἔχων 365
ποτὲ μὲν κακόν, δῆλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει.
νόμους παρείρων χθονὸς
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαω,
ὑψίπολις· ἀπολις, δῆρ τὸ μὴ καλὸν 370
ἔνυεστι τολμας χάριν.
μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ' ἵστοι φρονῶν, δις τάδε ἔρδοι.
ἐες δαιμόνιον τέρας ἀμφιυοῶ 375
τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδε οὐκ είναι παῖδ' Ἀντιγόνη.
δέ δύστηνος
καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα,
τί ποτ'; οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν 380
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
ΦΥ. ηδούστερ' ἐκείνη τοῦργον *η ἔειργασμένη.

τήνδ' εἰλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
 ΧΟ. ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορος ἐς δέον περῆ.
 ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποιός ξύμπετρος προῦβην τύχη;
 ΦΥ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν εστ' ἀπώμοτον.
 ψεύδει γάρ ή πίνομα τὴν γνώμην. ἐπεὶ
 σχολῆς ποθεὶς οὐδέν τοι εἶναι θέλειον
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἰς ἔχειμάσθην τότε. 390
 ἀλλ' ή γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
 οὐκειν ἀλληλούχος οὐδέν ήδονη,
 ηκώ, δι' ὅρκων καίπερ διν ἀπώμοτος,
 κόρην ἄγων τήνδ', ή καθευρέθη τάφον 395
 κοσμοῦσα, κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
 ἀλλ' ἐστ' ἐμὸν θοῦρμαυον, οὐκ ἀλλου, τόδε.
 καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ως θέλεις, λαβὼν
 καὶ κρίνε κάξελεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
 δίκαιος εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
 ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;
 ΦΥ. αὐτῇ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε πάντ' ἐπίστασαι.
 ΚΡ. ή καὶ ξυνίησι καὶ λέγεις ὄρθως ἀ φῆς;
 ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν διν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπεῖπας. ἀρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405
 ΚΡ. καὶ πῶς ὁράται κατίληπτος γέρεθη;
 ΦΥ. τοιούτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ηκομεν,
 πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
 πᾶσαν κόνιν σύραντες ή κατέέχε τὸν
 νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
 καθῆμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
 ὀσμῆν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
 ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀπήρ ἐπιρρόθοις
 κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδῆσοι πόνουν.
 χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἐς τ' ἐν αἰθέρῃ
 μέσφει κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος 415
 καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε ἔξαιφνης χθονὸς
 τυφῶς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,

πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὑλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας
αἰθῆρ· μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ πάις ὄραται, κάνακωκύει πικρᾶς
ὅρνιθος ὁξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐής νεοστῶν ὁρφανὸν θλέψῃ λέχος.
οὗτοι δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὅρῷ νέκυν,
γύοσισι ἔξφύμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἡράτο τοῖσι τούργον ἔξειργασμένοις.
καὶ χερσὸν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνυν,
ἔκ τ' εὐκρυπτήτον χαλκέας ἄρδην πρόχου
χοαῖσι τρισπόνδυοις τὸν νέκυν στέφει.
χῆμεῖς ἴδοντες λέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἡλέγχομεν
πράξεις· ἀπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο,
ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε καλγεινῶς ἄμα.
τὸ μὲν γάρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ηδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγειών. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ησσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
440

ΚΡ. σὲ δῆ, σὲ τὴν νεύουσταν ἐς πέδον κάρα
φῆς, ἡ καταριεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
ΑΝ. καὶ φημὶ δρᾶσαι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
ΚΡ. σὺ μὲν κομίζοις ἀν σεαυτὸν ἦ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἀλεύθερον.
445
σὺ δ' εἰπὲ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ηδης τὰ κηρυχθέντα μὴ πράστειν τάδε;
ΑΝ. ηδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἔμφατὴ γάρ ἡν.
ΚΡ. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
ΑΝ. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἡν δ κηρύξας τάδε
οὐδὲ ἡ ἔνυοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
οἱ τούσδ' ἐν ἀνθρώπουσιν δρισαν νόμους.

450

οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλη θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θυητὸν δνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθεις, ἀλλ' ἀεὶ ποτε
ζῆταντα, κούνδεις οἰδεν ἔξι ὅτου ὑφάη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανομένη γάρ ἔξηδη, τί δ' οὐ;
κεὶ μὴ σὺ προύκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτὸν ἐγὼ λέγω.
ὅστις γάρ εἰ πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῆται, πῶς ὅδε οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ' οὐδὲν ἀλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἔξι ἔμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχάμην νέκυν,
κείνοις ἀν τὴν ἥλιγονν τοῖσθε δὲ οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δὲ εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μῶρῷ μωρίαν ὀφλιστάνω.

ΧΟ. δηλοῖ τὸ γένητηρ ὡμὸν ἔξι ὡμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δὲ οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
ΚΡ. ἀλλ' ἵσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὀπτὸν ἔκ πυρὸς περισκελῆ
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἀν εἰσίδοις.
σμικρῷ χαλινῷ δὲ οἴδα τοὺς θυμομένους
ἴππους καταρτυθέντας· οὐ γάρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ' ὅστις δούλος ἐστι τῶν πέλας.
αὐτὴ δὲ ὑθρίζειν μὲν τότε ἔξηπίστατο,
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὑβρις δέ, ἐπεὶ δεδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελάν.
ἢ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὐτὴ δὲ ἀνήρ,
εἰ ταῦτα ἀντὶ τῆδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἴτε ἀδελφῆς εἴθι δμαιμονεστέρα[ς]

455

460

465

470

475

480

485

τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἔρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χὴ ἔναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἵσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεύειν τάφου. 490

καὶ γινόμενος οὐδὲν ἀπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δὲ δὲ θυμὸν πρόσθεν ἥρησθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν δρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
μισθὸν γε μέντοι χάται ἐν κακοῖσι τις
δλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνει θελη. 495

ΑΝ. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναι μὲν ἐλάτων;
ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν τοῦτο ἔχων ἀπαυτὸν ἔχω.

ΑΝ. τί δῆτα μελλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδὲ ἀρεσθείη ποτέ,
οὗτον δὲ καὶ σοὶ τᾶμα ἀφαιδάνοντες ἔφυ. 500

καίτοι πόθεν κλέος γένεται εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθέντα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτο ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν *ἔγκλειον φόβος.
ἀλλ' ἡ τυραννίς πολλά τοις ἀλλ' εὐδαιμονεῖ
κάξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θέτει βούλεται. 505

ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων δρᾶς.
ΑΝ. δρῶσις χοῦτος σὸν δὲ ὑπὲλλουσι στόμα.

ΚΡ. σὺ δὲ οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510

ΑΝ. οὐδέν γάρ αἰσχρὸν τοὺς δμοσπλάγχνους σέβειν.
ΚΡ. οὐδενὸν δμαίμος χῶ καταπτίον θανών;
ΑΝ. δμαίμος ἐκ μᾶς τε καὶ ταῦτον πατρός.

ΚΡ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;
ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' δὲ κατθανάτῳ νέκυς. 515

ΚΡ. εἴ τοι σφε τιμᾶς ἐξ ἵσου τῷ δυσσεβεῖ.
ΑΝ. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ἀλετο.

ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· δὲ δὲ αντιστάς ὑπερ.
ΑΝ. δμως δὲ γένεται οὐδὲν οὐδέν τούτους ποθεῖν.
ΚΡ. ἀλλ' οὐχ δὲ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἵσος. 520

ΑΝ. τίς οἰδεν εἰ κάτω 'στὶν εὐαγή τάδε ;
 ΚΡ. οὗτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνη, φίλος.
 ΑΝ. οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλέων ἔφυν.
 ΚΡ. κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμοῦ δὲ ἔωντος οὐκ ἀρξεῖ γυνή. 525
 ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη,
 φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
 νεφέλη δὲ ὅφριών ὑπερ αἰματόνει
 ρέθος αἰσχύνει,
 τέγγυος· εὐώπα παρειάν. 530
 ΚΡ. σὺ δ', ἡ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
 λήθουσά μ' ἔξεπινες, οὐδὲ ἐμάνθανον
 τρέφων δύνατα κάπαναστάσεις θρόνων,
 φέρ' εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
 φήσεις μετασχῦν, ἡ δέ ξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι; 535
 ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἴπερ ἥδ' ὅμορροθεῖ,
 καὶ ἔνυμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
 ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἔάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
 οὗτ' ἡθελητας οὗτ' ἐγώ κοινωσάμην.
 ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοίσιν οὐκ αἰσχύνομαι
 ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη. 540
 ΑΝ. δν τοῦργον, "Αἰδης χοὶ κάτω ἔνυίστορες·
 λόγοις δὲ ἐγώ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
 ΙΣ. μῆτοι, καστιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι.
 ΑΝ. μή μοι θάνης σὺν κοινά, μηδὲ δὲ μὴ θήγεις
 ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
 ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σὺν λελειμμένῃ φίλος;
 ΑΝ. Κρέστοντ' ἐρώτα· τοῦδε γάρ σὺν κηδεμών.
 ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ', οὐδὲν ὀφελούμενη;
 ΑΝ. ἀλγούσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἔν σοι γελῶ.
 ΙΣ. τί δῆτ' δν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὀφελοῖμ' ἐγώ;
 ΑΝ. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
 ΙΣ. οἴμοι ταλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

ΑΝ. σὺ μὲν γάρ εἶλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δὲ ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.
 ΙΣ. καὶ μὴν ἵστη νῦν ἔστι τὸ ἔξαμπτα.
 ΑΝ. θάρσει. σὺ μὲν ζῆσ, ἡ δὲ ἐμὴ ψυχὴ πᾶλαι
 τέθητκεν, ωστε τοῖς θανοῦσιν ὀφελεῖν. 560
 ΚΡ. τὸ πᾶντες φῆμι τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
 ἀνουν πεφάνθαι, τὴν δὲ ἀρτίων τὰ πρῶτα ἔφυ.
 ΙΣ. οὐ γάρ ποτε, δύναξ, οὐδὲ διὰ βλάστηγ μένει
 νῦν τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἔξισταται.
 ΚΡ. σοὶ γοῦν, δοῦνεις εἶλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. 565
 ΙΣ. τί γάρ μόνη μοι τῆσδε ἀπέρι βιώσιμον;
 ΚΡ. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγε. οὐ γάρ ἔστ' ἔτι.
 ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαντοῦ τέκνου;
 ΚΡ. ἀρώσιμοι γάρ γάτέρων εἰσὶν γύναι.
 ΙΣ. οὐχ διὸ γέρενει τῆρας τὸ διὸν ἡρμοσμένα. 570
 ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.
 *ΑΝ. ω φίλταθ' Αἴδην, ωσ σ' ἀτιμάζει πατήρ.
 ΚΡ. δηγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
 *ΧΟ. η γάρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαντοῦ γόνον;
 ΚΡ. "Αἰδης δὲ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ. 575
 *ΧΟ. δεδογμέν', ωσ ἔοικε, τήρειε κατθανεῖν.
 ΚΡ. καὶ σοὶ γε κάρμοι. μὴ τριβάς ἔτ', ἀλλά νιν
 κομίζετ' εἶσω, δμωες ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ
 γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδὲ ἀνειμένας.
 φεύγουσι γάρ τοι χοὶ θρασεῖς, δταν πέλας
 ἥδη τὸν "Αἰδην εἰσορῶσι τοῦ βίου. 580
 ΧΟ. στρ.α. εὐδαίμονες οἵσι κακῶν ἀγενστος αἰών.
 οἰς γάρ διὰ σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἀτας
 οὐδέν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον
 δμοιον ωστε ποντίας
 οδύμα δυσπινόνοις δταν
 Θρήσσασιν ἔρεβος ὑφαλον ἐπιδράμη πνοαίς,
 κυλίνδει βυσσούθεν κελαινὰν 590

θῆνα καὶ δυσάνεμον,
στόνῳ βρέμοντος δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί.
ἀντ.α. ἀρχαῖα τὰ Λαθρακιδᾶν οἴκων δρῶμαι
πήματα τὸ φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ', 593
οὐδὲ ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδὲ ἔχει λύσιν.
νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ρίζας *έτέταπο φάσις ἐν Οἰλίπου δόμοις. 600
κατ' αὐτὸν φοινία θεῶν τῶν
νεργτέρων ἀμῷκονις
λόγυν τὸ ἄνοια καὶ φρενῶν Ἐρινύς.
στρ.β. τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασία κατάσχοι, 605
τὰν οδὸν ὑπνος αἱρεῖ ποδὸς δ παντογήρως
οὐδὲ ἀκάματοι θεῶν
μῆνες, ἀγύρφος δὲ χρόνος δυνάστας
κατέχεις Ὁλύμπου
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
τό τὸ ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὸν ἐπαρκέσει
νόμος δόδ', οὐδὲν *ἔρπων
θνατῶν βιώσφη πάμπολις ἔκτὸς ἄτας.
ἀντ.β. ἀ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς 615
πολλοῖς μὲν δύνασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δὲ ἀπάτα κουφονών ἐρώτων
εἰδότι δὲ οὐδὲν ἔρπει,
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
σοφίᾳ γὰρ ἔκ του 620
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτὲ ἐσθλὸν
τῷδε ἔμμεν ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν
πράσσει δὲ δλίγιστον χρόνον ἔκτὸς ἄτας. 625
οὐδὲ μὴν Λίμων, παιδῶν τῶν σῶν

νέατον γέννημα· ἀρ' ἀχνύμενος

[τῆς μελλογάμου]

τάλιδος ἡκει μόρον Ἀιτιγόνης,

ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν;

630

ΚΡ. τάχ' εἰσνμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.

δι πᾶ, τελείαν ψῆφον ἀρα μὴ κλύων

τῆς μελλονύμφου πατρὸς λυσσαίνων πάρει;

ἢ σοι μὲν ἡμεῖς παταχῇ δρῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σός εἰμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων

χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἰσ ἔγωγ' ἐφέψημα.

ἔμοι γάρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος

μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

635

ΚΡ. οὐτώ γάρ, δι πᾶ, χρὴ διὰ στέρινων ἔχειν,

γνώμης πατρόφας πάντ' ὅπισθεν ἔστάναι.

τούτου γάρ οὐνεκ' ἄνδρες εῖχονται γονὸς

κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,

ώς καὶ τὸν ἔχθρὸν ἀνταρμύνωνται κακοῖς,

καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἵσου πατρί.

640

δοτις δ ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,

τί τόνδ' ἀν εἴποις ἀλλο πλὴν αὐτῷ πόνους

φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἔχθροίσιν γέλων;

μή νύν ποτ', δι πᾶ, τὰς φρένας *γ' ὑφ' ἡδονῆς

γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι

645

ψυχρὸν παραγάλισμα τοῦτο γίγνεται,

γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γάρ

γένοιτ' ἀν ἔλκος μείζον ἡ φίλος κακός;

ἀλλὰ πτύσας ωσεὶ τε δυσμενῆ μέθες

τὴν παῖδ' ἐν "Αἰδου τήνδε τιμφεύειν τινί.

ἐπεὶ γάρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἔγώ

πολεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,

ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,

ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία

ξύναιμον εἰ γάρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει

650

655

ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους. 660
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν δοτις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται καν πόλεις δίκαιος ὁν.
 δοτις δὲ ὑπερβάλλει τὸν βιάζεται,
 ἢ τούπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἔξι ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' ὁν πόλεις στήσειε, τοῦδε χρή κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάνατία.
 καὶ τοῦτον ὁν τὸν ἀνδρα φαρσοίην ἐγώ
 καλῶς μὲν ἀρχειν, εὐδὲ δὲ ἀρχεσθαι θέλεω,
 δορὸς τὸν ὁν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κάγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὐτῇ πόλεις τὸν δλλυστιν, ἥδε ἀναστάτους.
 οἴκους τίθησιν· ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς 675
 τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δὲ ὁρθουμένων
 σώζει τὰ πολλὰ σώμαθή τη πειθαρχία.
 οὔτως ἀμυντέ ἔστι τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡστηγέα.
 κρείσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κούν ὁν γυναικῶν ἡστονες καλούμεθ ὁν. 680

ΧΟ. ἡμῖν μέν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὁν λέγεις δοκεῖς πέρι.
 ΑΙ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων δοστ' ἔστιν κτημάτων ὑπέρτατον. 685
 ἐγώ δὲ ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὁρθῶς τάδε,
 οὔτ' ὁν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν
 γένοντο μένταν χάτερφ καλῶς ἔχον.
 σοῦ δὲ οὐν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν δσα
 λέγει τις ἡ πράσσει τις ἡ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὸν δόμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
 λόγοις τοιωύτοις, οἰς σὺ μὴ τέρψει κλύων
 ἐμοὶ δὲ ἀκούειν ἔσθι ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἵ δδύρεται πόλις, 690

πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιοτ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,
ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτώτ' ἀθαπτον μήθ' ὑπ' ὀμηστῶν κυνῶν
εἴασ' δλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιαῦτ' ἐρεμνὴ σιγὴ ἐπέρχεται φάτις.
ἔμοι δὲ σοῦ πράσποντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστι οὐδὲν κτῆμα τιμώτερον.
τί γάρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μείζαν, ή τί πρὸς παίδων πατρί;
μή νυν ἐν ἥδος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
ώς φῆσι σύ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὄρθως ἔχειν.
ὅστις γάρ αὐτὸς ἡ φρονεύν μόνος δοκεῖ,
ἢ γλώσσατ, ἢν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὄφθησαν κενοί.
ἄλλ' ἄνδρα, κεῖ τις γε σοφός, τὸ μανθάνειν
πολλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
δράτις παρὰ ρείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπολλυται.
αὐτῶς δὲ ναὸς δοτις ἐγκρατὴ πόδα
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
ἄλλ' εἴκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γάρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσθεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
φῦνας τὸν ἄνδρα πάις' ἐπιστήμης πλέων·
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γάρ τοῦτο μὴ ταύτη ρέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὐν καλὸν τὸ μανθάνειν.
1. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδε· εὐν γάρ εἴρηται διπλά.
2. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεύν ὑπ' ἄνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον εἰ δὲ γὰρ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τάργα σκοπεῖν.
ΚΡ. ἔργον γάρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
ΑΙ. οὐδὲν δὲν κελεύσαμεν εὐσέβειν εἰς τοὺς κακούς.
ΚΡ. οὐχ ἦδε γὰρ τοιῷδε ἐπειληπταὶ νόσφι;
ΑΙ. οὐ φῆσι Θήβης τῆσδε ὁμόπτολις λεώς.
ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲν χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
ΑΙ. δρᾶς τόδε ὡς εἰρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735
ΚΡ. μᾶλλον γάρ ἢ 'μοὶ χρή *με τῆσδε ἄρχειν χθονός;
ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρός ἔσθ' ἐνός.
ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομίζεται;
ΑΙ. καλῶς ἐρήμης γ' ἀν τὸν γῆς ἄρχους μόνος.
ΚΡ. δόδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
ΑΙ. εἶπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
ΚΡ. δι παγκάκιστε, διὰ δίκης ἵων πατρί.
ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἔξαμπρτάνονθ' ὄρῳ.
ΚΡ. ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἄρχὰς σέβων;
ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
ΚΡ. δι μαρδὸν ἥθος καὶ γυναικὸς ὑπερον.
ΑΙ. οὐ τὰν ἔλοις ἥστω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
ΚΡ. δι γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὁδε.
ΑΙ. καὶ σοῦ γε κάμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς. 750
ΑΙ. ἥδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' δλεῖ τινά.
ΚΡ. ἡ κάπαπελῶν δοδὲ ἐπεξέρχει θρασύς;
ΑΙ. τίς δὲ ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, διν φρενῶν αὐτὸς κενός.
ΑΙ. εἰ μὴ πατήρ ἥσθ', εἴπον αὖ σ' οὐκ εὑρούειν. 755
ΚΡ. γυναικὸς διν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
ΚΡ. μᾶλλοθες; ἀλλ' οὐ, τόνδε "Ολυμπον, ἕσθ' ὅτι,
χαίρων ἐπὶ φύγοισι δεινάστεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μίσος, ὡς κατ' ὅμματ' αὐτίκα 760
παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.

ΑΙ. οὐδὲπ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὐδὲ ήδη δλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τούμδν προσδύψει κράτ' ἐν δφθαλμοῖς δρῶν,
ώς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη συνών. 765

ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δὲ ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.

ΚΡ. δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ἡ κατ' ἀνδρ' ίών
τὸν δὲ οὐδὲ κόρα τάδε οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.

ΧΟ. ἄμφω γάρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναν νοεῖς; 770

ΚΡ. οὐ τίν γε μὴ θιγοῦσαν εὖ γάρ οὖν λέγεις.

ΧΟ. μόρῳ δὲ ποίωρ καὶ σφε βουλεύειν κτανεῖν;

ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἀνὴρ γέρων στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς, 775
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
κάκει τὸν Ἀιδην, διν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἡ γυνώστεται γοῦν ἀλλὰ τημικαῦθ' ὅπι
πόνος περισσός ἐστι τὸν Ἀιδουν σέβειν. 780

ΧΟ. στρ. "Ἐρως ἀνίκατε μάχαν,
"Ἐρως, δε ἐν κτήμαστ πίπτεις,
δε ἐν μαλακάς παρειαῖς
νεάνιδος ἐνυχεύεις,
φοιτᾶς δὲ ὑπερπόντιος ἐν τῷ ἀγρονόμοις αὐλαῖς· 785
καὶ σ' οὐδὲ ἀθανάτων φύξιμος οὐδεῖς
οὐδὲ ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, δὲ ἔχων μέμηνεν.

ἀντ. σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λώβᾳ·
σὺ καὶ τόδε νεῦκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας· 790
νικῆ δὲ ἐναργῆς βλεφάρων ἴμερος εὐλέκτρου
νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν ἄμαχος γάρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα. 795
νῦν δὲ ήδη γώ καντὸς θεσμῶν

ἔξω φέρομαι τάδ' ὀρῶν, ἵσχειν δ'
οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν ὅθ' ὄρῶ θάλαμον
τήνδ' Ἀγτιγόνην ἀντουσαν.

805

ΑΝ. στρ.α. ὄρᾶτ' ἔμ', δο γὰς πατρίας πολίται,

τὰν νεάταν ὀδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίουν,
κοῦποτ' ἀδιθις· ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας "Αἰδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, οὐθ' ὑμεναίων
ἔγκληρον, οὐτ' *ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος
ὕμητσεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

810

815

ΧΟ. σύκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'

ἐσ τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
οὗτε φθινάσιν πληγεῖσα κόσσοις
οὗτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ',
ἀλλ', αὐτόνομος, ζῶσα μόνη δὴ
θυητῶν Ἀίδην καταβήσει.

820

ΑΝ. ἀντ.α. ἥκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι

τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταυτάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρω,
τὰν κισσόδες ὡς ἀτενῆς
πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὅμβρῳ τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιών τ' οὐδαρὰ λείπει,
τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· φέ με
δαιμῶν δρμοιστάταν κατευνάζει.

830

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ *θειογενής,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θυητογενεῖς.

835

καίτοι φθιμένῳ μέγ' ἀκοῦσαι
τοῖς ἴσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν
[ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.]

ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῷων,

838

οὐκ *οὐλομέναν ὑβρίζεις, 840
 ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὁ πόλις, ὁ πόλεως
 πολυκτήμονες ἄνδρες.
 Ιὼ Διρκαῖαι κρήναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας 845
 ἔνυμπάρτυρας ὑμμ' ἐπικτῶμαι,
 οἵα φίλων ἀκλαυτος, οἵοις νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἐρχομαι τάφου ποτανίου
 Ιὼ δύστανος, 850
 οἵτε *βροτοῖσιν οἵτ' ἐν νεκροῖσιν
 μέτουκος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.
 ΚΟ. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ὁ τέκνον, πολύ. 855
 πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἀθλον.
 ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμὸν μερίμνας,
 πατρὸς τριπόλιστον οἴκτον
 τοῦ τε πρόπατρος
 ἀμετέρον πότμου 860
 κλεισοῖς Δαβδακίδαισιν.
 Ιὼ ματρῷαι λέκτρων ἀται
 κομιμάτα τ' αὐτογένητη
 ἐμῷ πατρὶ δυσμόρῳ ματρός, 865
 οἴων ἐγώ ποθ' ἀ ταλαίφων ἔφυν
 πρὸς οὐσίς ἀράιος, ἄγαμος, δᾶ δὲ ἐγὼ μέτουκος ἐρχομαι.
 Ιὼ δυσπότμων
 κασίγνητε γάμων κυρήσας, 870
 θανὼν ἔτ' οὐσαν κατήναρές με.
 ΚΟ. σίβειν μὲν εὐστεβειά τις,
 κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει,
 παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει,
 σὲ δ' αὐτόγνωτος ἀλεού ὄργα. 875
 ΙΝ. ἀκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος

ταλαιόφρενον ἄγομαι τάσδ' ἔτοιμαν ὁδόν.
οἰκεῖτι μοι τόδε λαμπτάδος ἴερὸν ὅμιλον
θέμις ὄρῶν ταλαιόν· 880

τὸν δὲ ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλοις στενάζει.

ΚΡ. Ἄρ' ίστ', ἀμοδὸς καὶ γόσις πρὸ τοῦ θαυμῶν,
ώς οὐδὲ ἀνείσθητον πάνυτατ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν;
οὐκ ἄξειθε ὡς τάχιστα, καὶ κατηρέφει
τύμβῳ περιπτύξαστες, ὡς εἰρηκέ ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἑρημον, εἴτε χρῆθε θαυμῶν
εἴτε ἐν τοιαύτῃ ζώσα τυμβεύειν στέγη·
ήμεις γάρ διγοὺς τούπι τίρδε τὴν κόρην
μετοκίας δὲ οὐν τῆς ἀνω στερήσεται. 890

ΑΝ. Ζ τύμβος, ζ νυμφεῖον, ζ κατασκαφῆς
οἰκητοις ἀείφρουρος, οἱ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ζν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλείστοις δέδεκται Περσέφαστ' ὀλωλότων
ζν λοισθία 'γώ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἔξήκειν βίουν.
ἔλθοντα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἡζειν πατρί, προσφιλής δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα.
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ίμᾶς ἐγώ 900
ἔλουσα κάκοσμησα κάπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμιας περιστέλλουσα τοιαῦδε ἄργυρα μαι.
καίτοι σ' ἐγώ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὐ.
οὐ γάρ ποτ' οὕτ' ἀνείσθητον εἴ τέκινων μήτηρ ἔφυν
οὕτ' εἰ πόσις μοι κατθανῶν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τόνδε ἀνηρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἀν μοι κατθανότος ἄλλος ἦν,
καὶ πᾶς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδε ημπλακον,
μητρὸς δὲ ἐν "Αἰδουν καὶ πατρὸς κεκευθότοιν, 910

οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς δοτις ἀν βλάστοι ποτέ.
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσαο' ἐγὼ
 πόμφ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξεν ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, δι κασίγνητον κάρα. 915
 καὶ τοῦ ἄγρει με διὰ χερῶν οὐτω λαβὼν
 ἀλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμουν
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείουν τροφῆς,
 ἀλλ' ὁδὸς ἔρημος πρὸς φίλων ή δύσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς. 920
 ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ἔνυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδε ἔστιν ἐν θεοῖς καλά, 925
 παθόντες ἀν ξυγγροῦμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δὲ οὐδὲ διαμαρτάνοντοι, μὴ πλειώ κακὰ
 πάθοιν ή καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.
ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
 ψυχῆς ῥίπται τήρει γ' ἔχουσιν. 930
ΚΡ. τοιγάρο τούτων τοῖσιν ἄγουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει θραυστῆτος ὑπερ.
ΑΝ. οἶμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτῳ
 τοῦπος ἀφίκεται.
ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι. 935
ΑΝ. δι γῆς Θήβης ἀστυ πατρῶον
 καὶ θεοὶ προσγεκτέοις,
 ἄγομαι δὴ κούκέτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι, 940
 τὴν *βασιλειδᾶν μούνην λοιπήν,
 οἴα πρὸς οἴων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσαστα.
ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945

κρυπτομένα δ' ἐν τυμβίρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·
καίτοι *καὶ γενεῷ τίμος, ω̄ παῖ παῖ,
καὶ Ζηνὸς ταμεύεσκε γονὰς χρυσορύτους. 950

ἀλλ' ἀ μοιρίδια τις δύνασις δεινά:
οὐτὸν μην *δλβος οὔτ' Ἀρης, οὐ πύργος, οὐχ ἀλίκτυποι
κελανιαὶ μᾶς ἐκφύγοιεν.

ζεύχθη δ' *δξύχολος παῖς δ Δρύαντος, 955
Ἡδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὄργαις
ἐκ Διονύσου πετράδεις κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
οὔτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει

ἀνθηρόν τε μένος, κένος ἐπέγνω μανίας
ψάων τὸν θεὸν ἐνθέους γυναικας εῦιόν τε πῦρ,
παύεσκε μὲν γάρ ἐνθέους γυναικας εῦιόν τε πῦρ,
φιλαὐλους τ' ἡρέθιζε Μούσας. 965

παρὰ δὲ Καναέων τε πελαγέων διδύμας ἀλλὸς
ἀκτὰι Βοσπόραια ίδε δ Θρηκῶν — υ —

Σαλμυδησός, ἵν' ἀγχίπολις Ἀρης 970
δισσοῖσι Φινείδαις
εἰδεν ἀρατὸν Ἐλκος

τυφλωθὲν ἔξι ἀγρίας δάμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν δύματων κύκλοις
*ἀραχθέντων ὑφ' αἰματηρᾶς 975
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.

κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν
κλαῖον ματρός, ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν 977
ἀ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν,

τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρόφαις
Βορεὰς ἄμιππος ὁρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
θεῶν παῖς· ἀλλὰ κάποιος ἐκείνα
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ω̄ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν δόδον

δύ ἔξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γάρ αὕτη κελευθος ἐπροηγητοῦ πέλει.	990
ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ω γεραιὲ Τειρεσία, νέον;	
ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.	
ΚΡ. σύκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.	
ΤΕ. τοιγάρ δί δρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.	
ΚΡ. ἔχω πεπονθώς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.	995
ΤΕ. φρόνει βεβίως αὐτὸν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.	
ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ω ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.	
ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς οὐσία.	
εἰς γάρ παλαιὸν θάκον δρυιθοσκόν ἴζων, οὐδὲν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμῆν,	1000
ἀγνῶτ' ἀκούων φθόγγον δρυίθων, κακῷ κλάζοντας οἰστροφ καὶ βεβαρβαρωμένῳ·	
καὶ σπῶντας ἐν χηλαίσιν ἀλλήλους φοναῖς ζηγων πτερῶν γάρ ροῦθος οὐκ ἀσημος ἡν.	
εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγενόμην	1005
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν ἐκ δὲ θυμάτων "Ηφαιστος οὐκ ἔλαμψεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ μυδῶσα κητὶς μηρίων ἐτήκετο	
καττυφε κάνεπτε, καὶ μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς	1010
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκεντο πιμελῆς.	
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδε ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀσήμων ὁργίων μαντεύματα.	
ἔμοι γάρ οὐτος ἡγεμών, ἄλλοις δὲ ἐγώ. καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.	1015
βωμοὶ γάρ ημὲν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις οὐπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.	
καὶ τούτης οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, οὐδὲ δρυτες εὐσήμους ἀπορροιθεῖται βοάς, ἀνδροφθόρους βεβρώτες αἷματος λίπος.	1020

ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποιστε γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινῷ ἔστι γοῦξαμαρτάνειν·
ἔπει δὲ δμάρτη, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδὲ ἀνολθός, δστις ἐς κακὸν
πεοῶν ἀκεῖται μηδὲ ἀκίνητος πέλει.
αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει,
ἄλλ' εἴκε τῷ θανόντι, μηδὲ δλωλότα
κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;
εὐ σοι φρονήσας εὐ λέγω· τὸ μανθάνειν δὲ
ἥδιστον εὐ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
ΚΡ. δὲ πρέσβυν, πάντες ὥστε τοξέται σκοποῦ
τοξεύετ' ἄνδρος τοῦδε, κούδε μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἴμι, τῶν *ὑπαὶ γένους
ἔξημπολημαι κάκπεφόρτισμαι πάλαι.
κερδαίνετ', ἐμπολάτε τάπο δάρδεων
ἥλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν τάφω δὲ ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδὲ εἰ θέλουσθ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδὲ δις μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κείνον· εὐ γὰρ οἰδεῖς
θεοὺς μιαίνειν σθτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δέ, ω γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρόν, ὅταν λύγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
ΤΕ. φεύ·
δρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, δρα φράζεται;
ΚΡ. τί χρῆμα; ποιὸν τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
ΤΕ. δσφερερ, οἴμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.
ΚΡ. δσφπερ, οἴμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.
ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς ιύσου πλήρης ἔφυς.
ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.

1025

1030

1035

1040

1045

1050

1055

ΤΕ. τὸ δὲ ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φίλει.

ΚΡ. δρὶς οἰσθα ταγοὺς ὅντας διν λέγης λέγων;

ΤΕ. οἰδεῖς ἐξ ἐμοῦ γάρ τήνδε ἔχεις σώσας πόλιν.

ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τάδικεν φίλαν.

ΤΕ. δρσεις με τάκινητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060

ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ πλέοντα λέγων.

ΤΕ. οὗτοι γάρ ήδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;

ΚΡ. ὡς μὴ μπολήσων ἵσθι τὴν ἐμὴν φρέαν.

ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι 1065
τρόχους ἀμιλλητῆρας ἥδιον τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἔνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὸν κάτω,
ψυχὴν τὸν ἀτίμως ἐν τάφῳ κατόκιστας,
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδει αὐτὸν 1070
ἀμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
διν οὗτε σοὶ μέτεστιν οὕτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι 1075
λοχῶσιν "Αἰδου καὶ θεῶν Ἐρινύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ' ἀθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω. φανεῖ γάρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβή,
ἀνθρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
ἔχθραι δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις 1080
δισῶν σπαράγματ' ἡ κύνεις καθήγυνισαν
ἡ θῆρες, η τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
ἀνθρῶν ὀσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
δι παῖ, σὺ δὲ ἡμᾶς ἀπαγε πρὸς δόμοις, ἵνα
τὸν θυμὸν οὕτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν

τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ή νῦν φέρει. 1090

ΧΟ. δινήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.

ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκήν ἐγώ
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

ΚΡ. ἔγνωκα καύτὸς καὶ ταράσσομαι φρένις· 1095
τό τ' εἰκαθεῦν γάρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
ἄτη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

ΧΟ. εὐθουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως [Κρέον.]

ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.

ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης 1100
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;

ΧΟ. δόσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γάρ
θεῶν ποδῶκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

ΚΡ. οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
τὸ δρᾶν ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

ΚΡ. δοδ' ὡς ἔχω στείχουμ' ἄν· οὐτ' οὐτ' διπάνες
οἴ τ' ὅντες οἴ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
δρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110
ἐγώ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδε ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γάρ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ή σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.

ΧΟ. πολυώνυμε, Καδμεῖας νύμφας ἄγαλμα 1115
καὶ Διὸς βαρυθρεμέτα γένος, κλυτὰν δις ἀμφέπεις
Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας

Δηροῦς ἐν κολποῖς, 1120
δὲ Βακχεῦ, Βακχᾶν ματρόπολιν Θήβαν
ναιών παρ' ὑγρὸν Ἰσμηνοῦ ρέεθρον,
ἀγρίον τ' ἐπὶ σπορῷ δράκοντος·

σὲ δὲ ὑπὲρ *διλόφοιο πέτρας στέροψ όπωπε 1125

λιγρύς, ἔνθα Κωρύκιας Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες,
Κασταλίας τε νῦμα.

1130

καὶ σε Νυστιών δρέων

κισσήρεις δχθαι

χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος πέμπει

ἀμφρότων ἐπέων εὐαζόντων

Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·

1135

τὰν ἐκ πασᾶν τιμῆς ὑπερτάταν πολεων

ματρὶ σὺν κεραυνὶ·

καὶ νῦν, ὡς βιαίας

1140

ἔχεται πάνδαμος ἀμὰ πόλις ἐπὶ νόσου,

μολεῖν καθαριό ποδὶ Παρνασσίαν

ὑπὲρ κλιτύν, ἡ στονέντα πορθμόν.

1145

ἰὰ πῦρ πνεύντων *ἀστρων χοραγέ* καὶ νυχίων

φθεγμάτων ἐπίσκοπε,

παῖς Διὸς γένεθλον,

προφάνηθι Ναξίας σαῖς ἄμα περιπόλοις

1150

Θυίασιν, αἱ σε μαινόμεναι πάνυχοι

χορεύονται τὸν ταμίαν Ἱακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,

1155

οὐκ ἔσθ' δροῖον στάτ' ἀνθρώπου βίον

οὗτ' αἰνέσταιμ' δι' οὕτε μεμψαίμην ποτέ.

τύχη γὰρ δρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει

τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' ἀεί·

καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.

1160

Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,

σώσας μὲν ἔχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,

λαβών τε χώρας παιτελῆ μοναρχίαν

εῦθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·

καὶ νῦν ἀφέεται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς

1165

ὅταν προδῶσιν ἀνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ

ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.

πλουτεῖ τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,

καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δὲ ἀπῆ
τούτων τὸ χάρεν, τᾶλλον ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἀν πριάμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
ΧΟ. τί δὲ αὐτὸς ἄχθος βασιλέων ἡκεις φέρων;
ΑΓ. τεθνάσιν οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δὲ ὁ κείμενος; λέγε.
ΑΓ. Λίμων ὀλωλεν αὐτόχειρ διαμάσσεται.
ΧΟ. πότερα πατρώφας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
ΧΟ. ὁ μάντι, τοῦπος ὡς ἀρόρθον ἡννυστας.
ΑΓ. ὡς ὁδὸς ἔχόντων τᾶλλα βουλεύειν πάρα.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁρῶ τάλαινα Εὐρυδίκην ὅμον
δάμαρτα τὴν Κρέοντος ἐκ δὲ δωμάτων
ἥτοι κλύουστα παιδὸς ἡ τύχη πάρα.

1170

1175

1180

1185

1190

1195

1200

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.
ῳ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπησθέμην
πρὸς ἔξοδον στείχουστα, Παλλάδος θεᾶς
ὄπως ίκοιμην εὐγμάτων προστίγορος.
καὶ τυγχάνω τε κλῆθρὸν ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δέ τοις ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
ἀλλ ὅστις ἡν δὲ μῦθος αὐθις εἴπατε·
κακῶν γάρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.
ΑΓ. ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὸν ἐρῶ,
κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔτος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμον διν ὁν ἐσύστερον
ψεῦσται φανούμεθ; δρθὸν δλήθει' αἰεί.
ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρυν, ἔνθ' ἔκειτο νηλεεῖς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὄργας εὔμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες ἀγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσω

θαλλοῖς δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον δρόσερανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες, αὐθὶς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
συμφείον "Αἰδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205
φωνῆς δ' ἄπωθεν δρβίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολών.
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἔρποντι μᾶλλον ἀσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἴησι δυσθρήνητον, δὲ τάλας ἐγώ,
δρ' εἰμὶ μάντις; δρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθοντῶν ὄδῶν;
παυδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλά, πρόσπολοι,
ἴτ' ἀσσον ὡκεῖς, καὶ παραστάντες τάφῳ
ἀθρήσαθ', ἀρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸν στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασι
ἡθροῦμεν ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσηγ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐηῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
δὸς ὡς ὁρᾶ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κάνακωκύσας καλεῖ,
δὲ τλῆμον, οἰον ἔργον εἴργασαι τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἵκεισός σε λίστομα. 1230
τὸν δ' ἀγρίοις ὅσσοισι παπτήνας δὲ πάις,
πτύνσας προσώπῳ κούδεν ἀντειπὼν ξίφους
ἔλκει διπλοῦς κυάδοντας, ἐκ δὲ ὄρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἡμπλακ'. εἰθ' δὲ δύσμορος
αὐτῷ χολωθείς, φσπερ εἰχ', ἐπενταθείς 1235

ἥρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δὲ ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἐμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν δέξαιαν ἐκβάλλει πνοὴν
λευκῇ παρειῇ φουνίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφίκα
τέλη λαχῶν δειλαιος ἐν γῇ "Αἰδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
δύσφι μέγιστον ἀδρὶ πρόσκειται κακόν.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἀν εἰκάσεις; ή γυνὴ πάλιν
φρυνόδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθόλων ἡ κακὸν λόγον.
ΑΓ. καῦτὸς τεθάμβηκ· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
ἄχη τέκνου κλύνουσαν ἐς πόλιν γόνους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἐστω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
γυνώμης γάρ οὐν ἄπειρος, ὡσθὲ ἀμαρτάνειν.
ΧΟ. οὐκ οἶδ· ἐμὸι δὲ οὖν η τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προσείναι χὴ μάτην πολλὴ βοή.
ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυψῆ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
δόμους παραστείχοντες. εὐ γάρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
ΧΟ. καὶ μὴν δᾶ ἀναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτών.
ΚΡ. ίώ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
στερεὰ θανατόεντ',
δῶ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
δῶμοι ἐμῶν ἀνολβα βουλευμάτων.
ιώ παῖ, νέος νέφι ξὺν μόρφῳ,
αἰαῖ αἰαῖ,
ἔθανες, ἀπελύθης,
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.

1240

1245

1250

1255

1260

1265

ΧΟ. οἵμ' ὡς ἔουκας δψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270

ΚΡ. οἵμοι,
ἔχω μαθὼν δεῖλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρῃ
θεδε τόπ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἵμοι λακπάπτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
φεῦ φεῦ, δὲ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποοθ', ὡς, ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
τὰ μὲν πρὸς χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δὲ ἐν δόμοις
ἔουκας ἡκειν καὶ τάχ' ὅψεσθαι κακά. 1280

ΚΡ. τί δὲ στιν μὲν κάκιον ἡ κακῶν ἔτι;
ΕΞ. γυνὴ τέθηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηρος, ἀρτὶ νεοτόμοισι πλήγμασιν.

ΚΡ. ίώ ίώ δυσκάθαρτος Ἀιδου λιμήν,
τί μὲν ἄρα τί μὲν ὀλέκεις; 1284
δὲ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἀχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, δλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φήσ, [δε παῖ,] τίνα λέγεις νέον μαι λόγον,
αἰαῖ αἰαῖ, 1285
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
ΕΞ. δρᾶν πάρεστιν οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

ΚΡ. οἵμοι,
κακὸν τόδ' ἀλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1293
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνου,
τάλας, τὸν δὲ ἔναυτα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μάτερ ἀθλία, φεῦ τέκνου. 1300

ΕΞ. ή δὲ δέσποοτος ηδε βωμία τπέριξ
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν *λάχος,
αῦθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς

πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305

ΚΡ. αἰαὶ αἰαῖ,
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἔπαιτέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δεῖλαίος ἐγώ, *αἰαῖ,
δεῖλαίδ δὲ συγκέκραμαι δύν. 1310

ΕΞ. ώς αἰτίαν γε τῶνδε κάκείων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδε ἐπεσκήπτου μόρων.

ΚΡ. ποίῳ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

ΕΞ. παισασ' ὑφ' ἡπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως
παιδὸς τόδ' ἥσθετ' ὀξυκάκυτον πάθος. 1315

ΚΡ. ὅμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἔμας ἀρμόστει ποτ' ἐξ' αἰτίας.
ἐγώ γάρ σ' ἐγώ ἔκανον, ὁ μὲλεος,
ἐγώ, φάμ' ἔτυμον. ἵὸν πρόσπολοι,
ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδών,
τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἡ μηδένα. 1320

ΧΟ. κέρδη παραινέις, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς.
βράχιστα γάρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.

ΚΡ. ἵτω ἵτω,
φανήτω μόρων δ κάλλιστ' ἐμῶν
έμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
ὑπατος· ἵτω ἵτω,
ὅπως μηκέτ' ἀμαρτίαν ἀλλ' εἰσίδω. 1325

ΧΟ. μελλούστα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν. μέλει γάρ τῶνδε διοιστι χρὴ μέλειν. 1329

ΚΡ. ἀλλ' ὅν *ἐρῶμαι, ταῦτα συγκατηνέάμην.

ΧΟ. μή νυν προσεύχον μηδέν τις πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θυητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.

ΚΡ. ἄγοιτ' ἀν μάταιον ἀνδρ' ἐκποδών,
ὅς, ὁ παῖ, σέ τ' οὐχ ἔκάν *κάκτανον
σέ τ' αὐτάν· ὅμοι μὲλεος, οὐδὲ ἔχω
δύτα πρὸς πότερον ἴδω· *πάντα γάρ
λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δὲ ἐπὶ κρατί μοι 1333

ΧΟ. μελλούστα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν. μέλει γάρ τῶνδε διοιστι χρὴ μέλειν. 1335

ΚΡ. ἀλλ' ὅν *ἐρῶμαι, ταῦτα συγκατηνέάμην.

ΧΟ. μή νυν προσεύχον μηδέν τις πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θυητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.

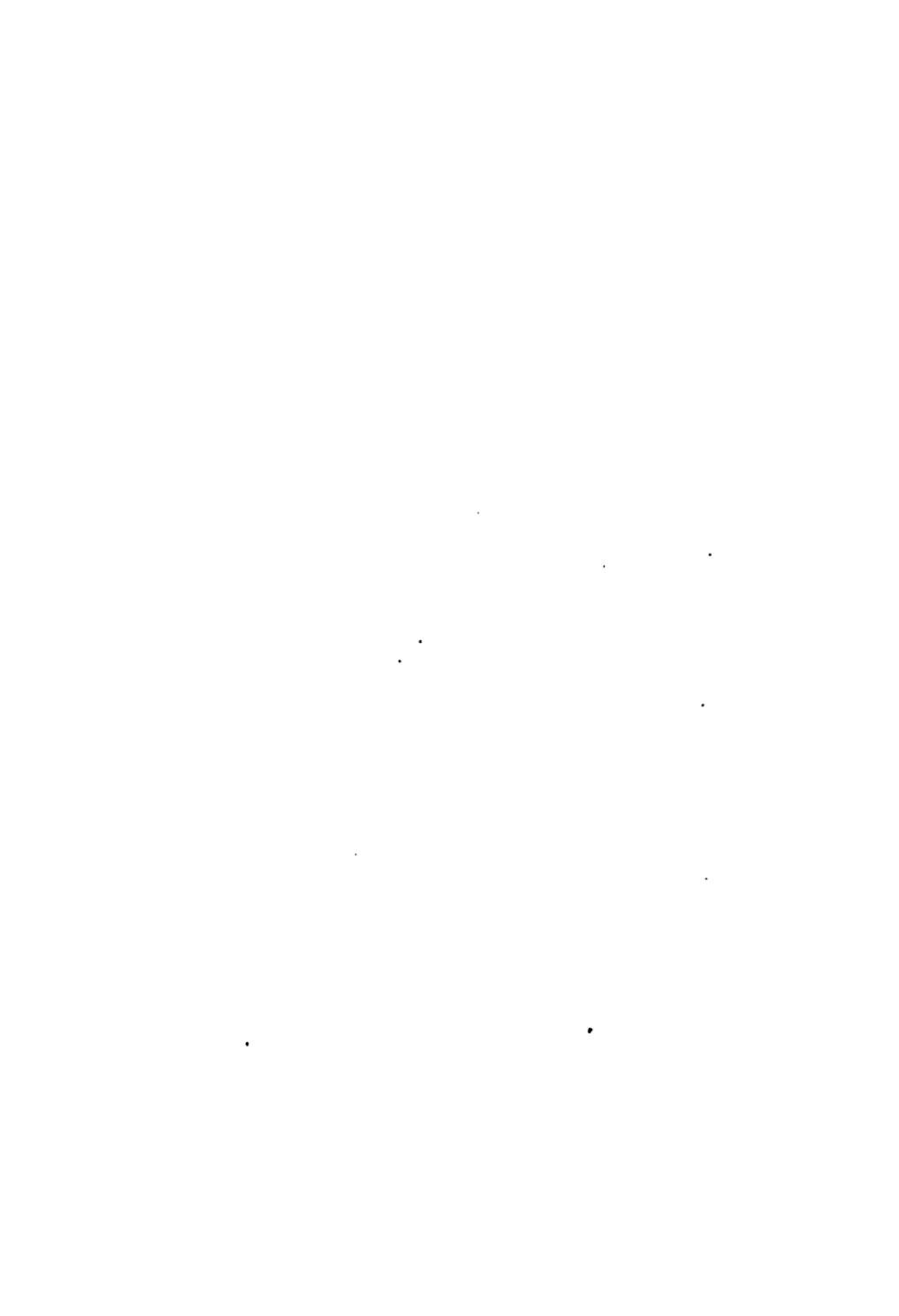
ΚΡ. ἄγοιτ' ἀν μάταιον ἀνδρ' ἐκποδών,
ὅς, ὁ παῖ, σέ τ' οὐχ ἔκάν *κάκτανον
σέ τ' αὐτάν· ὅμοι μὲλεος, οὐδὲ ἔχω
δύτα πρὸς πότερον ἴδω· *πάντα γάρ
λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δὲ ἐπὶ κρατί μοι 1340

ΧΟ. μελλούστα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν. μέλει γάρ τῶνδε διοιστι χρὴ μέλειν. 1345

πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.

ΧΟ. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς
 μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοις δὲ λόγοι
 μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
 ἀποτίσαντες
 γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1350

AIAΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΑΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΩΝ

ΝΑΥΤΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄλι μέν, ω παῖ Δαρτίου, δέδορκά σε
πεῖραν τιν' ἔχθρων ἀρπάσαι θηρώμενον
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς δρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἴχητα κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδης
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὐδέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὗρινος βάσις.
ἔνδον γάρ δὴπτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ιδρώτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καὶ σ' οὐδὲν εἰσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἢτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθουν τήνδ', ως παρ' εἰδυίας μάθησ.

5

10

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
Ὥ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὅς εὐμαθές σου, καὶν ἄποπτος γῆς ὄμοσ,
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ¹
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσισιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κείνον γάρ, οὐδέν' ἀλλον, ἴχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γάρ ήμάς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·
ἴσμεν γάρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα.
κάγω 'θελοντής τῷδ' ὑπεξύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένης γάρ ἀρτίως εὐρίσκομεν
λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας

15

20

25

ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοὶ τις ὀπτήριος αὐτὸν εἰσιδῶν μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
 φράζει τε καδήλωσεν· εὐθέως δὲ ἐγὼ
 κατ' ἵχνος ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δὲ ἐκπέπληγμαι, κούκλῳ ἔχω μαθεῖν ὅπου.
 καιρὸν δὲ ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τοῦ οὐν πάρος
 τά τοῦ εἰσέπειτα σῆτη κυθερῶμαι χερί. 30

ΑΘ. ἔγνων, 'Οδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.
 ΟΔ. ἡ καὶ, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν ποιῶ;
 ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάργα ταῦτα σοι.
 ΟΔ. καὶ πρὸς τὸ δυσλόγιστον δῶδε γέξεν χέρα; 40
 ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλέων ὅπλων.
 ΟΔ. τί δῆτα ποίμνιας τήνδε ἐπεμπίπτει βάσιν;
 ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χείρα χραίνεσθαι φόνῳ.
 ΟΔ. ἡ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδε ἡν;
 ΑΘ. κανὸν ἔξεπραξατ', εἰ κατημέληστος ἐγώ. 45
 ΟΔ. ποίασι τολμαὶς ταῖσθε καὶ φρενῶν θράσει;
 ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὄρμάται μόνος.
 ΟΔ. ἡ καὶ παρέστη κάπι τέρμ' ἀφίκετο;
 ΑΘ. καὶ δὴ πὲ δισσᾶς ἡν στρατηγίσιν πύλαις.
 ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χείρα μαμῶσαν φόνου; 50
 ΑΘ. ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὅμμασι
 γνώμας βαλούστα, τῆς ἀνηκέστον χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνιας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
 λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
 ἐνθεὶς πολύπολες πολύκερων φόνου
 κύκλῳ ράχιζων· κάδόκει μὲν ἐσθὶ δέ
 δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἀλλοτ' ἀλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανάσιν οὗσοις
 ὕπαρχον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά. 55
 60

κάπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἀλώφησεν πόνου,
ταύς ζῶντας αὐδεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
ώς ἄνδρας, οὐχ ώς εὑκερων ἄγραν ἔχων.
καὶ τὸν κατ' οἶκους συνδέτους αἰκίζεται.

65

δείξω δὲ καὶ σοι τήνδε περιφαῆ νόσον,
ώς πᾶσιν Ἀργείουσι εἰσιδῶν θροῦς.

Θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχον
τὸν ἄνδρ' ἐγὼ γάρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρεω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.

70

οὐτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ.

Αἴαντα φωνῶν στείχει δωμάτων πάρος.

ΟΔ. τί δρᾶς, Ἀθάνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.

75

ΑΘ. οὐ σῆγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρέις;

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.

ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνήρ οὖδε ήν;

ΟΔ. ἔχθρός γε τῷδε τάνδρὶ καὶ ταῦν ἔτι.

ΑΘ. οὐκον γέλως ἥδιστος εἰς ἔχθρον γελᾶν;

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.

80

ΑΘ. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ίδείν;

ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἀν ἔξέστην ὀκνφ.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ τὸν σε μὴ παρόντ' ίδη πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἴπερ δόθαλμοίς γε τοῖς αὐτοῖς δρᾶ;

85

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.

ΟΔ. γένοιτο μέντην πᾶν θεοῦ τεχνῶμένου.

ΑΘ. σίγα νυν ἔστως καὶ μέν' ώς κυρεῖς ἔχων.

ΟΔ. μένοιμ' αὐτὸν θελον δ' ἀν ἐκτὸς ὃν τυχεῖν.

ΑΘ. δὸντος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.

τί βαιδὺ οὐτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου;

90

ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
ώς εὐ παρέστης καὶ σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

ΑΘ. καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95

ΑΙ. κόμπος πάρεστι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

ΑΘ. ἡ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἥχμασας χέρα;

ΑΙ. ὃστ' οὐπότ' Αἴανθ' οἴδ' ἀτιμάσουν' ἔτι.

ΑΘ. τεθνᾶσιν ἀνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.

ΑΙ. θανότες ηδη τάκι' ἀφαιρείσθων ὅπλα. 100

ΑΘ. εἰεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἡ πέφενγέ σε;

ΑΙ. ἡ τούπιτριπτον κίναδος ἔξηρου μ' ὅπου;

ΑΘ. ἔγωγ· Ὁδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.

ΑΙ. ἥδιστος, ὡς δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.

ΑΘ. πρὶν ἀν τί δράσης ἡ τί κερδάνης πλέον;

ΑΙ. πρὶν ἀν δεθεὶς πρὸς κίον' ἔρκειον στέγης

ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;

ΑΙ. μάστιγι πρῶτον υῶτα φοινιχθεῖς θάνη. 110

ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὥδε γ' αἰκίσῃ.

ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τᾶλλ' ἐγώ σ' ἐφίέμα·
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κούκ ἀλλην δίκην.

ΑΘ. σὺ δὲ οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ηδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν ὑπερέ ένοεῖς. 115

ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον τοῦτο σοι δὲ ἐφίέμαι,
τοιαῦδε δέι μοι σύμμαχον παρεστάναι.

ΑΘ. δρᾶς, Ὁδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἴσχὺν δῆτ;
τούτου τίς ἀν σοι τάνδρὸς ἡ προνούστερος,
ἡ δρᾶν ἀμείνων εὐρέθη τὰ καίρια; 120

ΟΔ. ἔγώ μὲν οὐδένεν' οἶδ'. ἐποικτείρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπης, καίπερ ὅντα δυσμενῆ,
όθουνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῆ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἡ τούμον σκοπῶν.
όρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὅντας ἄλλο πλὴν
εἴδωλ', ὅσοιπερ ξῶμεν, ἡ κούφην σκιάν. 125

ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον

μηδέν ποτ' εἶπης αὐτὸς εἰς θεὸντος ἔπος,
μηδὲ ὅγκον ἀρη μηδέν', εἴ τιος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.
ώς ἡμέρα κλίνει τε κάνγει πᾶλιν
ἀπαντα τάνθρωπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

130

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνει παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχω βάθρον ἀγχιάλου,
σὲ μὲν εὐ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δὲ δταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενῆς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῆ,
μέγαν ὅκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς ὅμμα πελείας.
ώς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουστ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείδ, σὲ τὸν ἵππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
βοτὰ καὶ λείαν,
ηπερ δοριληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
κτείνοντ' αἴθων σιδήρω.
τοιούσθε λόγους ψιθύρους πλάσσων
εἰς δτα φέρει πᾶσιν Ὁδυσσεύς,
καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν
εὐπειστα λέγει, καὶ πᾶς δὲ κλύων
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ὅχεσιν καθυβρίζων.
τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ιεὶς
οὐκ ἀν δμάρτοι· κατὰ δὲ ἀν τις ἐμοῦ
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἀν πείθοι.
πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ δὲ φθόνος ἔρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ρῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βιαιὸς ἄριστ' ἀν

135

140

145

150

155

160

καὶ μέγας ὄρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.

ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους

τούτων γνώμας προδιδάσκειν.

ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ,

χῆμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ²

ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρίς, ἄναξ.

ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν δῆμον ἀπέδραν,

παταγοῦσιν ἀτε πτηνῶν ἀγέλαι.

μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες

τάχ' ἄν, ἔξαιφνης εἰ σὺ φανεῖης,

σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

165

170

στρ. Ἡ ρά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἀρτεμις,—

δο μεγάλα φάτις, δο

μάτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,—

ῳρμασε πανδάμονος ἐπὶ βους ἀγελαίας;

ἡ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν, 175

ἡ ρά κλυτῶν ἐνάρων ψευσθείσα δώροις εἴτ' ἐλαφαβολίαις·

ἡ χαλκοθώραξ *αὐτὸν Ἐνυάλιος

μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις

μαχανᾶις ἐτίσατο λόβιαν;

ἀντ. Οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά, 183

παῖ Τελαμώνος, ἔβας

τόσσον ἐν ποίμναις πίτνων·

ἡκοι γὰρ ἄν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι 185

καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.

εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,

ἡ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190

μὴ μῆ μ', ἄναξ, ἔθ' δοῦ ἐφάλοις κλισίαις

δῆμον ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη.

ἐπ. Ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων, δόπου μακραίωνι

στηρίζει ποτὲ τὰδ' ἀγωνίφ σχολῆ

ἄταν σύρανίαν φλέγων.

ἔχθρῶν δ' ὕβρις ἀταρβήτως

δρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις,

193

195

πάντων καγχαζόντων	199
γλώσσας βαρυάλγητα·	
έμοι δ' ἄχος ἔστακεν.	200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

παὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,	
γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν,	
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι	
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.	
νῦν γὰρ δεινὸς μέγας ὡμοκρατής	205
Αἴας θολερῷ	
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.	
ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας	
νῦξ ηδε βάρος;	
παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος,	210
λέγ', ἐπεί σε λέχος δουριάλωτον	
στέρεξας ἀνέχει θούριος Αἴας·	
δντ' οὐκ ἀν ἀιδρις ὑπείποις.	
ΤΕ. πῶς δῆτα λέγω λόγου ἄρρητον;	
Θανάτῳ γάρ ἵσον πάθος ἐκπεύσει	215
μανίq γὰρ ἀλλοὺς ἡμὸν δ κλεινὸς	
νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.	
τοιαῦτ' ἀν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον	
χειροδάκτα σφάγι' αἰμοβαφῆ,	
κείνου χρηστήρια τάνδρος.	220
ΧΟ. στρ. Οἴαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθονος	
ἀγγελίαν ἀτλατον οὐδὲ φευκτάν,	
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπό κληζομέναν,	225
τὰν δ μέγας μῦθος ἀέξει.	
οἵμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ	
θανίται, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς	230
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἵππονώμας.	
ΤΕ. ὅμοι· κείθεν κείθεν ἀρ' ἡμὸν	233
δεσμῶτιν ἄγων ἥλυθε ποίμναν·	
διν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας,	235

τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
 δύο δὲ ἀργύποδας κριοὺς ἀνελάων
 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
 ῥιπτεῖ θερίσας,
 τὸν δὲ ὄρθον ἄνω κίονι δήσας 240
 μέγαν ἵπποδέτην ῥυτῆρα λαβών
 παίει λιγυρῷ μάστιγι διπλῆ,
 κακὰ δεινάζων ῥήμαθ', ἀ δάιμων
 κούνδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244

ΧΟ. ἀντ. "Ωρα τιν' ἥδη κάρα καλύμμασι
 κρυψάμενον ποδοῦν κλοπὰν ἀρέσθαι,
 ἡ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐζόμενον
 ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι. 250

τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι
 καθ' ἡμῶν πεφόβημα λιθόλευστον Ἀρη
 ἔνυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰσ' ἀπλατος ἵσχει. 255

ΤΕ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γάρ ἄτερ στεροπᾶς
 ἄξεις ὀξὺς νότος ὡς λήγει,
 καὶ νῦν φρόνμος νέον ἀλγος ἔχει. 260
 τὸ γάρ ἐστενάσσειν οἰκεῖα πάθη,
 μηδενὸς ἀλλού παραπράξαντος,
 μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἀν εὐτυχεῖν δοκῶ·
 φρούδου γάρ ἥδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕ. πότερα δὲ ἄν, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν, λάβοις
 φίλους ἀνών αὐτὸς ἥδονάς ἔχειν,
 ἡ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ἔνυνών;

ΧΟ. τό τοι διπλάζουν, δὲ γύναι, μεῖζον κακόν.

ΤΕ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἐλεξας; οὐ κάτοιδ ὅπως λέγεις. 270

ΤΕ. Δημήτρος ἐκεῖνος, ἥνικ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἥδεθ οἰσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἥνια ἔνυν·
 νῦν δὲ ὡς ἐλῆξε κανέπινευσε τῆς νόσου,

κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῆ
ἡμεῖς θ' ὅμοίως οὐδὲν ἡσσον ἡ πάρος.
Δρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἔξι ἀπλῶν κακά;
ΧΟ. ξύμφημ δῆ σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγή τις ἡκῇ. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
μηδὲν τι μᾶλλον ἡ νοσῶν εὐφραίνεται; 275
ΤΕ. ὡς δέ ἔχοντω τῶνδ' ἐπίστασθαι σε χρῆ.
ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δῆλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
ΤΕ. δπαν μαθήσει τοῦργον, ὡς κοινωνὸς ὅν.
κεῖνος γάρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἔσπεροι
λαμπτήρες οὐκέτ' ὡδον, ἀμφηκες λαβῶν
ἔμαιετ' ἔγχος ἔξόδους ἔρπειν κενάς.
κάγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾶς,
Αἴας; τί τήδε' ἀλλητος οὕθ' οὐπ' ἄγγελων
κληθεὶς ἀφορμᾶς πεύραν οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδει στρατός. 285
δ' εἴπε πρός με βαι', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα.
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κάγὼ μαδούσ' ἔληξ', οὐδὲν ἔσσονθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
ἔσω δ' ἔστηλε συνδέτους ἄγων δμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐκερών τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηγένετο, τοὺς δὲ ἀνω τρέπων
ἔσφαζε κάρραχιε, τοὺς δὲ δεσμίους
ηκίσεθ' ὥστε φάντας ἐν ποίμναις πίτνων.
τέλος δ' ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινὶ 300
λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρεδῶν κάτα,
τοὺς δὲ ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
δσην κατ' αὐτῶν ὑθριν ἐκτίσαιτ' ἴων
κάπειτ' ἐπάξεις αὐθις ἐς δόμους πάλιν
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλῆρες ἀτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα θώξειν ἐν δὲ ἐρειπίοις

ιεκρῶν ἐρειφθεὶς ἔζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρίξ δινεξὶ συλλαβὼν χερὶ.
καὶ τὸν μὲν ἡστο πλείστον ἄφθογγος χρόνον
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπηπεὶληστ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίνη πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κάνηρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ.
κάγω, φίλοι, δείσασα, τοὺξειργασμένον
ἔλεξα πᾶν δσονπερ ἔξηπιστάμην.

310

δ δ εὐθὺς ἔξφωμαξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἀς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουστ' ἔγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόνους
τοιούσθ δέι ποτ' ἀνδρὸς ἔξηγειτ' ἔχειν.

320

ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ἴπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιῷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄστοις ἀνήρ, ἀποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών.
καὶ δῆλος ἔστιν ὡς τι δρασέιων κακόν.
τουαῖτα γάρ πως καὶ λέγει καδύρεται.
ἀλλ', ω φίλοι, τούτων γὰρ οὔνεκ' ἔσταλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθε τι.
φίλων γὰρ οἱ τοιούδεις νικῶνται λόγοις.

325

ΧΟ. Τέκμησσα δεινὰ παῖ Τελεύταντος λέγεις
ἡμῖν τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.

.ΑΙ. ίώ μοί μοι.

ΤΕ. τάχ', ώς ἔοικε, μᾶλλον· ή οὐκ ἡκούσατε
Αἴαντος οἵαν τήμδε θωῦσσει βοήν;

335

ΑΙ. ίώ μοί μοι.

ΧΟ. ἀνήρ ἔοικεν ή νοσεῖν, ή τοῖς πάλαι
νοσήμασι ἔνυοῦνται λυπεῖσθαι παρών.

ΑΙ. ίώ παῖ παῖ.

ΤΕ. ὦμοι τάλαιν· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοῇ.
τί ποτε μενοινῷ; ποῦ ποτ' εἰ; τάλαιν' ἔγώ.

340

ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ή τὸν είσαει

λεηλατήσει χρόνον; ἐγὼ δὲ ἀποδλυμαί.
ΧΟ. ἀνὴρ φρονεύν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
 τάχ' ἀν τιν' αἰδῶ καπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
ΤΕ. Ιδού, διογών προσβλέπειν δὲ ζηστί σοι
 τὰ τοῦδε πράγη, καντὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
ΑΙ. στρ.α. Ἰὼ
 φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
 μόνοι ἔτι ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ,
 ἴδεσθέ μ' οἷοι ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
 ἀμφίδρομον κυκλεῖται. 350
ΧΟ. οἵμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῦν ἄγαν.
 δηλοῖ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
ΑΙ. ἀντ.α. Ἰὼ
 γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
 δλιον δὲ ἐπέβας ἐλίσσων πλάταν,
 σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα ποιμένων ἐπαρκέσοντ· 360
 ἀλλά με συνδαίξον.
ΧΟ. εὐφῆμα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
 ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
ΑΙ. στρ.β. Ὁρᾶς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
 τὸν ἐν δαῖοις ἀτρεστον μάχαις, 365
 ἐν ἀφόβοις με θηρσὸν δεινὸν χέρας ;
 ὅμοι γέλωτος, οἷον νιθρίσθην ἄρα.
ΤΕ. μῆ, δέσποτ' Αἴας, λίστομαί σ', αῦδα τάδε.
ΑΙ. οὐκ ἔκτος; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;
 αἰαῖ αἰαῖ. 370
ΧΟ. δὲ πρὸς θεῶν ὑπεικε καὶ φρόνησον εὖ.
ΑΙ. δὲ δύνσμορος, δεινὸς χερὶ μὲν
 μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
 ἐν δὲ ἀλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίοις 375
 ἐρεμιὸν αἷμ' ἔθενσα.
ΧΟ. τί δῆτ' ἀν ἀλγοίης ἐπ' ἔξειργασμένοις;
 οὐ γάρ γένοιτ' ἀν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὁδὸς ἔχειν.
ΑΙ. ἀντ.β. Ἰὼ πάνθ' ὀρῶν, ἀπάντων τ' ἀεὶ

κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίον, 380
 κακοπινέστατόν τ' ἀλημα στρατοῦ,
 ἡ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.

ΧΟ. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται.

ΑΙ. ἴδοιμι μήν τιν, καίπερ ὁδὸς ἀτώμενος. 385
 ίώ μοί μοι.

ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπης. οὐχ ὄρφας ἵν' εἰ κακοῦ;

ΑΙ. ὁ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ,
 πῶς ἀν τὸν αἰμυλώτατον,
 ἐχθρὸν ἀλημα, τούς τε διστάρχας ὀλέσσας βασιλῆς, 390
 τέλος θάνοιμι καντός;

ΤΕ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', δομοῦ κάμοι θανεῖν
 εῦχον· τί γάρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;

ΑΙ. στρ.γ'. Ἰω
 σκότος, ἐμὸν φάος, 395
 ἔρεβος ὁ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
 ἐλεσθ' ἐλεσθέ μ' οἰκήτορα,
 ἐλεσθέ μ'. οὕτε γάρ θεῶν γένος
 οὕθ' ἀμερίων ἐτ' ἄξιος
 βλέπειν τίν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
 ἀλλά μ' ἀ Διὸς
 ἀλκίμα θεὸς
 ὀλέθρι' αἰκίζει.
 ποὶ τις οὐν φύγη;
 ποὶ μολὼν μενῶ;
 εὶ τὰ μὲν φθίνει, 405
 τὸ φίλοι τοῖς δ'
 τὸ δομοῦ πέλας,
 μώραις δ' ἄγρας προσκείμεθα,
 πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἀν με
 χειρὶ φονεύει.

ΤΕ. ὁ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
 φωνεῖν, ἀ πρόσθεν οὖτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν. 410

ΑΙ. ἀντ.γ'. Ἰω

πόροι διάρροθοι
 πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
 κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον 415
 ἀλλ' οὐκέτι μ', οὐκέτ' ἀμπυνός
 ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἔστω.
 δὲ Σκαμάνδριος
 γείτονες ράσι,
 εὐφρόνες Ἀργείοις, 420
 οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
 τόνδ' ἴδητ', ἔπος
 ἔξερέω μέγα,
 οἷον οὐ τίνα
 Τροία στρατοῦ 425
 δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
 Ἐλλανίδος· ταῦν δὲ ἄτιμος
 ὅδε πρόκειμαι.

ΙΟ. οὗτοι σ' ἀπείργειν, οὕθ' ὅπως ἔώ λέγειν
 ἔχω, κακοῖς τοιοῦσδε συμπεπτωκότα.
 ΙΙ. αἰαῖ· τίς ἀν ποτ' φέθ' δδὸς ἐπώνυμον 430
 τούμδον ἔνυοίστειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
 νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ
 καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
 δοῦν πατήρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
 τὰ πρώτα καλλιστεῖν ἀριστεύσας στρατοῦ 435
 πρὸς οἶκον ἡλθε πάσαν εὐκλειαν φέρων·
 ἔγὼ δὲ ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονα σθένει,
 οὐδὲ ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέστας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὡδὸς ἀπόλλυμαι. 440
 καίτοι τοσοῦτόν γ' ἔξεπίστασθαι δοκῶ,
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν δν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἄν τις αὐτὸν ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.

νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας 445
 ἐπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
 κεὶ μὴ τόδ' ὅμμα καὶ φρένες διάστροφοι
 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἂν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὥδ' ἐψήφισαν.
 νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ 450
 ἥδη μὲν ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευθύνοντ' ἐμὴν
 ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
 ώστ' ἐν τοιοῖσδε χείρας αἰμάξαι βοτοῖς.
 κεῖνοι δὲ ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες, 455
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
 βλάπτοι, φύγοι τὰν χῶν κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; δοτὶς ἐμφανῶς θεοῖς
 ἔχθαιρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἐλλήνων στρατός,
 ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας 460
 μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαίον περῶ;
 καὶ ποιὸν ὅμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 δῶν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εἰκλείας μέγαν; 465
 οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ίών
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ἔυμπεσῶν μόνος μόνοις
 καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἴτα λοισθιὸν θάνω;
 ἀλλ' ὤδε γ' Ἀτρείδας δν εὐφράναιμί που.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πειρά τις ἡγητέα 470
 τοιάδ', ἀφ' ής γέροντι δηλώσω πατρὶ¹
 μή τοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγός.
 αἰσχρὸν γάρ ἀνδρα τοῦ μακροῦ χρῆσειν βίου,
 κακοῖσιν δοτὶς μηδὲν ἔξαλλάσσεται.
 τί γάρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει 475
 προσθεῖσα κάναθείσα τοῦ γε κατθανέν;
 οὐκ ἀν πραιάμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
 δοτὶς κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

ἀλλ᾽ ή καλῶς ζῆσ, ή καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή· πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480

ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητοι λόγον,
Αἴας, θλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείσ. 485

ΤΕ. ὁ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
ἔγω δὲ ἐλευθέρου μὲν ἔξεφυν πατρός,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν
νῦν δὲ εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὁδὸς ἔδοξε πον
καὶ σῆ μαλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὐ φρονῶ τὰ σά,
καὶ σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίουν Διὸς
εἰνῆς τε τῆς σῆς, γὰρ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἔχθρῶν, χειρίαν ἐφεὶς τινι. 495

εὶ γὰρ θάνης σὺν καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
ταύτη νόμιζε κάμε τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.
καὶ τις πικρὸν πρόσθθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις λάπτων, ἵδετε τὴν ὁμευμέτιν 500

Αἴαντος, δε μέγιστον ἵσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζῆλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις. κάμε μὲν δαιμῶν ἐλῆ,
σοὶ δὲ αἰσχρὰ τάπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει. 505

ἀλλ' αἰδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἰδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦνχον, η σε πολλάκις
θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν
οἴκτειρε δὲ, δωναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν 510

κείνῳ τε κάμῳ τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμεῖς.
έμοὶ γάρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὅ τι βλέπω
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἥστωσας δορί¹
καὶ μητέρ' ἀλλή μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεύδειν "Αἰδον θανατίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἔμοι γένοιτ' ἀν τάντι σοῦ πατρίς;
τίς πλούτος: ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.
ἀλλ' ἵσχε κάμου μνῆστιν. ἀνδρί τοι χρεών
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τι που πάθοι.
χάρις χάριν γάρ ἔστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
ὅτου δὲ ἀπορρεῖ μνῆστις εὐ πεποιθότος,
οὐκὶ ἀν γένοιτ' ἔθ' οὐτος εὐγενής ἀνήρ.

ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἀν οἰκτον ώς κάγω φρενὶ¹
θελοιμ² ἄν τινοίς γάρ ἀν τὰ τῆσδε ἔπη.
ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἔαν μόνον τὸ ταχθὲν εὐ τολμᾶτελεῖν.
ΤΕ. ἀλλ', δι φιλ³ Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
ΑΙ. κόμιζέ τον μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ώς ἔδω.
ΤΕ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἔξελυσάμην.
ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσι, ή τι μοι λέγεις;
ΤΕ. μὴ σοι γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
ΑΙ. πρέπον γέ τὰν ἦν δαίμονος τούμου τόδε.
ΤΕ. ἀλλ' οὐν ἔγω 'φύλαξα τούτο γ' ἀρκέσαι.
ΑΙ. ἐπήνεος ἔργουν καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθον.
ΤΕ. τι δῆτ⁴ ἀν ώς ἐκ τῶνδ⁵ ἀν ωφελούμι σε;
ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφαηή τ' ἵδειν.
ΤΕ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
ΑΙ. τι δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
ΤΕ. δι παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεύτρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν ὑσπερ χερὸν εἰδύνων κυρεῖς.
ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς, ή λελειμμένῳ λόγων;
ΤΕ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων δόδ' ἔγγύθεν.
ΑΙ. αἱρ⁶ αὐτόν, αἱρε δεύτρο. ταρβήσει γάρ οὐ
μεοσφαγῆ που τόνδε προσλέυστων φόνον,

εἶτερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόβεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὡμοῖς αὐτὸν ἐν τῷμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμεῖν κάξομοιοῦσθαι φύσιν.

ὡς παῖ, γένουι πατρὸς εὐτυχέστερος, 550
τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι ἀν σὺ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλεῦν ἔχω,
όθουνεκ' οὐδὲν τῶνδε ἐπαισθάνει κακῶν.
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἡδιστος βίας,
τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνόδυνον κακόν.
ἔως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθησ. 555
ὅταν δ' ἵη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἔχθροις ὡς ἐξ οἰων ὕραφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀπέλλων, μητρὶ τῆλε χαρμοσήν.
οὗτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑθρίσῃ 560
στυγναῖσι λάθαις, οὐδὲ χωρὶς ὅντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σωι
λείψω τραφῆς ἀσκοντιν ἔμπα κεὶ ταῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἄλλ', ἀνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς, 565
νῦν τε κοινὴν τήνδε ἐπισκήπτω χάριν,
κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἐριβοίᾳ λέγω,
ῶς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί· 570
καὶ τάμα τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' δὲ λυμεδῶν ἐμός.
ἄλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἵσχε διὰ πολυυρράφου στρέφων 575
πόρπακος ἐπτάβοιον ἀρρηκτον σάκος·
τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἄλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδε ἡδη δέχου,
καὶ δῶμα πάκτου, μεθ' ἐπισκήνους γόους
δάκρυε. κάρτε τοι φιλοίκτιστον γυνή. 580

πύκαζε θάσσον. οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπωδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τίνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.

ΤΕ. ὁ δέσποτος Ἄιας, τί ποτε δρασείεις φρενί;

ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔέταζε· σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἵκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθι ἐγώ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;

ΤΕ. εὐφῆμα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;

ΑΙ. πολλά' ἄγαν ἥδη θροεῖς.

ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὄντας.

ΑΙ. οὐν ἔνερξεθ ὡς τάχος;

ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσον.

ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τούμδον ἥθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.

ΧΟ. στρ.ά. ^Ω κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
ναίεις δλίπλαγκτος εὐδαιμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·

· ἐγὼ δ' δ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὐ χρόνος,

*Ιδάδε μίμων λειμῶν πόδα *τε μηλων,
ἀνήριμμος αἰὲν εὐνῶμαι

χρόνῳ τρυχόμενος,
κακάν ελπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύστειν
τὸν ἀπότροπον αἰδηλον ["]Αιδαν.

ἀντ.ά. Καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὅμοι μοι,
θειά μανία ξύναυλος·
δν ἔξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίφ
κρατοῦντ' ἐν ["]Αρει· νῦν δ' αὐτὸν φρενὸς οἰοβώτας

585

590

595

600

605

610

φῦλοις μέγα πένθος εὔρηται. 615
 τὰ πρὸν δὲ ἔργα χεροῖν
 μεγίστας ἀρετᾶς
 ἄφιλα παρ' ἄφιλοις
 ἐπεο̄ ἔπεο̄ μελέοις Ἀτρείδαις.

τηρ.β. Ἡ που παλαιῷ μὲν ἐντροφος ἀμέρᾳ,
 λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νῦν δταν νοσοῦντα
 φρενομόρως ἀκούσῃ, 625
 αἴλιων αἴλιων
 οὐδὲ οἰκτρᾶς γύρον δρυιθος ἀηδοῦς
 ησει δύσμορος, ἀλλ' ὁξυτόνους μὲν φόδας
 θρητήσει, χερόπληκτοι δὲ
 ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμνυγμα χάιτας. 630

ἀπ.β. Κρέσσων γάρ Ἀιδα κεύθων δι νοσῶν μάτιν,
 δε ἐκ πατρφας ηκων γενεᾶς ἄριστος
 πολυπόνων Ἀχαιῶν,
 οὐκέτι συντρόφοις
 δργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἔκτὸς ὄμλει. 640
 δι τλάμων πάτερ, οἴαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 διν οὕπω τις ἔθρεψεν
 αἰδὼν Λιακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645

ΑΙ. ἀπανθ' ὁ μακρὸς κάναριθμητος χρόνος
 φύει τὸν ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 κούκλος ἔστιν ἀλέππον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶρος δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.
 κάγω γάρ, δι τὰ δεινά ἐκαρτέρουν τότε
 βαφῆ σιδηρος ὁς, ἔθηλύνθην στόμα
 πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νυν
 χῆραν παρ' ἔχθροις παῖδα τὸν ὄρφανὸν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἰμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὃς διν λύμαθ δηγίστας ἐμὰ
 μῆνιν βαρεῖαν ἔξαλενσωματι θᾶς· 650

655

πύκαξε θάσσον. οὐ πρὸς λατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐποδάς πρὸς τομῶντι πήματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.

ΤΕ. ὁ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;

ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ ἔέταξε· σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕ. οἴμ' ὡς ἀδυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ίκνούμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ώς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;

ΤΕ. εῦφημα φῶνει.

ΑΙ. τοῖς δικούνοσιν λέγι.

ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;

ΑΙ. πολλά' ἄγαν ηδη

ΤΕ. ταρβῶ γάρ, φωνεῖ.

ΑΙ. οὐ δυνάρεισθ'

ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσον.

ΑΙ. μᾶρα μοι

εἰ τούμὸν ἥθος ἄρτι παιδί.

ΧΟ. στρ.α'. Ὡ κλεινὰ Σαλαμῖ
ναίεις ἀλίπλαγκτος εἰδότος
πᾶσιν περίφαντος εἰδότος
ἐγὼ δ' δ' τλάμων
*Ιδάδε μύμνων λέπεις
ἀνήριθμος φίλος
χρόνων τούτων
κακῶν τούτων
ἔτι μετά τούτων
τούτων τούτων
ἀντ.α.

τεινοκτύπου

695

ξεών λάψης.

700

αναξ Ἀπόλλων

705

Αρης.

εἰδέμερον πελάσται φάσις

710

λίας

οὐ αὐ

εἰνομίᾳ σέβων μεγίστα.

μαραίνεις

πατίσαιμ' ἄν, εὐτέ γ' ἐξ ἀδελπῶν

715

η

μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ι, τὸ πρώτου ἀγγεῖλαι θέλω,

720

ἀρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπό

μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγου

ι τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὅμοι.

ούτα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

οντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὀνείδεστιν

επον ἔνθεν κάνθεν οὐτις ἔσθ' ὡς οὖ,

725

τοῦ μανέντος κάπιθουλευτοῦ στρατοῦ

οιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι

οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεῖς θανεῖν.

μολών τε χῶρον ἔνθ' ἀν ἀστραφῆ κίχω
 κρύψω τοδ' ἔγχος τούμδν, ἔχθιστον βελῶν,
 γαίας ὄρύξας ἔνθα μή τις ὅψεται·
 ἀλλ' αὐτὸν οὐκέτι "Αἰδης τε σωζόντων κάτω.
 ἔγώ γάρ ἐξ οὐ χειρὶ τοῦτ' ἔδεξάμην
 παρ' Ἔκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
 οὕπω τι κεδώνην ἔσχων Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀλλήθης ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἔχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκι δνήσιμα.
 τοιγάρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
 ἀρχοντές εἰσιν, ωσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γάρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν οὐφεστιθεῖται
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπω θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰλανῆς κύκλος
 τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμησε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατής ὑπνος
 λύει πεδήσας, οὐδὲ ἀεὶ λαβθῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἔγώ δ', ἐπίσταμαι γάρ ἀρτίως ὅτι
 δ' τ' ἔχθρὸς ἡμῶν ἐσ τοσόνδ' ἔχθαρτέος,
 ώς καὶ φιλήσων αὐθίς, ἐσ τε τὸν φίλον
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὀφελεῖν βουλήσομαι,
 ώς αἰὲν οὐ μενοῦντα, τοῖς πολλοῖσι γάρ
 βροτῶν ἀπιστός ἐσθ' ἔταιρεις λιμήν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσεις σὺ δὲ·
 εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι,
 εῦχον τελεῖσθαι τούμδν ἐν ἐρῆ κέαρ.
 ἡμεῖς δ', ἔταιροι, ταῦτα τῇδέ μοι τάδε
 τιμάτε, Τεύκρῳ τ', ἦν μολῃ, σημήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμέν δμα.
 ἔγώ γάρ εἰμ' ἐκεῖσ' ὅποι περιευτέον·

ὑμεῖς δὲ οὐ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἀν μὲν ισως
πύθοισθε, κελ τοῦ δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. στρ. Ἔφριξ ἔρωτι, περιχερής δὲ ἀνεπτάμαν.

ἰὼ ίὸν Πάν Πάν,

ὦ Πάν Πάν ἀλπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου 695
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ, ὡ

θεῶν χοροποί' ἀναξ, ὅπως μοι

Νύσια Κυνόστι' ὁρχήματ' αὐτοδαή ξυπάν λάψης. 700
τοῦ γάρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ίκαρίων δὲ ὑπὲρ πελαγέων μολὸν ἀναξ Ἀπόλλων
δὲ Δάδιος εὐγνωστος
ἐμοὶ ξυνεῖη διὰ παντὸς εὑφρων. 705

Ἄντ. Ἐλυστεν αἰνὸν ἄχος ἀπὸ δημάτων Ἀρης.

ἰὼ ίὼ, τοῦν αὖ,

ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάσι
θοῦν ὁκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710

λαθίπτονος πάλιν, θεῶν δὲ αὖ

πάνθυτα θέσμι' ἔξηρντος' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστη.
πάνθ δέ μέγας χρόνος παραίνει·

κούδεν ἀναύδητον φαγίσαμεν ἄν, εὐτέ γέρε ἔξ ἀελπτων 715
Αἴας μετανεγνώσθη

θυμῷν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀνδρες φίλοι, τὸ πρώτον ἀγγεῖλαι θέλω,

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτε Μυσίων ἀπὸ
κρημνῶν μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις δροῦ.

στείχοντα γάρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὀπείδεσιν

ῆραστον ἔνθεν κάνθεν οὔτις ἔσθ' ὃς οὖ,
τὸν τοῦ μανέντος κάπιθουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσαι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θαυμεῖν.

δστ' εἰς τοσοῦτον ἥλθον δστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη.

730

λήγει δὲ τοις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ἔνυαλλαγῇ λόγου.

ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποὺ στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγουν.

ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέουσιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.

735

ΑΓ. ίοὺ ίού.

βραδεῖαν ἡμᾶς ἀρ' δ τίνδε τὴν δδὸν
πέμπων ἔπειμψεν, ή τάφανην ἐγὼ βραδύς.

ΧΟ. τί δὲ ἐστὶν χρείας τῆσδε ὑπεσπανισμένον;

740

ΑΓ. τὸν ἀνδρὸς ἀπήγδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ ἔξω παρήκειν, πρὶν παρὸν αὐτὸς τύχῃ.

ΧΟ. ἀλλ' οὐχεῖται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ χολού.

ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν τάπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἰπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαρτεύεται.

745

ΧΟ. ποῖον; τί δὲ εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι;

ΑΓ. τοσοῦτον οὐδα καὶ παρὸν ἐτύγχανον.

ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα,

750

εἰς χείρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἰπε κάπεσκηψε παντοίᾳ τέχη

εἰρῆσαι κατ' ἡμαρ τούμφαντες τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖστι μηδὲ ἀφέντ' ἔαν,

εἰς ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.

755

ἐλᾶ γὰρ αὐτὸν τῆδε θήμερᾳ μόρῃ

δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.

τὰ γὰρ περιστὸδ κάνοντα σώματα

πίπτειν βαρείας πρὸς θεῶν δυσπραξίας

ἔφασχ' δι μάντις, δοτις ἀνθρώπουν φύσιν

βλαστὸν ἐπειτα μὴ κατ' ἀνθρωπον φρονῆ.

760

κείνος δὲ ἀπ' οἰκων εὐθὺς ἐξορμώμενος

άνους καλῶς λέγοντος εὐρέθη πατρός.
 δο μὲν γάρ αὐτὸς ἐννέπει, τέκνου, δορὶ⁷⁶⁵
 βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δὲν κρατεῖν.
 δο δὲν ὑψικόμπως κάθφρόνως ἡμείψατο,
 πάτερ, θεοῖς μὲν καν δ μηδὲν δν δμοῦ
 κράτος κατακήσατ[·]· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ[·]· ἐπισπάσεων κλέος.
 τοσόνδε ἐκόμπει μῆθον. εἴτα δεύτερον,
 δίας Ἀθάνας, ἥνικ[·] ὀτρύνουσά μν
 ηνδᾶτ[·]· ἐπ[·] ἔχθροίς χείρα φοινίαν τρέπειν,
 τότ[·]· ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἀρρητὸν τ[·]· ἐπος·
 ἀναστα, τοῖς ἀλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἵστω, καθ[·] ημᾶς δον ποτ[·]· ἐκρήξει μάχη.⁷⁷⁵
 τοιωνιστέ τοι λόγουσιν ἀστεργήθεας
 ἐκτήσατ[·]· δργήν, οὐ κατ[·]· ἀνθρωπον φρονῶν.
 ἀλλ[·] εἴπερ ἔστι τῆδε θημέρα, τάχ[·]· δν
 γενούμεθ[·]· αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαῦθ[·]· δ μάντις εἰφ[·]· δο δ εὐθὺς ἔξ ἔδρας
 πέμπει με σοι φέροντα τάσδε ἐπιστολὰς⁷⁸⁰
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δὲν ἀπεστερίμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνήρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.

ΧΟ. δο δαία Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
 δρα μολούστα τόνδε δποι[·]· ἐπη θροεῖ.⁷⁸⁵
 ξυρεῖ γάρ ἐν χρῷ τούτῳ μὴ χαίρειν τινά.

ΤΕ. τί μ[·] αὐ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρίτων, ἔξ ἔδρας ἀνίστατε;

ΧΟ. τοῦθ[·]· εἰσάκουε ταῦδρός, ὡς ηκει φέρων
 Αἴαντος ημῖν πρᾶξιν ην ἥλγησ[·]· ἐγώ.⁷⁹⁰

ΤΕ. οἴμοι, τί φῆς, ἀνθρωπε; μῶν δλώλαμεν;
 ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δο ὅτι,
 θυραῖος εἴπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.

ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, δστε μ[·] ὀδίνειν τί φῆς.
 ΑΓ. ἐκείνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίέται⁷⁹⁵
 σκηνῆς ὑπαυλον μηδ[·] ἀφιέναι μόνον.

ΤΕ. ποῦ δ' ἔστι Τεῦκρος, καπὶ τῷ λέγει τάδε;
 ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτν τήνδε δὲ ἔξοδον
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἀπίζει φέρειν.
 ΤΕ. οἵμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;
 ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάτεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἡ βίον φέρει.
 ΤΕ. οἱ γά, φίλοι, πρόστητος ἀναγκαίας τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκροι ἐν τάχει μολέαν,
 οἱ δὲ ἐσπέρους ἀγκάναδ', οἱ δὲ ἀντηλίσους
 4 ζητεῖτ' ίόντες τάνδρος ἔξοδον κακήν.
 ἔγρωκα γάρ δὴ φωτὸς ἡπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
 οἵμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἴδρυτέον.
 ἀλλ' εἴμι κάγῳ κεῖσ' ὅποιπερ ἀν σθένω.
 χωρῶμεν, ἐγκούσθωμεν, σὺχ ἔδρας ἀκμή,
 σώζειν θέλοντας ἄνδρα γ', δι σκεύδη θανεῖν.
 ΧΟ. χωρεῖν ἐτοίμος, κού λόγῳ δείξω μόνον.
 τάχος γάρ ἔργουν καὶ ποδῶν ἄμ' ἔψεται.

ΑΙ. δ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος
 γένοιτ' ἄν, εἴ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἔκτορος ξίνων ἐμοὶ
 μᾶλιστα μισθέντος, ἔχθίστου θ δρᾶν.
 πέπηγε δὲ ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρωάδῃ,
 σιδηροβρῶτε θηγάνη νεηκονής.
 815
 ἔπηξα δὲ αὐτὸν εὐ περιστελλας ἐγώ,
 εὐνουστατον τῷδε ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὗτο μὲν εὐσκευούμεν ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
 σὺ πρῶτος, δὲ Ζεῦ, καὶ γάρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
 πέμψον τιν' ἡμέν ἄγγελον, κακὴν φάτω
 820
 Τεύκρῳ φέροιτα, πρῶτος δὲ μ βαστάσῃ
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἔχθρῶν του κατοκτευθεὶς πάρος

800
 825

ρύθμῳ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' Ἐλωρ.	830
τοσσῶντά σ', ω Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἀμα	
πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εὖ με ποιμίσαι,	
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι	
πλευρὰν δαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.	
καλῶ δ' ὀργαγὸς τὰς ἀσί τε παρθένους	835
ἀσί θ' δρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,	
σεμνὰς Ἐρινύς τανόποδας, μαθεῖν ἐμὲ	
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.	
ἴτ', ω ταχεῖαι πούνιμοι τ' Ἐρινύες,	
γενέσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.	
σὺ δ', ω τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν	845
Ἔλιε, πατρόφαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα	
ἰδης, ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἡμίαν	
ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρους τ' ἐμὸν	
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.	
ἢ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύη φάτιν,	850
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.	
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρησκεῖσθαι μάτην,	
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.	
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών	855
καίτοι σὲ μὲν κάκεῖ προσαυδήσω ξυνών.	
σὲ δ', ω φαενῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,	
καὶ τὸν διφρευτήν Ἔλιον προσεννέπω,	
πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθίς ὕστερον.	
ὦ φέγγος, ω γῆς ἵερὸν οἰκέλας πέδουν	860
Σαλαμῖνος, ω πατρόφον ἔστιας βάθρον,	
ιλειαί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,	
κρῆμαί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ	
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ω τροφῆς ἐμοί·	
τοῦθ' ὑμὸν Αἴας τούπος ὕστατον θροεῖ,	
τὰ δ' ἀλλ' ἐν Ἀιδου τοῖς κάτω μυθῆσομαι.	865

HMIXOPION.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

πύκαζε θάσσον. οὐ πρὸς λατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπφθάσ πρὸς τομῶντι πήματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.

ΤΕ. ὁ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;

ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔέταξε· σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἴκυνθμα μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ώς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;

ΤΕ. εὕφημα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;

ΑΙ. πόλλας ἄγαν θῆση θροεῖς.

ΤΕ. ταρβῶ γάρ, δωναξ.

ΑΙ. οὐ ἔννέρξεθ' ὡς τάχος;

ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσον.

ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τούμδν ἡθος ἀρτι παιδεύειν νοεῖς.

ΧΟ: στρ.ά. ⁷Ω κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
ναίεις δλίπλαγκτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὐ χρόνος,

*⁸Ιδῆδι μίμων λειμῶνι πόρα ⁹τε μῆλων,
ἀντριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
χρόνῳ τρυχόμενος,
κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύστειν
τὸν ἀπότροπον ἀιδηλον ¹⁰Αἰδαν.

ἀντ.ά. Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὅμοι μοι,
θεία μανίᾳ ξύναυλος·
δν ἔξεπέμψω πρὸν δή ποτε θουρίφ
κρατοῦντ' ἐν ¹¹Αρει· νῦν δ' αὐ φρενὸς οἰοθώτας

585

590

595

600

605

610

φῦλοις μέγα πένθος εὔρηγαι.	615
τὰ πρὸν δὲ ἔργα χεροῖν μεγίστας ἀρετᾶς	
ἀφίλα παρ' ἀφῆλοις	620
ἔπεισ' ἔπεισε μελέοις Ἀτρείδαις.	
πρ.β. Ἡ που παλαιῷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ, λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα	625
φρενομόρβως ἀκούσῃ, αἷλινον αἷλινον	
οὐδὲ οἰκτρᾶς γέρων ὅρνιθος ἀηδοῦς	
ησει δύσμορος, ἀλλ' ὁξεύτονος μὲν φόδας	630
θρηήσει, χερόπληκτοι δέ ἐν στέρνοισι πεσοῦνται	
δοῦποι καὶ πολιάς ἀμυγμα χαίτας.	634
ἰντ.β. Κρέσσων γάρ "Αἰδα κεύθων δ νοσῶν μάτων, δε ἐκ πατρόφας ἡκων γενεᾶς ἀριστος πολυπόνων Ἀχαιῶν, οὐκέτι συντρόφοις	
δργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἔκτος ὄμιλει.	640
δε τλάμων πάτερ, οἴαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν,	
δεν οὕπω τις ἔθρεψεν	
αἰδὼν Λιακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε.	645
ΑΙ. Διπανθ' δι μακρὸς κάναριθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται· κούκλος ἔστ' ἀελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται χῶρος δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες. κάγω γάρ, δε τὰ δεινά ἐκαρτέρουν τότε	650
βαφῆ σιδηρος ὥσ, ἐθηλύνθη στόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἔχθροις παῖδα τ' ὄρφανὸν λιπεῖν. ἄλλ' εἴμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους	
λειμῶνας, ὡς δὲ λύμαθ' δηγίστας ἐμὰ μῆνιν βαρείαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς·	655

μολών τε χῶρον ἔνθ' ἀν ἀστιβῆ κίχω
 κρύψω τόδ' ἔγχος τούμόν, ἔχθιστον βελῶν,
 γαίας ὄρύξας ἔνθα μή τις δψεται·
 ἀλλ' αὐτὸν οὐκέ "Αἰδης τε σωζόντων κάτω.
 ἔγώ γάρ ἔξι οὐχι τοῦτ' ἔδεξάμην
 παρ' Ἔκτορος δώρημα δυσμενεστάτον,
 οὕπω τι κεδονὸν ἔσχων Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀλλητης ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἔχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκι δήσιμα.
 τοιγάρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρεΐδας σέβειν.
 ἀρχοντές εἰσιν, ωσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμᾶς ὑπείκειν· τοῦτο μὲν οὐφωτιζεῖς
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
 ἔξισταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
 τῇ λευκοπάλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμασε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατής ὑπνος
 λύει πεδήσας, οὐδὲ ἀεὶ λαβῖδων ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἔγώ δ', ἐπίσταμαι γάρ ἀρτίως ὅτι
 δ' τὸ ἔχθρὸς ἡμῶν ἔστι τοσόνδε ἔχθαρτέος,
 ὡς καὶ φιλήσων αὐθίς, τοι πε τὸν φίλον
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὀφελεῖν βουλήσομαι,
 ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα, τοῖς πολλοῖσι γάρ
 βροτῶν ἀπιστός ἐσθ' ἔταιρελας λιμῆν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσεις σὺ δὲ·
 εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα δὰ τελουσ, γύναι,
 εῦχου τελεῖσθαι τούμδων ὡν ἐρῆ κέαρ.
 ἡμεῖς δ', ἔταιροι, ταῦτα τῇδε μοι τάδε
 τιμάτε, Τεύκρῳ τ', ἦν μολῃ, σημάνατε
 μελειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῦν δ' ὑμῶν δῆμα.
 ἔγώ γάρ εἰμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευεῖσθαι
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690

ὑμεῖς δὲ οὐ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἀν μὲν ισως
πύθοισθε, καὶ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. στρ. "Εφριξὲ ἔρωτι, περιχαρής δὲ ἀκεπτάμαν.

ἰὰ τὸ Πλάνη Πάν,

δὲ Πλάνη Πλάνη ἀλληλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου 695
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ω

θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως μοι

Νύστια Κυνόστιοι δρχήματ' αὐτοδαή ξυνῶν λάψης. 700
νῦν γάρ έμοι μέλει χορεῦσαι.

Ίκαρίων δὲ ὑπὲρ πελαγέων μολὸν ἄναξ Ἀπόλλων
δὲ Δαδίος εὐγνωστος
έμοι ξυνέιται διὰ παντὸς εὐφρών. 705

ἀντ. "Ελυστεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' δημάτων" Αρης.

ἰὰ τὸ ιώ. νῦν αὖ,

νῦν, ω Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάσι
θοῶν ώκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710

λαθίπτονος πάλιν, θεῶν δὲ αὖ

πάνθυτα θέσμοις ἔξηρτοις εὐνομίᾳ σέβων μεγίστη.
πάνθ' οὐ μέγας χρόνος μαραίνεις.
κούδεν ἄναυδητον φαγίστημεν ἀν, εἰτέ γ' ἔξι ἀελπτῶν 715

Αἴας μετανεγνώσθη

θυμῷν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΙΓΑΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρώτον ἀγγεῖλαι θέλω,

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ
κρημνῶν μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγου
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις δμοῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὀνείδεσιν

ηραστον ἔνθεν κάνθεν οὔτις ἔσθ' οὐδὲ,
τὸν τοῦ μανέντος κάπιθουλευτοῦ στρατοῦ 725

ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ὀρκέσσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταβαθεὶς θανεῖν.

δῶστ' εἰς τοσοῦτον ἡλθον δύτε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730

λήγει δὲ ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ἔνναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποὺ στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.

ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις. 735

ΑΓ. Ιοὺς Ιούς.
βραδεῖαν ἡμᾶς ἀρ' ὁ τήνδε τὴν δδὸν
πέμπων ἐπεμψειν, ἡ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.

ΧΟ. τί δὲ ἔστι χρέιας τῆσδε ὑπεσπανισμένου; 740

ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπήγεια Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγησ
μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὸν αὐτὸς τύχῃ.

ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλαχθῆ χόλου.

ΑΓ. ταῦτ' ἔστι τάπῃ μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται. 745

ΧΟ. πῶν; τι δὲ εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι;

ΑΓ. τοσοῦτον οἴδα καὶ παρὸν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος 'Ατρειδῶν δίχα, 750

εἰς χείρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἰπε κάπέστηψε παντοίᾳ τέχην
εἰρῆαι κατ' ἡμαρ τούμφαντες τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηνᾶσι μηδὲ ἀφέντ' ἔην,
εἰ ζῶντ' ἔκεινον εἰσιδεῖν θελοι ποτέ.

ἐλᾶτε γὰρ αὐτὸν τῇδε θημέρᾳ μόνη
δίας 'Αθάνας μῆνις, ὡς ξφῇ λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κάνωντα σώματα
πίπτειν βαρείας πρὸς θεῶν δυσπραξίας
ξφασχ' δὲ μάντις, δόστις ἀνθρώπουν φύσιν
βλαστὸν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρωπον φρονῆ.
κεῖνος δὲ ἀπ' οἰκων εὐθὺς ἐξορμώμενος

ᾶνους καλῶς λέγοντος εὐρέθη πατρός.
 δ μὲν γάρ αὐτὸν ἐνέπει, τέκνον, δορὶ⁷⁶⁵
 βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δὲν κρατεῖν.
 δ δὲν ὑψικύμπως κάφροντος ἡμείψατο,
 πάτερ, θεοῖς μὲν κανὸν μηδὲν δων δμοῦ
 κράτος κατακτήσαιτ[·] ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ[·] ἐπισπάσεων κλέος.
 τοσόνδε ἐκόμπει μύθον. εἴτα δεύτερον,⁷⁷⁰
 διὰς Ἀθάνας, ἡγικὸν ὀτρύνουσά νυν
 ηὐδᾶτ[·] ἐπὶ ἔχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότεν ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἀρρητὸν τὸ ἔπος·
 ἀναστα, τοῖς ἀλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἵστω, καθ' ἡμᾶς δὲ οὐποτ[·] ἐκρήξει μάχη.⁷⁷⁵
 τοιοῦσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆθεῖσι
 ἐκτήσατ[·] ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονῶν.
 ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῆδε θῆμέρα, τάχ' ἀν
 γενούμεθ[·] αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτῆριοι.
 τοσαῦθ[·] δ μάντις εἰλ[·] δ δὲνθὺς ἐξ ἔδρας
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδε ἐπιστολὰς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δὲ ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνήρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ΧΟ. δ δαία Τέκμησσα, δύσμορον γένος,⁷⁸⁰
 δρα μολούστα τόνδε δποῖ εἴπη θροεῖ.
 ξυρεῖ γάρ ἐν χρῷ τούτῳ μὴ χαίρειν τινά.
 ΤΕ. τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρότων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;
 ΧΟ. τοῦτο εἰσάκουε τάνδρος, ὡς ἡκεὶ φέρων
 Λίαντος ἡμῖν πρᾶξιν ἦν ἡλγησ[·] ἐγώ.⁷⁹⁰
 ΤΕ. οἴμοι, τί φήσ, ἀνθρωπε; μῶν δλώλαμεν;
 ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Λίαντος δὲ στι,
 θυραῖος εἴπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.
 ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, διστε μ' ὀδίνειν τί φήσ.
 ΑΓ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
 σκηνῆς ὑπαυλον μηδὲ ἀφιέναι μόνον.⁷⁹⁵

ΤΕ. ποῦ δὲ ἐστὶ Τεῦκρος, καπὲ τῷ λέγει τάδε;
 ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτυ τήνδε δὲ ἔξοδον
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἀλπίζει φέρειν.
 ΤΕ. οἵμοι τάλαινα, τοῦ ποτὲ ἀνθρώπων μαθόν;
 ΑΓ. τοῦ Θεοτορείου μάτεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἡ βίοι φέρει.
 ΤΕ. οἱ γά, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαῖς τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκροι ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δὲ ἐσπέρους ἀγκάνας, οἱ δὲ ἀντηλίους
 ζητεῖτ' ίόντες τάρδρος ἔξοδον κακίν.
 ἔγνωκα γάρ δὴ φωτὸς ἡπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάρετος ἐψευθημένη.
 οἵμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχὶ ἰδρυτέον.
 ἀλλ' εἴμι κάγῳ κεῖσ' ὅπουπερ ἀν σθένω.
 χωρῶμεν, ἐγκοσθῶμεν, οὐχὶ ἔδρας ἀκμή,
 σώζειν θέλοντας ἄνδρα γ', δις σκεύδη θαυμένη.
 ΧΟ. χωρεῦν ἐτοίμος, κού λόγῳ δείξω μόνον.
 τάχος γάρ ἔργου καὶ ποδῶν ἀμὲν ἔψεται.
 ΑΙ. δὲ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομάτατος
 γένοιτ' ἀν, εἴ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς "Ἐκτορος ἔνιων ἐμοὶ¹
 μάλιστα μισθέντος, ἐχθίστου θ' ὀράν.
 πέπηγε δὲ ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρφάδι,
 σιδηροβρῶτη θηγάνη νεηκονής.
 ἔπηξα δὲ αὐτὸν εὐ περιστελλας ἐγώ,
 εὐνουστατού τῷδε ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὗτω μὲν εὐσκευούμεν ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
 σὺ πρώτος, ὁ Ζεὺς, καὶ γάρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτω
 Τεύκρῳ φέροντα, πρώτος δις με βαστάσῃ
 πεπτόντα τῷδε περὶ νεορράτῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἔχθρῶν τους κατοκτευθεὶς πάρος

800
805
810
815
820
825

ρύφθω κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἐλωρ.
 τοσαῦτά σ', δὲ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δὲ ἄμμα
 πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
 ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευράν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῶ δὲ ἀρωγοὺς τὰς ἀεὶ τε παρθένους
 ἀεὶ θ' δρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὰς Ἐρινῦς τανόποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρευδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
 ἵτ', δὲ ταχεῖαι ποίημοι τ' Ἐρινύες,
 γενέσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 οὐδὲ δ', δὲ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
 Ἡλιε, πατρόφαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἰδης, ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἡμίαν
 ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήμῳ τροφῇ.
 ἡ που τάλαινα, τίρος ὅταν κλύη φάτιν,
 ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηκεῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 δὲ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών
 καίτοι σὲ μὲν κάκει προσανδήσω ξυνών.
 σὲ δέ, δὲ φαενῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτὴν Ἡλιον προσενέπεω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθις ὕστερον.
 δὲ φέγγος, δὲ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμίνος, δὲ πατρόφον ἑστίας βάθρον,
 κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρήναι τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', δὲ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δὲ ἀλλ' ἐν "Αἰδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

830

835

845

850

855

860

865

HMIXOPION.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

πᾶ πᾶ
 πᾶ γάρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;
 κοῦδεις *έφισταταί με συμμαθεῖν τόπος.
 ίδού, 870
 δοῦπον αὖ κλύω τινά.
 ΗΜ. ήμῶν γε ναὸς κοινόπλουν δμιλίαν.
 ΗΜ. τί οὖν δῆ;
 ΗΜ. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.
 ΗΜ. ἔχεις οὖν; 875
 ΗΜ. πόνου γε πλῆθος, κοῦδεν εἰς ὅψιν πλέον.
 ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δῆ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
 κελευθὸν ἀνήρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανεῖς.
 ΧΟ. στρ. Τίς ἀν δῆτά μοι, τίς ἀν φιλοπόνων
 δηλιδᾶν ἔχων ἀπόνους ἄγρας, 880
 ή τίς Ὄλυμπιαδῶν θεᾶν, ή ρυτῶν
 βοστορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόδυμον
 εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων
 ἀπόνοι; σχέτλια γάρ
 ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
 οὐρίφ μη πελάσται δρόμῳ,
 ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μη λεύσσειν ὅπου. 885
 ΤΕ. ίώ μοί μοι.
 ΧΟ. τίνος βοὴ πάραυλος ἔξείβη νάπους;
 ΤΕ. ίώ τλήμων.
 ΧΟ. τὴν δουριληπτὸν δύσμορον νύμφην δρῶ
 Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895
 ΤΕ. οἰχωκ', δλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
 ΧΟ. τί δ' ἔστιν;
 ΤΕ. Αἴας δδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς
 κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.
 ΧΟ. ὅμοι εἶμῶν νόστων· 900
 ὅμοι, κατέπεφνεις, δναξ,
 τόνδε συνναύταν,
 ω τάλας·

ῳ ταλαιφρων γύναι.

ΤΕ. ὡς ἂδε τοῦδε ἔχοντος αἰάζειν πάρα.

ΧΟ. τίνος ποτ' ἀρ' *ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905

ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ· δῆλον. ἐν γάρ οἱ χθονὶ¹
πηκτὸν τόδε ὕγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ΧΟ. ὅμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἀρ' αἰμάχθης, ἄφρακτος φίλων 910
ἔγῳ δὲ πάντα κωφός, δὲ πάντ' ἀιδρις,
κατημέλησα. πᾶ πᾶ
κεῖται δὲ δυστράπελος,
δυσώνυμος Λίας;

ΤΕ. οὗτοι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἄν, δοτις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ρίνας, ἔκ τε φοινίας
πληργῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἵμοι, τί δράσω; τίσε σε βαστάσει φίλων; 920
ποὺ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι,
πεπτώτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.

ῳ δύσμορ' Λίας, οἷος ὁν οἴως ἔχεις,
ὡς καὶ παρ' ἔχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

ΧΟ. ἀντ. *Ἐμελλεις, τάλας, ἐμελλεις χρόνῳ 925
στερεόφρων ἀρ' ἔξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοιᾶ μοι
πάνυυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες
δύμόφρων ἔχθοδόπ' *Ατρείδαις
οὐλίρι σὺν πάθει.
μέγας ἀρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πηγμάτων, ἡμος ἀριστόχειρ 930
— ω ω — δπλων ἔκειτ' ἀγών πέρι.

ΤΕ. ίώ μοί μοι.

ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἡπαρ, οἶδα, γενναία δύη.

ΤΕ. ίώ μοί μοι.

ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστώ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
τοιοῦδε ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλουν.

ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δὲ ἄγαν φρονεῖν.
 ΧΟ. ξυναυδῶ.

ΤΕ. οἵμοι, τέκνον, πρὸς οὐα δουλείας ζυγά
 χωροῦμεν, οἷαν οὐφν ἐφεστᾶσι σκοποῖ. 945
 ΧΟ. ὅμοι, ἀναλγήτων
 δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον
 ἔργον Ἀτρειδᾶν
 τῷδ' ἄχει.
 ἀλλ' ἀπειργοι θεός.

ΤΕ. οὐκ ἀν τάδε ἔστη τῆδε, μὴ θεῶν μέτα.
 ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ηνυσσαν.

ΤΕ. τοιώνδε μέντοι Σηνὸς ἡ δεινὴ θεός
 Παλλὰς φυτεύει πῆμα 'Οδυσσέως χάριν.
 ΧΟ. ἡ ἥρα κελαυνόπαν θυμὸν ἐφυθμίζει πολύτλας ἀσήρ,
 γελῷ δὲ τοῖσθε μανομένοις ἄχεστω
 πολὺν γέλωτα, φεῦ φεῦ,
 ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς
 κλύοντες Ἀτρεῖδαι. 950

ΤΕ. οἱ δὲ οὐν γελώντων κάπιχαιρόντων κακοῖς
 τοῖς τοῦδε. ἵσως τοι, κεὶ βλέποντα μὴ πόθουν,
 θανόντ' ἀν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
 οἱ γάρ κακοὶ γρώματισι τάγαθὸν χεροῖν
 ἔχοντες οὐκ ἵσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ.
 ἐμοὶ πικρὸς τέθηκεν ἡ κείνοις γλυκύς,
 αὐτῷ δὲ τερπνός. ὅν γάρ ἡράσθη τυχεῖν
 ἐκτήσασθ' αὐτῷ, θάνατον ὄνπερ ηθελεν.
 τί δῆτα τοῦδε ἐπεγγελῷεν ἀν κάτια;
 θεοῖς τέθηκεν οὐδός, οὐ κείνοισιν, οὐδὲ.
 πρὸς ταῦτ' 'Οδυσσεὺς ἐν κενοῖς οὐβριζέτω.
 Αἴτις γάρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ
 λιπῶν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἰώ μοί μοι.
 ΧΟ. σίγησον. αὐδὴν γάρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 955

βοῶντος ἀτῆς τῆςδ' ἐπίσκοπον μέλος.
 ΤΕΥ. δ φιλτατ' Λίας, δ ἔνωμον δμμ' ἐμοί,
 δρ' ἡμπόληκας, ὃσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
 ΧΟ. ὅλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.
 ΤΕΥ. δ μοι βαρείας δρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980
 ΧΟ. ὡς ὁδὸς ἔχοντων
 ΤΕΥ. δ τάλας ἔγώ, τάλας.
 ΧΟ. πάρα στενάζειν.
 ΤΕΥ. δ περισπερχὲς πάθος.
 ΧΟ. ἔγαν γε, Τεῦκρε.
 ΤΕΥ. φεῦ τάλας. τί γάρ τάκνον
 τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρφάδος;
 ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσι. 985
 ΤΕΥ. δ ούχ δσον τάχος
 δῆτ' αὐτὸν ἄξεις θεύρο, μή τις ὡς κενῆς
 σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
 Ίθ, ἐγκάνει, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσι τοι
 φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελῶ.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδε σοι μέλειν
 ἐφίεθ ἀνήρ κεῖνος, ὃσπερ οὖν μέλει. 990
 ΤΕΥ. δ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ¹
 ἀλγιστον δν προσεῖδον δφθαλμούς ἔγώ,
 δδός θ δδῶν πασῶν ἀνασαστα δὴ
 μάλιστα τούμδον σπλάγχνον, ἦν δὴ μῦν ἔβην,
 δ φιλτατ' Λίας, τὸν σὸν ὡς ἐπησθόμην 995
 μόρον διώκων κάξιχνοσκοπούμενος
 δξεία γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
 δηῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οῖχει θανῶν.
 ἀγώ κλύων δύστηρος ἐκποδῶν μὲν δν
 ὑπεστέναξον, μῦν δὲ δρῶν ἀπόλλυμαι.
 οῖμοι.
 Ίθ, ἐκκάλυψον, ὡς ὅδω τὸ πᾶν κακόν.
 δ δυσθέατον δμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
 δσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1000
 1005

ποι γάρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἢ ποι με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θάμα,
δέξαιτ' ἀν εὐπρόσωπος ἵλεως τ' ἵστως
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γάρ οὐχ; ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ηδιον γελάν.
οὐτος τί κρύψει; ποίουν οὐκ ἔρει κακόν,
τὸν ἐκ δορὸς γεγώτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σέ, φίλτατ' Αἴας, ή δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
κράτη θαύντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βιαρύς,
ἔρει, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγιοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἔχθροι, παῦρα δ' ὀφελήσυμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θαύντος εὐρόμην.
οἵμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰδοῦ κυάδοντος, δέ τάλας, ὑφ' οὐ
φονέως ἀρ' ἔξεπνευσας; εἰδεις ὡς χρόνῳ
ἔμελλε σ' "Εκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
"Εκτωρ μέν, φέδη τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστήρι πρισθεῖς ἵππικῶν ἐξ ἀπτίγων
ἐκνάπτετ' αἰλέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον
οὐτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' θλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἄρ' οὐκ 'Ερινὺς τοῦτ' ἔχαλκευσε ξίφος
κάκείνον "Αἰδης, δημιουργὸς ἄγριος;
ἔγω μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντα ἀεὶ¹⁰¹⁰
φάσκοιμ' ἀν ἀνθρώποισι μηχανάν θεούς.
ὅτῳ δὲ μη τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,¹⁰¹⁵
κείνος τ' ἐκείνα στεργέτω κάγῳ τάδε.
1020
1025
1030
1035

ΧΟ. μὴ τεῦνε μακράν, δὲλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ
φράξου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθῆσῃ τάχα.

Βλέπω γὰρ ἔχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἀν κακοῖς
γελῶν δὲ δὴ κακοῦργος ἔξικοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δὲ ἐστὶν ὅντιν' ἄνδρα προσλείστεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, φὸ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστεῖλαμεν.

ΤΕΥ. δρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὁν οὐ δυσπετήσ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐτος, σὲ φωιν τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῦ
μὴ στυγκομίζειν, δὲλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδε ἀνήλωσις λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δὲ τοι κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΥ. οὐκούν ἀν εἴποις ἡτιν' αἰτίαν προθείς;

ΜΕ. δόθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ἔνυμμαχόν τε καὶ φίλον,
δέξεύρομεν ζητοῦντες ἔχθιω Φρυγῶν

δοτις στρατῷ ἔνυμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δορί·

κεὶ μὴ θεῶν τις τίρδε πεῖραν ἐσβεστεν,
ημεῖς μὲν ἀν τίγνδ', ἦν δὲ εἰληχεν τύχην,
θαυμάστες δὲν προσκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὐτος δὲν ἔξη. νῦν δὲν ἐνήλλαξεν θεὸς

τὴν τοῦνδε ὑβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.

δὲν οὐνεκ' αὐτὸν οὕτις ἔστ' ἀνήρ σθένων
τοσοῦντον ὕστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
δρυνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.

πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἔξάρης μένος.

εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θαυμάστος γ' ἀρξομεν, καν μὴ θὲλης,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπου
ληγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτὲ ηθέλησ' ἐμῶν.
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστάτων κλύειν.

ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἢ πού με Τελαμών, σὸς πατήρ ἐμός θ ἄμα,
δέξαιτ' ἀν εὐπρόσωπος Ἰλεώς τ' ἵσως
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὅτῳ πάρα 1010
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελάν.
οὗτος τί κρύψει; ποίον οὐκ ἔρει κακόν,
τὸν ἐδορδός γεγάντα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σέ, φίλτατ' Άλας, ἢ δόλοισι, ὡς τὰ σὰ
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς. 1015
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύνοργος, ἐν γῆρᾳ βαρύς,
ἔρει, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγουσιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
τοιαῦτα μὲν κατ' οἰκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἔχθροί, παῦρα δ' ὀφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὐρόμην.
οἵμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰδολού κυώδοντος, ω τάλας, ὑφ' οὐ 1025
φονέως ἄρ' ἔξεπινευσας; εἰδεις ὡς χρόνῳ
ἔμελλε σ' Ἔκτωρ καὶ θαυμὸν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῦν βροτοῖν.
Ἐκτωρ μέν, φ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρι πρισθεὶς ἵππικῶν ἔξι ἀντύγων 1030
ἐκνάπτετ' αἰέν, ἔστι ἀπέψυχεν βίον.
οὗτος δ' ἔκεινου τήρει δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὅλωλε θανασίμῳ πεστήματι.
ἄρ' οὐκ Ἐρινύς τοῦτ' ἔχάλκευσε ξίφος
κάκεινον Ἀιδης, δημουργὸς ἄγριος; 1035
ἔγω μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ^{τούτη}
φάσκοιμ' ἀν ἀνθρώπουσι μηχανᾶν θεούς.
ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἔστιν ἐν γνώμῃ φίλα,
κείνος τ' ἔκεινα στεργυέτω κάγῳ τάδε.

ΧΟ. μὴ τεῦνε μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ
φράξου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθήσῃ τάχα.
Βλέπω γάρ ἐχθρὸς φῶτα, καὶ τάχ' ἀν κακοῖς
γελῶν δὲ δὴ κακοῦργος ἔξικοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δὲ ἔστιν ὅπτιν ἄνδρα προσλείσσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, φὴ δὴ τόνδε πλοῦν ἔστειλαμεν.

ΤΕΥ. δρῶ· μαθείν γάρ ἔγγυς δὲ οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐτος, σὲ φωνή τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνος χάρων τοσόνδε ἀνήλωσις λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δὲ δις κράνει στρατοῦ.

ΤΕΥ. οὐκον δὲ εἴποις ἡτεν' αἰτίαν προθείς;

ΜΕ. δθούνεκ' αὐτὸν ἀλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἔξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν

δοτις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ως ἔλοι δορί·

κεὶ μὴ θέων τις τίρδε πεῖραν ἔσβεστεν,
ἡμεῖς μὲν δὲ τήνδ', ήν δὲ εἰληχεν τύχην,
θαυμάντες δὲν προσκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὐτος δὲν ἔξη. νῦν δὲν ἀνήλλαξεν θεὸς

τὴν τοῦνδε ὑβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.

δὲν οὐκεκ' αὐτὸν οὕτις ἔστ' ἀνήρ σθένων

τοσοῦντον ὕστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,

ἀλλ' ἀμφὶ χλωράν ψάμαθον ἐκβεβλημένος

δρυνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.

πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἔξάρης μένος.

εὶ γάρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,

πάντως θαυμάντος γ' ἄρξομεν, καν μὴ θέλησ,

χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γάρ ἔσθ' ὅπου

λόγων γ' ἀκοῦσται ζῶν ποτ' ἡθέλησ' ἐμῶν.

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημόσην

μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύνειν.

1040

1045

1050

1055

1060

1065

1070

οὐ γάρ ποτ' οὕτ' ἀν ἐν πόλεις νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος,
οὕτ' ἀν στρατός γε σωφρόνις ἄρχοντ' ἔτι
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδὲ αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, καν σώμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἀν καν ἀπὲ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γάρ φ' πρόσεστιν αἰσχύνη θ ἄμου,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδι ἐπίστασο-

1075

ὅπου δὲ ὑβρίζειν δρᾶν θ ἀ βούλεται παρῆ,
ταύτην νόμιμε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἔξι οὐρίων δραμοῦσταν εἰς βιθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκώμεν δρῶντες ἀν ἡδάμεθα
οὐκ ἀντιτίσειν αὐθις ἀν λυπώμεθα.

1080

ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὐτος ἡν
αἴθων ὑβριστής, νῦν δὲ ἐγὼ μέγ' αὐλ φρουρῶ.
καὶ σοι προφανῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.

1085

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφάς
εἰτ' αὐτὸς ἐν θωνούσιν ὑβριστής γένη.

ΤΕ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαμ' ἔτι,
δε μηδὲν ὀν γονάισιν εἰδὲ ἀμαρτάνει,
οὐδὲ οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι
τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.

1095

ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὐθις, ή σὺ φῆς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἔξεπλευσεν ὡς αἴτουν κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦνδε; ποῦ δέ σοι λεῶν
ἔξεστ' ἀνάστειν, ὃν δέ ήγειτ' οἰκοθεν;
Σπάρτης ἀνάστων ἥλθεις, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδὲ ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ή καὶ τῷδε σέ.
ὑπαρχος ἀλλων δεῦρ' ἐπλευστας, οὐχ ὅλων
στρατηγός, ὡστ' Λιαντος ἡγείσθαι ποτε.

1100

1105

ἀλλ' ὄντερ ἀρχεις ἀρχε, καὶ τὰ σέμν' ἐπη
κολαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
εἰθ' ἀτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἔγω
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110

οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὔνεκ' ἀστρατεύσατο
γυναικός, ὁσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέφ,
ἀλλ' οὐνεχ' ὄρκων οἰσιν ἡνὶ ἐπώμοτος,
συν δὲ οἰδένει σὺ γάρ ἡξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν 1115
καὶ τὸν στρατηγὸν ἡκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἀν στραφεῖην, ὡς ἀν ἥσις οἴδε περ εἰ.
ΧΟ. οὐδὲ αὖ τοιαύτην γλώσσαν ἔν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κανὸν ὑπέρδικ' ἥ, δάκνει.
ΜΕ. δ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120

ΤΕΥ. οὐ γάρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
ΜΕ. μέγ' ἀν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
ΤΕΥ. κανὸν ψιλὸς ἀρκέσαμι σοὶ γ' ὀπλισμένῳ.
ΜΕ. ἡ γλώσσα σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γάρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125

ΜΕ. δίκαια γάρ τόνδε εὐτυχεῖν κτείναντά με;
ΤΕΥ. κτείναντα; δεινὸν γ' εἴπας, εἰ καὶ ζῆς θανὼν.
ΜΕ. θεὸς γάρ ἐκσώζει με, τῷδε δὲ δοῦχομαι.
ΤΕΥ. μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.
ΜΕ. ἔγὼ γάρ ἀν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130

ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔχεις θάπτειν παρών.
ΜΕ. τούς γ' αὐτὸς αὐτὸν πολεμίους· οὐ γάρ καλόν.
ΤΕΥ. ἡ σοὶ γάρ Λίας πολέμος προστη ποτέ;
ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἡπίστασο.
ΤΕΥ. κλέπτης γάρ αὐτοῦ ψηφοποίὸς εὑρέθης. 1135

ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κούκ ἐμοί, τόδε ἐσφύλη.
ΤΕΥ. πόλλα' ἀν καλῶς λάθρᾳ σὺ κλέψεις κακά.
ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τούπος ἔρχεται τινί.
ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἡ λυπήσομεν.
ΜΕ. ἐν σοι φράσω· τόνδε ἐστὶν οὐχὶ θάπτεον. 1140

ΤΕΥ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.

ΜΕ. ήδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
φὶ φθέγμ' ἀν οὐκ ἀν εὑρες, ἡνὶκ' ἐν κακῷ
χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἴματος κρυφεῖς
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτὶλων.
οὗτῳ δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάθρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμῶν κατασβέσει τὴν πολλὴν βοήν.

1145

ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλέων,

1150

ὅς ἐν κακοῖς ὑθρίζε τοῖσι τῶν πέλας,
κατ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ¹
δργήν θ' δμοιος ἐίπε τοιοῦτον λόγον,
ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τὸν τεθνηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἵσθι πημανούμενος.

1155

τοιαῦτ' ἄνολθον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
δρῶ δέ τοι νιν, κᾶστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδέεις ποτ' ἄλλος ἡ σύ. μῶν ἡνικέάμην;

ΜΕ. ἄπειψι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν, φὶ βιάζεσθαι παρῇ.

1160

ΤΕΥ. ἄφερπέ νιν. κάμοι· γὰρ αἰσχιστον κλύειν
ἄνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἐπη μυθουμένου.

ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.
ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοιλην κάπετον τιν' ἵδειν
τῷδ', ἐνθα βροτοῖς τὸν δείμυηστον
τάφον εὐρώντα καθέξει.

1165

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἴδε πλησίοις
πάρεισιν ἄνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνῆ,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνους νεκροῦ.
ῷ παῖ, πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
ἰκέτης ἔφαψαι πατρός, ὃς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,

1170

ικτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίᾳ σ' ἀποσπάσει τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἀθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἀπαντος ρίζαν ἐξημημένος,
αὗτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, δι πᾶ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε
κυησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὸν ἔχουν.
νῦμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρίγετ', ἐς τ' ἐγὼ μολὼ
τάφου μεληθεὶς τῷδε, κάνν μηδεὶς ἔφ. [ἀριθμὸς
ΧΘ. στρ.α'. Τίς ἄρα νέατος ἐσ πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων
τὰν ἀπαντον αἰὲν ἐμοὶ 1186
δορυσσότην
μόχθων ἀταν ἐπάγων
ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν,
δύστανον ὄνειδος Ἐλλάνων; 1190
ΓΑΙΔΑΝ
ἀντ.α'. Ὁφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον
κείνος ἀνήρ, δι στυγερῶν
ἔδειξεν ὅτλων 1195
Ἐλλασι κοινὸν Ἀρη.
ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων.
κείνος γάρ ἐπερσεν ἀνθρώπους.
στρ.β'. Ἐκείνος οὐ στεφάνων
οὐτε βαθειᾶν κυλίκων 1200
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν δμλεῖν,
οὐτε γλυκὺν αὐλῶν ὅτοβον,
δύσμορος, οὗτ' ἐνυγχίαν
τέρψιν λαύειν.
ἐρώτων δὲ ἐρώτων ἀπέπαυστεν, ὕμοι.
κείμαι δὲ ἀμέριμνος οὗτως,
ἀεὶ πυκινᾶς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας. 1210
ἀντ.β'. Καὶ πρὶν μὲν ἐνυγχίου

δείματος ἦν μοὶ προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Λίας·
νῦν δὲ οὗτος ἀνέίται στυγερῷ
δαιμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὐν
τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν ἵν' ὑλάεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τὰς Ἱερὰς ὅπως
προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἴδων ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἄγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμάμενον
δῆλος δέ μούστη σκαύδην ἐκλύσων στόμα.

1215

1220

1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγελλούσοι μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὡδὲ ἀνθίμωτην χανεῖν.
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
ἥ που τραφεὶς ἀν μητρὸς εὐγενοῦς ἀπὸ
ὑψῆλος ἐφώνεις κάπ' ἄκρων ὀδοιπόρεις,
ὅτε οὐδὲν διν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
κοῦτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω,
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φύε, Λίας ἔπλει.

ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέραγας ἀνδρὸς ὡδὲ ὑπέρφρονα;
ποῦ βάντος ἥ ποῦ στάντος, οὐδὲρ οὐκ ἔγω;

οὐκ δρ' Ἀχαιοῖς ἀνδρες εἰσὶν πλὴν δέε;

πικροὺς ἔσιγμεν τῶν Ἀχιλλέων ὅπλων

ἀγώνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,

εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,

κούκι ἀρκέστει ποθ' ὑμῖν οὐδὲ ἡστημένοις

εἴκειν δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἡρεσκεν κριταῖς,

ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἥ κακοῖς βαλεῖτέ που

ἥ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι.

1230

1235

1240

1245

ἐκ τῶνδε μέρτοι τῶν τρόπων οὐκ ἀν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἀν οὐδενὸς οὐμον,
εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἔξωθήσομεν
καὶ τοὺς ὅπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἀξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδὲ εὐρύνωτος φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὐν κρατοῦντε πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς δμως
μάστιγος δρθὸς εἰς ὀδὸν πορεύεται.

καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἔγώ τὸ φάρμακον
δρῶ τάχ', εἰ μὴ οὐν κατακτήσῃ τινά·
δε ἀνδρὸς οὐκέτ' ὅντος, ἀλλ' ἥδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις κάξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν δε εἰ φύσιν
ἄλλον τιν' ἀξεῖς ἀνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
δοτις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σου λέξει τὰ σά;
σου γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἀν μάθοιμ' ἔγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἔπαιω.

ΧΟ. εἴθ ὑμὶν ἀμφοῦν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν
τούτους γὰρ οὐδὲν σφῆν ἔχω λῶν φράσαι.

ΤΕΥ. φεῦν τοῦ θανάτος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρέει καὶ προδοῦν' δλίσκεται,
εἰ σου γ' δοῦ ἀνὴρ οὐδὲ ἐπὶ σμικρῶν λόγων,

Αἴας, ἔτ' ἵσχει μηῆστω, οὐ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προῦκαμες ψυχὴν δορέ·

ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.

ῳ πολλὰ λέξεις ἄρτες κανόητ' ἐπη,

οὐ μημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ήνίκα

ἔρκεων ποθ' ὑμᾶς οὐτος ἔγκεκλημένους,

ἥδη τὸ μηδὲν δυτας, ἐν τροπῇ δορὸς

ἐρρύσατ' ἐλθὼν μούνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν

ἄκρουσιν ἥδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις

πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη

πηδῶντος ἥρδην Ἐκτόρος τάφρων ὑπερ;

1250

1255

1260

1265

1270

1275

τίς ταῦτ' ἀπέργεν; οὐχ ὅδε ἡν δὲ δρῶν τάδε,
 δν οὐδαμοῦ φῆσ οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
 δρ' ὑμίν οὐτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
 χάτ' αὐθίς αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου,
 λαχών τε κάκελευστος, ἥλθ ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθείς,
 ὑγρᾶς ἀρούρας βώλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἀλμα κουφιεῖν;
 δόδ' ἡν δ. πράσσων ταῦτα, σὸν δὲ ἐγὼ παρών,
 δ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστημε, ποὶ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροέις;
 οὐκ οἰσθα σοῦ πατρὸς μὲν δς προῦφυ πατὴρ
 ἀρχαίον δντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρέα δ', δε αὐ σ' ἔσπειρε, δυστεβέστατον
 προθέντ' ἀδελφῷ δείπνον οικείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἔξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ὦ
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' δ φιτύσας πατὴρ
 ἐφῆκεν ἀλλοῖς ἱχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος δν τοιῷδεις σποράρ;
 δε ἐκ πατρὸς μέν είμι Τελαμῶνος γεγώς,
 δστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν
 ἵσχει ἔνυευνον μητέρ', ἡ φύσει μὲν δην
 βασίλεια, Λαομέδοντος ἔκκριτον δέ νιν
 δώρημ' ἔκείνῳ "δώκεν 'Αλκμήνης γόνος.
 δρ' δοδ' ἀριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
 βλαστὸν δν αἰσχύνοντι τοὺς πρὸς αἴματος,
 οὐδεν σὺ τοιοῖσδε ἐν πόνοισι κειμένους
 ὀθεῖς ἀθάπτους, οὐδὲ ἐπαισχύνει λέγων;
 εὖ νυν τόδε ἵσθι, τούτον εὶ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χήμᾶς τρεῖς δμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδε ὑπερπονουμένῳ
 θανεῖν προδῆλως μᾶλλον ἡ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικός, ἡ τοῦ σοῦ *γ' δμαίμονος λέγω;
 πρὸς ταῦθ δρα μὴ τούμον, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.

1280

1285

1290

1295

1300

1305

1310

ώς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἴναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315

ΧΟ. ἄναξ 'Οδυσσεὺς, καιρὸν ἵστη ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ἔννάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

ΟΔ. τί δ' ἔστω, ἄνδρες; τηλόθεν γάρ ἡσθόμην
βοήν 'Ατρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

ΑΓΑ. οὐ γάρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους,
ἄναξ 'Οδυσσεὺς, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως; 1320

ΟΔ. ποίους; ἔγώ γάρ ἀνδρὶ συγγράμμην ἔχω
κλύοντι φλαύρα συμβαλεῖν ἐπη κακά.

ΑΓΑ. ήκουσεν αἰσχρά· δρῶν γάρ ἡν τουαντά με.

ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325

ΑΓΑ. οὐ φῆσ' ἔάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.

ΟΔ. ἔξεστω οὖν εἰπόντι τάληθῆ φίλῳ
σοι μηδὲν ἡσσον ἢ πάρος ἔννηρτμεύν;

ΑΓΑ. εἴπερ· ἡ γάρ εἴην οὐκ ἀν εὐ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλον σ' ἔγώ μέγιστον 'Αργείων νέμω.

ΟΔ. ἀκούν νυν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆσ ἀθαπτον δῶδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
μηδὲ ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μασέειν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335

κάμοι γάρ ἡν ποθε οὐτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἔξ οὐν 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὅντ' ἔγώ τοιώνδ' ἐμοὶ
οὐκ *ἀπατιμάσαιμ' ἀν, ὥστε μὴ λέγειν
ἔν' ἀνδρ' ἰδεῖν ἄριστον 'Αργείω, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν 'Αχιλλέως.
ῶστ' οὐκ ἀν ἐνδίκως γ' ἀπιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τούτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἀν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἔσθλόν, οὐδὲ ἐάν μασῶν κυρῆς. 1340

ΑΓΑ. οὐν ταῦτ', 'Οδυσσεὺς, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;

ΟΔ. ἔγωγε· ἐμίσουν δ', ηνίκ' ἡν μισεῖν καλόν.

τίς ταῦτ' ἀπέρξεν; οὐδὲ ὅδος ἡν δὲ δρῶν τάδε,
 δν οὐδαμοῦ φῆσ οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
 ἀρ' ὑμὶν οὐτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
 χάρτ' αὐθὶς αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου,
 λαχών τε κάκελευστος, ἥλθε ἐναυτίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεῖς,
 ὑγρᾶς ἀρούρας βώλον, ἀλλ' ὁς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἀλμα κουφιεῖν;
 δόδ' ἡν δὲ πράσσων ταῦτα, σὺν δὲ ἐγὼ παρών,
 δ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποι βλέπων ποτὲ αὐτὰ καὶ θροεῖς;
 οὐκ οἰσθα σοῦ πατρὸς μὲν δὲ προῦφυ πατὴρ
 ἀρχαῖον δντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρέα δὲ, δειπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἔξέφυς Κρήστης, ἐφ' ὧ
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' δὲ φιτύσας πατὴρ
 ἐφῆκεν ἀλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος δν τοιῷδε διειδίζεις σποράν;
 δε ἐκ πατρὸς μέν είμι Τελαμῶνος γεγώς,
 δστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν
 ἵσχει ἔνυενον μητέρ', ή φύσει μὲν ἡν
 βασιλεία, Λαομέδοντος ἔκκριτον δέ νιν
 δώρημ' ἐκείνῳ "δώκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 δρ' ὥδ' ἀριστος ἔξι ἀριστέοιν δυσὶν
 βλαστὸν δν αἰσχύνοιμι τὸν πρὸς αἴματος,
 οὐδὲ νῦν σὺ τοιοῖσδε ἐν πόνοισι κευμένους
 ὀθεῖς ἀθάπτους, οὐδὲ ἐπαισχύνει λέγων;
 εὖ νυν τοδε ἵσθι, τούτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χῆμᾶς τρεῖς ὅμοι συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδε ὑπερπονουμένῳ
 θαυεῖν προδήλως μᾶλλον ή τῆς σῆς ὑπέρ
 γυναικός, ή τοῦ σοῦ *γ' ὀμαιμονος λέγω;
 πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τούμον, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.

1280

1285

1290

1295

1300

1305

1310

ώς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἴναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315

ΧΟ. ἄναξ 'Οδυσσεὺς, καιρὸν ἵσθ' ἀληλυθώς,
εἰ μὴ ἔνταξιν, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

ΟΔ. τί δ' ἔστω, ἄνδρες; τηλόθεν γάρ ἡ σθόμην
βοήν 'Ατρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

ΑΓΑ. οὐ γάρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους,
ἄναξ 'Οδυσσεὺς, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως; 1320

ΟΔ. ποίους; ἔγω γάρ ἀνδρὶ συγγράμμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.

ΑΓΑ. ηκουσεν αἰσχρά· δρῶν γάρ ἡν τουαῦτά με.

ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325

ΑΓΑ. οὐ φησ' ἔάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.

ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθῆ φίλῳ
σοι μηδὲν ἡσσον ἢ πάρος ἔνυητεμεῖν;

ΑΓΑ. εἴπ·· ἡ γάρ εἴην οὐκ ἀν εὐ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλοι σ' ἔγῳ μέγιστον 'Αργείων νέμω.

ΟΔ. ἀκούν νυν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆσ ἀθαπτον δοδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
μηδὲ ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μασέιν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335

κάμοι γάρ ἡν ποθ' οὐτος ἔχθιστος στρατοῦ,
έξ οὐν 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὅντ' ἔγω τοιώνδ' ἐμοὶ
οὐκ *ἀπατιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἔν' ἀνδρ' ἰδεῖν ἄριστον 'Αργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν 'Αχιλλέως.
ῶστ' οὐκ ἀν ἐνδίκως γ' ἀπιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τούτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδὲ ἐάν μισῶν κυρῆς. 1340

ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', 'Οδυσσεὺς, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;

ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἡν μισεῖν καλόν.

ΑΓΑ. οὐ γάρ θανόντι καὶ προσεμβῆναι σε χρή;

ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.

ΑΓΑ. τόν τοι τύραννον εὐτεβέν οὐ ράδιον.

1350

ΟΔ. ἀλλ' εὐ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμᾶς νέμειν.

ΑΓΑ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἀνδρα χρῆ τῶν ἐν τέλει.

ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.

ΑΓΑ. μέμνησ' δποίφ φωτὶ τὴν χάριν δίδωσ.

ΟΔ. δδ' ἔχθρὸς ἀνήρ, ἀλλὰ γενναῖς ποτ' ἦν.

1355

ΑΓΑ. τί ποτε ποιήσεις; ἔχθρὸν ωδὴ αἰδεῖ νέκυν;

ΟΔ. νικᾶ γάρ δρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.

ΑΓΑ. τοιούδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.

ΟΔ. ἡ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καῦθις πικροί.

ΑΓΑ. τοιούσδ' ἐπαινέεις δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;

1360

ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινέειν οὐ φίλῳ ψυχὴν ἐγώ.

ΑΓΑ. ἡμᾶς σὺν δειλούσι τῆδε θήμερα φανεῖς.

ΟΔ. ἀνδρας μὲν οὖν "Ελλησι πᾶσιν ἐνδίκους.

ΑΓΑ. ἀνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;

ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γάρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.

1365

ΑΓΑ. ἡ πάνθ' δμοια πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.

ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκός ἡ μαυτῷ πονεῖν;

ΑΓΑ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.

ΟΔ. ὡς δν ποιήσης, πανταχῆ χρηστός γ' ἔσει.

ΑΓΑ. ἀλλ' εὐ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ

1370

τοὶ μὲν νέμοιμ' ἀν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,

οὗτος δὲ κάκει κάνθαδ' δων ἔμοιγ' δμῶς

ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθι ἀ *χρῆς.

ΧΟ. ὅστις σ', Ὁδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν

φύναι, τοιοῦτον δῆτα, μᾶρος ἐστ' ἀνήρ.

1375

ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τάπο τοῦδ' ἀγγέλλομαι

ὅσον τότ' ἔχθρος ἦν, τοσόνδ' εἴναι φίλος.

καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,

καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον

χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.

1380

ΤΕΥ. ἄριστ' Ὁδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαν

λόγουσι· καὶ μὲν ἔψευσας ἀλπίδος πολύ·
 τούτῳ γάρ διν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέστης χερσίν, οὐδὲ ἔτλης παρὸν
 θαυμάτι τῷδε ζῶν ἐφυθρίσαι μέγα,
 ὡς δὲ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν,
 αὐτὸς τε χῶρος ἔνυναμος ἡθελησάτην
 λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἀτερ.
 τοιγάρος σφῖς Ὀλύμπου τοῦδε δὲ πρεσβεύων πατήρ
 μνήμων τοῦ Ερινύος καὶ τελεσφόρος Δίκη
 κακοὺς κακῶς φθείρειν, δισπερ πήθελον
 τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.

σὲ δέ, ω γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὀκνῷ τοῦδε ἐπιψαύειν ἔαν,
 μὴ τῷ θαυμάτι τοῦτο δυσχερές ποιῶ·
 τὰ δέ ἀλλα καὶ ἔνυμπραστε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἀλγος ἔξομεν.
 ἔγω δὲ τὰλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δέ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς διν ἐπίστασο.

ΟΔ. ἀλλ' ἡθελον μέν εἰ δὲ μή στί σοι φίλον
 πράσσειν τάδε ἡμᾶς, εἴμ', ἐπανέστας τὸ σόν.

ΤΕΥ. **Δ**λις· ηδη γάρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοιλην κάπετον
 χερσὶ ταχύνατε, τοι δέ ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
 θέσθ επίκαιρον

μία δέ ἐκ κλισίας ἀνδρῶν Ἄλη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 πᾶι, σὺ δέ πατρός γ', δσον ἴσχύεις.
 φιλότητι θιγώτω πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
 τάσδε ἐπικούφιζο. ἔτι γάρ θερμαὶ
 σύριγγες ἀνω φυσῶσι μέλαν
 μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησὶ παρέιναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδε ἀνδρὶ ποιῶν τῷ πάντι ἀγαθῷ

1385

1390

1395

1400

1405

1410

1415

κούδενί πω λέψοντες θηητῶν

[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.]

ΧΟ. Ἡ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἴδούσιν
γνῶναι· πρὶν ἴδειν δὲ οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙ

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

὾ τοῦ στρατηγόσωτος ἐν Τροίᾳ πότε
'Αγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσεω, ὃν πρόθυμος ἡσθ' δεῖ.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἀργος οὐπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἀλσος Ἰνάχου κάρης.
αὖτη δ', Ὁρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Δύκειος· οὐκέ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
Ἡρας δὲ κλεισθεὶς ναός· αὖτε δὲ ικάνομεν,
φάσκει Μυκήνας τὰς πολυχρύσους δρᾶν,
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς δμαίμουν καὶ καστιγνήτης λαβὼν
ἥνεγκα κάξεσθασα κάξεθρεψάμην
τοσύνδετος ἐς ήθης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὁρέστα καὶ σὺ φιλτατε ἔσσεν
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον
ώς ήμαν ήδη λαμπρὸν ήλιον σέλας
ἔφα κινεῖ φθέγγατ' ὀρνίθων σαφῆ
μελαινά τ' ἀστρων ἐκλέοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' *ἰμεν,
ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

5

10

15

20

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δο φιλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ήμᾶς γεγώς.
ῶσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κανὸν γέρων,
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,

25

ἀλλ' ὁρθὸν οὐδὲ ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καύτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
τοιγάρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
δόξεῖαν ἀκόην τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἔγώ γάρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ³⁰
δίκας ἀροίμην τῶν φθευσάντων πάρα,
χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, δῶν πεύσει τάχα.
ἄσκενον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιάνδε χρησμὸν εἰστηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολὼν, ὅταν σε καρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἵσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
ὅπως ἀν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγείλης σαφῆ.⁴⁰
οὐ γάρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γνῶσ' οὐδὲ ὑποπτεύσουσιν δῶδ' ἡμισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἰ
Φωκεύς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων⁴⁵ δ γάρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυζένων.
ἄγγελλε δὲ ὅρκῳ προστιθείς, δόθοντες
τέθητκ' Ὁρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς⁵⁰ δῶδ' δ μῦθος ἐστάτω.
ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίέτο,
λοιβάσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδᾶσι
στέψαντες, εἴτ' ἄψορροις ἡξομεν πάλιν,
τύπωμα χαλκόπλευρον ἥρμένοις χεροῖν,
δ καὶ σὺ θάμνοις οἰσθά που κεκρυμμένον,
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς, τούμδων ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἥδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
ἔργοισι σωθῶ καξενέγκωμαι κλέος;⁶⁰

30

35

40

45

50

55

60

δοκῶ μέν, σὺνδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ήδη γάρ εἴδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἰθ', δταν δόμους
 ἐλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
 ὡς καὶ ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἀπο
 δεδορκότ' ἔχθροις ἀστρον φι λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ', ὡς πατράφια γῇ θεοί τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῦσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σύ τ', ὡς πατρόφιον δῶμα· σοῦ γάρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θέων ὡρμημένος·
 καὶ μή μ' ἀτιμον τῆσδε ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουντον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἴρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἡδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέσε.
 νὸ δ' ἔξιμεν καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

65

70

75

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ιώ μοί μοι δύστημος.

ΠΑ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τυνὸς
 ὑποστενούντης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.
 ΟΡ. ἀρ' ἐστιν ἡ δύστημος Ἡλέκτρα; θέλεις
 μείνωμεν αὐτοῦ κάνακούσωμεν γόνων;
 ΠΑ. ἡκιυστα. μηδὲν πρόσθεν ἡ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κάπο τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γάρ φέρει
 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.
 ΗΛ. φάος ἀγνὸν
 καὶ γῆς ἴσοντορ' ἀήρ, ὡς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων φύδας,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 στέρνων πλαγὰς αἰμαστομένων,
 δηπόταν δυοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ πανυχίδων ἡδη στυγερά
 ἔννίστασ' εύνα μογερῶν οἴκων,

80

85

90

ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', δν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶν
φοίνιος Ἀρης οὐκ ἔξενισεν,
μήτηρ δ' ἡμὴ χῶ κοινολεχής
Αἴγισθος, δπως δρῦν ὑλοτόμοι,
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει·
κούδεις τούτων οἰκτος ἀπ' ἄλλης
ἢ μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὔτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.

95

ἄλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόνων,
ἔστ' ἀν παμφεγγεῖς ἀστρων
ριπάς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὡς τις ἀσδῶν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρών
πρὸ δυρῶν ἡχῶ πᾶσι προφωνεῖν.

105

δὸδωμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
δὸ χθόνι' Ἐρμῆ καὶ πότνι' Ἀρά,
σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας δρᾶθ',
αἱ τοὺς εἰνὰς ὑποκλεπτομένους,
Ἐλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου,
καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἀχθος.

110

115

120

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. Ὡ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
Ἐλέκτρα ματρός, τίν' ἀελ
τάκεις δὸς ἀκόρεστον οἰμωγάν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακῷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς δὲ τάδε πορὸν
δλοῖτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

125

ΗΛ. **δ** γενέθλα γενναίων,
ηκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οὐδά τε καὶ ξυνίημ τάδ, οὐδὲ τί με
φυγγάνει· οὐδὲ ἐθέλω προλιπέν τόδε,
μη οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἀθλιον.
ἀλλ' **δ**, παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
εἴτε μ' ὁδὸς ἀλύειν,
αλᾶ, ἵκνοῦμαι. 130

ΧΟ. ἄντ.ά. ἀλλ' οὗτος τὸν γ' εἶξ 'Αΐδα
παγκοίνου λίμνας πατέρα
*γύροις οὔτε λιταῖσιν ἀνστάσεις.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
ἀλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει; 140

ΗΛ. νήπιος δε τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἀ στονέσσος ἀφαρεν φρένας,
Δ "Ιτυ, αἰὲν" Ιτυν δλοφύρεται,
δρυς ἀτυζομένα, Διὸς ἀγγελος.
ἰω παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
ἄτ' ἐν τάφῳ πετράῳ,
αλᾶ, δακρύεις. 150

ΧΟ. στρ.β'. Οὗτοι σοὶ μούνα, τέκνου,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς δὲ τι σὺ τῶν ἔνδον εἰ περισσά,
οἷς δύσθεν εἰ καὶ γονῆ ξύναιμος,
οἴα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάκασσα,
κρυπτῷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ
δλβιος, δν ἀ κλεινὰ
γὰ ποτὲ Μυκηναίων 155

δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γάν 'Ορέσταν.

ΗΔ. ὅν γ' ἔγώ ἀκάματα προσμένουσ', ἀτεκνος, 160

τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἴτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
ὅν τ' ἔπαθ' ὅν τ' ἔδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ¹⁶⁵
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δὲ οὐκ ἀξιοὶ φαινῆναι.

ΧΟ. ἀντ.β. Θάρσει μοι, θάρσει, τέκνου.
ἔτι μέγας οὐρανῷ
Ζεύς, δε ἐφορῷ πάντα καὶ κρατύνει¹⁷⁵
φ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
μῆθ' οἰς ἔχθαίρεις ὑπεράχθεο μῆτ' ἐπιλάθου.
χρόνος γὰρ εὐμαρής θεός.
οὗτε γὰρ δ τὰν Κρῖσαν
βουνόμον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
οὗθ' δ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεός ἀνάστων.¹⁸⁰

ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν δ πολὺς ἀπολέλουπεν ἥδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδὲ ἔτ' ἀρκῶ
ἄτις ἀνευ τοκέων κατατάκομαι,
ἀς φίλος οὕτις ἀνήρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἐποικος ἀναξία
οἰκονομῷ θαλάμους πατρός, ὥδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολῇ,
κενάῖς δ ἀμφίσταμαι τραπέζαις.¹⁸⁵

ΧΟ. στρ.γ. Οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
οἰκτρὰ δὲν κοίταις πατράφαις
ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὥρμάθη πλαγά.
δόλος ἦν δ φράσας, ἔρος δ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφάν, εἴτ' οὖν θεός εἴτε βροτῶν
ἥν δ ταῦτα πράσσων.¹⁹⁵

ΗΛ. δ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα

165

170

175

180

185

190

195

200

ελθοῦντ' ἔχθιστα δή μοι·
δούξ, δοείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη·
τούς ἐμδοῦ θέε πατήρ
θανάτους αἰκεῖ διδύμαν χειροῖν,
αἱ τὸν ἐμδον εἰλον βίον
πρόδοτον, αἱ μ' ἀπάλεσσαν
οἱς θεδο δ μέγας Ὄλύμπιος
ποιύμια πάθεα παθεῖν πόροι,
μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ἀποναίατο
τοιάδ' ἀνύστατες ἔργα.

205

ΧΟ. ἀτ.γ'. Φράζον μὴ πόρσω φωνεῦν.
οὐ γνώμαν ἵσχεις ἐξ οἶων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας
ἐμπίπτεις οὐτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σῇ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ
ψυχῆς πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάσειν.

210

ΗΔ. δεινοῖς ἡμιγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
ἄλλ' ἐν γάρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
δῆφα με βίος ἔχη.
τίνι γάρ ποτ' ἄν, δο φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος,
τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ', ἄνετε, παράγοροι.
τάδε γάρ ἀλυτα κεκλήσεται·
οὐδέ ποτ' ἐλ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος δοδε θρήνων.

215

220

225

230

235

ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτῳ ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
μήτ', εἴ τι φρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὔκηλος, γονέων
ἐκτίμουσι ἵσχουσα πτέρυγας
δεξιτόνων γόνων,
εἰ γάρ δὲ μὲν θαυμὸν γά τε καὶ οὐδὲν ὅν
κείσεται τάλας,
οἱ δὲ μὴ πάλιν
δώσοντο ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τῷ ἀν αἰδώς
ἀπάντων τῷ εὐσέβεια θνατῶν.

ΧΟ. ἐγὼ μέν, ω παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδονος ἀμα
καὶ τούμδον αὐτῆς ἥλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γάρ ἐψόμεσθε ἀμα.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, ω γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῦν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ' ἡ βία γάρ ταῦτη ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε. πῶς γάρ ητις εὐγενῆς γυνή,
πατρῷ δρῶσα πήματ', οὐ δρώῃ τάδε ἄν,
ἄγω κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἡ καταφθίνονθε δρῶ;
η πρῶτα μὲν τὰ μητρός, η μὲν ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἴτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κακὸν τῶνδε ἄρχομαι κακὸν τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ δομοίως καὶ τὸ τητάσθαι πέλει.
ἔπειτα ποιας ἡμέρας δοκεῖς μὲν ἄγειν,
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦνται ἵδω
τοῖσιν πατρῷοις, εἰσίδω δὲ ἐσθήματα
φοροῦνται ἐκείνῳ ταῦτά, καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβᾶς ἐνθεὶς ἐκείνον ὠλεσει,

ίδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοφόντην ἡμίν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ἔνν τῇ ταλαινῇ μητρί, μητέρ' εἰ χρεῶν
ταύτην προσαυδῶν τῷδε συγκομωμένην
ἡ δὲ τλήμων ὥστε τῷ μάστορι 275
ξύνεστ', Ἐρινὸν οὖτιν' ἐκφοβουμένην
ἀλλ' ὀσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν δὲ τότε
πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτη χοροὺς Ἰστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
θεοῖσιν ἔμμην' ἵερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἔγὼ δὲ δρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
κλαίω, τέτηκα, κάπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαναν δαῦτ' ἐπωνομασμένην
αὐτὴν πρὸς αἰτήν οὐδὲ γάρ κλαύσαι πάρα 285
τοσόνδε, ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
αὐτῇ γάρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα τοιάδε ἔξονειδίζει κακά
δὲ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατήρ
τέθνηκεν; ἀλλος δὲ οὖτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
κακῶς δλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
ταῦτο δέξειτο· πλὴν ὅταν κλύη τινὸς
ἥξοντ' Ὁρέστην· τηνικαῦτα δὲ ἐμμανῆς
βαρῇ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδε αἴτια; 295
οὐ σὸν τοῦτο ἔστι τοῦργον, ηγίς ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὁρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
ἀλλ' ἵσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τοιαῦτος ὑλακτεῖ, σὺν δὲ ἐποτρύνει πέλας
δὲ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών, 300
δὲ πάντ' ἄκαλκις οὐτος, οὐδὲ πᾶσα βλάβη,
δὲ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἔγὼ δὲ Ὁρέστην τῶνδε προσμένονος ἀεὶ
παυστῆρ' ἐφήξειν ή τάλαιν' ἀπόλλυμα.

μέλλων γάρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὕτας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. 305

ἐν οὐν τοιούτοις οὕτε σωφρονεῖν, φίλας,
οὗτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν ἀλλ' ἐν τοις κακοῖς
πολλή ἀτάνατη κάπιτηδεύειν κακά.

ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὅντος Αἰγύσθου πέλας
λέγεις τάδ' ἡμῖν, οὐδὲ βεβώτος ἐδόμων;

ΗΛ. ἡ κάρτα, μηδ δόκει μὲν ἄν, εἰπερ ἡν πέλας,
θυραῖον οὐχινέν· νῦν δὲ ἀγροῖσι τυγχάνει.

ΧΟ. ἡ δᾶν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐσ λόγους
τοὺς σοὺς ικοίμην, εἰπερ ὀδε ταῦτ' ἔχει; 315

ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἴστόρει τί σοι φίλοιν.

ΧΟ. καὶ δή σ' ἐρωτῶ, τοῦ καστιγνήτου τί φῆσ,
ηξούστος, η μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. φησίν γε φάσκων δὲ οὐδὲν δὲν λέγει ποιεῖ.

ΧΟ. φίλει γάρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀπὸ πράσσων μέγα. 320

ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνωφ.

ΧΟ. θάρσει πέφυκεν ἐσθλός, ωστὲ ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛ. πέποιθ', ἐπεί τὰν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.

ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπης μηδέν· ὡς δόμων δρῶ
τὴν σὴν δμαίμον, ἐκ πατρὸς ταῦτον φύσιν,
Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῦν
φέρουσαν, οἵα τοῖς κάτω νομίζεται. 325

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὐτὸν τὴνδε πρὸς θυρῶνος ἔξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, δὲ καστιγνήτη, φάτιν,
κούδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις
θυμῷ ματαίφ μὴ χαρίζεσθαι κενά; 330

καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαυτήν, ὅτι
ἀλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν ωστὲ ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν, οἴ τοις φρονῶ.
νῦν δὲν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ,
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μῆτρα
τοιωτὰ δὲ μᾶλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν. 335

καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, σύνχ' ὑγὸν λέγω,
ἀλλ' ὁ σὺν κρίνεις. εἰ δὲ ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἔστι πάντ' ἀκουστέα. 340

ΗΔ. δεινὸν γέ σ' οὐσαν πατρὸς οὐ σὺ πᾶς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μᾶλεων.
ἀπαντα γάρ σοι τάμα κουθετήματα
κείνης διδακτά, κούδεν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἔπειθ' ἐλοῦ γε θάτερ', ἢ φρονεῖν κακῶς,
ἢ τῶν φιλῶν φρονοῦσα μὴ μόμην ἔχειν
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μάστος ἐκδείξεις ἀν
ἔμοι δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὕτε ξυνέρδεις τίνι τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 345

οὐ ταῦτα πρὸς κακούσιν δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθη ἐξ ἔμοι, τί μοι
κέρδος γένοιτο ἀν τῷδε ληξάσῃ γόνων.
οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οὐδὲ, ἐπαρκούντως δὲ ἔμοι.
λυπῶ δὲ τούτους, ώστε τῷ τεθνηκότι 350

τιμᾶς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δὲ ἡμῖν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἔγδι μὲν οὖν οὐκ ἀν πτοτ', οὐδὲ εἴ μοι τὰ σὰ
μελλοι τις οἴστεν δῶρ', ἐφ' οὖσι νῦν χλιδᾶς,
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσίᾳ 355

τράπεζα κείσθω καὶ περιφρείτω βίος.
ἔμοι γάρ ζεστω τούμε μὴ *λυποῦν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δὲ οὐκ ἔρω τιμῆς τυχεῖν.
οὐδὲ ἀν σύ, σώφρων γ' οὐσα. νῦν δὲ ἐξὸν πατρὸς 360

πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ
τῆς μητρός. οὕτω γάρ φανεῖ πλείστοις κακή,
θαυμάστα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.
ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὄργην πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτῇ πάλιν. 370

ΧΡ. ἐγὼ μέν, δὲ γυναικες, ἡθάς εἰμι πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδὲ ἀν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἤν
ἥκουσ', δὲ ταῦτην τῶν μακρῶν σχῆσει γόνων. 375

ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γάρ τῶνδε μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἀν ἀντείποιμ' ἔτι.

ΧΡ. ἀλλ' ἔξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήκτις γόνων
ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου 380
φέγγος προσόψει, ζῶσα δὲ ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ χθονὸς τῆσδε ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζουν, καλ με μή ποθ' ὑστερον
παθοῦσα μέμψη. νῦν γάρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

ΗΛ. ή ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; 385

ΧΡ. μάλισθ'. ὅταν περ οἴκαδε Αἴγισθος μολῃ.

ΗΛ. ἀλλ' ἔξικοι τοῦδε γ' οὐνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡ. τίν', δὲ τάλαινα, τόνδε ἐπηράσω λόγον;

ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκείνουν, εἰ τι τῶνδε δρᾶν τοιεῖ.

ΧΡ. ὅπως πάθῃς τι χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν; 390

ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώπατ' ἐκφύγω.

ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνίαν ἔχεις;

ΗΛ. καλὸς γάρ οὐνδὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.

ΧΡ. ἀλλ' ἡν ἄω, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἡπίστασο.

ΗΛ. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν. 395

ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω τοῖς κρατοῦσι δὲ εἰκαθεῖν.

ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ· οὐκ ἔμοις τρόπους λέγεις.

ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.

ΗΛ. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.

ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἰδα, συγγράμμην ἔχει.

ΗΛ. ταῦτ' ἔστι τάπῃ πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι. 400

ΧΡ. σὺ δὲ οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέστεις ἔμοι;

ΗΛ. οὐ δῆτα. μή πω νοῦ τοσόνδε εἴην κενή.

ΧΡ. χωρήσομαι τάρ' οἰπερ ἐστάλην δόδοῦ.

ΗΛ. ποῖ δὲ ἐμπορεύη; τῷ φέρεις τάδε ἔμπυρα;

ΧΡ. μήτηρ με μέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοός.
 ΗΛ. πῶς εἴπας; ή τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. δν ἔκταν' αὐτή. τοῦτο γάρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φλῶν πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἥρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. δθεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθε γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι βάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὅψιν, εἴποιμ' δν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλά τοι σμικρὸν λόγοι
 ἔσφηλαν ήδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς. 415
 ΧΡ. λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμοῦ δευτέραν ὀμιλίαν
 ἐλθόντος εἰς φῶς· εἴτα τόνδε ἐφέστιον
 πῆξι λαβόντα σκῆπτρον, οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, ταῦν δὲ Αἴγισθος· ἔκ τε τοῦδε ἄνω
 βλαστεῖν βρύοντα βαλλόν, φ' κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτα τοῦ παρόντος, ήνιχ' Ἡλίφ
 δείκνυσι τοῦναρ, ἐκλυον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει μὲν ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
 ἐμοὶ πιθέσθαι μηδὲ ἀβουλίᾳ πεσεῖν.
 εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ', δφίλη, τούτων μὲν δν ἔχεις χεροῖν
 τύμβῳ προσάψης μηδέν οὐ γάρ σοι θέμισ
 οὐδὲ δσιον ἔχθρας ἀπὸ γυναικὸς ιστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ή πνοαῖσιν ή βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
 τούτων πρόσεισται μηδέν άλλ' ὅταν θάνη,
 κειμῆλι ἀντῆ ταῦτα σωζέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δὲ ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ

πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἀν ποθ', οὐ γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς
ὑφ' ἡς θανὼν ἄτιμος, δοτε δυσμενῆς,
ἐμασχαλίσθη καπὶ λουτροῖσιν κάρα
κηλῖδας ἔξεμάξεν. ἀρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
κάμοιν ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
δῆμος, δὸς αὐτῷ, τὴνδ' ἀλιπαρή τρίχα
καὶ ζῶμα τούμὸν οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον.
αὐτοῦ δὲ προσπίπουσα γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῶν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἔχθρους μολεῖν,
καὶ παῖδ' Ὁρέστην ἔξι ὑπερτέρας χερὸς
ἔχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφιεωτέραις
χερσὶ στέφωμεν ἡ ταῦν δωρούμεθα.
οἵμαι μὲν οὖν, οἵμαι τι κάκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνείρατα.
ὅμως δ', ἀδελφή, σοὶ δ' ὑπούργησον τάδε
έμοι τὸ ἀρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν Ἀιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,
εἰ σωφρονήσεις, δὲ φῦλη, δράσεις τάδε.
ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἔμοι
σιγῇ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω, φῦλαι·
ώς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
ΧΟ. στρ. Εἰ μὴ γὰρ παράφρων
μάντις ἔφυν καὶ γνώμας

440

445

450

455

460

465

470

λειπομένα σοφᾶς,
εἰσιν ἀ πρόμαντις 475

Δίκαια, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτηρ
μέτεισιν, ὡς τέκνων, σὺ μακροῦ χρόνου,
ὑπεστί μοι θράσος,
ἀδυπικών κλύνουσαν 480
ἀρτίως ὄνειράτων.
οὐ γάρ ποτ᾽ ἀμναστεῖ γ᾽ ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδὲ ἀ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς, 485
ἄνην κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις.

ἀτ. "Ηξει καὶ πολύπονος
καὶ πολύχειρ ἀ δεινοῖς
κρυπτομένα λόχοις 490
χαλκόποντος Ἐρινύς.
ἄλεκτρ' ἄνυμφα γάρ ἐπέβα μιαιφόνων
γάμων ἀμιλλήμαθ' οἴσων οὐθέμις.
πρὸ τῶνδε τοι' μ' ἔχει 495
μήποτε μήποθ' ἡμῖν
ἀψεγές πελᾶν τέρας
τοὺς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. οὐ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὄνειροις οὐδὲ ἐν θεσφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὐ κατασχήσει. 500

ἔπ. ὡς Πέλοπος ἀ πρόσθεν
πολύπονος ἵππεία,
ώς ἔμολες αἰανὴ 505
τῷδε γᾶ.
εὗτε γάρ δ ποντισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
παγχρυσσέων δίφρων
δυστάνοις αἰκίαις
πρόρριζος ἐκριφθείς,
οὐ τί πω 510
ἔλιπεν ἐκ τοῦδε οἴκους
πολύπονος αἰκία.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὐτὸν στρέφει.
 οὐ γάρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὃς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ⁵²⁰
 μή τοι θυραίαν γ' οὐσαν αἰσχύνειν φίλους·
 τοῦ δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐπτρέπει
 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ⁵²⁵
 ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκτης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
 ἐγὼ δ' ὑβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε⁵³⁰
 λέγω, κακῶς κλύνουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἀλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεί,
 ὡς ἔξι ἐμοῦ τέθηκεν. ἔξι ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξουδα· τῶνδε ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.⁵³⁵
 ή γάρ Δίκη νυν εἰδε κούκ ἐγὼ μόνη,
 ή χρῆν σ' ἀρίγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες·
 ἐπεὶ πατὴρ οὐτος σός, διν θρηνεῖς ἀεί,⁵⁴⁰
 τὴν σὴν ὅμαιμον μούνος Ἐλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοίσιν, οὐκ ἵστον καμῶν ἐμοὶ⁵⁴⁵
 λύπης, οὐτ' ἔσπειρ, δωστερή ή τίκτουσ' ἐγὼ.
 εἰεν, δίδαξον δή με, τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
 ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.⁵⁵⁰
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 ταῦτα οὐκ ἔμελλε τῶνδε μοι δώσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἡσαν διπλοῖ,
 οὐσ τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἡν θήσκειν, πατρὸς⁵⁵⁵
 καὶ μητρὸς δυτας, ἡς δὲ πλοῦς δόδ' ἡν χάριν;
 ή τῶν ἐμῶν Ἀιδης τιν' ἴμερον τέκυων
 ή τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;⁵⁶⁰
 ή τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἔξι ἐμοῦ
 παιῶν πόθος παρείτο, Μενέλεω δὲ ἐνῆν;
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
 δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.⁵⁶⁵
 φαίη δὲ ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.

έγω μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας φέγε. 550

ΗΛ. έρεις μὲν οὐχὶ οὐν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρόν, ἔτει σοῦ τάδ' ἔξηκουσ' ὑπο·
ἀλλ' ἦν ἔφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
λέξαιμ' ἀν δρθῶς τῆς καστιγνήτης θ' δμοῦ. 555

ΕΛ. καὶ μὴν ἔφίημ· εἰ δέ μ' ὥδ' ἀεὶ λόγους
ἔξηρχες, οὐκ ἀν ἡσθα λυτηρὰ κλύειν.

ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτείναι. τίς δυ
τούτου λόγος γένοιτο· ἀν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικίως εἴτε μη; λέξω δέ σοι,
ώς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασεν 560
πειθώ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, φ' ταῦτα ξύνει,
ἔροι δὲ τὴν κυνήγιον "Ἄρτεμι, τίνος
ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματα" ἔσχεν Αὐλίδι·
ἢ 'γὰ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565

πατήρ ποθ' ούμος, ὡς ἔγω κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλσος ἔξεκίνηστεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάστας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.

κάκ τοῦδε μηνίσαστα Δητῷα κάρη 570

κατεῖχ' Ἀχαιούς, ὡς πατήρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρᾶς ἐκβύσει τὴν αὐτοῦ κόρην.
ὥδ' ἦν τὰ κείνης θύματα· οὐ γὰρ ἦν λύσις
Ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδὲ εἰς "Ιλιον.
ἀνθ' δὲν βιασθεὶς πολλὰ κάντιβάς μολις 575

ζήθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἔρω γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
ἐπωφελῆσται ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν οὖνεκ' ἐκ σέθεν; ποίφ νόμῳ;
δρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580

μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τίθης.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι

πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οδσαν τίθησ.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου ταῦν
 αἰσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἦτις ἔννεύδεις τῷ παλαμαίφ, μεθ' οὐ
 πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἔξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τὸν δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 καξεῖς εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ τοῦτ' ἔρεις,
 ως τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχρῶς, ἔάν περ καὶ λέγης. οὐ γὰρ καλὸν
 ἔχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὐνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
 ἢ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ως τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότιν
 ἢ μητέρ' οὐκ Ἐλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ἔννοντα τοῦ τε συνυμβουν.
 δὸς ἀλλος ἔξω, χείρα σὴν μόλις φυγών,
 τλήμων Ὁρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον
 δν πολλὰ δή με σὸι τρέφειν μάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τοδ', εἴτερ ἔσθενον,
 ἔδρων ἄν, εὐ τοῦτ' ἵσθι. τοῦδε γ' οὐνεκα
 κίρυσσέ μ' εἰς ἀπαντας, εἴτε χρῆς κακῆν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἔδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
 ΧΟ. δρῶ μένος πινέουσαν εἰ δὲ σὺν δίκῃ
 ἔννεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
 ΚΛ. ποιας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
 ἦτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὑβριστεν,
 καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; δρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἀν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἀτερ;
 ΗΛ. εὐ νυν ἐπίστω τῶνδε μ' αἰσχύνην ἔχειν,

κεὶ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δὲ ὁθούνεκα
ζέωρα πράσσω κούκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἔξαντακάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ. 620

αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.

ΚΛ. ὁ θρέμμ' ἀναιδές, η σ' ἔγω καὶ τάμ' ἔπη
καὶ τάργα τάμα πολλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ.

Η.Λ. σύν τοι λέγεις νυν, οὐκ ἔγω. σὺ γὰρ ποιεῖς
τοῦργον· τὰ δὲ ἔργα τούς λόγους εὐρίσκεται. 625

ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἀρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἀν Αἴγυσθος μολῆ.

Η.Λ. δρῆσ; πρὸς δργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν δὲ χρήσιμοι, οὐδὲ ἐπίστασαι κλύνειν.

ΚΛ. οὐκον ἔάσεις οὐδὲ ὑπ' εὐφήμους βοῆς
θύσαι μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν; 630

Η.Λ. ἔω, κελεύω, θύε· μηδὲ ἐπαντιώ
τοῦμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἀν πέρα λέξαιμ' ἔτι.

ΚΛ. ἐπαυρε δὴ σὺν θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδε ὅπως λυτηρίους 635

εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἀνῦν ἔχω.
κλύνοις ἀν ἥδη, Φοῦβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μον βάξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
δ μῆθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοὶ,
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ 640

σπείρη ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πολιν.
ἀλλ' ὁδὸς ἄκουε· τῆδε γὰρ κάγω φράσω.
Δὲ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
διστῶν δινέρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
· εἰ δὲ ἔχθρά, τοῖς ἔχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθεε· 645

καὶ μῆ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δολοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
ἀλλ' ὁδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ

δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισι τε ἔνυνσαν οἵς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων δσων ἐμοὶ⁶⁵⁵
δύσνοια μὴ πρόσεστιν ή λύπη πικρά.
ταῦτ', δὲ Λύκει⁷ Ἀπολλον, ἔλεως κλύνων
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὀστερ⁸ ἔξαιτούμεθα.
τὰ δὲ ἄλλα πάντα καὶ σωπωστης ἐμοῦ
ἐπαξέω σε δαίμον⁹ διντ' ἔξειδέναι.
τοὺς ἐκ Διὸς γάρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὅραν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἔνειναι γυναῖκες, πῶς ἀν εἰδείην σαφῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώματ¹⁰ Αἰγύσθου τάδε;
ΧΟ. ταῦτ' ἔστιν, δέ ξέν¹¹. αὐτὸς εἴκαστας καλῶς.
ΠΑ. ή καὶ δάμαρτα τήνδ¹² ἐπεικάζων κυρώ
κείνουν; πρέπει γάρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
ΧΟ. μᾶλιστα πάντων ηδε σοι κείνη πάρα. 660
ΠΑ. δὲ χαῖρ¹³, ἄνασσα. σοὶ φέρων ἡκα λόγους
ηδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγύσθῳ θεῷ δμοῦ.
ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ρήθεν¹⁴ εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρῆσ¹⁵ω, τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
ΠΑ. Φανοτεὺς δὲ Φωκέύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα. 670
ΚΛ. τὸ ποῖον, δέ ξέν¹⁶; εἰπέ. παρὰ φίλουν γάρ διν
ἀνδρός, σάφ' οἴδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
ΠΑ. τέθηκ¹⁷ Ὁρέστης¹⁸ ἐν βραχεῖ ἔνυνθεὶς λέγω.
ΗΛ. οἱ γὰρ τάλαιν¹⁹, δλωλα τῆδ²⁰ ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. τί φήσ, τί φήσ, δέ ξένε; μὴ ταῦτης κλύνε. 675
ΠΑ. θανόντ²¹ Ὁρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
ΗΛ. ἀπωλόμην δύστημος, οὐδέν εἰμι ἔτι.
ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαύτης πρᾶσσο²², ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
τάληθὲς εἰπέ, τῷ τρόπῳ διδόλλυται;
ΠΑ. κατεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
κείνος γάρ εἰλθὼν εἰς τὸ κοινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ²³ ἀγώνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ²⁴ γῆσθετ²⁵ ἀνδρὸς ὄρθιων κηρυγμάτων

δρόμον προκηρύξαντος, οὐ πρώτη κρίσις,
εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
δρόμου δὲ ισώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χῶπτως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά τοι λέγω
οὐκ οὐδὲ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
ἐν δὲ ἵσθ· ὅσων γάρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
δρόμων διαιύλων ἀθλ' ἀπέρ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκὼν πάντα τάπινίκια
ἀλβίζετ· 'Αργείος μὲν ἀνακαλούμενος,
δρομα δὲ Ὁρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἐλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε. 695
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάπτῃ, δύναιτ' ἀν οὐδὲ ἀν ἰσχύων φυγεῖν.
κεῖνος γάρ ἀλλης ἡμέρας, ὅθ' ἵππικῶν
ἥν ἡλίον τελλούντος ὡκύποντος ἀγών,
εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα. 700
εἰς ἦν Ἀχαός, εἰς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λιβύνες ἔνγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
κακένος ἐν τούτοισι Θεοσταλὰς ἔχων
ἵππους, δὲ πέμπτος· ἔκτος ἐξ Αἰγαλίας
ἔνθαῖσι πώλοις· ἔβδυμος Μάγηνς ἀνήρ· 705
δὲ ὅγδοος λεύκιππος, Λινιὰν γένος·
ἔνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδημήτων ἄπο·
Βοιωτὸς ἀλλος, δέκατον ἐκπληρῶν δύον.
στάτες δὲ ὅθ' αὐτὸν οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήροις ἔπηλαιν καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δὲ ἄμα
ἵπποις δροκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
ἄσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δὲ ἄνω
φορεῖθ· ὅμοι δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι
φειδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
χνάσ τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἵππικά.

δμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἥφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.

κείνος δὲ ὑπὸ αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεὶς
σειραῖν ἴππον εἵργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὶν μὲν ὅρθοι πάντες ἐστασαν δίφροι·
ἔπειτα δὲ Αἰνιάνος ἀνδρὸς ἄστομοι

πῶλοι βίᾳ φέρουσι, ἐκ δὲ ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἔκτον ἐβδομόν τ' ἥδη δρόμον
μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὅχοις·
κάντεῦθεν ἀλλοι ἔξι ἐνὸς κακοῦ
ἔθραυε κάνεπιπτε, πᾶν δὲ ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισταῖον ἵππικῶν πέδον.

γνοὺς δὲ οὐκέτι Αθηνῶν δεινὸς ἡμιοστρόφος
ἔξω παρασπῆ κάνακωχεύει παρεὶς
κλύδων' ἐφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ηλαυνε δὲ ἐσχατος μὲν ὑστέρας ἔχων
πῶλους Ὁρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
ὄπις δὲ ὁρᾶ μόνον νυν ἐλλειμμένον,
οὐξὺν δὲ ὕπτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
πῶλοις διώκει, κακεσώσαντε ζυγὰ
ηλαυνέτην, τότε ἀλλοι, ἀλλοθ' ἀτέρος
κάρα προβάλλων ἵππικῶν δόχημάτων.

καὶ τοὺς μὲν ἀλλοὺς πάντας ἀσφαλεῖς δρόμοις
ώρθοῦθ' δὲ τλήμων ὅρθος ἔξι δρόμων δίφρων·
ἔπειτα λύνων ἡνίαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος ἴππου λανθάνει στήλην ἄκραν
παιάσας· ἔθραυσε δὲ ἄξονος μέσας χνόας,
κακὸν ἀντύγων ὀλισθε· σὺν δὲ ἐλίσσεται
τμητοῖς ἴμασι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω
πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον.
στρατὸς δὲ ὄπις ὁρᾶ νυν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλθοῦσε τὸν νεανίαν,
οὗ ἔργα δράσας οἴα λαγχάνει κακά,

φορούμενος πρὸς οὐδας, ἀλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφρηλάται,
μόδις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἰματηρόν, ὅστε μηδένα 755
γνῶναι φίλων ἴδοντ' ἀνθρακίον δέμας.
καὶ νιν πυρῷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρφας τύμβον ἐκλάχοι χθονός. 760
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
ἀλγεινά, τοῖς δὲ ἴδουσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων δῶν ὅπωπ' ἐγά κάκων.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. 765

ΚΛ. ὁ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω,
ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δὲ ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαντῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

ΠΑ. τί δὲ ὁδὸς ἀθυμεῖς, ὁ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
ΚΔ. δεινὸδὲ τὸ τίκτειν ἔστιν· οὐδὲ γάρ κακῶς
πάσχοντι μίσος δῶν τέκη προσγίγνεται. 770

ΠΑ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἡκομεν.

ΚΔ. οὗτοι μάτην γε. πῶς γάρ ἀν μάτην λέγοις;
εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς Ψυχῆς γεγώσ,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξεινοῦτο· καὶ μ', ἐπεὶ τῆδε χθονὸς
ἔξηλθεν, οὐκέτ' εἰδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρφους δεινὸν ἐπηρπείλει τελεῖν.
ῶστ' οὗτε γυκτὸς ὑπνοι οὕτ' ἔξ ἡμέρας 775
ἔμε στεγάζειν ἡδύν, ἀλλ' δι προσταῶν
χρόνος διῆγε μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δὲ ἡμέρᾳ γάρ τηδὲ ἀπηλλάγην φόβου
πρὸς τῆσδε ἔκείνου θεόντος ηδε γάρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τούμδον ἐκπίνουσον' ἀεί

780

ψυχῆς ἄκρατον αἷμα—νῦν δὲ ἐκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὕνεχ' ἡμερεύσομεν.

ΗΛ. οἵμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ἔνυμφοράν, ὅθ' ὁδὸς ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. Δρός ἔχει καλῶς; 790

ΚΛ. οὗτοι σύ κείνος δὲ ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.

ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΛ. ἥκουσεν δν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.

ΗΛ. ὑβρίζει· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

ΚΛ. οὐκοῦν 'Ορέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε; 795

ΗΛ. πεπαύμεθ ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.

ΚΛ. πολλῶν δὲ ἥκοις, ὡς ἔξεν, ἀξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαινας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδε εὐ κυρεῖ.

ΚΛ. ἥκιστ'. ἐπείπερ οὕτ' ἐμοῦ κατάξει' ἄν 800
πράξειας οὕτε τοῦ πορεύσαντος ἔνεου.
ἀλλ' εἰσιθεὶσα· τήνδε δὲ ἔκτοθεν βοῶν
ἔσται τά θαύματα καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.

ΗΛ. Δρός ὑμίν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ 805
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὁδὸς ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. Διὰ ταλαιύ' ἐγώ·
'Ορέστα φιλταθ', ὡς μὲν ἀπώλεσας θανὼν.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἰχει φρενὸς
αἱ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρὸν ποτε
κάμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τοῦ ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ήδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἔχθιστοισι ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
φονεῦστι πατρός. Δρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος *εἴσειμ, ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλη
παρεῖσθαι ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐτανῶ βίου.

πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,	820
τῶν ἔνδον δυτῶν ὡς χάρις μέν, ἦν κτάνη,	
λύπη δ', ἐὰν ζῶ τοῦ βίου δὲ οὐδεὶς πόθος.	
ΧΟ. στρ.α'. Ποῦ ποτε κεραυνὸι Διός, ή ποῦ φαέθων Ἀέλιος,	
εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι;	826
ΗΛ. ἐ ἔ, αἰαῖ.	
ΧΟ. ω πᾶν, τί δακρύεις;	
ΗΛ. φεῦ.	
ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀσσης.	830
ΗΛ. ἀπολεῖς.	
ΧΟ. πῶς;	
ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶν οἰχομένων	
εἰς Ἀΐδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας	835
μᾶλλον ἐπεμβάση.	
ΧΟ. ἀντ.α'. Οὐδα γὰρ ἀνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσιν	
κρυφθέντα γυναικῶν καὶ νῦν ὑπὸ γαίας	
ΗΛ. ἐ ἔ. ίώ.	840
ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει.	
ΗΛ. φεῦ.	
ΧΟ. φεῦ δῆτ' ὀλοὰ γὰρ	
ΗΛ. ἐδάμη.	
ΧΟ. ναι.	845
ΗΛ. οἰδ' οἰδ'. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ	
ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει ἐμοὶ δὲ οὕτις ἐτ' ἐσθ'. δε γὰρ ἐτ' ἦν,	
φροῦδος ἀναρπασθείς.	
ΧΟ. στρ.β'. Δειλαία δειλαίων κυρεῖς.	
ΗΛ. κάγὼ τοῦδε ἵστωρ, ὑπερίστωρ,	850
πανσύρτω παμμήνω δεινῶν	
στυγνῶν τ' ἀχέων [αἰλῶν].	
ΧΟ. εἴδομεν δὲ θροεῖς.	
ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι	
παραγάγης, ἵν' οὐ	855
ΧΟ. τί φῆς;	
ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων	

εὐπατρίδων τ' ἀρωγαῖ.

ΧΟ. ἀντ. β'. Πάσι τιναῖσι ἔφυ μόρος.

ΗΛ. ἡ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἀμιλλαις
οὔτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκύρσαι;

ΧΟ. ἀσκοπος ἀ λώβα.

ΗΛ. πῶς γάρ οὐκ; εἰς ξένος
ἄτερ ἐμάν χερῶν

ΧΟ. παπᾶ.

ΗΛ. κέκευθεν, οὕτε του τάφου ἀντιάσας
οὔτε γόνων παρ' ἡμῶν.

860

865

870

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γάρ ἡδονάς τε κανάπταυλαν δων
πάροιθεν εἰχεις καὶ κατέστενες κακῶν.

ΗΛ. πόθεν δ' ἀν εὑροις τῶν ἐμῶν σὺν πημάτων
ἀρηξω, οἷς ἵασιν οὐκ ἔνεστ' ἴδεῖν;

ΧΡ. πάρεστ' Ὁρέστης ἡμίν, ἵσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύνουσ', ἐναργῶς, δωστερερε εἰσορᾶς ἐμέ.

ΗΛ. ἀλλ' ἡ μέμηνας, ὅ τάλαινα, κάπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κάπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς;

ΧΡ. μὰ τὴν πατρόφαν ἔστιαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.

ΗΛ. οἵμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγουν
τόνδι εἰσακούσασ' ὀδειπόντα σῆμαν;

ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κούκι ἀλλης σαφῆ
σημεῖ' ἴδούσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.

ΗΛ. τίν', ὅ τάλαιν', ἴδούσα πίστιν; εἰς τί μοι
βλέψασα θάλπει τῷδε ἀνηκέστῳ πυρί;

ΧΡ. πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μουν
τὸ λοιπὸν ἡ φρονοῦσαν ἡ μώραν λέγησ.

ΗΛ. σὺ δὲ οὖν λέγ', εἴς σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.

ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.

875

880

885

890

έπει γάρ ἡλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὅρῳ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
Ιδούσα δὲ ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτη βροτῶν.
ώς δὲ ἐν γαλάτῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
τύμβου προσείρπον ἀσπον· ἐσχάτης δὲ ὁρῷ
πυρᾶς νεωρῆ βθότρυχον τετμημένον
κείθις τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῆς σύνηθες ὅμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὁρέστον τούθ' ὅραν τεκμήριον·
καὶ χερσὸν βαστάσασα δυσφῆμῷ μὲν οὖ,

χαρῆ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὅμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ δομίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
μή του τόδε ἀγλάμισμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γάρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
κάγῳ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
οὐδὲ αὖ σύν πώς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἐξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδε ἀποστῆναι στέγησ.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐδὲ δ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὐτε δρῶσ' ἐλάνθανεν
ἀλλ' ἔστ' Ὁρέστον ταῦτα τάπιτίμα.
ἀλλ', δὲ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσι τοι
οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
ιφν δὲ ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἵσως
πολλῶν ὑπάρχει κύρος ἡμέρα καλῶν.

ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτείρω πάλαι.
ΧΡ. τί δὲ ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
ΗΛ. οὐκ οἰσθ' ὅποι γῆς οὐδὲ ὅποι γνώμης φέρει.
ΧΡ. πώς δὲ οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' οὐ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
ΗΛ. τέθιηκεν, δὲ τάλαινα· τάκείνου δέ σοι
σωτήρι ἔρρει· μηδὲν εἰς κείνον γ' ὄρα.
ΧΡ. οἵμοι τάλαινα· τοῦ τάδε ἡκουσας βροτῶν;

ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὥλλυτο.
 ΧΡ. καὶ ποὺ ὅτιν οὐτος; θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' οἶκον ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
 ΧΡ. οἵμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
 τὰ ποδλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα; 930
 ΗΛ. οἵμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μυημεῖ? Ὁρέστου ταῦτα προσθέναι τινά.
 ΧΡ. ὅ δυστυχής ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδε ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδύιον ἄρα
 ἵν' ἡμεν ἄττης· ἀλλὰ νῦν, δοθὲ ίκόμην,
 τά τ' ὅντα πρόσθεν ἀλλα θείεσκω κακά.
 ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ· ἐὰν δέ μοι πίθη,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
 ΧΡ. ἡ τοὺς θανόντας ἔξαναστήσω ποτέ; 940
 ΗΛ. οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἰπον οὐ γὰρ δοθὲ ἄφρων ἔφυν.
 ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὡν ἐγὼ φερέγγυος;
 ΗΛ. τλῆναι σε δρῶσαν ἀν ἐγὼ παραινέσω.
 ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
 ΗΛ. δρα, πόνους τοι χωρὶς οὐδὲν εύτυχει.
 ΧΡ. δρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅστονπερ ἀν σθένω. 945
 ΗΛ. ἄκουε δή νυν ἥ βεβούλευμα τελεῖν.
 παρουσίαν μὲν οἰσθα καὶ σύ που φίλων
 ὡς οὕτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' "Αἰδης λαβὼν
 ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμεθον.
 ἐγὼ δὲ ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίφ
 θᾶλλοντ' ἔτ' εἰσήκουν, εἰχον ἐλπίδας
 φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
 νῦν δὲ ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
 ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρώφου φόνου 950
 ξὺν τῇδε ἀδελφῇ μὴ κατοκύήσεις κτανεῖν
 Αἴγισθον· οὐδέν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μὲν ἔτι.
 ποι γὰρ μενεῖς ράθυμος εἰς τίν' ἐλπίδων
 βλέψαο' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν
 πλούτου πατρώφου κτῆσιν ἐστερημένη, 960

πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἅλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε,
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
τεύξῃ ποτ'· οὐ γάρ δοῦ ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
Δίγισθος ὅστε σύν ποτ' ἡ κάμὸν γένος
βλαστεῖν ἔασαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ. 965
ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσει τοῦ καστιγνήτου θ' ἄμα·
ἔπειτα δ' ὕσπερ ἔξέφυς, ἐλευθέρα
καλέει τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξει· φιλεῖ γάρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄραν.
λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὄρᾶς ὅσην
σαυτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί;
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἡ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
τοιοῦσθ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται,
ἴδεσθε τώδε τὰ καστιγνήτω, φίλοι,
διὸ πατρῷον οἴκον ἔξεσωσάτην,
δι τοῖσιν ἔχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προύστητην φόνον· 975
τούτω φιλεῖν χρή, τώδε χρή πάντας σέβειν·
τώδ' ἐν θ' ἑρταῖς ἔν τε πανδίμφ πόλει
τιμᾶν ἀπαντας οῦνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νῦ πᾶς τις ἔξερει βροτῶν,
ζώσαιαν θανούσαιν θ' ὕστε μὴ κλιπεῖν κλέος. 985
ἀλλ', δι φίλη, πείσθητι, συμπτόνει πατρί,
σύγκαμον ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτήν, τούτο γιγνώσκουσ', ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς κυλῶς πεφυκόσιν.

1. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία 990
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
2. καὶ πρίν γε φωνεῖν, δι γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἔτιγχαν' αὐτῇ μὴ κακῶν, ἐσώξετ' ἀν
τὴν εὐλάβειαν, ὕσπερ οὐχὶ σώζεται.

ποὶ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὐτή θ' ὀπλίζει καὶ ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾶς; γυνὴ μὲν οὐδὲ ἀνὴρ ἔφυς,
σθένεις δὲ ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.
δαιμῶν δὲ τοῖς μὲν εὐτυχεῖ καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δὲ ἀπορρέει καπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἐλέων
ἄλυτος ἄτης ἔξαπαλλαχθῆσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ, εἴ τις τούτος ἀκούσεται λόγους.
λύει γάρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδὲν ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
οὐ γάρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρήζων τις εἴτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος,
κατάσχεις ὀργήν, καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἔγώ σοι κατέλη φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχέσις ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.

ΧΟ. πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
κέρδος λαβεῖν ἀμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦν.

ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δὲ
γῆδη σ' ἀπορρίψουσαν ἀπηγγελόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνη τε δραστέον
τοῦργον τόδε· οὐ γάρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

ΧΡ. φεῦ·
εἴτε ὄφελες τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
θνήσκοντος εἴναι· πάντα γάρ κατειργάσω.

ΗΛ. ἀλλ' ή φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε.

ΧΡ. ἀσκεῖ τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε.

ΧΡ. εἰκὸς γάρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

995

1000

1005

1010

1015

1020

1025

ΧΡ. ἀνέξομαι κλύνοντα χάταν εὐ λέγγος.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθης τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρίνα ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἀπελθεῖ σοὶ γάρ ὀφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔκεστιν ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ.
 ΧΡ. οὐδὲ αὐτὸς οὐσοῦντον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἔγώ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οὐ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὖν, προμηθίας δὲ σοῦ.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπιστέσθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γάρ εὐ φρονῆς, τόδ' ἡγήσει σὺν οὐρᾷ.
 ΗΛ. ἡ δεινὸν εὐ λέγουσαν ἔξαμπτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὄρθως φ' σὺν πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σύν δίκη λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἔγώ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέστεις ἔμε.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀλληλές, οὐδὲ βούλευστε πάλιν;
 ΗΛ. βούλης γάρ οὐδὲν ἔστιν ἔχθιον κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν δν ἔγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κού νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἀπειμι τοίνυν οὕτε γάρ σὺν τᾶμ' ἔπι 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἔγὼ τοὺς σύν τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ'. οὖσι μὴ μεθέψομαι ποτε,
 οὐδὲ ἦν σφόδρ' ἴμελουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηράσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γάρ εὐ κακοῖς
 ἥδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέστεις ἔπη.
 ΧΟ. στρά'. Τί τοὺς ἀνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
 ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' δν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' δν τ' ὅνασιν εὔρωσι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἵσας τελυῆμεν; 1060
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν

καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065

δ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις, ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη·
ἀντ.α'. "Οτι σφὶν ηδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*,
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἔξισοῦται 1071
φιλοτασίφ διαίτῃ. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
Ἡλέκτρα, τὸν ἀεὶ πατρὸς . 1075
δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἀ πάνυδυρτος ἀηδών,
οῦτε τι τοῦ θαυμένιν προμηθήσ, τό τε μὴ βλέπειν ἔτοίμα, 1080
διδύμαν ἐλούσ' Ἐρινύν. τίς ἀν εὐπατρις ὥδε βλάστοι;
στρ.β'. Οὐδὲις τῶν ἀγαθῶν γάρ
ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, δι πάι παῖ,
ώς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλουν, 1085
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἐνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.
ἀντ.β'. Ζῷός μοι καθύπερθεν 1090
χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἔχθρῶν δσον
νῦν ὑπὸ χείρα ναίεις
ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθῆτῃ
βεβῶσαν· δι δὲ μέγιστ' ἐβλαστε νόμιμα, τῶνθε φερομέναν 1095
ἄριστα τὰ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δρ', δι γυναικες, δρθά τ' εἰσηκούσαμεν,
δρθῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρήζομεν;
ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουληθεὶς πάρει;
ΟΡ. Αἴγισθον ἔνθ' φέκηκεν ἴστορῶ πάλαι.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ίκάνεις χῶ φράστας ἀξῆμιος.
ΟΡ. τίς οὖν ἀν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράστειν ἀν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπονυ παρουσίαν;
ΧΟ. ηδ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.
ΟΡ. οὐθ', δι γύναι, δῆλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι 1105

Φωκῆς ματεύουσος' ἄνδρες Αἴγυσθόν τινες.
 ΗΔ. οἵμοι τάλαιν', οὐδὲ δή ποθ' ἡς ἡκούσαμεν
 φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
 ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν· ἀλλά μοι γέρων
 ἐφεῖτ' Ὁρέστου Στρόφιος ἀγυεῖλαι πέρι. 1110
 ΗΔ. τί δ' ἔστιν, ως ξέν'; ως μ' ὑπέρχεται φόβος.
 ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
 τεύχει θαυμότος, ως δρᾶς, κομίζουμεν.
 ΗΔ. οἱ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἔκειν' ἥδη σαφές.
 πρόχειρον ἄχθος, ως ἔοικε, δέρκομαι. 1115
 ΟΡ. εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὁρεστείων κακῶν,
 τόδ' ἄγρος ἵσθι σῶμα τούκεινον στέγον.
 ΗΔ. ως ξείνε, δός μνν πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
 κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χείρας λαβεῖν,
 ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν δμοῦ
 ξὺν τῇδε κλαύσω κάποδύρωμα σποδῷ.
 ΟΡ. δόθ' ἥτις ἔστι προσφέροντες· οὐ γάρ ως
 ἐν δυσμενείᾳ γ' οὐσ' ἐπαιτεῖται τάδε,
 ἀλλ' ἡ φίλων τις, ἡ πρὸς αἷματος φύσιν. 1125
 ΗΔ. ως φιλτάτου μνημείον ἀνθρώπων ἐμοὶ¹
 ψυχῆς Ὁρέστου λοιπόν, ως σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὀνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
 μνν μὲν γάρ οὐδὲν δυτα βαστάζω χεροῖν
 δόμων δέ σ', ω παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ. 1130
 ως ὄφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
 πρὸν ἐξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῦν
 κλέψασα ταῖνδε κάνασώσασθαι φύονυ,
 ὅπως θαυμὸν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
 τύμβουν πατρώου κοινὸν εἰληχώς μέρος. 1135
 μνν δ' ἐκτὸς οἰκων κάπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
 κακῶς ἀπώλουν, σῆς καστιγνήτης δίχα·
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκύσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνειλόμην, ως εἰκός, ἄθλιον βάρος. 1140

ἀλλ' ἐν ἔναισι χερὶς κηδευθεὶς τὰς
σμικρὸς προσήκεις ὅγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἵμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πᾶλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὕτε γάρ ποτε

1145

μητρὸς σύ γ' ἡσθα μᾶλλον ἡ κάμου φίλος,
οὕθ' οἱ κατ' οἰκον ἡσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην ἀεί.

νῦν δ' ἐκλεόπιτε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μᾶ
θανόντι σὸν σοὶ. πάντα γάρ συναρπάσας
θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἰχεται πατήρ·
τέθηκ' ἐγώ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἰ θανών
γελῶστι δ' ἔχθροι· μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μῆτηρ ἀμῆτωρ, ἡς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρᾳ προσπεμπεῖς ὡς φανούμενος

1150

τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθι δυστυχῆς
δαιμῶν δ σός τε κάμδος ἐξαφεῖλετο,
δε σ' ὤδε μοι προσπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.

1155

οἵμοι μοι.
δέμας οἰκτρόν.

φεῦ φεῦ.

δεινοτάτας,

οἵμοι μοι,

πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', δε κασίγνητον κάρα.

τοιγάρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὸν σὸν κάτω

1165

ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γάρ ἡνίκ' ἡσθ ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἵστων· καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σὸν θανοῦσα μάποδείπεσθαι τάφου.

τοὺς γάρ θανόντας οὐχ δρῶ λυπουμένους.

1170

ΧΟ. θυητοῦ πέφυκας πατρός, Ἡλέκτρα, φρόνει·
θυητὸς δ' Ὁρέστης· ὅστε μὴ λίαν στένε.

πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὁφείλεται παθεῖν.
 ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποι λόγων ἀμηχάνων
 ἔλθω; κρατέν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175
 ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἀλλος πρὸς τί τοῦτ' εἰπῶν κυρεῖς;
 ΟΡ. ή σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἡλέκτρας τόδε;
 ΗΛ. τόδ' ἐστ' ἐκεῖνο, καὶ μᾶλ' ἀθλίως ἔχον.
 ΟΡ. οἵμοι ταλαίνης ἀρα τῆσδε συμφορᾶς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποτ', δέ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; 1180
 ΟΡ. δέ σῶμ' ἀτίμως κάθεώς ἐφθαρμένου.
 ΗΛ. οὗτοι ποτ' ἀλλην ἥ μὲ δυσφημεῖς, ξένε.
 ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
 ΗΛ. τί μοι ποτ', δέ ξέν', δέ ἐπισκοπῶν στένεις;
 ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ὥδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
 ΗΛ. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;
 ΟΡ. δρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἀλγεσιν.
 ΗΛ. καὶ μὴν δρᾶς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν τῶνδ' ἔτ' ἔχθιω βλέπειν;
 ΗΛ. δόθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος. 1190
 ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἔξεστίμηνας κακόν;
 ΗΛ. τοῖς πατρός. εἴτα τοῦσδε δουλεύω βίᾳ.
 ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;
 ΗΛ. μῆτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἔξισον.
 ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσίν, ἥ λύμη βίον; 1195
 ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμασι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδὲ οὐπαρήξων οὐδὲ δὲ κωλύσων πάρα;
 ΗΛ. οὐ δῆθ'. δες ἦν γάρ μοι σὺ προσθηκας σποδόν.
 ΟΡ. δέ δύσποτμ', ως δρῶν σ' ἐπικτείρω πάλαι.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν μν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γάρ ηκω τοῖς ίσοις ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ἔνγγενής ἡκεις ποθέν;
 ΟΡ. ἐγάλ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εῦνουν πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εῦνουν, ωστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μένεις τόδ' ἄγγος νῦν, ὥπως τὸ πᾶν μάθησ. 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτο μ' ἐργάση, ξένε.

ΟΡ. πείθου λέγοντι κούχ δμαρτήσει ποτέ.

ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ ἔχει τὰ φίλτατα.

ΟΡ. οὐ φημ' ἔάσειν.

ΗΛ. δὲ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,

Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

ΟΡ. εῦφημα φώνει πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;

ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.

ΗΛ. οὔτως ἄτιμος εἰμι τοῦ τεθνηκότος;

ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύν τοῦτο δὲ οὐχὶ σόν.

ΗΛ. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.

ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένου.

ΗΛ. ποῦ δὲ ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

ΟΡ. οὐκ ἔστι τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.

ΗΛ. πῶς εἶπας, δὲ πάι;

ΟΡ. Ψεῦδος οὐδὲν ὃν λέγω.

ΗΛ. ή ζῆ γὰρ ἀνήρ;

ΟΡ. εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.

ΗΛ. ή γὰρ σὺ κείνος;

ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.

ΗΛ. δὲ φίλτατον φῶς.

ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.

ΗΛ. δὲ φθέγμ', ἀφίκου;

ΟΡ. μηκέτ' ἀλλοθεν πύθη.

ΗΛ. ἔχω σε χερσίν;

ΟΡ. ὡς τὰ λοιπά ἔχοις ἀεί.

ΗΛ. δὲ φίλταται γυναῖκες, δὲ πολίτιδες,

δρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχανᾶσι μὲν

θανόντα, νῦν δὲ μηχανᾶσι σεσωσμένον.

ΧΟ. δρῶμεν, δὲ πάι, καπὶ συμφοραῖσι μοι
γεγηθός ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

ΗΛ. στρ. Ἰὼ γοναί,
γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων,

1210

1215

1220

1225

1230

ἐμολετ' ἀρτίως,
ἐφεύρετ', θλθετ', εἴδεθ οὐς ἐχρῆστε. 1235

ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σιγ' ἔχουσα πρόσμενε.

ΗΛ. τί δ' ἔστιν;

ΟΡ. σιγάν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύη.

ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν "Αρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν
τόδε μὲν οὖ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι
περισσὸν ἄχθος ἔνδον
γυναικῶν διν ἀσί.

ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξὶν ὡς "Αρης
ἔνεστιν· εὐ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.

ΗΛ. δττοτοὶ δττοτοῖ,
ἀνέφελον ἐπέβαλες οὖ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησμόνον, ἀμέτερον
οἶνον ἔφυ κακόν. 1240

ΟΡ. ἔξοιδα καὶ ταῦτ'. ἀλλ' ὅταν παροισία
φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνήσθαι χρεών.

ΗΛ. ἀντ. 'Ο πᾶς ἔμοὶ¹
δικαίων πρέποι παρὸν ἐννέπειν
τάδε δίκαιος. 1245

μοδις γάρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.

ΟΡ. ξύμφημ κάγω. τοιγαροῦν σώζου τόδε.

ΗΛ. τί δρῶσα;

ΟΡ. οὐ μή στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.

ΗΛ. τίσ οὖν διν ἀξίαν
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ' διν διδε σιγάν λόγων;
ἐπει σε νῦν ἀφράστως
δελπτως τ' ἔσειδον.

ΟΡ. τότ' εἶδει, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
* * * * *

ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεοὶ ἐπόρισεν 1265

ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα, δαιμόνιον
αὐτὸς τίθημ' ἔγώ.

1270

ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὁκνῷ χαίρουσαν εἰργάθειν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῆς νικωμένην.

ΗΛ. ἐπ. Ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὄδδν
ἐπαξιώσας ὥδε μοι φανῆναι,
μή τί με, πολύπονον ὥδ' ἴδων

1275

ΟΡ. τί μὴ ποιήσω;

ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσης
τῶν σῶν προσώπων ἀδονὰν μεθέσθαι.

ΟΡ. ἡ κάρτα κάνει ἀλλοισι θυμοίμην Ἰδών.

ΗΛ. ξυναυνεῖς;

ΟΡ. τί μὴν οὐ;

ΗΛ. ὁ φίλαι, ἔκλυνον ἀνείγων οὐδὲ ἀνείγων οὐδέσθαις
ἔσχον δργὰν

ἀναυδον οὐδὲ στὸν βοῶν κλύνουσα τάλαινα.

νῦν δὲ ἔχω σε· προνθάνης δὲ

φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,

ἀς ἔγων οὐδὲ ἀνείγων οὐδὲ στὸν κακοῖς λαθοίμαν.

ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφεις,

καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με

μήθ' ὡς πατρών τηῆσιν Αἴγυσθος δόμων

ἀντλεῖ, τὰ δὲ ἔκχει, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.

χρόνου γάρ ἄν σοι καιρὸν ἔξειργοι λόγοι.

ἀς δὲ δρμόσεις μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ

σήμαιν', ὅπου φανέτες ἡ κεκρυμμένοι

γελῶντας ἔχθρούς παύσομεν τῇ νῦν δόῳ.

οὕτω δὲ δπως μήτηρ σε μὴ πιγνώστει

φαιδρῷ προσώπῳ νῷν ἐπελθόντοις δόμους.

ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένη

στέναις· ὅταν γάρ εὐτυχήσωμεν, τότε

χαίρειν παρέσταις καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

ΗΛ. ἀλλ', ὁ κασίγνηθ', δος δπως καὶ σοὶ φίλον

καὶ τούμολν ἔσται τῇδε· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς

1300

πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς ἐκτησάμην.
 κοῦδ ἀν σε λυπήσασα δεξαῖμην βραχὺ¹³⁰⁵
 αὐτὴ μέγ' εύρειν κέρδος· οὐ γὰρ ἀν καλῶς
 ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἰσθα μὲν τάνθένδε, πῶς γὰρ οὖ; κλύων
 δθούνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μῆτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺν μῇ δείσης ποθ' ὡς
 γέλωτι τοῦμὸν φαιδρὸν δψεται κάρα.¹³¹⁰
 μίσος τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκε μοι,
 καπτεί σ' ἐσεῖδον, οὗ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
 δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἀν λήξαμ' ἐγώ,
 ηῆτις μιὰ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε
 καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἀσκοπα·¹³¹⁵
 ὅστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἀν
 τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὅραν.
 ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμίν ἐξήκεις ὁδόν,
 ἄρχ' αὐτὸς ὡς σοι θυμός. ὡς ἐγώ μόνη
 οὐκ ἀν δυοῖν ἥμαρτον· η γὰρ ἀν καλῶς
 ἔσωστ' ἔμαυτήν, η καλῶς ἀπωλόμην.¹³²⁰
 ΟΡ. σιγᾶν ἐπήμεστ· ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

ΗΛ. εἴσιτ', ω δέξένοι,
 ἀλλώς τε καὶ φέροντες οἵ ἀν οὕτε τις
 δόμων ἀπώσατ' οὕτ' ἀν ἡσθείη λαβόν.¹³²⁵

ΠΑ. ω πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
 πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ ἔτι,
 η νοῦς ἔνεστιν οὕτις ὑμίν ἐγγενῆς,
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;¹³³⁰
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσιδε μὴ κύρουν ἐγώ
 πάλαι φυλάσσων, ἦν ἀν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθειν η τὰ σώματα·
 νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προύθέμην ἐγώ.¹³³⁵
 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων

καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὸν χαρᾶ βοῆς
εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεύθεν εἰσιώντι μοι;

ΠΑ. καλῶς ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναι τινα.

1340

ΟΡ. ἥγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.

ΠΑ. εἰς τῶν ἐν "Αἰδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὅν ἀνήρ.

ΟΡ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἡ τίνες λόγος;

ΠΑ. τελουμένων εἴποιμ' ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

1345

ΗΛ. τίς οὐτός ἔστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.

ΟΡ. οὐχὶ ἔννήσ;

ΗΛ. οὐδέ γ' εἰς θυμὸν φέρω.

ΟΡ. οὐκ οἰσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;

ΗΛ. ποίφ; τί φωνεῖς;

ΟΡ. οὐ τὸ Φωκέων πέδον

ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ χερῶν.

1350

ΗΛ. ἡ κείνος οὗτος δν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγώ
μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;

ΟΡ. δδ' ἔστι. μὴ μ' ἔλεγχε πλείσιν λόγοις.

ΗΛ. ὁ φίλτατον φῶς, ὁ μόνος σωτὴρ δόμων
'Αγαμέμνονος, πῶς ἥλθες; ἡ σὺ κείνος εἰ,

1355

ὅς τόνδε κάμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;

ὁ φίλταται μὲν χείρες, ἥδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι

ἔννῶν μ' ἔληθες οὐδὲ ἔφαινες, ἀλλά με
λόγοις ἀπώλιτος, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί;

1360

χαῖρ', ὁ πάτερ· πατέρα γάρ εἰσοράν δοκῶ·
χαῖρ'. Ἰσθι δ' ὡς μᾶλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγώ

ἥχθηρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρᾳ μίᾳ.

ΠΑ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τὸν γάρ ἐν μέσῳ λόγους,
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἵσαι,

1365

αἱ ταῦτα σοι δείξουσιν, Ἡλέκτρα, σαφῆ.
σφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοις ὅτε

νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη·
νῦν οὕτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δὲ ἐφέξετον,
φροντίζεθε ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι τούτων πλείσιν μαχούμενοι.

ΟΡ. οὐκ ἀν μακρῶν ἔθη ἡμὶν οὐδὲν ἀν λόγων,
Πυλάδη, τόδε εἴη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρέντιν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθε ἔδη
θεῶν, ὅστις περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1370

ΗΛ. ἀναξ Απολλον, ἔλεως αὐτοῖν κλύε,
έμοι τε πρὸς τούτοισιν, ηδὲ πολλὰ δὴ
ἀφ' ὅντιν ἔχοιμι λιπαρεῖ προστην χερί.
νῦν δέ, δέ Λύκει¹ Απολλον, ἐξ οἰων ἔχω
αὐτῷ, προπίτνω, λίστομαι, γενοῦν πρόφρων
ἡμὶν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τάπιτίμα
τῆς δυσσεβείας οίδα δωροῦνται θεοί. 1380

ΧΟ. στρ. ²Ιδεθε³ ὅπου προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν ⁴Αρῆς. 1385
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανοιργημάτων ἀφυκτοί κύνες,
δοστ' οὐ μακρὰν ἔτεντέ μενεῖ
τούμδον φρενῶν δνειρον αἰωρούμενον. 1390

ἀντ. Παράγεται γάρ ἐνέρων
δολιώπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
· ἀρχαιμπλουτα πατρὸς εἰς ἐδώλια,
νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων· δὲ Μαίας δὲ παῖς
Ἐρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸν τέρμα, κούκετ⁵ ἀμμένει. 1395

ΗΛ. δέ φίλτατα γυναῖκες, ἀνδρες αἰτίκα
τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.

ΧΟ. πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;
ΗΛ. ή μὲν ἐς τάφον 1400

λέβητα κοσμεῖ, τὰ δέ ἐφέστατον πέλας.

ΧΟ. σὺ δέ ἐκτὸς ἥξεις πρὸς τί;

ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθη μολὼν ἔσω.

ΚΛ. αἰσθ. ίὼ στέγαι φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405
ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', δὲ φίλαι;
ΧΟ. ἥκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρίξαι.
ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'. Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὅν κυρεῖς;
ΗΛ. ἵδον μάλ' αὖ θροεῖ τις.
ΚΛ. ω τέκνου τέκνου, οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν. 1410
ΗΛ. δὲλλ' οὐκ ἐκ σέθεν φάκτείρεθ' οὐντος οὐδὲ δὲ γεννήσας πατήρ.
ΧΟ. στρ. ω πόλις, ω γενεὰ τάλαινα, νῦν σε μοῦρα καθαμερία φθίνει φθίνει.
ΚΛ. ὅμοι πέπληγμαι.
ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν. 1415
ΚΛ. ὅμοι μάλ' αὐθις.
ΗΛ. εἰ γὰρ Αἴγισθῳ δὲ δόμοῦ.
ΧΟ. Τελοῦν' ἀραί· ζῶσιν οἱ γάς ὑπὰ κείμενοι. παλίρρυτον γὰρ αἴμ' ὑπεξαρούσι τῶν 1420
κτανόντων οἱ πάλαι θινότες.
καὶ μὴν πάρεισιν οἴδε· φοινία δὲ χειρ στάζει θυηλῆς "Αρεος, οὐδὲ ἔχω λέγειν.
ΗΛ. Ὁρέστα, πῶς κυρεῖτε;
ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
ΗΛ. τέθηκεν ἡ τάλαινα;
ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ μητρῶν ὡς σε λῆμ' ἀτιμάστει ποτέ.
ΧΟ. παύσασθε. λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ΗΛ. ω παῖδες, οὐκ ἄφορρον; 1430
ΟΡ. εἰσοράτε ποῦ τὸν ἄνδρ';

ΗΛ.	έφ' ἡμίν οὐτος ἐκ προαστίου χωρεῖ γεγηθώσ.	
ΧΟ.	ἀντ. βάτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα, νῦν, τὰ πρὸν εὐ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν.	
ΟΡ.	θάρσει τελούμεν.	
ΗΑ.	ἡ νοεῖς ἔπειγέ τυν.	1435
ΟΡ.	καὶ δὴ βέθηκα.	
ΗΛ.	τάνθάδ' ἀν μελοιτ' ἐμοί.	
ΧΟ.	δὶς ὥτδε ἀν παῦρά γ' ὡς ἡπίων ἐννέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς δρούσῃ πρὸς δίκας ἀγώνα.	1440
	ΑΙΓΙΣΘΟΣ.	
	τίς οἰδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ἔνοι, οὓς φασ' Ὁρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον λελοιπόθ' ἵππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις; σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μᾶλιστά σοι μέλειν οἴμαι, μᾶλιστα δὲν κατειδῦμαν φράσαι.	1445
ΗΛ.	ἔξοιδα· πῶς γάρ οὐχί; συμφορᾶς γάρ ἀν ἔξωθεν εἴην τῶν ἑμῶν τῆς φιλτάτης.	
ΑΙ.	ποῦ δῆτ' ἀν εἰεν οἱ ἔνοι; δίδασκέ με.	1450
ΗΛ.	ἔνδον· φιλης γάρ προξένου κατήμυσαν.	
ΑΙ.	ἡ καὶ θανόντ' ἥγγειλαν ὡς ἐτητύμωσ;	
ΗΛ.	οῦκ, ἀλλὰ κάπεδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.	
ΑΙ.	πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν διστέ κάμφανη μαθεῖν;	
ΗΛ.	πάρεστι δῆτα καὶ μάλισθηλος θέα.	
ΑΙ.	ἡ πολλὰ χαίρειν μὲν εἴπας οὐκ εἰωθότως.	1455
ΗΛ.	χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνον τάδε.	
ΑΙ.	στργάνη ἀνωγα κάναδεικύναι πύλας πάσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄραν, ὡς εἴ τις αὐτῶν ἀπίσιν κεναῖς πάρος ἔξηρετ ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρων νεκρὸν στόμα δέχηται τάμα, μηδὲ πρὸς βίαν ἔμοι κολαστοῦ προστυχῶν φύσῃ φρένας.	1460

ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τάπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
μοῦν ἔσχον, ὅστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσι. 1465

ΑΙ. ὡς Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δὲ ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλάτε πᾶν κάλυμμ' ἀτ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.

ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταζ. οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' ὅραν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1470

ΑΙ. ἀλλ' εὖ παρανεῖς, κάπιπείσομας σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἴκον μοι Κλυταμνήστρα, κάλει.

ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.

ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσσω;

ΟΡ. τίγα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς; 1475

ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων;

ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θαυμούσιν οὐδεκ' ἀνταυδῆς ἵστα;

ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος. οὐ γὰρ ἔστι δπῶς
οδὸς οὐκ Ὁρέστης ἔστι δ προσφωνόν ἐμέ. 1480

ΟΡ. καὶ μάντις ὁν ἄριστος ἐσφάλλον πάλαι;

ΑΙ. δλωλα δὴ δεῖλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κάν σμικρὸν εἰπειν.

ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
τί γὰρ βροτῶν ἀν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
θνήσκειν δ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῦνε καὶ κτανὼν πρόθες
ταφεῦσσι, διν τόνδ' εἰκός ἔστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμάν. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἀν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1485

ΟΡ. χωροῖς διν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἔστιν διγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.

ΑΙ. τί δὲ ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ, κού πρόχειρος εἰ κτανεῖν;

ΟΡ. μὴ τάσσει χώρει δὲ ἐνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἀμάνι, ὃς ἀνὲ ἐν ταῦτῷ θάνης. 1495

ΑΙ. ἡ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἴδειν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;

ΟΡ. τὰ γοῦν σ'. ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.

ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρόφαν τὴν τέχνην ἐκόμπασα. 1500

ΟΡ. πολλά' ἀντιφωνεῖς, ἡ δὲ δόδος βραδύνεται.
ἀλλ' ἔρφ.

ΑΙ. οὐ φίγον.

ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.

ΑΙ. ἡ μὴ φύγω σε;

ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
χρῆν δὲ εὐθὺς εἰναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
δστις πέρα πράσσειν ταῦτα νόμων θέλει,
κτείνειν. τὸ γάρ πανοῦργον οὐκ ἀνὴν πολύ. 1505

ΧΟ. δὲ σπέρμα Ἀτρέως, ὃς πολλὰ παθὼν
δὶ ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν. 1510

TPAXINIAI.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανεῖς,
ώς οὐκ ἀν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὸν ἀν
θάνη τις, οὗτ' εἰ χρηστὸς οὗτ' εἴ τῳ κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὸν εἰς Ἀιδου μολεῖν,
ἔξοδος ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν,
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι νυμφείων ὅκνον
ἀλγυστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὸς γυνή.
μητοτὴρ γάρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἔξητε πατρός,
φοιτῶν ἐνυργῆς ταῦρος, ἀλλοτ' αἰδός
δράκων ἐλικτός, ἀλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρωφος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερράινοτο κρηναίου ποτοῦ.
τοιώνδε ἐγὼ μητοτῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος αἱὲ κατθανεῖν ἐπευχόμην
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε.
χρόνῳ δὲ ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένη δέ μοι,
δι κλεινὸς ἡλθε Σηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
δε εἰς ἄγωνα τῷδε συμπεσοῦν μάχης
ἐκλύεται με. καὶ τρόπον μὲν ἀν πόνων
οὐκ ἀν διείποιμ· οὐ γάρ οἰδε· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβῆς τῆς θέας, δοῦ ἀν λέγοι.
ἐγὼ γάρ ἦμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
μή μοι τὸ κάλλος ἀλγος ἔξεύροι ποτέ.
τέλος δὲ ἔθηκε Ζεὺς ἄγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γάρ Ἡρακλεῖ κριτὸν

5

10

15

20

25

ξυστᾶο' ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα. νῦξ γὰρ εἰσάγει

καὶ νῦξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.

30

κάφυσαμεν δὴ πᾶδας, οὐς κείνος ποτε,
γῆτης ὅτως ἄρουραν ἔκτοπον λαβόν,

σπείρων μόνον προσεῖδε κάξαμῶν ἄπαξ.

τοιοῦτος αἰών εἰς δόμους τε καὶ δόμων

ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπειμπε λατρεύοντά τῷ.

35

νῦν δ' ἡγίκ' ἀθλῶν τῶνδ' ὑπερτελῆς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μᾶλιστα ταρβήσασ' ἔχω.

ἔξι οὐ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,

ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖν τῇδ' ἀνάστατοι

ξένω παρ' ἄνδρὶ ναίομεν, κείνος δὲ ὅπου

40

βέβηκεν οὐδεὶς οἰδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ἀδίνας αὐτοῦ προσβαλῶν ἀποίχεται.

σχεδὸν δὲ ἐπίσταμαι τι πῆμ' ἔχοντά νιν·

χρόνον γὰρ οὐχὶ βασιν, ἀλλ' ἥδη δέκα

μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντε' ἀκήρυκτος μένει,

45

κᾶστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ

δέλτον λιπῶν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ

θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

δέσποινα Δημάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ

κατείδον ἥδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα

50

τὴν Ἡράκλειον ἔξιδον γοωμέτην·

νῦν δέ, εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν.

γνώμαισι δούλοις, κάμε χρὴ φράσαι τὸ σόν·

πῶς παισὶ μὲν τοσοῦσθε πληθύεις, ἀτὰρ

ἄνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,

μᾶλιστα δὲ ὅπερ εἰκός "Υλλον, εἰ πατρὸς

55

νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;

ἐγγὺς δὲ δός αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,

ῶστ' εἴ τι σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,

πάρεστι χρῆσθαι τάνδρὸν τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.

60

ΔΗ. ω τέκνον, ω παῖ, καξ ἀγεννήτων ἄρα
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν ἥδε γάρ γυνὴ
δούλη μέν, εἴρηκεν δὲ ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἔξενωμένου
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ στιν αἰσχύνην φέρειν.

65

ΥΛ. ἀλλ' οἴδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.

ΔΗ. καὶ ποὺ κλύνεις νιν, τέκνον, ἰδρυσθαι χθονός;

ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου

Λυδῆ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν.

70

ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύνοι τις ἄν.

ΥΛ. ἀλλ' ἔξαφεῖται τοῦδε γ', ως ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποὺ δῆτα σὺν ζῶν ἡ θανὼν ἀγγέλλεται;

ΥΛ. Εὐθοίδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἡ μελλειν ἔτι.

75

ΔΗ. δρ' οἰσθα δῆτ', ω τέκνον, ως ἔλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;

ΥΛ. τὰ ποία, μῆτερ; τὸν λόγον γάρ ἀγνοῶ.

ΔΗ. θις ἡ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἡ τοῦτον ἄρας ἀθλον, εἰς τὸν ὑστερὸν

80

τὸ λοιπὸν ήδη βίστοιν εὐαίω⁷ ἔχειν.

ἐν σὺν ρόπη τοιῷδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἰ ἔυνέρξων, ἥνικ' ἡ σεσώσμεθα
κείνουν βίον σώσαντος, ἡ οἰχόμεσθα ἄμα

85

[*καὶ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἔξολωλότος;]

ΥΛ. ἀλλ' εἴμι, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῆδη τῶνδε, καν πάλαι παρῆ.

σὺν δὲ δ ἔυνήθης πότμος οὐκ ἐξ πατρὸς
ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.

νῦν δὲ ὡς ἔυνίημ⁸, οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδε ἀλήθειαν πέρι.

90

ΔΗ. χώρει νῦν, ω παῖ· καὶ γάρ ὑστέρῳ τό γ' εὐ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολῆ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. "Ον αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα
τίκτει κατευνάζει τε φλογιζόμενον, 95
"Αλιον, "Αλιον αἰτῶ
τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι μοι πᾶις
ναιέι ποτ', ὁ λαμπρῆ στεροπῆ φλεγέθων,
ἡ ποντίας αὐλῶνας, ἡ δισσαῖσιν ἀπέροις κλιθείς· 100
εἴπ', ὁ κρατιστεύων κατ' ὅμια.
ἀντ.α'. Ποθονμένα γάρ φρενὶ πυνθάνομαι
τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν ἀεί,
οἴλι τιν' ἄθλιον ὅρνιν, 105
οὗποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλὰ
εῦμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὅδον
ἐνθυμίοις εὐνᾶις ἀνανδρότοισι τρύχεσθαι, κακὰν
δύστανον ἐλπίζουσαν αἰσαν. 110
στρ.β'. Πολλὰ γάρ ὕστ' ἀκάμαντος ἡ νότου ἡ βορέα τις
κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἵδοι, 115
οὗτῳ δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τὸ δ' αὔξει, βιότου
πολύπονον ὕσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀναπτλάκητον "Αιδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
ἀντ.β'. "Ον ἐπιμεμφομένα σ' ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω.
φαμι γάρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
χρῆναι σ'. ἀνάληγητα γάρ οὐδ' δ' πάντα κραίνων βασιλεὺς
ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι. 130
ἐπ. Μένει γάρ οὕτ' αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν οὗτε κῆρες
οὗτε πλούτος, ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται
χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι. 135
δὲ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἵσχειν· ἐπεὶ τίς ὡδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἰδεν; 140
ΔΗ. πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τούμον· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἀπειρος εἰ.

τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῦσδε βόσκεται
χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐθὲν πάλπος θεοῦ,
οὐδὲ διμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἀμοχθον ἔξαιρει βίον
ἐς τοῦθ, ἔως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληρθῇ, λάβῃ τὸν ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος
ἥτοι πρὸς ἀνδρὸς ἡ τέκνων φοβουμένη. 145

τότε ἀν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν οὖν δὴ πολλά ἔγωγ' ἐκλαυσάμην
ἐν δῖ, οἷσιν οὕτω πρόσθεν, αὐτούς ἔξερω.
οὐδὸν γάρ ἡμος τὴν τελευταίαν ἀναξ
ώρματ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότε ἐν δύμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἀμοι πρόσθεν οὐν ἔτλη ποτέ,
πολλοὺς ἀγώνας ἔξιών, οὕπω φράσαι,
ἀλλ' ὡς τι δράσων εἰρπε κού θανούμενος. 155

τὸν δὲ ὡς ἔτ' οὐκ διν εἴπε μὲν λέχονς δ τι
χρείη μὲν δέσθαι κτῆσιν, εἴπε δὲ ἡ τέκνοις
μοῦραν πατρόφας γῆς διαιρετον νέμοι,
χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκα
χώρας ἀπείν κάναυσιος βεβώς, 165

τότε δὲ θανεῖν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἡ τοῦθ ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
τὸ λοιπὸν ηδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν είμαρμένα
τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων, 170

ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αἰδῆσαι ποτε
Δωδώνηι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθήναι χρεών.
δῶσθ' ηδέως εύδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ 175

φόβῳ, φίλαι, ταρβούσταν, εἴ με χρὴ μένειν
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'. ἐπεὶ καταστεφή
στείχυνθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγελων
δίκου σε λύσων τὸν γάρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κάκ μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις. 180

ΔΗ. τίν' εἴπας, ω γεραέ, τόνδε μοι λόγον;
ΑΓ. τάχ' ἐσ δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
ηξειν, φανέντα σὸν κράτει νικηφόρῳ.
ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ήτις ένων μαθῶν λέγεις;
ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶν πρὸς πολλὸν θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δὲ ἐγὼ κλύων
ἀπῆξ, ὅπως τοι πρῶτος ἀγγεῖλας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναμι καὶ κτῷμην χάριν. 190

ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἀπεστιν, εἴπερ εἰτυχεῖ;
ΑΓ. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῆ, γύναι.
κύκλῳ γάρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἀπας λεὼς
κρίνει παραστάς, οὐδὲ ἔχει βῆμα πρόσω.
τὸ γάρ ποθοῦ ἔκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἀν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὗτως ἐκείνος οὐχ ἔκών, ἔκοῦσι δὲ
ξύνεστιν ὅψει δὲ αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
ΔΗ. ω Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον δε λειμῶν ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ω γυναῖκες, αἱ τ' εἰσω στέγησ
αἱ τ' ἔκτὸς αὐλῆς, ώς αἴλπτον ὅμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα. 200

ΧΟ. 'Αιολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγάις
δ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφαρέτραν
'Απόλλωνα προστάταν.
δμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' ἀνάγετ', ω παρθένοι,
βοᾶτε τὰν δμόσπορον 210

"Αρτεμιν' Ὀρτυγίαν ἐλαφαβόλον, ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε Νύμφας. 215
ἀείρομ' οὐδὲ ἀπώσομαι
τὸν αὐλόν, δὲ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
ἴδοι μὲν ἀνταράσσει,
εὐοί μὲν δὲ κισσὸς ἄρτε βακχίαν
ὑποστρέφων ἀμιλλαν. 220
ἴω ίώ Παιάν.
ἴδι ίδι, δὲ φίλα γύναι,
τάδε ἀντίπρφρα δή σοι
βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.
ΔΗ. δρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μὲν δύματος
*φρουρὰν παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον.
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προύννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις. 225

ΛΙΧΑΣ.
ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν ἄνδρα γὰρ κατώς
πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἐπη. 230
ΔΗ. δὲ φιλαττάντοις, πρῶθε δὲ πρώτα βούλομαι
δίδακον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.
ΔΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κού νόσῳ βαρύν. 235
ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρόφας, εἴτε βαρβάρον; λέγε.
ΔΙ. ἀκτή τις ἐστ' Εὐβοίης, ἔνθ' ὁρίζεται
βωμοὺς τελη τὸν ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.
ΔΗ. εὐκταῖα φαινον, ή πόδι μαντείας τινός;
ΔΙ. εὐχαῖς, ὅθε προστάτους δορὶ¹
χώρων γυναικῶν δων δρῆσι ἐν δύμασιν. 240
ΔΗ. αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτὸς εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.
ΔΙ. ταύτας ἐκείνος Εὐρύτον πέρσας πόλιν
ἔξειλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245
ΔΗ. ή κάπι ταύτη τῇ πόλει τὸν ἀσκοπον

χρόνον βεβώς ἡν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
 ΛΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατείχεθ', ὃς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον,
 γύναι, προσείναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ.
 κείνος δὲ πραθεὶς Ὁμφάλῃ τῇ βαρθάρῳ
 ἐνιαυτὸν ἔξεπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβὼν
 δωσθ' ὄρκουν αὐτῷ προσβαλῶν διώμοσεν,
 ἡ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσει ἔτι.
 κούχ ἥλιώσει τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἀγρὸς ἡν,
 στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 δις αὐτὸν ἐλθόντ' ἐις δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὅντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρόθησε, πόλλὰ δ' ἀτηρὰ φρενί,
 λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη
 τῶν διν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
 φωνεῖ δέ, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
 ῥαίσιοτο· δείπνοις δ' ἡμικ' ἡν οἰνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. διν ἔχων χολον,
 ὡς ἵκετ' αὖθις Ἰφίτος Τιρυνθίαν
 πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἔξιχνοσκοπῶν,
 τότ' ἀλλοσ' αὐτὸν δῆμα, θάτερά δὲ ιοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἡκε πυργώδους πλακός.
 ἔργου δ' ἔκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ,
 δι τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὄλύμπιος,
 πρατόνι νιν ἔξεπεμψεν, οὐδὲ ἡνέσχετο,
 δόθουνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
 ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμύνατο,
 Ζεὺς τὰν συνέγνω ξὺν δίκη χειρουμένῳ.
 ὑθριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.

250

255

260

265

270

275

280

κείνοις δὲ ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν Ἀιδου πάντες εἴσ’ οἰκήτορες,
πόλις δὲ δούλη τάσδε δὲ ἀσπερ εἰσορῆσε,
ἔξι δλβίων ἄγηλοις εὐροῦσαι βίον
χωροῦσι πρὸς σέ ταῦτα γάρ πόσις τε σὸς
ἔφειτ’, ἐγὼ δέ, πιστὸς δν κείνω, τελῶ. 285

αὐτὸν δὲ ἐκείνον, εὐτ’ ἀν δγνὰ θύματα
ρέξῃ πατρῷφ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα τοῦτο γάρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν. 290

ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφαῆς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.
ΔΗ. πῶς δὲ οὐκ ἐγὼ χαίροιμ’ ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
πολλὴ δὲ ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν. 295

δμως δὲ ἔνεστι τοῖσιν εὐ σκοπούμενοις
ταρβεῖν τὸν εὐ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γάρ οἰκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας δρώσῃ δυσπότημος ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ’ ἀλωμένας, 300
αὶ πρὶν μὲν ἡσαν ἔξι ἐλευθέρων ἵσως
ἀνδρῶν, ταῦν δὲ δούλον ἵσχουσιν βίον.
ῳ Ζεῦ τροπαῖε, μήποτ’ εἰσίδοιμι σε
πρὸς τούμδον οὐτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
μηδὲ, εἴ τι δράσεις, τῆσδε γε ζώσης ἔτι.
οὐτως ἐγὼ δέδοικα τάσδε δρωμένη.
ῳ δυστάλαινα, τίς ποτ’ εἰ νεανίδων;
ἄναδρος, ἡ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γάρ φύσιν
πάντων ἀπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, τίνος ποτ’ ἔστιν ἡ ξένη βροτῶν;
τίς ἡ τεκοῦσσα, τίς δὲ φιτύσας πατήρ;
ξειπ’ ἐπει τιν τῶνδε πλείστον φότισα
βλέποντο, δσφπερ καὶ φρονεῖν οἰδεν μόνη. 310

ΔΙ. τί δὲ οἰδὲ ἐγώ; τί δὲ ἄν με καὶ κρίνοις; ἵσως

γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315

ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
 ΛΙ. οὐκ οὐδα· καὶ γὰρ οὐδὲ ἀνιστόρουν μακράν.

ΔΗ. οὐδὲ ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
 ΛΙ. ηκιστα· σιγῇ τούμον ἔργον ήσυγτον.

ΔΗ. εἴπ', διάλαιν', ἀλλ' ήμιν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ 320
 καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ητις εἰ.
 ΛΙ. οὐ τάρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἔξι τού
 χρόνῳ διοίσει γλώσσαν, ητις οὐδαμὰ
 προσφῆνεν οὐτε μείζον' οὐτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἰὲν ὀδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325
 δακρυρροεῖ δύστηρος, ἐξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλοιπεν. ή δέ τοι τύχη
 κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.

ΔΗ. ή δ' οὖν ἔσθω, καὶ πορεύεσθω στέγας 330
 οὐτως ὅπως ηδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς
 τοῖς οὖσιν ἀλλην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι·
 μηις γὰρ ή παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
 χωρῶμεν ηδη πάντες, ὡς σύ θ' οἱ θέλεις
 σπεύδης, ἐγὼ δὲ τάνδον ἔξαρκή τιθῶ.

ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαίδων ἀμμείνασ', ὅπως 335
 μάθης, ἀνευ τῶνδ', οὐστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
 δων τ' οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθης θ' ἀ δεῖ.
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

ΔΗ. τί δ' ἔστι; τοῦ με τὴνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

ΑΓ. σταθεῖσ' ἀκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
 μῦθον μάτην ηκουσας, οὐδὲν νῦν δοκῶ.

ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὐθις πάλιν
 καλῶμεν, ή 'μοὶ ταῦσδέ τ' ἔξειπεν θέλεις;

ΑΓ. σοὶ ταῦσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἔα.

ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαντέω. 345

ΑΓ. ἀνὴρ ὅδ' οὐδὲν δων ἔλεξεν ἀρτίως
 φωνεῖ δίκης ἐς ὄρθον, ἀλλ' ή νῦν κακός,
 ή πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.

ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράξε πᾶν ὅσον νοεῖς·
δι μὲν γάρ ἔξειρηκας ἀγνοία μὲν ἔχει. 350

ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρος εἰσήκουσ' ἔγω,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἔκατι κένος Εὑρυτόν θέλοι
τήν θύντηρυγον Οἰχαλίαν, "Ἐρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειν αἰχμάσαι τάδε, 355
—οὐ τάπι Λυδοῖς οὐδὲ ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ', οὐδὲ δρυπτὸς Ἰφίτου μόρος.
—διν νῦν παρώσας οὐτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡρίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παιᾶν δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχοις, 360
ἔγκλημα μικρὸν αὐτίαν θέτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν γε
τὸν Εὑρυτον τῶνδε εἴπει δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τὸ ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς δρᾶς, ἥκει δόμους 365
ώς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδὲ διστέ δούληρος μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδὲ εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλώσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', δι τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσην Τραχινίων
ἀγορᾶ συνεξήκουνον ὡσαύτως ἐμοί,
ῶστ' ἔξελέγχειν εἰ δὲ μηδὲ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δὲ ὄρθιν ἔξειρηχ' ὅμως.

ΔΗ. οἵμοι τάλαινα, ποῦ ποτε εἰμὶ πράγματος;
τίν' εἰσδέθεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον 375
λαθραῖον; δι δύστηνος, ἀρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὠστέρει οὐπάγων διώμυντο;

ΑΓ. ἡ κάρτα λαμπρὸν καὶ κατ' ὅμμα καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὐσα γένεσιν Εὑρύτου ποτὲ 380
Ίδη καλεῖτο, τῆς ἔκείνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ίστορῶν.

ΧΟ. *δῆλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ λαθραῖ' δε ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.*

ΔΗ. *τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεληγμένη κυρῶ.* 385

ΧΟ. *πεύθου μολοῦσα τάνδρος, ὡς τάχ' ἀν σαφῆ λέξειεν, εἴ τιν πρὸς βίαιαν κρίνει τοῖς θελοις.*

ΔΗ. *ἄλλ' εἰμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.*

ΑΓ. *ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν;* 390

ΔΗ. *μίμν', ὡς δέδη ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπὸ ὄγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος ἐέ δόμων πορεύεται.*

ΛΙ. *τί χρῆ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; δίδαξον, ὡς ἔρποντος, εἰσορᾶς, ἐμοῦ.*

ΔΗ. *ώς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κάννεώσασθαι λόγους.* 395

ΛΙ. *ἄλλ' εἴ τι χρῆτεις ἵστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.*

ΔΗ. *ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;*

ΛΙ. *ἴστω μέγας Ζεύς, ὃν γ' ἀν ἐξειδὼς κυρῶ.*

ΔΗ. *τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἔστιν ἣν ἡκεις ἄγων;* 400

ΛΙ. *Εὐθοις· ὃν δὲ ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.*

ΑΓ. *οὗτος, βλέφ' δε, πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;*

ΛΙ. *σὺ δὲ εἰς τί δή με τοῦτ' ἔρωτήσας ἔχεις;*

ΑΓ. *τολμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, δοῦσθεντος ἵστορῶ.*

ΛΙ. *πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δημάνειραν, Οἰνέως κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.* 405

ΑΓ. *τοῦτ' αὐτὸν ἔχρηζον, τούτο σου μαθεῖν. λέγεις δέσποιναν εἴναι τήνδε σήν;*

ΛΙ. *δίκαια γάρ.*

ΑΓ. *τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, ἣν εὑρεθῆσε τήνδε μὴ δίκαιος ὃν;* 410

ΛΙ. *πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;*

ΑΓ. *οὐδέν. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.*

ΛΙ. *ἄπειμι. μώρος δὲ ἡ πάλαι κλύνων σέθεν.*

ΑΓ. *οὖ, πρὶν γ' ἀν εἴπης ἵστορούμενος βραχύ.* 415

ΛΙ. λέγ' εἴ τι χρήζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἰ.

ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἐπεμψας ἐσ δόμους,
κάτοισθα δῆπον;

ΔΙ. φημί· πρὸς τί δὲ ἴστορεῖς;

ΑΓ. οἴκουν σὺν ταύτην, ἣν ὑπὲρ ἀγνοίας ὄρφες,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;

ΔΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
σὺν μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλίνειν παρών;

ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν. ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾶ πολὺς σου ταῦτά γέρεισκουσ' ὅχλος.

ΔΙ. ναί.

κλίνειν γέρεισκου. ταῦτὸ δὲ οὐχὶ γίγνεται
δόκησιν εἰπεῖν κάξακριβῶσαι λόγον.

ΑΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἰρακλεῖ ταύτην ἄγειν;

ΔΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φιλη
δέσποιαν, τόνδε τίς ποτ' ἐστιν δέξιος.

ΑΓ. δε σοῦ παρὼν ἥκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
πόλις δαμείη πᾶσα, κούχη ἡ Λυδία
πέρσειν αὐτήν, ἀλλ' δὲ τῆσδε ἔρως φανείς.

ΔΙ. ἀνθρωπος, δε δέσποιν, ἀποστήτω. τὸ γὰρ
νοσοῦντις ληρέν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.

ΔΗ. μή, πρός σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταίον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῆ,
οὐδὲ θῆτις οὐ κάτοιδε τάνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.

Ἐρωτι μέν νυν δοστις ἀντανίσταται
πύκτης ὅπως ἐσ χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.

οὐτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κάμοιν γέ· πῶς δὲ οὐ χάτέρας, οἵας γέρει
ῶστ' εἴ τι τῶμῷ τ' ἀνδρὶ τῆδε τῇ νόσῳ
ληγθέντι μεμπτός εἴμι, κάρτα μαίνομαι,
ἢ τῆδε τῇ γυναικί, τῇ μεταυτίᾳ

420

425

430

435

440

445

τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδὲ ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
 ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἰ δὲ αὐτὸς αὐτὸν ὅδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὁφθήσει κακός.
 ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τάληθές· ὡς ἐλευθέρω
 ψευδεῖ καλεῖσθαι κήρ πρόσεστιν οὐ καλή.
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γάρ οἰς εἴρηκας, οἱ φράσουσ' ἐμοὶ.
 κεὶ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτο μὲν ἀλγύνειν ἄν·
 τὸ δὲ εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χάτερας
 πλείστας ἀνήρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ; 460
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γέρου λόγουν κακὸν
 ἡνέγκατ' οὐδὲ ὄνειδος· ἥδε τὸ οὐδὲ ἀν εἰ
 κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 φῆκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
 καὶ γῆγε πατρόφαν οὐχ ἐκοῦστα δύσμορος
 ἐπερσε καδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ῥείτω κατ' οὐρον, σοὶ δὲ ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλου εἶναι, πρὸς δὲ ἐμὲ ἀψευδεῖν αὖτις.
 ΧΟ. πείθου λεγούσῃ χρηστά, κοὺ μέμψει χρόνῳ
 γυναικὶ τῆδε, καπὲ ἐμοῦ κτήσει χάριν. 470
 ΛΙ. ἀλλ', δὲ φίλη δέσποιν', ἐπεὶ σὲ μανθάνω
 θυητὴν φρονοῦσταν θυητὰ κούκλαγμονα,
 πᾶν σοι φράσω τάληθὲς οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γάρ οὕτως ὕσπερ ποθ' Ἡρακλῆ
 ταύτης δὲ ενὸς Ἰμερός ποθ' Ἡρακλῆ
 διῆλθε, καὶ τῆσδε οὐνεχ' ἡ πολύφθορος
 καθηρέθη πατρώφος Οἰχαλία δορὶ.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γάρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὗτ' εἴπει κρύπτειν οὗτ' ἀπηρνήθη ποτέ, 475
 ἀλλ' αὐτός, ωδὲσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν

λόγων τε πίστιν ὃν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
 ΔΗ. στείχοις ἀν ἥδη. καὶ γὰρ ἔξεπίστασαι
 τά γ' ἐν δόμοισι τὸς ἔχοντα τυγχάνει. 625

ΛΙ. ἐπίσταμαι τε καὶ φράσω σεσωμένα.
 ΔΗ. ἀλλ' οἰσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὅρῶν
 προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.
 ΛΙ. δῶτ' ἐκπλαγῆμα τούμὸν ἥδονή κέαρ.
 ΔΗ. τί δῆτ' ἀλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
 μὴ πρὸ λέγοις ἀν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
 πρὶν εἰδέναι τάκειθεν εἰ ποθούμεθα. 630

ΧΟ. στρ.α'. Ὡ ναύλοχα καὶ πετράνα
 θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγονας
 Οἵτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσσαν 635
 Μηλίδα πάρ λίμναν
 χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
 ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
 Πυλάτιδες καλεῦνται,
 ἀντ.α'. 'Ο καλλιβόσα τάχ' ὑμῖν 640
 αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
 ιάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
 ἀντιλυρον μούσας.
 δ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος
 σεῦται πάσας ἀρετᾶς 645
 λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.
 στρ.β'. "Ον ἀπόπτολιν εἶχομεν, πάντα
 δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
 χρόνον, πελάγιον, ἔδριες οὐδέν.
 ἀ δέ οἱ φίλα δάμαρ
 τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν 650
 πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο.
 νῦν δ" Ἀρης οἰστρηθεὶς
 ἐξελυσ' ἐπίπονον ἀμέραν.
 ἀντ.β'. Ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ σταίη
 πολύκωπον δχῆμα ναὸς αὐτῷ, 655
 655

κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόνεντα
πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.

ἀ δὲ εὐώπις ἀθρὰ
τηλαυγεῖ παρ' ὅχθῳ

ἥστο, τὸν δὲ προσμένονος ἀκοίταν.

525

ἔγὼ δὲ μάτηρ μὲν οὐα φράζω.

τὸ δὲ ἀμφιψείκητον ὅμμα νύμφας

ἐλεινὸν ἀμμένει.

καπὸ ματρὸς ἀφαρ βέβακεν,

ῶστε πόρτις ἐρήμα.

530

ΔΗ. ἡμος, φίλαι, κατ' οἰκον δ ἔνος θροεῖ

ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἔξεδῳ,

τῆμος θυραῖος ἡλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ,

τὰ μὲν φράγουσα χερσὶν διεχησάμην,

τὰ δὲ οὐα πάσχω συγκατοικτιουμένη.

535

κόρην γάρ, οἴμαι δὲ οὐκέτ', ἀλλ' ἔξενυμένην,

παρεισδέδεγμα, φόρτον ῶστε ναυτίλος,

λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.

καὶ νῦν δύο οὐσαι μίμνομεν μᾶς ὑπὸ

χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιαύδε Ἡρακλῆς,

δ πιστὸς ἡμῶν κάγαθὸς καλούμενος,

οἰκούρος ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.

ἔγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι

νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῇ νόσῳ,

τὸ δὲ αὐτὸν ξυνοικεῖν τῆδε δμοῦ τίς ἀν γυνῇ

δύνατο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;

ὅρῳ γάρ ηθην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόστῳ,

τὴν δὲ φθίνουσαν δὲν ἀφαρπάζειν φιλεῖ

διφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δὲ ὑπεκτρέπει πόδα.

ταῦτ' οὐν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς

ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δὲ ἀήρ.

ἀλλ' οὐ γάρ, δωπερ εἴπον, δργαίνειν καλὸν

γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν οὐδὲν δὲ ἔχω, φίλαι,

* νόημα ? λυτήριον τλύπημα, τῆδε δὲν φράσω.

545

550

ἡν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίον ποτὲ θηρός, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον, δι πάις ἔτ' οὐσα τοῦ δασυστέρου παρὰ Νέσσου φύινοντος ἐκ φόνων ἀνελόμητο, δι τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηρουν βροτοὺς μυθοῦν πόρευε χερσίν, οὕτε πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων οὕτε λαίφεσιν νεώς.	555
δι κάμε, τὸν πατρόφον ἡνίκα στολοι ἔνν 'Ηρακλεῖ τὸ πρῶτον εὐνις ἐσπόμην, φέρων ἐπ' ἀμοις, ἡνίκ' ἡν μέσων πόρων, ψαύει ματαίμις χερσίν ἐκ δ' ἥσορ' ἐγώ, χώ Ζηρὸς εὐθὺς πάις ἐπιστρέψας χεροῖν ἡκεν κομήτην ίόντον ἐς δὲ πλεύμονας στέρινων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' δι θήρ τοσοῦντον εἴπε, πάι γέροντος Οἰνέως, τοσούνδι ὀνήση τῶν ἐμῶν, ἐὰν πιθη, πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψύ' ἐγώ. ἐὰν γάρ ἀμφίθερπτον αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν ἐνέγκη χερσίν, ή μελαγχόλους ἔβαψεν ίοὺς θρέμμα Λερναίας ὑδρας, ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον τῆς 'Ηρακλείας, ώστε μήτων εἰσιδὼν στέρεξε γυναικά κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον. τοῦτ' ἐννοήσασ', δι φίλαι, δόμοις γάρ ἡν κείνου θανόντος ἐγκεκλειμένουν καλῶς, χιτῶνα τόνδι ἔβαψα, προσβαλοῦνσ' ὅσα ζῶν κείνος εἴπε· καὶ πεπείρανται τάδε. κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγώ μήτ' ἐκμάθοιμ, τάς τε τολμώσας στυγῶ. φιλτροις δι εάν πως τήνδι ὑπερβαλλόμεθα τὴν πάιδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' 'Ηρακλεῖ, μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι	560
0. ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,	565
τὴν πάιδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' 'Ηρακλεῖ, μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι	570
τὴν πάιδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' 'Ηρακλεῖ, μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι	575
τὴν πάιδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' 'Ηρακλεῖ, μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι	580
τὴν πάιδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' 'Ηρακλεῖ, μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι	585

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

ΔΗ. οὔτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
ἔνεστι, πείρᾳ δὲ οὐ προσωμῖλησά πω. 590

ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδὲ εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἀν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γάρ βλέπω
θυραῖον ηδη· διὰ τάχους δὲ ἐλεύσεται. 595

μόνον παρ' ὑμῶν εὐ στεγούμεθε· ὡς σκότῳ
καν αὐσχρά πράσσης, οὐποτ' αἰσχύνη πεσεῖ.

ΛΙ. τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ώς ἐσμὲν ηδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτὴ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράστω, Λίχα,
ἔως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῷ ξέναις,
ὅπως φέρης μοι τόνδε γ' εἰνῦφη πέπλον,
δώρημ' ἔκεινῳ τάνδρῳ τῆς ἐμῆς χερός. 605

διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ,
μηδὲ δύστειά νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἔρκος ἵερδον μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸν ἐμφανῆς σταθεὶς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.

οὔτω γάρ ηγυμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθεῖντ' ἡ κλύνοιμι πανδίκως,
στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι. 610

καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', δὲ κείνος εὐμαθέσεις
σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὅμμα θήσεται.

ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ πιθυμεῖν πομπὸς δῶν περισσὰ δρᾶν
ἐπειδὴ ὅπως ἀν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κάμου ἔνυελθούσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῆ. 615

ΛΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἐρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,

λόγων τε πίστιν δν ἔχεις ἐφαρμόσαι.

ΔΗ. στείχους δν ήδη. καὶ γὰρ ἔξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625

ΔΙ. ἐπίσταμαι τε καὶ φράσω σεσωσμένα.

ΔΗ. ἀλλ' οἰσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ἔνης δρῶν
προσθέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.

ΔΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τούμὸν ἡδονῆ κέαρ.

ΔΗ. τί δῆτ' ἀν δῆλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῷ λέγοις δν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τάκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.

ΧΟ. στρ.α'. Ὡ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οὔτας παραναετάοντες, οἵ τε μέσσαν 630
Μηλίδα πάρ λίμναν
χρυσαλακάτον τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' Ἐλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες καλεῦνται,

ἀντ.α'. Ὁ καλλιθόας τάχ' ὑμῖν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ιάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
δ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος
σεῦται πάσας ἀρετᾶς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.

στρ.β'. Ὁν ἀπόπτολιν εἴχομεν, πάντα
δυοκαιδεκάμυνον ἀμμένουσαν
χρόνον, πελάγιον, ἔδριες οὐδέν· 650
ἀ δέ οἱ φίλα δάμαρ
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο·
νῦν δ' Ἀρῆς οἰστρηθεὶς
ἔξελυσ' ἐπίπονον ἀμέραν.

ἀντ.β'. Ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ σταίη
πολύκωπον ὅχημα ναὸς αὐτῷ, 655

πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύστειε,
 ναστῶτιν ἐστίαν
 ἀμείψας, ἐνθα κλῆζεται θυτήρ·
 δθεν μόλοι πανάμερος,
 τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ
 συγκραθεὶς ἐπὶ προφάσει θηρός. 660

ΔΗ γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περατέρω
 πεπραγμέν' ἦ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δημάνειρα, τέκνον Οἰνέως; 665

ΔΗ. οὐκ οἶδ'. ἀθυμός δ', εἰ φανήσομαι τάχα
 κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΟ. οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗ. μάλιστά γ' ὅστε μήποτ' ἀν προθυμίαν
 ἀδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν. 670

ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖται.

ΔΗ. τοιούτον ἐκβέθηκεν, οἷον, ἦν φράστω,
 γυναῖκες, ὑμῖν θᾶντος ἀνέλπιστον μαθεῖν.
 φ' γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
 ἔχριον, ἀργῆ' οἶδος εἰέρου πάκεφο, 675
 τοῦτ' ἡφάνισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς
 τῶν ἔνδον, δὲλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει
 καὶ ψῆφος κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῆς ἀπαν,
 ἦ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
 ἐγὼ γὰρ δῶν δὲ θήρ με Κένταυρος, ποιῶν 680
 πλευρὰν πικρῷ γλωχίνι, προύδιδάξατο,
 παρῆκα θεσμῶν οὐδένη, δὲλλ' ἐσωζόμην,
 χαλκῆς ὅπως δύστυπτον ἐκ δέλτου γραφήν.
 καὶ μοι τάδ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτίνος τ' ἀεὶ 685
 θερμῆς ἀθικτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ,
 ἔως ἀν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμι ποι.
 κᾶδρων τοιαῦτα. νῦν δ', δτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἔχριστα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῆ
 μαλλῆ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, 690

καθηκα συμπτύξασ' ἀλιμπές ἡλίου
κοιλφ ζυγάστρφ δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γάρ κάταγμα τυγχάνω μίψαρά πως 695
τῆς οἰός, φ' προσχριον, ἐς μέσην φλόγα,
ἀκτίν' ἐς ἡλιώτιν ὡς δ' ἐθάλπετο,
ρεὶ πᾶν ἀδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῇ μάλιστ' είκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἀν βλέψεις ἐν τομῇ ξύλου.
τούνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν 700
προύκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ῶστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποι γνώμης πέσω.
δρᾶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἔξειργασμένην. 705
πόθεν γάρ ἀν ποτ' ἀντὶ τοῦ θυήσκων δ θήρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὔνουμαν, ἡς ἔθιησχ' ὑπερ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρῆζων ἔθελγέ μ'. δν ἔγῳ μεθύστερον,
στ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἀρνυμαί. 710
μόνη γάρ αὐτὸν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἔγῳ δύστημος ἔξαποφθερῶ.
τὸν γάρ βαλόντ' ἀτρακτον οίδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χῶσπερ ἀν θίγη,
φθείρει τὰ πάντα κυνώδαλ'. ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε 715
σφαγῶν διελθῶν ἴος αἴματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλήσεται,
ταύτη σὺν δρμῇ κάμε συνθανεῖν ἄμα.
ζῆν γάρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,
ητὶς προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι. 720

ΚΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδὲ ἐλπίς, ἡτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

725

ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔκουσίας
δργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.

ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἀν λέξειν οὐχ δ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ' φι μηδέν ἔστ' οἴκοι βαρύ.

730

ΧΟ. στγάν ἀν δρμόδους σε τὸν πλειώ λόγον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς ἐπεὶ
πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς δι πρὶν φέρετο.

ΥΛΛΟΣ.

ὦ μῆτερ, ὡς ἀν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
ἢ μηκέτ' ἔναις ἔῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλους κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λόφους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν.

735

ΔΗ. τί δ' ἔστιν, ὡς πᾶς, πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΥΛ. τὸν ἀνδρα τὸν σὸν ἵσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείναστα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

740

ΔΗ. οἵμοι, τίν' ἔξηνεγκας, ὡς τέκνον, λόγον;

ΥΛ. διν οὐχ οἶδόν τε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
φανθέν τίς ἀν δύναιται ἀν ἀγένητον ποιεῖν;

ΔΗ. πῶς εἰπας, ὡς πᾶς; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθῶν
ἄζηλον οὐτως ἔργον εἰργάσθαι με φήσ;

745

ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ἔμυφορὰν ἐν δημασιν
πατρὸς δεδορκώς κούν κατὰ γλώσσαν κλύων.

ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρι καὶ παρίστασαι;

ΥΛ. εἰ χρή μαθέναι σε, πάντα δὴ φωτεῖν χρεών.
δος εἰρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πολιν,

750

νίκης ἄγων τροπαῖα κάκροθίναι,
ἀκτή τις ἀμφίκλιυστος Εύβοίας ἄκρον

Κήναιόν ἔστιν, ἐνθα πατρῷφ Δελ

βωμοὺς δρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
οὐν τὰ πρῶτ' ἔσείδον ἀσμενος πόθῳ.

755

μελλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας,

τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πεπλον·
δν κεῖνος ἐνδύς, ὡς σὺ προύξεφίεσθο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' δμοῦ
ἐκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρώτα μὲν δεῖλαιος ἵλεψ φρενὶ⁷⁶⁰
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ κατηύχετο·
ὅπως δὲ σεμιών όργιων ἐδαίετο
φλόξι αἰματηρὰ κάποδ πιείρας δρυός,
ἰδρὼς ἀνήγει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
πλευράσια ἀρτίκολλος, διστε τέκτονος,
χτιὼν ἀπαν κατ' ἄρθρον ἡλθε δ' ὁστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἴτη φουνίας
ἐχθρᾶς ἔχιδνης ἵδε δις ἐδαίνυτο.
ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαιμόνα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχανᾶις πέπλον·
δ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης
δώρημ' ἔλεξεν, διστέρη δην ἐσταλμένον.⁷⁷⁰
κάκείνος ὡς ἥκουσε καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθίψατο,
μάρφιας ποδός νιν, ἄρθρον δη λυγίζεται,
ρίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράινε, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἴματός δη δμοῦ.⁷⁸⁰
Δτας δ' ἀνεψήμησεν οἰμωγῆ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεραγμένου·
κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπάτο γάρ πέδουνδε καὶ μετάρσιος,⁷⁸⁵
βοῶν, λύζων ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν δρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ⁷⁹⁰
ρίπτων ἔσυτόν, πολλὰ δὲ οἰμωγῆ βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος

σοῦ τῆς ταλαίης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
οίον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίον,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγύνος διάστροφον
δόφθαλμὸν ἄρας εἰδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ,
ὡς πᾶς, πρόσελθε, μὴ φύγης τούμὸν κακόν,
μηδὲ εἴ σε χρὴ θανότι συνθανεῖν ἐμοί·
ἀλλ' ἄφον ἔξω, καὶ μᾶλιστα μέν μεθὲς
ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις δψεται βροτῶν 800
εἰ δ' οἰκτον ἵσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδὲ αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψωτος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μᾶλις 805
βρυχώμενον σπασμοῖσι. καὶ νυ αὐτίκα
ἡ ζῶντ' ἐσάψεσθ', ἡ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, δν σ ποίμνος Δίκη
τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
θέμις δ', ἐπεὶ τοι τὴν θέμιν σὺ προβαλεῖς, 810
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ¹
κτείνασ', δποίους ἀλλον οὐκ δψει ποτέ.
ΧΟ. τί σιγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὀδύνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
ΥΛ. ἔατ' ἀφέρπειν. οὐρος δόφθαλμῶν ἐμῶν 815
αὐτῇ γένοιτ' ἀπωθεν ἐρπούσῃ καλός.
δγκον γάρ ἀλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρόφου, ητις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾶ;
ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
τῶμῷ δίδωσι πατρί, τήδε αὐτῇ λάβοι. 820
ΧΟ. στρ.ά. "Ιδού οἶον, ὡς παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἥμιν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
δ τ' ἐλακεν, δπότε τελεόμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825

προκηδομένα, θαρείαν

ἄψιφον φερει βάσιν.

αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.

τί χρή, θανόντα μν, ἡ καθ' ὑπνον ὅντα κρίναι;

970

ΥΛ. Ὡμοι ἐγώ σοῦ,

δὲ πάτερ, ὥμοι ἐγώ σοῦ μελεος.

τί πάθω; τί δὲ μησομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΥΤ.

στρ. σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης

ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὡμόφρονος.

975

ζῆ γάρ προπετής. ἀλλ' ἵσχε δακῶν

στόμα σόν.

ΥΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἡ ζῆ;

ΠΡ. οὐ μὴ ἔεγερεῖς τὸν ὑπνῷ κάτοχον

κάκκινῆσεις κάναστῆσεις

φοιτάδα δεινῆν

980

νόσου, δὲ τέκνον.

ΥΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέω

βάρος ἀπλετον ἐμμέμονε φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀντ. ⁹Ω Ζεῦ,

ποῖ γάρ ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν

κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις

985

οδύναις; οἵμοι ἐγώ τλάμων

ἡ δ' αὖ μαρὰ βρύκει. φεῦ.

ΠΡ. ἀρ' ἔξηδης, ὅσον ἦν κέρδος

σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι

τῷδ' ἀπὸ κρατὸς

990

βλεφάρων θ' ὑπνον;

ΥΛ. οὐ γάρ ἔχω πῶς ἀν

στέρξαιμ κακὸν τόδε λεύσσων.

ΗΡ. ⁹Ω Κηναία κρηπὶς βωμῶν,

ιερῶν οἴαν οἴων ἐπὶ μοι

995

μελέω χάριν ἡνύσω, δὲ Ζεῦ.

ἢχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἴσω, καὶ τι καυνίζει στέγη.

ξύνεις δὲ
τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι.

870

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῦδες, ὡς ἄρ' ἡμὸν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἡρέν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. τί δ', ω γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡ. βέβηκε Δηγάνειρα τὴν πανυστάτην
όδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

875

ΧΟ. οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα;

ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟ. τέθηκεν ἡ τάλαινα;

ΤΡ. δεύτερον κλύνεις.

ΧΟ. τάλαιν' δλεθρία, τίνει τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;

ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξι.

ΧΟ. εἰπὲ τῷ μόρῳ,
γύναι, ξυντρέχει.

880

ΤΡ. αὐτὴν διηίστωσε.

ΧΟ. τίς θυμός, ἡ τίνεις νόσοι—

τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ

ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο

πρὸς θανάτῳ θάνατον

885

ἀνύσασα μόνα;

ΤΡ. στοινόσεντος ἐν τομῷ σιδάρου.

ΧΟ. ἐπεῖδες, ω ματαία, τάνδ' ὑθριν;

ΤΡ. ἐπεῖδον, ως δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟ. τίς ἡν; πῶς; φέρ' εἰπέ.

890

ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟ. τί φωνεῖς;

ΤΡ. σαφηνῆ.

ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν

ἀ νέορτος ἀδε νύμφα

δόμοισι τοῦσδ' Ἐρινύν. 895

ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἱ' ἔδρασε, κάρτ' ἀν φκτισας.

ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τίς χειρ γυναικεία κτίσαι;
ΤΡ. δεινώς γε· πεύσει δ', ώστε μαρτυρεῖν ἐμοὶ.
ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
καὶ παῦθ ἐν αὐλαῖς εἰδε κοῦλα δέμνια
στορνύθ, δπως ἀνφορρον ἀντόφη πατρί,
κρύφασ' ἔαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουν' ὅτι
γένοιτ' ἐρήμη, κλαίε δ' ὀργάνων ὅτου
ψαύσειν οὐς ἔχρητο δειλαία πάρος·
ἀλλη δὲ κάλλη δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων βλέψειν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλούμενη
καὶ τὰς ἄπαιδας ἐσ τὸ λοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἐληξεν, ἔξαιφνης σφ' ὅρῳ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορωμένην.
κάγῳ λαθράιον ὅμμ' ἐπεσκιασμένη
φρούρουν· ὅρῳ δὲ τὴν γυναικὸν δεμνίοις
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλονταν φάρη.
δπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπειθοροῦσ' ἄνω
καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις,
καὶ δακρύων ρήξασα θερμὰ νάμπατα
ἔλεξεν, ὡς λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά,
τὸ λοιπὸν ἥδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὕποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐποίει τοῖς ταῖσδ' εὐνήτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χερὶ¹
λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, φέρει τοῖς ταῖσδ' εὐνήτριαν.
προσῆκετο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν
πλευρὰν ἀπασαν ὠλένην τ' εὐνώνυμον.
κάγῳ δρομαία βᾶσ', δσονπερ ἕσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε. 925

κάν φ τὸ κεῖστε δεῦρό τ' ἔξορμάμεθα,
δρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ
πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δὲ ὁ παῖς φωμαξεν ἔγνω γὰρ τάλας
τοῦργον κατ' ὄργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
δψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἰκον οὐνεκα
ἀκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.

930

κάνταῦθ δὲ παῖς δύστηρος οὖν δύνυρμάτων
ἔλείπετ' οὐδέν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
οὗτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὡς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῆ,
κλαίων δύονυκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ ἀμά,
πατρός τὸν ἔκεινης τὸν, ὡρφαμσμένος βίον.
τουαῦτα τάνθάδ ἔστιν. ὥστ' εἴ τις δύο
ἡ καὶ πλέον τις ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἔστιν οὐ γὰρ ἔσθ η γ' αὔριων,
πρὶν εὐ πάθη τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

940

945

ΧΟ. Πότερ^{*} ἄρα πρότερ^{*} ἐπιστένω, πότερα τέλεα περαιτέρω,
δύσκριτ^{*} ἔμοιγε δυστάνω.
τάδε μὲν ἔχομεν δρᾶν δόμοις, τάδε δὲ μελόμεν^{*} ἐπ' ἐλπίσιν 950
κοινὰ δὲ ἔχειν τε καὶ μέλλειν.

στρ. Εἰδέ άνεμόεσσά τις
γένοιτ^{*} ἐπουρος ἔστωτις αἴρα,
ητις μὲν ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
τὸν Σηνὸς ἀλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμε
μοῦνον εἰσιδούσ^{*} ἄδφαρ.
ἐπεὶ εὖ δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἀσπετόν τι θαῦμα.

955

960

ἀντ. Ἀγχοῦ δὲ ἄρα κοῦ μακρὰν
προῦκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδών.
ξένων γὰρ ἔξομιλος ἦδε τις βάσις.
πᾶ δὲ αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου

965

νῦν δ' ὁδὸς ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
δ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὀνομασμένος,
δ τοῦ κατ' ἀστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος. 1105

ἀλλ' εὐ γέ τοι τοδὲ ἵστε, κάν τὸ μηδὲν ὁ
καν μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κάν τῶνδε. προσμόλοις μόνον,
ἴν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.

ΧΟ. ὁ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἰον εἰσορῶ
ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλήσεται.

ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
σιγὴν παρασχὼν κλύθι μου, νοσῶν δμως. 1115

αἰτήσομαι γάρ σ' δὲ δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαντόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκη
θυμῷ δύσοργος. οὐ γάρ ἀν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κάν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

ΗΡ. εἰπὼν δὲ χρῆζεις ληξον ὡς ἔγώ νοσῶν 1120
οὐδὲν ἔνυίμηρ' ὁν σὺ ποικιλλεις πάλαι.

ΥΛ. τῆς μητρὸς ἡκαὶ τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
νῦν ἔστιν οἱς θῆμαρτεν οὐχ ἔκουσια.

ΗΡ. ὁ πάγκακιστε, καὶ παρεμνήσω γάρ αὐ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125

ΥΛ. ἔχει γάρ οὐτως, ὁστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.

ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν θημαρτημένοις.

ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ήμέραν ἐρεῖς.

ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.

ΥΛ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής. 1130

ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.

ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.

ΗΡ. οἴμοι. πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;

ΥΛ. καν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

ΗΡ. δεινοῦ λόγουν κατήρξεις· εἰπὲ δὲ ἦ νοεῖς. 1135

ΥΛ. ἀπαν τὸ χρῆμ', θημαρτε χρηστὰ μωμένη.

οῖαν μ' ἄρ' ἔθου λώβιαν, οῖαν
 ἡν μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν δ τάλας
 ὕφελον δσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000

τίς γὰρ ἀσιδός, τίς δι χειροτέχνης
 λατορίας, δις τήροδ' ἄττην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
 θαῦμ' ἀν πόρρωθεν ἰδούμην.
 ἐ ἔ, 1005
 ἔατέ μ', ἔατέ με δύσμορον εὐνάσαι.
 ἔαθ' ὕστατον εὐνάσαι.
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
 ἀντέτροφας δι τι καὶ μύση. 1010

ἥπται μου, τοτοτοί, ἥδ' αὐθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', δι
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὐς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε δρία πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν δ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει;
 ἐ ἔ, 1015
 οὐδὲ ἀπαράξαι κράτα βίου θέλει
 μολὼν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

ΠΡ. ⁷Ω παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει
 ἡ κατ' ἔμαν ρώμαν. σὺ δὲ σύλλαβε. σοὶ τε γὰρ δῆμα
 ἔμπλεον ἡ δι' ἔμοι σώζειν. 1020

ΥΛ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
 λαθίπονον δ' ὁδυνᾶν οὕτ' ἔνδοθεν οὕτε θύραθεν
 ἔστι μοι ἔξανύσαι βίοτον τοιαῦτα νέμει Ζεύς.

ΗΡ. ⁷Ω παῖ, ποῦ ποτ' εἰλεῖ;
 τῷδέ με τῷδέ με πρόσλαβε κουφίσας.
 ἐ ἔ, ίώ δαίμον. 1025
 θρώσκει δ' αὐ, θρώσκει δειλαία
 διολοῦσσ' ἡμᾶς
 ἀποτίθατος ἀγρία νόσος. 1030

ὶὼ ὶὼ Παλλάς, τόδε μ' αὐτὸν λωβᾶται. ὶὼ παῖ, *φύσαντ' οἰκτείρας, ἀνεπίφθονον εἴρυσσον ἔγχος,
παῖσσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, φ' μ' ἔχολωσεν 1035
οὐδὲ μάτηρ ἄθεος, τὰν δοῦ ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὐτῶς, δῶδε αὐτῶς, ὡς μ' ὄλεσσεν. δὲ γλυκὺς Ἀιδας, 1040
δὲ Διὸς αὐθαίμων,
εἴνασσον εἴνασσόν μ' ὀκυπέτη μόρφῳ
τὸν μέλεον φθίσας.

ΧΟ. κλύνουσ' ἔφρεξα τάσσει συμφοράς, φίλαι,
ἄνακτος, οἵας οἵος ὁν ἐλαύνεται. 1045

ΗΡ. δὲ πολλὰ δὴ καὶ θερμά *κού λόγῳ κακὰ
καὶ χερού καὶ νώτοισι μοχθῆσας ἐγώ·
κοῦπω τοιοῦτον οὕτ' ἀκούιται ή Διός
προῦθηκεν οὕτ' δὲ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοὶ
οἵον τοδεί ή δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
καθῆψεν ὕμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, φ' διδλυματι.
πλευραῖσι γάρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πνεύμονός τ' ἀρτηρίας
ρόφει ἔνυοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν ἀμά μον 1055
πέπωκεν ήδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστη τῇδε χειραθεὶς πέδη.
κού ταῦτα λόγχη πεδιάς, οὕτ' δὲ γηγενῆς
στρατὸς Γιγάντων, οὕτε θήρεος βία,
οὕτ' Ἑλλάς, οὕτ' ἄγλωσσος, οὕτ' ὁσην ἐγώ 1060
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδραστε πώ·
γυνὴ δέ, θῆλυς οὐστα κούκις ἀνδρὸς φύσιν
μόνη με δὴ καθειδε φασγάνου δίχα.
δὲ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. 1065
δόσις μοι χεροῦ σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ἐσ χείρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδὼ σάφα
εἰ τούμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἡ κείνης ὄρῶν
λωβητὸν εἴδος ἐν δίκῃ κακούμενον.

ίθ, ω τέκνων, τολμησσονταί τε με
πολλούσια οἰκτρόν, όστις ὅστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων καὶ τόδ' οὐδὲ ἀν εἰς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ ιδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀστέρακτος αἰὲν ἐσπόμην κακοῖς.

νῦν δὲ τοιούτου θῆλυς εὐρημας τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίων πατρός,
σκέψαι δὲ ποίας ταῦτα συμφορᾶς ὅποι
πέπονθα· δείξει γάρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἴδου, θεᾶσθε πάντες ἄθλιος δέμας,
δράτε τὸν δύστηρον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω.

αἰαῖ, ω τάλας,
εἰ εῖ,

ἔθαλψεν ἀτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὐτοῦ,
διῆγε πλευρῶν, οὐδὲ ἀγύμναστόν μ' ἔστω
ἔοικεν ἡ τάλαινα διαβόρος οὐσος.

δωναξ Ἀιδη, δέξαι μ',
διδος ἀκτίς, παῖσον.

ἔνσεισον, δωναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γάρ αὐτὸν πάλιν,
ηνθηκεν, ἔξωρμηκεν. ω χέρες χέρες,
ω νῶτα καὶ στέρν', ω φίλοι βραχίονες,

ὑμεῖς ἔκεινοι δὴ καθέσταθε, οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
λέοντ', ἀπλατον θρέμμα κάπροσήγορον,
βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θύδραν,
διφυῆ τὸ ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν
θηρῶν, ὑβριστήν, ἀνομον, ὑπέροχον βίαν,

Ἐρυμάνθιν τε θῆρα, τὸν θύποδα χθονὸς

Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας.
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
ἀλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κούδεις τροπαῖ ζητησε τῶν ἐμῶν χερῶν.

1070

1075

1080

1085

1090

1095

1100

νῦν δ' ὁδὸς ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 δὲ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὀνομασμένος,
 δὲ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδῆθεις γόνος.
 ἀλλ' εὐ γέ τοι τοδὶ ἵστε, καν τὸ μηδὲν ὁ
 καν μηδὲν ἔρπω, τὴν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομα κάλ τῶνδε. προσμόλοι μόνον,
 ὡς ἐκδιδαχῆη πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι
 καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανάτων ἐτισάμην.

ΧΟ. ὁ τλῆμον Ἐλλάς, πένθος οἰων εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦνδε γ' εἰ σφαλήσεται.

ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου, νοσῶν δμως.
 αἰτήσομαι γάρ σ' ὃν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκηη
 θυμῷ δύσοργος. οὐ γὰρ ἀν γνοίσι ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ καν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

ΗΡ. εἰπὼν δὲ χρῆσεις λῆξον· ως ἐγὼ νοσῶν
 οὐδὲν ξυνίτημ' ὃν σὺ ποικίλλεις πάλαι.

ΥΛ. τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
 νῦν ἐστιν οἷς θημαρτεν οὐχ ἔκουσία.

ΗΡ. δὲ πάγκακιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὐτὸν
 τῆς πατροφόντου μητρός, ὃς κλύειν ἐμέ;

ΥΛ. ἔχει γὰρ οὐτως, ὡστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.

ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ήμαρτημένοις.

ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' εἴδ' ἡμέραν ἐρεῖς.

ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦν δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.

ΥΛ. λέγω. τέθυηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς.

ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.

ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.

ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ως χρῆν σφ' ἔξ ἐμῆς θανεῖν χερός;

ΥΛ. καν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατῆρξες· εἰπὲ δὲ γε νοεῖς.

ΥΛ. ἀπαν τὸ χρῆμ', ήμαρτε χρηστὰ μωμένη.

1105

1110

1125

1120

1125

1130

1135

ΗΡ. χρήστ', ω κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶ;

ΥΛ. στέργημα γάρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλαχ', ως προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;

1140

ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἔξεπεισέ τιν
τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.

ΗΡ. οὐν οὐν δύστηρος, οἴχομαι τάλας.

ὅλωλ' ὅλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ὦν ἔσταμεν.
ἴθ', ω τέκνον πατὴρ γάρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν δμακμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτυν, ως τελευτάιαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων δοῦ οἰδ' ἔγω.

1145

ΥΛ. ἀλλ' οὐτε μήτηρ ἐνθδδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ

Τίρυνθι συμβέβηκεν δωστ' ἔχειν ἔδραν,
παιδῶν δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴν τρέφει,
τοὺς δ' ἀν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ήμεις δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρῆ, πάτερ,
πράσσειν, κλύνοντες ἔξυπηρετήσομεν.

1155

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἔξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς δόποιος δὲν ἀνήρ ἐμὸς καλεῖ.

ἐμοὶ γάρ ἡν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
τπρὸς τῶν πνεύστων μηδενὸς θανεῖν ὅπο,
ἀλλ' ὅστις "Αἰδον φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι,
ὅδ' οὖν δὲ θήρ Κένταυρος, ως τὸ θεῖον ἡν
πρόφαντον, οὐτω ἔντα μ' ἔκτεινεν θαυμόν.

φανῶ δ' ἔγω τούτοισι συμβαίνοντ' ἵσα

μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,

1165

δὲ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἔγω

Σελλῶν ἐσελθῶν ἀλσος εἰσεγραψάμην

πρὸς τῆς πατρόφας καὶ πολυγλώσσου δρυός,

ἥ μοι χρόνῳ τῷ ἔνωντι καὶ παρόντι νῦν

ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ

1170

λύσιν τελεῖσθαι· κάδόκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δὲ ήν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γάρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρι σύμμαχον,
 καὶ μὴ πιμέναι τούμδον δξῆναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκασθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἔξειρόντα, πειθαρχεῖν πατρί. 1175

ΥΔ. ἀλλ', διάπατερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
 τοιάνδε ἐπελθών, πείσομαι δὲ σοι δοκεῖ. 1180

ΗΡ. ἔμβαλλε χείρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
 ΥΔ. ὡς πρὸς τί πίστιν τὴνδε ἄγαν ἐπιστρέφεις;
 ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἵσεις μηδὲ ἀπιστήσεις ἐμοί;
 ΥΔ. ίδον προτείνω, κούδεν ἀντειρήσεται.
 ΗΡ. ὅμνυν Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα. 1185

ΥΔ. ή μὴν τί δράσειν; καὶ τόδε ἔξειρήσεται;
 ΗΡ. ή μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
 ΥΔ. ὅμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
 ΗΡ. εἰ δὲ ἐκτὸς ἔλθοις, πημονάς εὐχον λαβεῖν.
 ΥΔ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὐχομαι δὲ ὅμως. 1190

ΗΡ. οἰσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὑψιστον πάγον;
 ΥΔ. οἰδε, ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἀκο.
 ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τούμδον ἔξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρῆσεις φίλων,
 πολλὴν μὲν ὑλην τῆς βαθυρρίζου δρυδὸν
 κείραντα, πολλὸν δὲ ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὅμοι
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τούμδον ἔμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
 πρῆσαι. γέδου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ
 ἀλλ' ἀστένακτος κάδάκρυτος, εἴπερ εἰ
 τοῦδε ἀνδρός, ἔρξοντε εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἔγω
 καὶ νέρθεν διν ἀραιοῖς εἰσαεὶ βαρύς. 1200

ΥΔ. οἴμοι, πάτερ, τί εἴπας; οἴά μ' εἴργασαι.
 ΗΡ. δοποῖα δραστέ' ἐστίν εἰ δὲ μή, πατρὸς

ἀλλον γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
 ΥΛ. οἴμοι μάλ' αὐθις, οιά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμνάον σέθεν.
 ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὀν ἔχω παιώνιον
 καὶ μούνον ἵστρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΥΛ. καὶ πῶς ὑπαίθω σῶμ' ἀν ίψην τὸ σόν;
 ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι. 1210
 ΥΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 ΗΡ. ἦ, καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 ΥΛ. δοσον γ' ἀν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῦν
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κού καμεῖ τούμον μέρος. 1215
 ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα πρόσγεμαι δέ μοι
 χάριν βραχίαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἔστιν, ἔργασθήσεται.
 ΗΡ. τὴν Εὐρυτείαν οἰσθα δῆτα παρθένον;
 ΥΛ. Ἰολην ἔλεξας, ὡς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
 ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω, τέκνον
 ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐστεβεῖν
 βούλει, πατρόφων δρκίων μεμημένος,
 προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί· 1225
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὅμον
 κλιθεῖσταν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ,
 ἀλλ' αὐτός, ω παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
 ΥΛ. οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν,
 τὸ δ' ὁδὸν φρονοῦντα τίς ποτ' ἀν φέροι; 1230
 ΗΡ. ὡς ἔργασείων οὐδὲν ὀν λέγω θροεῖς.
 ΥΛ. τίς γάρ ποθ', η μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος σοὶ τ' αὐθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἀν, δοτις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
 ἔλοιτο; κρείσσον κάμε γ', δο πάτερ, θανεῖν
 η τοῖσιν ἔχθιστοι συνναίειν ὅμον.
 ΗΡ. ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔσικεν οὐ νέμειν εμοὶ 1235

φθίνοντι μοίραν ἀλλά τοις θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240

ΥΛ. οἵμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοστεῖς φράσεις.
ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
ΥΛ. δεῖλαιος, ὡς ἔς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.
ΗΡ. οὐ γάρ δικαιοῦς τοῦ φυτεύσαντος κλύει.
ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
ΗΡ. οὐ δυσπέψεια, τούμδον εἰ τέρψεις κέαρ.
ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
ΗΡ. ἔγωγε τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
ΥΛ. τοιγάρ ποιήσω, κούκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γάρ ἄν ποτε
κακὸς φανείν σοί γε πιστεύσας, πάτερ. 1250
ΗΡ. καλῶς τελευτᾶς, κάπτε τοῦσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ω πάι, πρόσθεις ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἢ τιν' οἰστρον, ἐς πυράν με θῆσ.
ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
αἴτη, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη. 1255
ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κάξαναγκάζεις, πάτερ.
ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
νόσον, ω ψυχὴ σκληρά, χάλυβος 1260
λιθοκόλλητον στόμον παρέχουστ',
ἀνάπανε βούν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέουστ' ἀεκούσιον ἔργον.
ΥΛ. αἴρετ', δύαδοι, μεγάλην μὲν ἐμοὶ¹
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, 1265
μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
οἵ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾶ, 1270
τὰ δὲ οὐν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δὲ ἐκείνοις,

χαλεπότατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τίνδ' ἄπην ὑπέχοντι.
λείπουν μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἴδουσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ,
κούνδεν τούτων ὁ τι μὴ Ζεύς.

1275

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἄκτη μὲν ἥδε τῆς περιφρύτου χθονὸς
Λήμου, βροτοῖς ἀστιπτος οὐδὲ οἰκουμένη,
ἐνθ', δικρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς
Ἄχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μῆλια
Ποιάντος υἱὸν ἔξεθηρ⁹ ἐγώ ποτε, 5
ταχθεὶς τόδε ἔρδειν τῶν ἀναστόντων ὅποι,
νόστῳ καταστάζοντα διαβόρφ πόδα·
ὅτε οὔτε λοιβῆς ἡμίν οὔτε θυμάτων
παρῆν ἐκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίας
κατείχ¹⁰ ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίας,
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γάρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
μὴ καὶ μάθῃ μὲν ἡκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα τῷ νιν αὐτίχ¹¹ αἰρήσειν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἥδη σὸν τὰ λοιφ¹² ὑπηρετεῖν, 15
σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δὲ ὅπνον
δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαὸν δὲ ἐνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ¹³ ἀν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν. 20
Ἄ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἴτ¹⁴ ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ¹⁵ ἀλλη κυρεῖ,
ώς τάπιλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύνεις,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ἵη. 25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὁδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.

δοκῶ γὰρ οίλν είπας ἀντρον εἰσορᾶν.
 ΟΔ. ἀνωθεν, ἡ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐνοῶ.
 ΝΕ. τόδ' ἐξύπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.
 ΟΔ. ὅρα καθ' ὑπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῆ.
 ΝΕ. ὅρῶ κενὴν οἰκησιν ἀνθρώπων δίχα.
 ΟΔ. οὐδὲ ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τριφῆ;
 ΝΕ. στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῷ.
 ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδεν ἐσθ' ὑπόστεγον;
 ΝΕ. αὐτόξειλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινὸς
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ δμοῦ τάδε.
 ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
 ΝΕ. ιὸν ιού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
ράκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
 ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
κᾶστ' οὐχ ἔκάς που. πῶς γὰρ ἀν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαῷ κηρὶ προσβαίη μακράν;
ἄλλ' ἡ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν, *Σογνατό*
ἡ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν,
μὴ καὶ λάθη με προσπεσών· ὡς μᾶλλον ἀν
ἔλοιστο μ' ἡ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
 ΝΕ. ἄλλ' ἔρχεται τε καὶ φυλάξεται στίβος.
σὺ δ' εἴ τι χρῆσεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
 ΟΔ. Ἀχιλλέως πᾶν, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας
γενναῖον εἴναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἄλλ' ἢν τι καινόν, δων πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.
 ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας;
 ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον
πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἴκουν, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθῆρας μέγα,

τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρους τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἀν ἀγνοίᾳ προσῆγε.
οὐδὲτα, τέκνου, ποικίλως αὐδωμένου
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἔγώ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε·
Ἐρμῆς δὲ ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσατο νῦν
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἡ σώζει μ' ἀεὶ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. Τί χρὴ τί χρή με, δέσποτ', ἐν ξένᾳ ξένοι
στέγειν, ή τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
φράξε μοι.

τέχνα γάρ τέχνας ἔτέρας προῦχει
καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάστεται.
σὲ δὲ, ω τέκνον, τόδε ἐλήλυθεν
πᾶν κράτος ὡγύγιον τό μοι ἔννεπε,
τί σοι χρεών ὑπουργεῖν.

ΝΕ. Νῦν μὲν ἵστως γάρ τόπον ἐσχατιάις
προσιδεῖν ἔθέλεις ὄντινα κείται,
δέρκου θαρσῶν ὄπόταν δὲ μόλι
δεινὸς ὀδίτης τῶνδε ἐκ μελάθρων,
πρὸς ἐμὴν αἰὲν χεῖρα προχωρῶν
πειρᾶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ΧΟ. ἀντ.α'. Μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
φρουρεῖν δομμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ·
νῦν δέ μοι

λέγ' αἰὲλάς ποίας ἔνεδρος ναίει
καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
μὴ προσπεσών με λάθη ποθέν,
τίς τόπος, ή τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
ἔναυλον, ή θυραῖον.

ΝΕ. Οἶκον μὲν ὁρᾶς τόνδε ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης.

130

135

140

145

150

155

160

προδότης καλείσθαι· βουλομαι δ', ἀπαξ, καλῶς
δρῶν ἔξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ οὐκάν κακῶς. 95

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καύτὸς δν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χείρα δ εἰχον ἐργάτων
νῦν δ εἰς ἐλεγχον ἔξιών δρῶν βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τρῆγα, πάνθ ἡγουμένην.

ΝΕ. τί οὖν μ' ἀνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100

ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτη λαβεῖν.

ΝΕ. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἀγειν;

ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἀν λάθοις.

ΝΕ. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ισχύος θράσος;

ΟΔ. ιοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον. 105

ΝΕ. οὐκ ἀρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῆκαι θρασύ;

ΟΔ. οῦ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.

ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;

ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆται γε τὸ ψεύδος φέρει.

ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110

ΟΔ. ὅταν τι δρᾶς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.

ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον εἰς Τροίαν μολέιν;

ΟΔ. αἴρει τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

ΝΕ. οὐκ ἀρ' δέ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ', εἴμι ἐγώ;

ΟΔ. οὗτ' ἀν σὺν κείνων χωρὶς οὕτ' ἐκείνα σοῦ. 115

ΝΕ. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἰπερ δῶδ' ἔχει.

ΟΔ. ὡς τοῦτο γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.

ΝΕ. ποίω; μαθὼν γάρ οὐκ ἀν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.

ΟΔ. σοφός τ' ἀν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλῆδημα.

ΝΕ. ἵτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείσ. 120

ΟΔ. ἡ μνημονεύεις οὖν δ σοι παρήνεστα;

ΝΕ. σάφ' ἵσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ συνήνεστα.

ΟΔ. σὺ μὲν μένων νῦν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχουν,
ἐγὼ δὲ ἀπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
καὶ τὸ σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125

καὶ δεῦρ', ἔάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
κατασχολάζειν, αὐθις ἐκπέμψω πάλιν

τοῦ μὴ πρότερον τόνδε ἐπὶ Τροίᾳ
τείναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὸν δὸς ἐξήκοι χρόνος, φέλεγεται
χρῆναι σφ' ἵπτο τῶνδε δαμῆναι.

200

ΧΟ. στρ. γ'. Εὖστομ' ἔχε, παῖ.

ΝΕ. τί τόδε;

ΧΟ. προύφανη κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἥ που τῆδε ἡ τῆδε τόπων.

205

βάλλει βάλλει μὲν ἐπύμα
φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γάρ θροεῖ..

ΧΟ. ἀντ.γ'. 'Αλλ' ἔχε, τέκνον,

λέγ' ὅ τι.

ΧΟ. φροντίδας νέας. 210

ώς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγας ἔχων,
ώς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἡ που πταιών ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
ἥ ναὸς ἄξενον ὅρμον
*αὐγάζων· προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

215

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὰ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐσ γῆν τήνδε ναυτῖλφ πλάτη
κατέσχετ' οὐτ' εὔορμον οὗτ' οἰκουμενην;
ποίας πάτρας ἀν ἡ γένους ὑμᾶς ποτὲ
τύχοιμ' ἀν εἰπών; σχῆμα μὲν γάρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωῆς δὲ ἀκούσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὅκνῳ
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,

220

225

ΧΟ. ποῦ γάρ δ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;

ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρεία
στίβον ὁγμένει τόνδε πέλας που.
ταύτην γάρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
πτηνοῖς ίοῖς στυγερὸν στυγερώς,
οὐδέ τιν' αὐτῷ
παιῶν κακάν ἐπινωμᾶν.

165

ΧΟ. στρ.β'. Οἰκτείρω νιν ἔγωγ', ὅπως,

μή του κηδομένου βροτῶν
μηδὲ σύντροφον δῆμον ἔχων,
δύστανος, μόνος αἰεί,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλίει δὲ τὴν παντί τῷ
χρείας ισταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἀντέχει;

170

δὲ παλάμαι βητῶν,
δὲ δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.

175

ἀντ.β'. Οὐτος πρωτογόνων ἵστως

οἴκων οὐδενὸς ὑστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων
στικτῶν ἡ λασίων ἡμετά
θηρῶν, ἔν τ' ὁδύναις δομοῦ
λιμῷ τ' οἰκτρὸς ἀήκεστα μεριμνήματ' ἔχων βαρεῖ.
ἀ δὲ ἀθυρόστομος
ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπόκειται.

180

185

ΝΕ. Οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἔμοι·

θεῖα γάρ, εἴπερ κάγω τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὡμόφρονος Χρύστης ἐπέβη,
καὶ νῦν δὲ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ' ὡς οὐθὲῶν του μελέτη,

190

195

τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τείναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν δδ' ἔξηκοι χρόνος, φέλεγεται
χρῆματι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

200

ΧΟ. στρ. γ'. Εδστομ' ἔχε, πᾶ.

ΝΕ. τί τόδε;

ΧΟ. προύφανη κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἥ που τῇδε τῇδε τόπων.
βάλλει βάλλει μὲν ἐπύμα
φθογγά του στίθου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος, οὐδέ με λάβει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γάρ θροεῖ..

205

ΧΟ. ἀντ.γ'. Ἀλλ' ἔχε, τέκνον,

ΝΕ. λέγ' ὅ τι.

ΧΟ. φροντίδας νέας· 210

ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπάν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἥ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βαρῇ τηλωπὸν ἰωάν,
ἥ ιαδὸς ἀξενον δρμον
*αὐγάζων· προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

215

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,

τίνες ποτ' ἐσ γῆν τήνδε ναυτὶλφ πλάτη
κατέσχετ' οὐτ' εὐορμον οὐτ' οἰκουμενην;
ποιας πάτρας ἀν ἥ γένους ὑμᾶς ποτὲ
τύχουμ' ἀν εἰπών; σχῆμα μὲν γάρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὅκνῳ
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστημον, μόνον,

220

225

ἔρημον διδε κάφιλον *κακούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι ἡροσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'. οὐ γάρ εἰκὸς οὕτ' ἔμε
ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτο γ' οὕθ' ὑμᾶς ἔμοιν.
NE. ἀλλ', δέ ξέν', ἵσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα
Ἐλληνές ἔσμεν τοῦτο γάρ βιολει μαθεῖν.
ΦΙ. δέ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδε ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
τίς σ', δέ τέκνον, προσέσχε, τίς προστήγαγεν
χρεία; τίς ὄρμῇ; τίς ἀνέμων δὲ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', δπως εἰδὼ τίς εἰ.
NE. ἔγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιφρύνου
Σκύρου πλέω δέ εἰς οἴκον· αὐδῶμαι δὲ πᾶς
Ἄχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἰσθα δὴ τὸ πᾶν.
ΦΙ. δέ φίλτατον πᾶν πατρός, δέ φίλης χθονός,
δέ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκούμήδους, τίνι
στόλῳ προσέσχεις τήνδε γῆν πόθεν πλέων;
NE. ἔξ 'Ιδίου τοι δὴ ταῦν γε ναυστολῶ.
ΦΙ. πῶς εἴπας; οὐ γάρ δὴ σύ γ' ἡσθα ναυβάτης
ἡμῶν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἰλίου στόλου.
NE. ή γάρ μετέσχεις καὶ σὺ τοῦθε τοῦ πόνου;
ΦΙ. δέ τέκνον, οὐ γάρ οἰσθά μ' ὄντων εἰσορᾶς;
NE. πῶς γάρ κάτοιδ' ὅν γ' εἰδὺν οὐδεπώποτε;
ΦΙ. οὐδὲ ὄνομά γ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ησθούν ποτ' οὐδέν, οἷς ἔγὼ διωλλύμην;
NE. ὡς μηδὲν εἰδότ' ἵσθι μ' δὲν ἀνιστορεῖς.
ΦΙ. δέ πολλά' ἔγὼ μοχθηρός, δέ πικρὸς θεοῖς,
οὐ μηδὲ κληδῶν διδε ἔχοντος οἰκαδε
μηδὲ Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διηλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἔμε
γελῶσι στῆγ' ἔχοντες, ή δέ ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε καπνὶ μεῖζον ἔρχεται.
δέ τέκνον, δέ πᾶν πατρός ἔξ 'Αχιλλέως,
οὐδὲ εἴμι ἔγὼ σοι κεῖνος, διν κλύεις ἵσως

τῶν Ἡρακλείων ὅντα δεσπότην ὅπλων,
δ τοῦ Ποίαντος πᾶς Φιλοκτήτης, δν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ
ἔρριψαν αἰσχρῶς δῶ ἔρημον, ἀγρίδ
νόσφι καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
πληγέντ' ἔχιδνης φοινίφ χαράγματι·
ξὺν δὲ μὲν οὐκέτινοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
φέροντ' ἔρημον, ηνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δευρό ναυβάτη στόλῳ.
τότ' ἀσμενοὶ μὲν ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εῦδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες φάνοθ, οὐα φωτὶ δυσμόρφ
ράκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρόν, οἵτινες τύχοι.
σὺ δῆ, τέκνον, ποίαν μὲν ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὑπουροῦ στήναι τότε;
ποίοι ἐκδακρύνσαι, ποῖοι ἀποιμῷξαι κακά;
δρῶντα μὲν ναῦς, δε ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβώσας, ἄνδρα δὲ οὐδέν' ἔντοπον,
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδὲ ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάθοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
εὗρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, δὲ τέκνον.
δ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προσβαινέ μοι,
καδεὶ τι βαῖη τῇδε ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι· γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδε ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὁ μοι βάλοι
νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς δὲ τάλας
εἰλυόμην δύστηνον ἐξέλκων πόδα
πρὸς τοῦτον ἄντες εἰ τὸ δέδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καὶ που πάγου χυθέντος, οὐα χείματε,
ξύλον τι θραῦσα, ταῦτ' δὲ ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἴτα πῦρ δὲ οὐ παρῆν,
295

ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην' ἄφαιντον φῶς, διὸ καὶ σώζει μὲν ἀεί.
 οἰκουμένη γὰρ οὐν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ,
 φέρ', διὸ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νῆσου μάθησ. 300
 ταύτη τελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἔκών
 οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐδὲ ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος, οὐδὲν ἔσται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖοι τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὐν τις ἄκαν τῆς σχεῖς πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτο ἀν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 οὐτοί μὲν, ὅταν μόλωσιν, διὸ τέκνον, λόγοις
 ἐλεύσι μέν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτείραντες, οὐδὲν στολήν
 ἐκεῖνο δὲ οὐδείς, ἡνίκ' ἀν μητσῶ, θέλει,
 σώσαί μὲν οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμα τάλας 310
 ἔτος τόδι ήδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μὲν τὸν Ὀδυσσέως βία,
 δοῖέν ποτε αὐτοῖς ἀντίποιν ἐμοῦ παθεῖν. 315

ΧΟ. ἔοικα καγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἵστα
 ξένοις ἐποικτείρειν σε, Ποίαντος τέκνον.
 ΝΕ. ἐγὼ δὲ καντὸς τοῖσθε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἴσ' ἀληθεῖς οἴδα, συντυχῶν κακῶν
 ἀνδρῶν Ἀτρεΐδῶν τῆς τὸν Ὀδυσσέως βίας. 320
 ΦΙ. οὐδὲν γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
 ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, δοστε θυμοῦσθαι παθῶν;
 ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
 ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν οὐδὲ τὸν μέγαν
 χὴ Σκύρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ. 325
 ΦΙ. εὖ γένεται, διὸ τέκνον τίνος γάρ δοδε τὸν μέγαν
 χθλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἀλήτυθας;
 ΝΕ. διὸ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δὲ ἐρῶ,

ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
ΦΙ. οἵμοι· φράσσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἀν μάθω
 πρῶτον τόδ· ἡ τέθητχ' ὁ Πηλέως γόνος.
ΝΕ. τέθητκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δὲ ὑπο,
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
ΦΙ. ἀλλ' εὐγενῆς μὲν ὁ κτανών τε χώθανόν.
 ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ω τέκνουν, τὸ σὸν
 πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἡ κείνουν στένω.
ΝΕ. οἵμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', δὲ τάλας,
 ἀλγήμαθ', ὧστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
ΦΙ. ὁρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύθρισταν.
ΝΕ. ἥλθόν με την ποικιλοστόλῳ μέτα
 δῖος τ' Ὁδυσσεὺς χώτροφεὺς τούμοῦ πατρός,
 λέγοντες, εἴτ' ἀληθές εἴτ' ἄρ' οὐν μάτην,
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατήρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἀλλον ἡ μὲν ἐλεῖν.
 ταῦτ', ω ξέν', οὔτως ἐμνέποντες οὐ πολὺν
 χρόνον μὲν ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύ,
 μᾶλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἴμερφ,
 ὅπως ἴδοιμ' ἀδαπτον οὐ γὰρ εἰδόμην 350
 ἐπειτα μέντοι χώλόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ίών.
 ἦν δὲ ήμαρ ηδη δεύτερον πλέοντί μοι,
 κάγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίω πλάτη
 κατηγόμην· καὶ μὲν εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα πᾶς ἡσπάζετ', ὀμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ξῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ· ἐγὼ δὲ δύσμορος,
 ἐπεὶ δάκρυσα κείνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ 355
 ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τά θ δηπλ' ἀπῆτουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἀλλ' δοσ' ἦν.
 οἱ δὲ εἰπον, οἵμοι, τλημονέστατον λόγον,

δι σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστι σοι
πατρῷ ἐλέσθαι, τῶν δὲ ὅπλων κείνων ἀνήρ 365
ἄλλος κρατύνει νῦν, δὲ Λαέρτου γόνος.
κάγὼ δακρύσας εὐθὺς ἔξανίσταμαι
ὄργῃ βαρείᾳ, καὶ καταλγήσας λέγω,
δι σχέτλι', ή τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινε
δοῦναι τὰ τεύχη τάμα, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
δι δὲ π' Ὁδυσσεύς, πλησίον γάρ ὡν κύρει,
ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκιας οὐτοις τάδε.
ἔγω γάρ αὐτὸς ἔσωσα κάκεῖνον παρών.
κάγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἥρασσον κακοῖς
τοῖς πάσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιουμένος, 375
εἰ τάμα κείνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
δι δὲ ἐνθάδες ἦκων, καίπερ οὐδὲν δύστοργος ὅν,
δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν δοθεὶς ἡμείψατο,
οὐκ ἡσθεὶς ἵνα ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθεὶς ἵνα οὐ σ' ἔδει,
καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380
οὐ μήποτε ἐσ τὴν Σκύρον ἐκπλεύσης ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας καζογειδισθεὶς κακά
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κάκ κακῶν Ὁδυσσέως.
κούκ αἰτιώμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει. 385
πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
στρατός τε σύμπατος οἱ δὲ ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γέγονοται κακοί.
λόγος λελεκται πᾶς. δι δὲ Ἀτρείδας στυγῶν
ἐμοὶ δὲ δομοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390

ΧΟ. στρ. Ὁρεστέρα παμβῶτι Γά, μάτερ αὐτοῦ Διός,
δι τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
σὲ κάκεῖ, μάτερ πότνι', ἐπηυδώμαν, 395
ὅτε ἐσ τόνδε Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἔχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
ἴω μάκαιρα ταυροκτόνων
λεόντων ἔφεδρε, τῷ Δαρτίου σέβας ὑπέρτατον. 400

ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἔνοι, πεπλεύκατε,
 καὶ μοι προσάδεθ ὥστε γιγνώσκειν ὅτι
 ταῦτ' ἔξ 'Ατρειδῶν ἔργα κακές 'Οδυσσέως.
 ἔξοιδα γάρ νυν παντὸς ἀν λόγου κακοῦ
 γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἡς
 μηδὲν δίκαιον ἐσ τέλος μέλλοι ποιεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρὸν
 Λίας ὁ μείζων ταῦθ' ὄρῶν ἡμείχετο. 410

ΝΕ. οὐκ ἡν ἔτι ζῶν, ὡς ἔν· οὐ γάρ ἀν ποτε
 ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἔγω.
 ΦΙ. πῶς εἴπας; ἀλλ' ἡ χούτος οὔχεται θανών;
 ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνου ἐν φάει νόει. 415

ΦΙ. οἵμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 οὐδὲ ούμπολητὸς Σισύφου Λαερτίω,
 οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γάρ μὴ ζῆν ἔδει.
 ΝΕ. οὐ δῆτ· ἐπίστω τοῦτό γ'. ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσιν νῦν ἐν 'Αργείων στρατῷ. 420

ΦΙ. τί δ' *δε παλαιὸς κάγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος, ἔστιν; οὗτος γάρ τά γε
 κείνων κάκ' ἔξηρυκε, βουλεύων συφά.
 ΝΕ. κείνος γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανὼν
 'Αντιλοχος αὐτῷ φροῦδος ὅσπερ ἡν γάρος. 425

ΦΙ. οἵμοι, δύ' αὗτως δείν' ἐλεξας, οἰν ἔγω
 ἥκιστ' ἀν ἡθελησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
 φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οὖδε μὲν
 τεθνᾶσ', 'Οδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ, κάνταῦθ' ὥνα
 χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδάσθαι νεκρόν; 430

ΝΕ. σοφὸς παλαιστὴς κείνος, ἀλλὰ χαὶ σοφιὰ
 γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζοντα θαμά.
 ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γάρ ἡν ἐνταῦθά σοι
 Πάτροκλος, δε σοῦ πατρὸς ἡν τὰ φίλτατα
 ΝΕ. χούτος τεθηκάς ἡν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ
 τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἔκὼν 435

αίρει πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.

ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸν τοῦτο γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440

ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὁδυσσέως ἔρεις;

ΦΙ. οὐ τοῦτον εἴποι, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὅς οὐκ ἀν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐφή· τοῦτον οἰσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;

ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ἡσθόμην δὲ τὸ δῆτα νῦν. 445

ΦΙ. ἔμελλ'. ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὐ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καὶ πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντροπῆ
χαιρούσ' ἀναστρέφοντες ἐξ "Αἰδουν, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δὲ αἰνέιν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαυλῶν τοὺς θεοὺς εὑρὼν κακούς; 450

ΝΕ. ἐγὼ μέν, ω γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἥδη τηλόθεν τὸ τ' Ἰλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι. 455

ὅπου δέ ἡ χείρων τάγαθοῦ μείζον σθένει
κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δεινὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρεω ποτέ.
ἀλλ' ἡ πετραία Σκύρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπόν, ώστε τέρπεσθαι δόμφ. 460

νῦν δὲ εἴμι πρὸς ναῦν. καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ως μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειν, ως αὐτὸς θέλεις.
ήμεις δὲ ἵωμεν ως δημητίκ' ἀν θεός
πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' δρμώμεθα. 465

ΦΙ. ἥδη, τέκνον, στέλλεσθε;

ΝΕ. καιρὸς γάρ καλεῖ
πλοῦν μὴ ἐξ ἀπόπτου μᾶλλον ἡ γγύθεν σκοπεῖ.

ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός, πρὸς τε μητρός, ω τέκνον,
πρὸς τ' εἴ τι σοι κατ' οἰκόν ἔστι προσφιλέσ,

ικέτης ίκνοῦμαι, μὴ λάπης μ' οὔτω μόνον, 470
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τεῦσθ' οἵοις ὁρᾶς
 δσοισι τ' ἔξηκουσας ἐνναίοντά με·
 ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μέν,
 ἔξοδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
 δμως δὲ τλῆθι. τοῖσι γενναίοισι τοι 475
 τό τ' αἰσχρὸν ἔχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δὲ ἐκλιπόντι τοῦτ' ἄκειδος οὐ καλόν,
 δράσαντι δ', ω παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
 ἐάν μολω γὰρ ξῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
 ιθ· ήμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μᾶς. 480
 τολμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἔγων,
 εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς περύμην, δποι
 ήκιστα μέλλω τοὺς ξυκόντας ἀλγινεῖν.
 νεῦστον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ίκεσίου, τέκναν,
 πείσθητι. προσπίτιω σε γόνασι, καίτερ ὀν 485
 ἀκράτωρ δ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῆς
 ἔρημον οὔτω χωρίς ἀνθρώπων στίβου·
 ἀλλ' ἡ πρὸς οἰκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἔγων,
 η πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εύβοίας σταθμά,
 κάκείθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 490
 Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εύροον
 Σπερχειὸν ἔσται, πατρί μ' ὡς δείξεις φίλω,
 δν δὴ παλαι' ἀν ἔξιτον δέδοικ' ἔγω
 μή μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ήγενοις
 ἔστελλον αὐτὸν ίκεσίους πέμπων λετάς, 495
 αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἔκσωσις δάμοις.
 ἀλλ' ἡ τέθηκεν, ἡ τὰ τῶν διακόνων,
 ὡς εἰκός, οἴμαι, τούμδον ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἥπειγον στόλοιν.
 νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καβτὸν ἄγγελον 500
 ήκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδώνας βροτοῦς
 κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.

χρή δ' ἔκτὸς ὅντα πημάτων τὰ δείν' ὄρᾶν,
χῶταν τις εὐ̄ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον
σκοπεῖν μᾶλιστα μὴ διαφθαρεῖς λάθη. 505

ΧΟ. ἀντ. Οἴκτειρ', ἄναξ· πολλῶν ἐλεξεν δυσοίστων πόνων
ἀθλ', στοτα μηδεὶς τῶν ἔμων τύχοι φίλων.
εὶ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας, 510
ἐγὼ μέν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν,
ἐπ' εὐστόλου ταχίεις νεὼς
πορεύσαμι· ἀνὴρ εἰς δόμους, τὰν *θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών.

ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερής παρῆς,
ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,
τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς. 515

ΧΟ. ηκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.

ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένωφ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
ἀλλ' εὶ δοκεῖ, πλέωμεν, δρμάσθω ταχὺς.
χὴ καῦς γὰρ ἄζει κούκι ἀπαρτηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.

ΦΙ. δὲ φίλατον μὲν ἡμαρ, ἡδιστος δ' ἀνήρ,
φίλοι δὲ καῦται, πῶς ἀνὴρ εὐμαρής
ἔργῳ γενούμην, ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ.
ἴωμεν, δὲ πάν, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄσικον εἰσοίκησιν, ὡς με καὶ μάθης
ἀφ' ὧν διέζων, ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος. 535
οἴμαι γὰρ οὐδὲ ἀν δημαστιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε.
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προῦμαθον στέργειν κακά.

ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἀνδρε γὰρ δύο,
δὲ μὲν νεὸς σῆς ναυβάτης, δ' ἀλλόθρους,
χωρεῖτον, δὲν μαθόντες αὐθὶς εἰσιτον. 540

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Αχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὅς ἡν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἀλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε ποὺ κυρῶν εἴτης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάξων μὲν οὖ,
τύχη δέ πως πρὸς ταῦτὸν δρμισθεὶς πέδον. 545

πλέων γάρ, ὡς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἰκον ἔει τὴν εὔβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἥκουσα τοὺς ναύτας, ὅτι
σοὶ πάντες εἰλεν οἱ νεναυστοληκότες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σῆγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντες τῶν ἵσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
Δ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἔστι, κού μόνον βουλεύματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἔξαργον μενα.
ΝΕ. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένε,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεῖ·
φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560

ΕΜ. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοίνιξ δ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι.
ΝΕ. ὡς ἔκ βίας μ' ἄξοντες ἡ λόγοις πᾶλιν;
ΕΜ. οὐκ οἰδ. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.
ΝΕ. ἡ ταῦτα δὴ Φοίνιξ τε χοὶ ξυνναυθάται 565
οὐτῷ καθ' ὅρμην δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
ΕΜ. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
ΝΕ. πῶς οὖν Ὁδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἐτοῖμος; ἡ φόβος τις εἰργέ νιν;
ΕΜ. κεινός γ' ἐπ' ἄλλον ἀνδρ' δ' Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἥνικ' ἔξανηγόμην ἔγώ. 570
ΝΕ. πρὸς ποῖον ἀν τόνδε αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἐπλει;
ΕΜ. ἡν δή τις—ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἔστιν ἀν λέγης δὲ μὴ φώνει μέγα.

NE. ὅδ' ἔσθ' δὲ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε.
 EM. μή νύν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσου τάχος
 ἔκπλει σεαυτὸν ἐννηλαβθών ἐκ τῆσδε γῆς.
 FI. τί φησιν, δὲ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
 διεμπολῆ λόγιοισι πρός σ' ὁ καυβάτης;
 NE. οὐκ οἰδά πω τέ φησι· δεῖ δὲ αὐτὸν λέγειν
 εἰς φῶς δὲ λέξει, πρὸς σὲ κάμε τούσδε τε.
 EM. δὲ σπέρμα Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ
 λέγονθά μη δεῦ πᾶλλ' ἔγω κείνων ὑπὸ⁵⁷⁵
 δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οὐδὲ ἀνήρ πένητς.
 NE. ἔγω εἰμὶ Ἀτρείδας δυσμενής· οὗτος δέ μοι
 φίλος μέγιστος, οὐνεκὲν Ἀτρείδας στυγεῖ.
 δεῖ δὴ σ' ἔμοιγύ ἀλθόντα προσφιλῆ λόγον
 κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν· δὲν ἀκήκοας.
 EM. ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.
 NE. σκοπῶ κάγῳ πάλαι,
 EM. σὲ θήσομαι τῶνδε αἴτιον.⁵⁸⁵
 NE. ποιοῦ λέγων.
 EM. λέγω. πὶ τοῦτον ἀνδρε τώδε ώπερ κλύεις
 δὲ Τυδέως παῖς η τ' Ὁδυσσέως βία,
 διώμοτοι πλέουσιν η μήνη λόγῳ
 πείσαντες ἄξειν, η πρὸς ἴσχύος κράτος.
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἥκουν σαφῶς
 Ὁδυσσέως λέγοντος, οὗτος γάρ πλέουν
 τὸ θάρσος εἶχε θάτέρου, δράσειν τάδε.⁵⁹⁵
 NE. τίνος δὲ Ἀτρείδαι τοῦδε ἄγαν οὔτε χρόνῳ
 τοσῷδε ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
 δὲν γ' εἶχον ηδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
 τίς δὲ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', η θεῶν βία
 καὶ νέμεσις, οὔτερη ἔργυρη ἀμύνουσιν κικά;
 EM. ἔγω σε τοῦτ', ἵσως γάρ οὐκ ἀκήκοας,
 πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ην τις εὐγενῆς,
 Πριάμου μὲν οὐλός, δινομα δὲ ὀνομάζετο
 "Ἐλευνος, δὲν οὗτος πυκτὸς ἐξελθὼν μόνος⁶⁰⁰
 605

δ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὁδυσσεὺς εἰλε· δέσμων τ' ἄγων
ἔδειξ· Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
ὅς δὴ τά τ' ἀλλ' αὐταῖς πάντ' ἔβεσπισεν
καὶ κάπι Τροία πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε
πέρσιεν, εἰ μὴ τόνθε πείσακτες λόγῳ
ἄγοντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἡς νείετ τὰ νῦν.
καὶ ταῦθ' ὄπως ἡκουσθ' δ Λαερτον τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόκδε δηλώσειν ἄγων·
οἷοιστο μὲν μαλισθ' ἔκοντιον λαβών,
εἰ μὴ θελοι δ, ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα
τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἡκουσας, ὡς παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
καῦτῷ παρανῶ κεῖ τίνος κήδει πέρι. 610

ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡ κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοστεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γάρ δὲ καξῆς "Αἰδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, διστερόν οὐκέτινον πατήρ. 615

ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἔγώ ταῦτ'. ἀλλ' ἔγώ μὲν εἰμ' ἐπὶ¹
νῦν, σφῶν δ ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.

ΦΙ. οὐκον τάδ', δ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσας ποτ' ἀν λόγοισι μαλβακοῖς
δεῖξαι νεώς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὐ. θᾶσσον ἀν τῆς πλεύστου ἔχθιστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἔχίδης, ἡ μ' ἔθηκεν δῶδε ἄπονυ. 620

ἀλλ' ἔστ' ἔκεινῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά. καὶ νῦν οἶδ' διθύονεχ' ἔξεται.

ἀλλ', δ τέκνουν, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ²
πέλαγος δρίζῃ τῆς Ὁδυσσεάως νεώς.
ἴωμεν. ἡ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λήξαντος ὑπονού κάναπαυλαν ἥγαγεν.

ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τούκ πρφρας ἀνῆ,
τότε στελοῦμεν· νῦν γάρ ἀντιοστατεῖ. 635

640

ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ, ὅταν φεύγης κακά.
 ΝΕ. οὐκ ἀλλὰ κάκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
 ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῇ κλέψῃ τε χάρπάσαι βίᾳ.
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔδοθεν λαβών
 ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μᾶλιστ' ἔχει. 645
 ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὅν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
 ΝΕ. τί τοιθ' δι μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι;
 ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, φέ μᾶλιστ' ἀεὶ
 κοιμῶ τόδ' Ἐλκος, ὅστε πράσσειν πάνυ. 650
 ΝΕ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γάρ ἐτ' ἀλλ' ἐράς λαβεῖν;
 ΦΙ. εἴ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένων
 παρερρύκεν, ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν.
 ΝΕ. ἡ ταῦτα γάρ τὰ κλεινὰ τόξ' οὐν ἔχεις;
 ΦΙ. ταῦτ', οὐ γάρ ἀλλὰ γ' ἔσθ, οὐ βαστάζω χεροῖν. 655
 ΝΕ. ἀρ' ἔστιν ὡστε κάγγυθεν θέαν λαβεῖν,
 καὶ βαστάσαι με προσκύναι θ' ὥσπερ θεόν;
 ΦΙ. σοὶ γ', δι τέκνου, καὶ τοῦτο καλλο τῶν ἐμῶν
 δποίον ἀν σοι ἔμφέρη γενήσεται.
 ΝΕ. καὶ μὴν ἐρῶ γε τὸν διέρωθι οὔτως ἔχω.
 εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἀντ' εἰ δὲ μή, πάρεσ. 660
 ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', δι τέκνου, θέμις,
 δις γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μόνος δεδώκας, δις χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
 δις πατέρα πρέσβυν, δις φίλους, δις τῶν ἐμῶν
 ἐχθρῶν μὲν ἔνερθεν ὅντ' ἀνέστησας πέρα. 665
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνει
 καὶ δόντε δοῦναι κάξεπεύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἔκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
 εὐεργετῶν γάρ καύτος αὖτ' ἐκτησάμην.
 [οὐκ ἀχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβών φίλου.
 δστις γάρ εὐ δρᾶν εὐ παθῶν ἐπίσταται,
 παντὸς γένοις' ἀν κτήματος κρείσσων φίλος.] 670
 ΝΕ. χωροῖς ἀν εἴσω.

ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ἔνυμπαραστάτην λαβεῖν. 675

ΧΟ. στρ.α'. Λόγῳ μὲν ἔξήκουσ', ὅπωπα δὲ οὐ μᾶλα,
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διός
[Ιξίονα] κατ' ἄμπτυκα δὴ δρομάδα
δέσμουν ὡς ἔβαλ' ὁ παγκρατῆς Κρόνου παῖς· 680
ἄλλον δὲ οὐτιν' ἔγωγ' οὐδα κλύων οὐδὲ ἐσιδῶν μοίρᾳ
τοῦδε ἔχθιον συντυχόντα θνατῶν,
δε οὗτ' ἔρξας τιν' οὐτε νοσφίσας,
ἀλλ' ἵσος ἐν *γ' ἵσοις ἀνήρ,
ἄλλυθ' δεδε ἀνυξίως. 685

τόδε θαῦμῷ ἔχει με, πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
ροθίων μόνος κλύων, πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὐτω
βιοτὰν κατέσχεν. 690

ἀντ.α'. "Ιν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,
οὐδέ τιν' ἔγχώρων κακογείτονα,
παρ' φ' στόνον ἀντίτυπον
†θαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειν αἰματηρόν. 695

οὐδὲ δε [τὰν] θερμοτάταν αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἥπιοισι φύλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν· 700

εἰρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα
τότ' ἀν εἰλυμένος, πᾶσι ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
οὐθεν εὐμάρει ὑπάρχοι, πόρον ἀνίκ' ἔξανεί
δακέθυμος ἄτα· 705

στρ.β'. Οὐ φορβάν ιερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων
αἴρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί,
πλὴν ἔξ ὀκυβόλων εἴ ποτε τόξων
πτανῶν πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν. 710

δε μελέα ψυχά,
δε μηδὲ οἰνοχύτου πώματος ησθη δεκέτει χρόνῳ,
λεύσσων δὲ ὅπου γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ,
αἰεὶ προσενώμα. 715

ἀντ.β'. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαρτήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείων
 ὅς νιν ποιτοπάρφ δούροτι, πλήθει
 πολλῶν μηρῶν, *πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλάν,
 Μηλιάδων νυμφᾶν 720
 Σπερχειοῦ τε παρ' ὅχθαις, ἵν' ὁ χαλκασπις ἀνὴρ θεοῖς
 πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,
 Οἵτας ὑπὲρ ὅχθων.

ΝΕ. ἔρπ', εἰ θελεις. τί δή ποδ' ὁδὸς ἔξει σύδενός
 λόγου σιωπᾶς κάποπληκτος ὁδὸς ἔχει; 730
 ΦΙ. ἀ δ, ἀ δ.
 ΝΕ. τί ἔστιν;
 ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' οὐ, ἀ τέκνον.
 ΝΕ. μῶν ἀλγος ἵσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;
 ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.
 δ θεοί. 735
 ΝΕ. τί τοὺς θεοὺς ἀναστένων καλεῖς;
 ΦΙ. σωτήρας αὐτοὺς ἡπίστις θήμων μολεῖν.
 ἀ δ, ἀ δ.
 ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἔρεις, ἀλλ' ὁδὸς ἔσει
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῷ φαίνει κυρῶν.
 ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακῶν
 κρύψαι παρ' ὑμῶν, ἀτταταῖ· διέρχεται
 διέρχεται. δύστηπος, δ τάλας ἔγω.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ,
 ἀπαπταπαῖ, παπαῖ, παπαῖ, παπαπαπαῖ. 740
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χεροῦν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείση βίου.
 οὐ, δ παῖ. 745
 ΝΕ. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἔξαιφνης, δτον
 τοσήνδε ἴνυγην καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;
 ΦΙ. οὐσθ', δ τέκνον.
 ΝΕ. τί ἔστιν;

ΦΙ. οἰσθ', δὲ παῖ. τί τοι;
 Ν.Ε. οὐκ οἶδα.

ΦΙ. πῶς οὐκ οἰσθα, παππαπαπαπαῖ. 755
 Ν.Ε. δεινόν γε τούπισταγμα τοῦ νοσήματος.

ΦΙ. δεινόν γάρ οὐδὲ ρήτον ἀλλ' οἰκτειρέ με.
 Ν.Ε. τί δῆτα δράσω;

ΦΙ. μή με ταρβήσας προδώς·
 ηκει γάρ αὕτη δεὰ χρόνου πλάνοις ἵστως
 ὡς ἔξεπλήσθη.

Ν.Ε. ίδε ίδε δύστημε σύ,
 δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανεῖς. 760
 βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
 ΦΙ. μὴ δῆτα τούτο γάρ ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
 τάδ', ὀσπερ ἥτου μ' ἀρτίως, ἔως ἀνῆ
 τὸ πῆμα τούτο τῆς νόσου τὸ τοῦ παρόν,765
 σῶδ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γάρ οὖν
 ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἔξιγ τόδε·
 κούνι ἔστι λῆξις πρότερον ἀλλ' ἔαν χρεών
 ἐκηλον εῦδειν. ήν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
 μδλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι
 ἔκόντα μήτ' ἀκοντα, μηδέ τῷ τέχνῃ
 κείνοις μεθείναι ταῦτα, μὴ σαντόν θ δμα
 καῖμ', δύτα σαντοῦ πρόστροκον, κτείνας γένη.

Ν.Ε. θάρσει προνοίας οὐνεκ'. οὐδὲ δοθήσεται
 πλὴν σοί τε κάμοι· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775
 ΦΙ. ίδον δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
 μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά, μηδ' ὅπως
 ἐμοὶ τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.

Ν.Ε. δὲ θεοί, γένοιτο ταῦτα οὐν· γένοιτο δὲ
 πλοῦς οὐριός τε κεύσταλής, ὅποι ποτὲ
 θεδε δικαιοῖ χῶ στόλος πορσύνεται. 780
 ΦΙ. τάλλα δέδοικ', δὲ παῖ, μή μ' ἀτελής εὐχή·
 στάζεις γάρ αὐτοῖς φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ

κηκίον αἷμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.

παπαῖ, φεῦ.

785

παπαῖ μᾶλ', ω πούς, οἵα μ' ἐργάσει κακά.

προσέρπει,

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἵμοι μοι τάλας.

ἔχετε τὸ πράγματα μὴ φύγητε μηδαμῆ.

ἀπταῖ.

790

ω ἔνει Κεφαλλήν, εἴθε σου διαμπερές

στέρωναν ἔχοιτ' ἀλγησις ἥδε. φεῦ, παπαῖ.

παπαῖ μᾶλ' αὐθίς. ω διπλοῖ στρατηλάται,

Ἄγάμεμνον, ω Μενέλαε, πῶς ἀντ' ἐμοῦ

τὸν ἵσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν ωσον;

795

ὅμοι μοι.

ω θάνατε θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος

οὗτοι κατ' ἥμαρ οὐ δύνα μολεῖν ποτε;

ω τέκνου, ω γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν

τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ

800

ἔμπρησον, ω γενναῖε· κάγώ τοι ποτὲ

τὸν τοῦ Διὸς παιδὶ ἀπὸ τῶνδε τῶν ὅπλων,

Δ νῦν σὺ σώξεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.

τί φήσεις, παῖ;

τί φήσεις; τί σιγάς; ποῦ ποτ' ών, τέκνου, κυρεῖς;

805

NE. ἀλγῶ πάλαι δὴ τάπι σοὶ στένων κακά.

ΦΙ. ἀλλ', ω τέκνου, καὶ θάρσος ἵσχ'. ως ἥδε μοι

δέξεια φοιτῆ καὶ ταχεῖ ἀπέρχεται.

ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον.

NE. θάρσει, μενοῦμεν.

ΦΙ. η μενεῖς;

NE. σαφῶς φρόνει.

810

ΦΙ. οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνου.

NE. ως οὐθέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.

ΦΙ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.

NE. ἔμβαλλω μενεῖν.

ΦΙ. ἐκεῖστε νῦν μ', ἐκεῖσθε

ΝΕ. ποὶ λέγεις ;

Φ. οἶνω

ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὐ; τί τὸν οἶνω λεύσσεις κύκλον; 815

Φ. μέθεις μέθεις με.

ΝΕ. ποὶ μεθῶ ;

Φ. μέθεις ποτέ.

ΝΕ. οὐ φημ' ἔάσειν.

Φ. ἀπό μ' δλεῖς, ἦν προσθίγγις.

ΝΕ. καὶ δὴ μεθίμη, εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.

Φ. δὲ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' δρθοῦσθαι μ' ἔτι. 820

ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὑπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἔξειν· κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
ἰδρώς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ' ἄκρους τις παρέρρωγεν ποδὸς
αίμορραγής φλέψ. ἀλλ' ἔάσωμεν, φίλοι,
ἔκηλον αὐτόν, ὡς ἀν εἰς ὑπνον πέσῃ.

ΧΟ. στρ. "Υπν' ὁδύνας ἀδάής, "Υπνε δ' ἀλγέων,
εὐαὲς ἡμῖν Ἐλθοις,
εὐαίων εὐαίων, δναξ.
δμμασι δ' ἀντίσχοις 825

τάνδ' αἴγλαν, ἀ τέταται τανῦ.
ἴδιοι μοι παιήων.
δ τέκνον, δρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν
φροντίδος. δρᾶς ηδη. 830

πρὸς τί μένομεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἵσχων
πολὺ παρὰ πόδα κράτος * * * ἀρνυται. αἴσιον ?

ΝΕ. ἀλλ' ὁδε μὲν κλίνει οὐδέν, ἐγ δ' δρῶ οῦνεκα θήραν
τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες. 840

τοῦδε γὰρ δ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν δινειδος.

ΧΟ. ἀπ. 'Αλλά, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς δψεται'

δν δ̄ ἀν ἀμείβη μ' αὐθις,
βαιάν μοι, βαιάν, ω τέκνον,
πέμπε λόγων φάμαν
ώς πάντων ἐν νόσφι εὐδρακής
ῦπνος ἄπινος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅτι δύνα μάκιστον,
κεῖνο μοι, κεῖνο λάθρα * *
έξιδον ὅπως πράξεις.
οἰσθα γάρ δν αὐδῶμαι·
εὶ ταύταν *τούτῳ γνώμαν ἵσχεις,
μᾶλα τοι ἅπορα πυκινοῖς ἐνιδέων πάθη.
επ. Οὐρός τοι, τέκνον, οὐρος·
ἀνήρ δ̄ ἀνόμματος, οὐδ̄ ἔχων ἀρωγάν,
ἐκτέταται νύχιος, (ἀλεής ὑπνος ἐσθλός,) 854
οὐ χερός, οὐ ποδός, οὐ τις ἄρχων,
ἀλλά *τις ὡς Ἀΐδη παρακείμενος
όρα. Τβλέπ' εὶ καίρια φθέγγει.
τὸ δ̄ ἀλώσιμον ἐμά φρωτίδι, παῖ,
πόνος δ μῆ φοβῶν κράτιστος.

ΝΕ. σιγάν κελεύω, μηδ̄ ἀφεστάναι φρεμῶν. 865
κινεῖ γάρ ἀνήρ δύμα κάνάγει κάρα.

ΦΙ. ω φέγγος ὑπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ω παῖ, τοῦτ' ἀν ἐξηγήσο' ἐγώ
τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὤδε τάμα πήματα 870
μείναι παρόντα καὶ ξυνωφέλοῦντά μοι.
οῦκονν Ἀτρέδαις τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
οῦτως ἐνεγκείν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενῆς γάρ ἡ φύσις κάξ εὐγενῶν,
ω τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
ζέθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κάναπαυλα δή, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ὄφον, σύ με κατάστησον, τέκνον,

ίν', ἡνίκ' ἀν κέπτος μ' ἀπαλλάξῃ ποτί,
όρμώμεθ' ἐς ταῦν μηδὲ ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν. 880

ΝΕ. ἀλλ' ἡδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα κάμπνεοντ' ἔτι·
ώς οὐκέτ' ὅντος γάρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαιμέτο.
νῦν δὲ αἱρεῖ σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φῦλον,
οἰσσούσι σ' οἴδε· τοῦ πόνου γάρ οὐκ ὅκνος,
ἐπείπερ οὕτω σοι τ' ἔδοξεν ἐμοὶ τε δρᾶν. 885

ΦΙ. αὖν τάδ', ὁ πᾶν, καὶ μ' ἐπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
τούτους δὲ ἔασσαν, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆ
δομῆ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐτὶν ηὴν γάρ
δηλις πόνος τούτουσι συνναίειν ἐμοὶ.

ΝΕ. ἔσται τάδε· ἀλλ' ἵστω τε καὶ τὸς ἀντέχον.

ΦΙ. θάρσει, τό τοι σύνηθες ὀρθῶσει μὲν ἔθος.

ΝΕ. παπᾶ· τί δῆτ' ἀν δρῷμον ἐγώ τοινθένδε γε;
ΦΙ. τί δὲ ἔστιν, ω παῖ; ποῖ ποτε ἐξέβθης λόγγῳ;
ΝΕ. οὐκ οἶδεν ὅποι χρὴ τάπορον τρέπειν ἔπος.
ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ω τέκνον, τάδε.
ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδε ἡδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
ΦΙ. οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἐπεισεῖ δώστε μή μ' ἀγεων καύτην ἔτι;
ΝΕ. ἀπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
σταν λιπών τις δρᾶ τὰ μὴ προσεικότα.

ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθίλον δὲνδρὸν ἐπωφελῶν. 895

ΝΕ. αἰσχρὸς φανούμαι· τοῦτ' ἀνιώμααι πάλαι.
ΦΙ. οὐκον ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δὲ αὐδῆς ὅκνω.
ΝΕ. ω Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ' ἀ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
ΦΙ. ἀνήρ ὅδε, εἰ μὴ γάρ κακὸς γνώμην ἔφυν,
προδούς μ' ἔσικε κάκλιπῶν τὸν πλοῦν στελεῖν.
ΝΕ. λιπῶν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιώμααι πάλαι.

910

ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ω τέκνον; ώστε οὐ μανθάνω.
 ΝΕ. οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γάρ ἐστι Τροίαν σε πλεῖν
 πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον. 915
 ΦΙ. οἶμοι, τί εἴπας;
 ΝΕ. μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς.
 ΦΙ. ποιον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;
 ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδε, ἔπειτα δὲ
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών. 920
 ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;
 ΝΕ. πολλὴ κρατεῖ
 τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
 ΦΙ. ἀπόλωλ τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ωξεί,
 δέδρακας; ἀπόδοσις ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οἴον τε· τῶν γάρ ἐν τελει κλύειν
 τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ. 925
 ΦΙ. ω πῦρ σὺν καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνης ἔχθιστον, οὐά μ' εἰργάσω,
 οἵη ἡπάτηκας· οὐδὲ ἐπαισχύνει μ' ὅρῶν
 τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτηρ, ωσχέτλιε; 930
 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξα ἐλών.
 ἀπόδοσις, ἱκούμαι σ', ἀπόδοσις, ἱκετεύω, τέκνον.
 πρὸς θεῶν πατρόφων, τὸν βίον με μάφελης.
 ὅμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεὶ μ' ἔτι,
 ἀλλ' ως μεθήσων μῆποθ', δοῦ δρᾶ πάλιν. 935
 ω λιμένες, ω προβλῆτες, ω ξυνυσίαι
 θηρῶν ὄρείων, ω καταρράγεις πέτραι,
 ὑμῶν τάδ', οὐ γάρ ἀλλον οιδεῖς στῶ λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἵη ἔργ' δι πάις μ' ἔδρασεν οὐκέτι Ἀχιλλέως· 940
 ὅμόστας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐστι Τροίαν μ' ἄγειν
 προσθείτε τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μον
 ἱερὰ λαβῶν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει.
 ως ἄνδρ' ἐλὼν ἴσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγειν, 945

κούκ οιδ' ἐναίρων νεκρόν, ἡ καπνοῦ σκιάν,
εῖδωλον μλλώς. οὐ γὰρ ἀν σθένοντά γε
εἰλέν μ· ἐπεὶ οὐδ' ἀν ὡδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἡπάτημα δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
ἀλλ' ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐστιν γενοῦν. 950

τί φῆς; σιωπᾶς. οὐδέν εἰμ' δ' δύσμορος.
ῳ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὖ πάλιν
εἰσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν
ἀλλ' αὐανοῦμα τῷδ' ἐν αὐλίφ μόνος,
οὐ πτηνὸν δρυνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955

τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θαυμὸν παρέξω δαΐθ' ὑφ' ὅν ἐφερβόμυν,
καὶ μ' οὐδεὶς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν
φόνον φόνου δὲ ρύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδένειν κακόν. 960

ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.

ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἡδη 'στὶν καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἰκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε τις 965
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

ΦΙ. ἐλέσσον, ὡ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
σαυτοῦ βροτοῖς ὅνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μήποτ' ὀφελον λιπεῖν
τὴν Σκύρον τοῖς παροῦσιν ἀχθομαι. 970

ΦΙ. οὐδὲ εἰ κακὸς σύ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὸν
ἔοικας ἥκειν αἰσχρά. νῦν δ' ἀλλοισι δοὺς
οἰς εἰκὸς ἔκπλει, τάμα μοι μεθεὶς δηλα.

ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες;

ΟΔ. ῳ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾶς;
οὐκ εἰ μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;

ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; δρ' Οδυσσέως κλύω;

ΟΔ. 'Οδυσσέως, σάφ' ἵσθ, ἐμοῦ γ', δν εἰσορᾶς.

ΦΙ. οἴμοι· πέπριμαι κάποδλωλ'. ὅδ' ἦν ἄρα

δ ἔνυλλαβθών με κάπονοσφίσας ὅπλων.
 ΟΔ. ἐγώ, σάφ' ἵσθ, οὐκ ἀλλος· ὁμολογώ τάδε. 980
 ΦΙ. ἀπόδοσ, ἄφεις μοι, παῖ, τὰ τόξα.
 ΟΔ. τοῦτο μέν,
 οὐδὲ ἡν θελη, δράσει ποτ' ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
 στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσι σε.
 ΦΙ. ἔμ', ω κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
 οἴδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;
 ΟΔ. ἡν μὴ ἔρπης ἔκων. 935
 ΦΙ. ω Λημνία χθῶν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
 'Ηφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
 εἴ μ' οὐτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
 ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ, ἵν' εἰδῆς, Ζεύς, δ τῆσδε γῆς κρατῶν,
 Ζεύς, φ' δέδοκτα ταῦθ' ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990
 ΦΙ. ω μύσος, οία κάξανευρίσκεις λέγειν.
 θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
 ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
 ΦΙ. οὐ φημ' ἔγωγε.
 ΟΔ. φημί, πειστέον τάδε.
 ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ως δούλους σαφῶς
 πατήρ ἄρ' ἔξεφυσεν οὐδὲ ἐλευθέρους. 995
 ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισι, μεθ' ων
 Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
 ΦΙ. οὐδέποτε γ' οὐδὲ ἡν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
 ἔως γ' ἀν ἡ μοι γῆς τόδ' αἴπεινὸν βάθρον. 1000
 ΟΔ. τί δ' ἔργασείεις;
 ΦΙ. κράτ' ἐμὸν τοῦδε αὐτίκα
 πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών.
 ΟΔ. ξυλλάβετε *γ' αὐτόν· μὴ πὶ τῷδε ἔστω τάδε.
 ΦΙ. ω χεῖρες, οία πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης
 νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμενα. 1005
 ω μηδὲν ὑγίεις μηδὲ ἐλεύθερον φρονῶν,
 οἵ *αὐδ μ' ὑπῆλθεις, ως μ' ἐθηράσω, λαβῶν
 πρόβλημα σαντοῦ παίδα τόνδε ἄγνωτ' ἐμοί,

ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
δεὶς οὐδὲν γῆδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν. 1010
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγειμῶς φέρων
οἰς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἰς τ' ἐγὼ παθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσού δέλ
ψυχή νιν ἀφνῆ τ' ὅντα κού θέλονθ' ὅμως
εὐ προύδιδακεν ἐν κακοῖς εἴναι σοφόν. 1015
καὶ νῦν ἔμ', δούστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν γῇ με προύβαλον
ἀφίλον ἔρημον ἄπολιν ἐν ζώσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὅλοιος καὶ σοι πολλάκις τόδ' ηὐξάμην.
ἀλλ' οὐ γάρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ήδυ μοι, 1020
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δὲ ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὐθ', ὅτι ζῶ σύν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἰς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σύ μὲν κλοπῆ τε κάναγκη ζυγεῖς 1025
ἔπλεις ἀμ' αὐτοῦ, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπτὰ καυσὶ ναυβάτην
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φήσ, κείνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἀγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
δεὶς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
πῶς, ὡς θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμὶ σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς εῦξεσθ', ἐμοῦ
πλεύσαντος, αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὐτῇ γάρ ήν σοι πρόφασις ἔκβαλεν ἐμέ.
κακῶς ὅλοισθε δὲ δημικητότες 1035
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῦσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δὲ ὡς μέλει γάρ ἐπεὶ οὕποτ' ἀν στόλον
ἐπλεύσατ' ἀν τόδῳ οὕνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ', ω πατρῷα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι, 1040
τίσασθε τίσασθε ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ

ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κάμ' οἰκτείρετε.
ώς ξῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἀν τῆς νόσου πεφευγέναι. 1045

ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
τήνδ' εἴπ', Ὁδυσσεῦ, κούχ ὑπείκουσταν κακοῖς.

ΟΔ. πολλά' ἀν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκους νῦν δέ ένδεις κρατῶ λόγου.
οὐ γάρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἔγώ.
χάπτου δικαίων κάγαθῶν ἀδρῶν κρίσις,
οὐκ ἀν λάθοις μον μᾶλλον οὐδένον εὐσεβῆ. 1050

νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῆζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ νῦν δὲ σοί γ' ἐκῶν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γάρ αὐτόν, μηδὲ προσψαύσητε τοι.
ἔστε μίμειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήζομεν,
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν 1055

Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήρος ἐπιστήμην ἔχων,
ἔγώ δ', δις οἵμαι σοῦ κάκιον οὐδένν ἀν
τούτων κρατύνειν, μηδὲ ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαίρε τὴν Λῆμνον πατῶν.
ήμεις δὲ Ἰωμεν. καὶ τάχ' ἀν τὸ σὸν γέρας.
τιμῆν ἐμοὶ νείμειεν, ἦν σ' ἔχρην ἔχειν. 1060

ΦΙ. οἵμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
δόπλουσι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;

ΟΔ. μή μ' ἀντιφάνει μηδέν, ώς στείχοντα δή. 1065

ΦΙ. δὲ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωῆς ἔπι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὔτις ἀπει;

ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖς περ φύη,
ήμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

ΦΙ. ή καὶ πρὸς ὑμῶν δέ ἔρημος, δὲ ξένοι,
λειφθήσομαι δή κούν ἐποικτερεῖτε με; 1070

ΧΟ. δόδ' ἔστιν ἡμῶν ναυκράτωρ δέ παῖς. δόδ' ἀν
οὐτος λέγη σοι, ταῦτά σοι χήμεις φαμέν.

ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ώς ἔφυν οἰκτου πλέως
πρὸς τοῦδε· δύμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075

χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεῶς
στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.

χοῦτος τάχ' ἀν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάθοι
λῷω τιν' ἡμῖν. οὐδὲ οὐν δρμώμεθον,
νῦμεις δ', ὅταν καλῶμεν, δρμάσθαι ταχεῖς.

1080

ΦΙ. στρ.α'. Ὡς κοίλας πέτρας γύαλον

θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὡς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὡς τάλας,
λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίστει.

1085

ῶμοι μοί μοι.

ὡς πληρέστατον αὐλιον

λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τί ποτ' αὐτὸι τὸ κατ' ἄμαρ
ἔσται; τοῦ ποτε τεύχομαι

1090

σιτονόμου μὲλεος πόθεν ἐλπίδος;

εἴδ' αἰθέρος ἄνω

πτωκάδες δέκτυόνου διὰ πνεύματος

ἔλωσί μ'. τούν γὰρ ἔτ' ἵσχυά τι οὐκέτ' ἀρκῶ. ? 1095

ΧΟ. στρ.β'. Σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας,

ὡς βαρύποτρ', οὐκ ἀλλοθεν ἔχη τύχα τῷδ' ἀπὸ μείζονος,
εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι

τοῦ λῷονος δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον *αἰνεῖν.

1100

ΦΙ. ἀντ.α'. Ὡς τλάμων τλάμων ἄρ' ἔγω

καὶ μόχθῳ λωβατός, δις ἥδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' δλοῦμαι,

1105

αἰαὶ αἰαῖ,

οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,

οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιᾶς μετὰ χερσὸν

1110

ἵσχων ἀλλά μοι ἄσκοπα

κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυν φρενός·

ἰδούμαν δέ νιν,

τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἵσον χρόνον

ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.

1115

ΧΟ. ἀντ.β'. Πότμος σε δαιμόνων τάδ' * * ,

οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χειρὸς *ἀμᾶς. στυγερὰν ἔχε

δύσποτμον ἄρὰν ἐπ' ἀλλοις.

1120

καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.

ΦΙ. στρ.γ'. Οἴμοι μοι, καὶ που πολιάς

πόντου θινὸς ἐφήμενος,

γελᾶ μου, χερὶ πάλλων

τὰν ἐμὰν μελέον τροφάν,

τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.

δὲ τόξον φίλον, δὲ φίλων

χειρῶν ἐκβεβιασμένον,

ἡ που ἐλευὸν δρᾶς, φρένας εἴ τινας

ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον

ἀθλον *ἄρ' ὀδέ σοι

οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον

ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ

πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέστει,

δρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, στυγνόν τε φῶτ' ἐχθοδοπόν,

μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ'

†Οδυσσεύς.

ΧΟ. στρ.δ'. Ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὐ δίκαιον εἰπεῖν,

εἰπόντος δὲ μὴ φθονερὰν

ἔξωσαι γλώσσας ὀδύναν.

κεῖνος δὲ εἰς ἀπὸ πολλῶν

ταχθεὶς, τοῦδε ἐφημοσύνα,

κοινὰν ἥνυσσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.

ΦΙ. ἀντ.γ'. Ὡ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'

ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει

χῶρος οὐρεσιβάτας,

φυγῆ μὲν οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων

πελᾶτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν

τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,

δὲ δύστανος ἔγω ταῦν,

ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,

οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.

ἔρπετε, νῦν καλὸν

ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν

1125

1130

1135

1145

1150

1155

ἔμᾶς σαρκὸς αἰόλας.
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς δὸς ἐν αὔραις τρέφεται,
 μηκέτι μηδενὸς κρατύνων, ὅσα πέμπει βιόδωρος αἰά; 1160

ΧΟ. ἀντ.δ. Πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πελασσον
 εὐνοίᾳ πάσῃ πελάταν.
 ἀλλὰ γρῶθ', εὐ γνῶθ' ὅτι σοὶ
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαής δ'.
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, φέξυνοικεῖ. 1165

ΦΙ. Πάλιν πάλιν παλαὶν
 ἀλγημὸν πέμνασσας, ω λῆστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὄλεσσας; τί μ' εἰργασσας;

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΦΙ. εἴ σὺ τὸν ἐμοὶ στυγερὰν
 Τρφάδα γὰν μ' ἡλπιστας ἄξειν. 1175

ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
 ΦΙ. ἀπό νῦν με λείπετ' ἥδη.
 ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε πράσσειν.
 ιωμεν ἰωμεν
 ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται. 1180

ΦΙ. μή, πρὸς ἀραιούν Διός, ἐλθης, ἵκετεύω.
 ΧΟ. μετρίαζε.

ΦΙ. ω ξένοι,
 μείνατε, πρὸς θεῶν.

ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
 ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων.
 ἀπόλωλ' δ τάλας.
 ω ποὺς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
 ω ξένοι, ἐλθετ' ἐπήλυδες αὐθίς. 1190

ΧΟ. τί ρέξοντες ἀλλοκότῳ
 γνώμᾳ τῶν πάρος, δων προῦφαινες;
 ΦΙ. οὐτοι νεμεσητόν,

ἀλύσια χειμερίᾳ
λύπῃ καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195

ΧΟ. βάθι νυν, ω τάλαν, θες σε κελεύομεν.
ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ξεθι τόδ' ἔμπεδον,
οὐδὲ εἰ πυρφόρος ἀστεροπηγής
θροντᾶς αὐγαῖς μ' εἰσι φλογίζων.
έρρετω "Ιλιον, οἴ θ' ὑπ' ἐκείνῳ
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦν ποδὸς ἄρθρον ἀπώσαι.
ἀλλ', ω ξένοι, ἐν γέ μοι εὐχος ὁρέξατε.

ΧΟ. ποίοιν ἐρεῖς τόδ' ἔπος;
ΦΙ. ξίφος, εἴ ποθεν,
ἡ γένυν, η βελέων τι, προπέμψατε. 1205

ΧΟ. ως τίνα δὴ ρέξης παλάμαν ποτέ;
ΦΙ. κράτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί·
φονῆ φονῆ νόος ηδη.

ΧΟ. τί ποτε;
ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210

ΧΟ. ποὶ γάς;
ΦΙ. ἐσ "Αἰδου.

οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ω πόλις ω πατρία,
πῶς ἀν εἰσίδοιμι ἄθλιός σ' ἀνήρ,
ὅς γε σὰν λιπῶν 1215
ἰερὰν λιβάδ', ἔχθροις ἔβαν Δαναοῖς
ἀρωγός· ἔτ' οὐδέν εἰμι.

ΧΟ. ἐγώ μὲν ηδη καὶ πάλαι νεώς διμοῦ
στείχων ἀν ἡ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
'Οδυσσέα στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἔντ' ἐλεύσομεν.

ΟΔ. οὐκ ἀν φράσεις ηντιν' αὐτὸν παλίντροπος
κέλευθον ἔρπεις διδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
ΝΕ. λύσων ὅσ' ἔξημαρτον ἐν τῷ πρὸν χρόνῳ.
ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ή δ' ἀμαρτία τίς ήν;
ΝΕ. ήν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ 1225

ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποίον ὃν οὗ σοι πρέπον;

ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἐλών.

ΟΔ. τὸν ποῖον; ὡμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;

ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ 1230

ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὃς μ' ὑπῆλθε τις φόβος.

ΝΕ. παρ' οὐπερ ἐλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐθίς πάλιν

ΟΔ. ὁ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐδὲ τοι δοῦναι νοεῖς;

ΝΕ. αἰσχρῶς γάρ αὐτὰ κού δίκη λαβὼν ἔχω.

ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; 1235

ΝΕ. εὶ κερτόμησίς ἐστι τάληθή λέγειν.

ΟΔ. τί φήσ, Ἀχιλλέως πᾶν; τιν' εἴρηκας λόγον;

ΝΕ. δὶς ταῦτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολέν μ' ἔπη;

ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἀν οὐδὲ ἀπαξ ἐβούλόμην.

ΝΕ. εὐ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγουν. 1240

ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν, ὃς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.

ΝΕ. τί φήσ; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;

ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσθ' ἔγώ.

ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδέν έξαυδῆς σοφόν.

ΟΔ. σὺ δὲ οὐτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά. 1245

ΝΕ. ἀλλ' εὶ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσων τάδε.

ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, δὲ γ' ἐλαβεις βουλαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;

ΝΕ. τὴν ἀμαρτίαν
αἰσχρὰν ἀμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.

ΟΔ. στρατὸν δὲ Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖν, πράσσων τάδε; 1250

ΝΕ. ξὺν τῷ δικαιῷ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.

ΟΔ. * * * * *

ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῆ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.

ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.

ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον.

ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὄρᾶς
κώπης ἐπιψάνουσαν; 1255

ΝΕ. ἀλλὰ κάμέ τοι
ταῦτὸν τόδ' ὅψει δρῶντα κού μελλοντ' ἔτι.

ΟΔ. καίτοι σ' ἔάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθών, ὃς σε τιμωρήσεται.

ΝΕ. ἐσωφρύνησας· κάν τὰ λοίφ' οὔτω φρονῆς,
ἴσως ἀν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
σὺ δ', ὁ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξειθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.

ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντραις θόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μὲν ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένου, ξένου;
ἄλλοι· κακὸν τὸ χρῆμα, μῶν τί μοι μέγα
πάρεστε πρὸς κακούσι πέμποντες κακόν; 1265

ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὐδὲ ηκω φέρων.

ΦΙ. δέδοικ' ἔγωγε· καὶ τὰ πρὸν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶν ἐπράξα, σοίς πεισθεὶς λόγοις.

ΝΕ. οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
ΦΙ. τοιούτος ησθα τοῖς λόγοισι χῶτε μου
τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρα.

ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.

ΦΙ. παῦε, μὴ λέξῃς πέρα. 1275
μάτην γὰρ ἀν εἴπης γε πάντ' εἰρήσεται.

ΝΕ. οὔτω δέδοκται;

ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἵσθη ἡ λέγω.

ΝΕ. ἀλλ' ηθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις
ἔμοισιν εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι.

ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην. 1280
οὐ γάρ ποτ' εἴνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κάτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθών, ἀρίστου πατρὸς αἰσχιστος γεγώς.

δόλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἐπειτα δὲ
οἱ Δαρπίου παῖς, καὶ σύ. 1285

ΝΕ. μὴ 'πενέξῃ πέρα'

δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

ΦΙ. πῶς εἴπας; ἀρα δεύτερον δολούμεθα;

ΝΕ. ἀπώμοσ' ἀγνοῦ Ζηνὸς ὑψιστον σέβας.

ΦΙ. ὁ φίλτατ' εἰπών, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν, ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χείρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.

ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπανδό γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες, ὑπέρ τ' Ἀτρεδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.

ΦΙ. τέκνου, τίνος φώνημα; μάν 'Οδυσσέως ἐπηγγόθμην;

ΟΔ. σάφ' ἵσθι· καὶ πέλας γ' ὄρφες, ὃς σ' ἐσ τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ, ἔαν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἔαν τε μὴ θελη.

ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χάρων, ἦν τόδ' ὄρθωθῆ βέλος.

ΝΕ. ἀ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος.

ΦΙ. μέθεις με, πρὸς θεῶν, χείρα, φίλτατον τέκνου.

ΝΕ. οὐκ ἀν μεθείνην.

ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμου ἔχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;

ΝΕ. ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἔστιν οὔτε σοὶ καλόν.

ΦΙ. ἀλλ' οὐν τοσοῦτόν γ' ἵσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ, τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκῆρυκας, κακοὺς δοντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.

ΝΕ. εἰεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κούν ἔσθ' ὅπου ὀργὴν ἔχοις ἀν οὐδὲ μέμψυιν εἰς ἐμέ.

ΦΙ. ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὁ τέκνου, ἐξ ἡς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός, ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν ἥκου ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.

ΝΕ. ἡσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε αὐτὸν τέ μ'. ὃν δέ σου τυχεῖν ἐφίέμαι ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἐστ' ἀναγκαῖον φέρειν· ὅσοι δ' ἔκουσίστων ἔγκεινται βλάβαις,

δισπερ σύ, τούτοις οὗτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιον ἔστιν οὗτ' ἐποικτείρειν τινά. 1320

σὺ δὲ ἡγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
έάν τε νουθετῆ τις εὐνοίᾳ λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ δὲ ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω. Ζῆται δὲ ὄρκιον καλῶ.
καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325

σὺ γάρ νοστεῖς τόδ' ἀλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, δε τὸν ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν δῆθις.
καὶ παῦλαν ἵσθι τῆσδε μῆποτ' ἀν τυχεῖν
νόσου βαρείας, ὡς ἀν αὐτὸς ἥλιος 1330

ταύτη μὲν αἴρη, τῇδε δὲ αὖ δύνη πάλιν,
πρὶν ἀν τὰ Τροίας πεδῖ' ἐκών αὐτὸς μολης,
καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδῶν
νόσου μαλαχῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. 1335

ώς δὲ οἴδα ταῦτα τῇδε ἔχοντ' ἐγώ φράσω.
ἀνὴρ γάρ ἡμῖν ἔστιν ἐκ Τροίας ἀλούς,
Ἐλενος ἀριστόμαντις, δε λέγει σαφῶς
ώς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδε ἔτι,
ώς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340

Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ή δίδωσ' ἐκών
κτείνειν ἑαυτόν, ἦν τάδε ψευσθῆ λέγων.
ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
καλὴ γάρ ἡ πίκτησις, Ἐλλήνων ἔνα
κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας 1345

εἰς χείρας ἐλθεῖν, εἴτα τὴν πολύστονον
Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
ΦΙ. δὲ στυγὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἀνω
βλέποντα κούκλα ἀφῆκας εἰς "Αἰδουν μολεῖν;
οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγους
τοῖς τοῦδε, δε εὔνους ἀν ἐμοὶ παρήνεσεν;
ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἴτα πῶς δύσμορος

εἰς φῶς τάδ̄ ἔρξας εἰμι; τῷ προστήγορος;
 πῶς, ὁ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι,
 ταῦτ' ἔξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως 1355
 ἐμὲ ἔχοντα παισίν, οἵ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανῷλει παιδὶ τῷ Λαερτίουν;
 οὐ γάρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἴα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλέυσσειν. οἵς γάρ ἡ γνώμη κακῶν
 μῆτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.
 καὶ σοῦ δὲ ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
 χρῆν γάρ σε μῆτ' αὐτόν ποτ' εἰς Τροίαν μολεῖν,
 ἡμᾶς τὸ ἀπέιργεν· οἴ γέ σου καθίβρισαν,
 πατρὸς γέρας συλῶντες, [οἱ τὸν ἀθλιον
 Αἴανθος ὅπλων σοῦ πατρὸς ὑστερον δίκη
 'Οδυσσέως ἔκριναν,] εἴτα τοῦτο σὺ
 εἰς ἔνυμαχήσων, καὶ μὲν ἀναγκάζεις τάδε;
 μὴ δῆτα, τέκνουν ἀλλ', οὐ μοι ἔχων μοσας,
 πέμψον πρὸς οἴκους· καῦτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἕα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
 χοῦτω διπλῆν μὲν ἔξι ἐμοῦ κτήσει χάριν 1370
 διπλῆν δὲ πατρός· κοῦ κακοὺς ἐπωφελῶν
 δόξεις ὁδοῖς τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
 ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοὺς τε πιστεύσαντα τοῖς τὸ ἐμοῖς λόγοις
 φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦτο τῆρος ἐκπλεῖν χθονός. 1375
 ΦΙ. ἡ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
 ἔχθιστον οὐδὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;
 ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὐν σε τήνδε τὸ ἔμπυον βάσιν
 πάυσοντας ἄλγους κάποσώζοντας νόσου.
 ΦΙ. ὁ δεινὸν αἰνοὶ αἰνέσας, τί φήσι ποτε;
 ΝΕ. οὐ σοὶ τε κάμοι· *λῷσθος ὄρῶ τελούμενα.
 ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;
 ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτο· οὐ διφελούμενος;
 ΦΙ. λέγεις δὲ Ἀτρεΐδαις διφελος, οὐ πάλιον τύδε;

NE. σοὶ που φίλος γ' ἄν, χῶ λόγος τοιόσδε μου. 1385
 ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἔχθροισί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
 NE. ω τάν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
 ΦΙ. δλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
 NE. οὐκουν ἔγωγε φημὶ δ' οὐ σε μαθάνειν.
 ΦΙ. ἔγὼ οὐν Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἰδά με; 1390
 NE. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουν δρά.
 ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 NE. τί δῆτ' ἀνήμεις δρῷμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὀν λέγω;
 ως ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
 ζῆν ώσπερ ἥδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας. 1395
 ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἀπέρ παθεῖν με δεῖ.
 Δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
 πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
 καὶ μὴ βράδυνε μηδὲ ἐπιμησθῆς ἔτι
 Τροίας· δλις γάρ μοι τεθρίνηται γόρις. 1400
 NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.
 ΦΙ. δ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
 NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν.
 ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἔγὼ σθένω.
 NE. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι;
 ΦΙ. μὴ φροντίσῃς. 1405
 NE. τί γάρ, ἐὰν πορθῶστι χώραν τὴν ἐμήν;
 ΦΙ. ἔγὼ παρὼν
 NE. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις;
 ΦΙ. βελεστὶ τοῖς Ἡρακλέους
 NE. πῶς λέγεις;
 ΦΙ. εἰρξω πελάζειν. [σῆς πάτρας * * .]
 NE. [ἀλλ' εἰ δρᾶς ταῦθ', ώσπερ αὐδᾶς,] στείχε προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἀν τῶν ἡμετέρων
 ἀῆγες μύθων, πάι Ποίαντος. 1410
 φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους

ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
 τὴν σὴν δὲ ἡκώ χάριν οὐρανίας
 ἔδρας προλιπών,
 τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι, 1415
 κατεργτύσων θόδον ἦν στέλλει·
 σὺ δὲ ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
 καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξις τύχας,
 ὅσους πονήσας καὶ διεξελθῶν πόνους
 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ θρᾶν. 1420
 καὶ σοί, σάφ' ἵσθι, τοῦτ' ὀφεῖλεται παθεῖν,
 ἐκ τῶν πόνων τῶνδε ἐνκλεᾶ θέσθαι βίον.
 ἐλθῶν δὲ σὺν τῷδε ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
 πολισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
 ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425
 Πάριν μέν, ὃς τῶνδε αἴτιος κακῶν ἔφυ,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφίσεις βίον,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
 πέμψεις, ἀριστεῖ ἐκλαβῶν στρατεύματος,
 Ποιάντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
 δὲ δὲ λάβης σὺν σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μυημένα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεστο· οὗτε γὰρ σὺ τοῦδε ἀτέρ σθένεις
 ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὐθὲ οὐτος σέθεν. 1435
 ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
 οὐτος σὲ καὶ σὺ τόνδε. ἐγὰρ δὲ ἀσκληπιὸν
 παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἰλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ὀλῶναι. τοῦτο δὲ ἐνοεῖσθ, ὅταν 1440
 πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.
 ὡς τᾶλλα πάντα δεύτερος ἡγεῖται πατὴρ
 Ζεύς· ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθήσκει βροτοῖς,
 καὶ ζῶσι καὶ θάνατοι, οὐκ ἀπόλλυται.
 I. ὡς φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας, 1445

χρόνιός τε φανείς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. κάγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι.

ΗΡ. μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν.

καιρὸς καὶ πλοῦς
δδ' ἐπείγει γάρ κατὰ πρύμναν.

ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
χαῖρ', διὰ μέλαθρον ἔνυμφρουρον ἐμοὶ,
Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πάντον *προβολῆς,
οὐ πολλάκι δὴ τούμδον ἐτέγχθη
κράτ' ἐνδόμυχον πληγάσι οὐτον,
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἐρμαίον ὅρος παρέπεμψεν ἐμοὶ¹⁴⁵⁵
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένφ.
νῦν δ', διὰ κρήναι Λύκιών τε ποτόν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν δῆ,
δόξης οὖ ποτε τῆσδε ἐπιβάντες.
χαῖρ', διὰ Λήμνου πέδοι ἀμφίαλον,
καὶ μὲν πέπλοιά πέμψον ἀμέμπτως,
Θεοὶ δὲ μεγάλη Μοῖρα κομίζει,
γνώμη τε φίλων, χῶρα πανδαμάτωρ
δαιμῶν, δε ταῦτ' ἐπέκρανεν.

ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολκεῖς,
Νύμφαις ὀλίασιν ἐπευξάμενοι
οὐστον σωτῆρας ἵκέσθαι.

1455
1460
1465
1470

NOTE ON THE MSS.

NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES.

I.

SYNOPSIS OF MSS. OF SOPHOCLES TO A.D. 1400.

Quoted as	Library in which, and No. of Reference.	Date.	Plays contained in each.
L.a.	Laurentian ^a 32, 9.	11th century	Aj. El. O.T. Ant. Trach. Phil. O.C.
Par. A.	Paris ^b 2712.	13th ,,	All seven.
Flor. F.	Abbat. ^c 2725. (now 152)	13th , (July 15, A.D. 1282)	Aj. El. O.T. Phil.
V.	Ven. ^d 468.	13th ,,	Aj. El. O.T. Ant. Phil. Tr.* O. C.*
V ² .	Ven. 616.	13th? ,,	Aj. El. O.T. Ant. Phil. Tr.* O.C.*
Flor. Δ. Θ.	Abbat. 2788 and 2817.	14th ,	Aj. El. O. T.
L.b.	Laur. 31, 10.	14th ,	All seven.
V ² .	Ven. 467.	14th ,	All seven.
M.	Amb. ^e G. 56 sup.	14th ,	Aj. El. O. T.
M ² .	Amb. L. 39 sup.	14th ,	Aj. El. O. T.
Ricc.	Riccard. ^f 77.	14th? ,	All seven.
V ⁴ .	Ven. 472.	14th ,	Aj. El. O. T. Ant.*
Par. B.	Par. 2787.	14th ,	O. T. Trach. Phil. O. C.
Par. E.	Par. 2884.	14th ,	Aj. El. O. T. Ant.
August. b.	Augsburg.	?	Aj. Ant. O. T. El.
Bodleian.	Bodl. Barocc. 216.	14th ,	Aj.*
Jenensis.	V. Jen. Herm. ^g	14th ,	Aj. El.
Par. T.	Par. 2711.	14th ,	All seven.
Dresd. a.	D. 183. ^h	14th? ,	Aj. El. O. T. Ant.
Mosq. a.	SS. Syn. 357. ⁱ	14th ,	Aj. El. O. T.
Lips. a.	Leipzig. ^k	14th ,	Aj. El. O. T.
Vatt.	{ Vat. Pal. ^l 283, 287. Vat. Urbinat. ^m 141.	11th? ,, 12th? , ⁿ	O. C. Trach. Ant. Phil.
Trin.	R. 3. 31. ^o	14th (in part)	Aj. El. O. T.

* The plays marked with an asterisk are incomplete in the MS. in question.

- Founded by Lorenzo dei Medici, at Florence. This volume contains Sophocles, Aeschylus, and Apollonius Rhodius.
- The Library, called the Royal, Imperial, or National, as the case may be.
- In the Collection formerly belonging to the Badia at Florence, now in the Laurentian Library.
- Library in the Doge's Palace at Venice.
- Ambrosian Library at Milan.
- Riccardian Library at Florence.
- A MS. at Jena, collated for Hermann's edition.
- Royal Library at Dresden.
- Library of the Holy Synod at Moscow. The Collation is at Dresden.
- University Library at Leipzig.
- In the Palatine Collection in the Vatican Library at Rome. (Not to be confounded with the Heidelberg MS. quoted as Palat.)
- In the Urbine Collection at the Vatican.
- According to D'Orville, who collated them.
- Library of Trinity College, Cambridge. For a description of this MS. the Editor is indebted to the kindness of Mr. F. A. Paley.

II.

The MSS. of the fifteenth century, especially those containing *Aj.*, *El.*, *O. T.*, are much more numerous. There are upwards of forty in Italy alone, of which three contain all the plays, *viz.* Ven. 617, Flor. Riccard. 34, and one in the library of the Chigi Palace at Rome, described in the Catalogue as 'Codex eleganter scriptus.' In this, however, the *Trachiniae* is incomplete. The *Trachiniae* is found in two of the remaining Laurentian MSS., the *Philoctetes* only in one of them; the *Antigone* in two of the remaining Laurentian MSS., in one Ambrosian MS., and in one at Modena. In England, besides the two mentioned above, there are six MSS. of Sophocles in the Bodleian Library, and two in the Harleian Collection in the British Museum, one of which contains the *Philoctetes* and *Trachiniae*. The other MSS. in this country are all confined to the more familiar group of *Aj.*, *El.*, *O. T.*

III.

The MSS. of Sophocles are all very closely allied, and eminent scholars have assumed that all others are derived from the Medicean, *L.a.*, and that this alone has any independent value, the variations from

it being, without exception, due either to accident or conjecture. But this opinion requires to be further tested before the later MSS. are finally thrown aside. And it is in the hope that Scholars may be found willing to help in the work of sifting the MSS. that the Editor has inserted this note. He trusts to contribute something towards the examination of the value of the later MSS. in the larger edition of Sophocles now in course of publication by the Clarendon Press.

October, 1873.

BOOKS
PRINTED AT
THE CLARENDON PRESS, OXFORD,
AND PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY
MACMILLAN AND CO.,
29 & 30, BEDFORD STREET, COVENT GARDEN, LONDON.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

A Greek-English Lexicon, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition, Revised and Augmented.* 1870. 4to. cloth, 1s. 6d.

A Greek-English Lexicon, abridged from the above, chiefly for the use of Schools. *Fourteenth Edition, carefully revised throughout.* 1871. square 12mo. cloth, 7s. 6d.

A copious Greek-English Vocabulary, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. bound, 3s.

Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Seventeenth Edition, 1870.* 12mo. bound, 4s.

A Practical Introduction to Greek Accentuation, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Scheller's Lexicon of the Latin Tongue, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. 1835. fol. cloth, 1s. 1s.

A Practical Grammar of the Sanskrit Language, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A. *Third Edition, 1864.* 8vo. cloth, 1s.

A Sanskrit English Dictionary, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. cloth, 4s. 6d.

An Icelandic-English Dictionary. By the late R. Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfusson. Parts I. and II. 1869-1871. 4to. each 1s. 1s.

Part III. 4to. 1L 1s. *Just ready. This Part completes the Work.*

GREEK AND LATIN CLASSICS.

Aeschylus : *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione* Guil. Dindorfii. *Second Edition*, 1851. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Sophocles : *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis* Guil. Dindorfii. *Third Edition*, 2 vols. 1860. fcap. 8vo. cloth, 1L 1s. Each Play separately, limp, 2s. 6d.

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. cloth, 8s.

The Text alone, square 16mo. cloth, 3s. 6d. Each Play separately, limp, 6d.

Sophocles : *Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt.* Guil. Dindorfii. Tomi II. 1849. 8vo. cloth, 10s. The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Euripides : *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione* Guil. Dindorfii. Tomi II. 1834. 8vo. cloth, 10s.

Aristophanes : *Comoediae et Fragmenta, ex recensione* Guil. Dindorfii. Tomi II. 1835. 8vo. cloth, 11s.

Aristoteles : *ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Indices Sylburgiani.* Tomi XL. 1837. 8vo. cloth, 2L 10s. Each volume separately, 5s. 6d.

Catulli Veronensis Liber. *Recognovit, apparatus criticum prolegomena appendit, Robinson Ellis, A.M.* 1867. 8vo. cloth, 16s.

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcrap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Demosthenes : *ex recensione* Guil. Dindorfii. Tomi IV. 1846. 8vo. cloth, 1L 1s.

Homerus : *Ilias, ex rec.* Guil. Dindorfii. 1856. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Homerus : *Odyssaea, ex rec.* Guil. Dindorfii. 1855. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Plato : *The Apology*, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1867. 8vo. cloth, 6s. 6d.

Plato : *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Plato : *Sophistes and Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. cloth, 18s.

Plato : *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. cloth, 9s.

Plato : *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions. By B. Jowett, M.A., Master of Balliol College, and Regius Professor of Greek. 4 vols. 1871. 8vo. cloth, 3s. 6d.

THE HOLY SCRIPTURES.

The Holy Bible in the Earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. cloth, 3*l.* 3*s.*

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1*l.* 1*s.*

Vetus Testamentum Graecæ secundum exemplar Vaticanum
Rome editum. Accedit postor varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. 1848.
18mo. cloth, 1*s.*

Novum Testamentum Graecæ. Edidit Carolus Lloyd,
S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 1869. 18mo. cloth 3*s.*

The same on writing paper, small 4to. cloth, 1*s.* 6*d.*

Novum Testamentum Graecæ juxta Exemplar Millianum.
1868. 18mo. cloth, 2*s.* 6*d.*

The same on writing paper, small 4to. cloth, 6*s.* 6*d.*

Evangelia Sacra Graecæ. 1870. fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

ECCLESIASTICAL HISTORY, &c.

Baeda Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1869. crown 8vo. cloth, 1*s.* 6*d.*

Bingham's Antiquities of the Christian Church, and other Works. 10 vols. 1855. 8vo. cloth. Price reduced from 5*l.* 5*s.* to 3*l.* 3*s.*

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the Text of Burton. With an Introduction by William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. cloth, 8*s.* 6*d.*

The Orations of St. Athanasius against the Arians. With an Account of his Life. By William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. cloth, 9*s.*

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Gul. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. cloth, 1*l.* 1*s.*

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1849. 8vo. cloth, 1*l.* 1*s.*

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition, 1856. 8vo. cloth, 9*s.* 6*d.*

Hooker's Works, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Fifth Edition, 1865. 3 vols. 8vo. cloth, 1*l.* 1*s.* 6*d.*

Hooker's Works; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1865. 8vo. cloth, 1*l.* 1*s.*

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. Fifth Edition, 1864. 8vo. cloth, 1*s.* 6*d.*

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London. 1868. crown 8vo. cloth, 6*s.* 6*d.*

ENGLISH HISTORY.

Clarendon's (Edw. Earl of) *History of the Rebellion and Civil Wars in England*. To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. cloth, 2d. 10s.

Clarendon's (Edw. Earl of) *History of the Rebellion and Civil Wars in England*. 7 vols. 1839. 18mo. cloth, 1l. 1s.

Freeman's (E. A.) *History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results*. Vols. I. and II. 8vo. *New Edition, with Index*, 1l. 16s.

Vol. III. *The Reign of Harold and the Interregnum*. 1869. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Vol. IV. *The Reign of William*. 1871. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Rogers's *History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259-1400*. 2 vols. 1866. 8vo. cloth, 1l. 2s.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

An Account of Vesuvius, by John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1869. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

Treatise on Infinitesimal Calculus. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Vol. I. *Differential Calculus*. *Second Edition*, 1858. 8vo. cloth, 14s. 6d.

Vol. II. *Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations*. *Second Edition*, 1865. 8vo. cloth, 18s.

Vol. III. *Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle*. *Second Edition*, 1868. 8vo. cloth, 16s.

Vol. IV. *Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics*, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. cloth, 16s.

MISCELLANEOUS.

A Course of Lectures on Art, delivered before the University of Oxford. By John Ruskin, M.A., Slade Professor of Fine Art. 1870. 8vo. cloth, 6s.

A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford. By J. C. Robinson, F.S.A. 1870. Crown 8vo. cloth, 4s.

Bacon's Novum Organum, edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Bacon's Novum Organum, translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. cloth, 21s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the **Clarendon Press Series**, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. GREEK AND LATIN CLASSICS, &c.

A Greek Primer, in English, for the use of beginners. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with reference to the passages in which they are found. By W. Veitch. *New Edition.* Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. Demy 8vo. cloth, 12s.

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, and Reader in Ancient History, Oxford.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S. Phillipps, B.C.L., Assistant Master in Rugby School.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Golden Treasury of Greek Prose; being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford; and J. E. I. Shadwell, M.A., Senior Student of Christ Church. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Iliad. By D. B. Monro, M.A., Fellow and Tutor of Oriel College, Oxford.

Also a smaller edition for Schools.

Homer. Odyssey, Books I-XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Odyssey, Books I-XII. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford; and the late James Riddell, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Homer. Odyssey, Books XIII-XXIV. By Robinson Ellis, M.A., Fellow of Trinity College, Oxford.

Plato. Selections (for Schools). With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, Oxford.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, formerly Fellow of Queen's College, Oxford.

Vol. I. *Oedipus Tyrannus.* *Oedipus Coloneus.* *Antigone.* 8vo. cloth, 12s.

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, and Evelyn Abbott, M.A., of Balliol College, Oxford.

Oedipus Rex. Now ready.

Sophocles. Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by the Ven. Archdeacon Basil Jones, M.A., formerly Fellow of University College, Oxford. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 1s. 6d.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Snow, M.A., Assistant Master at Eton College, formerly Fellow of St. John's College, Cambridge. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillipotts, B.C.L., Assistant Master in Rugby School, formerly Fellow of New College, Oxford.

Part I. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Part II. By the same Editor. *Preparing.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). Part I. The Gallic War, with Notes and Maps, &c. By Charles E. Moberly, M.A., Assistant Master in Rugby School; formerly Scholar of Balliol College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Part II. The Civil War. Book I. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A., formerly Fellow and Tutor of Merton College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 10s. 6d.

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A., Wadham College, Oxford, Assistant Master at Hallebury College. In three Parts. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Each Part separately, in limp cloth, 1s. 6d.

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. *Second Edition.*

Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. *Second Edition.*

Part III. Rome's Rule of her Provinces.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A., Fellow and Lecturer of Brasenose College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 18s.

Cicero. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester.

Cornelius Nepos. With Notes, by Oscar Browning, M.A., Fellow of King's College, Cambridge, and Assistant Master at Eton College. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Horace. With Introductions and Notes. By Edward C. Wickham, M.A., Fellow and Tutor of New College, Oxford. *In the Press.*
Also a small edition for Schools.

Livy, Books I-X. By J. R. Seeley, M.A., Fellow of Christ's College, and Regius Professor of Modern History, Cambridge. Book I. Demy 8vo. cloth, 6s.

Also a small edition for Schools.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee Warner, M.A., Assistant Master at Rugby School. *In Parts.*

Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Part I. The Caudine Forks. *Just ready.*

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A., late Corpus Professor of Latin in the University of Oxford. Edited by H. Nettleship, M.A. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Pliny. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introduction, Notes, and Illustrations. By John Wordsworth, M.A., Brasenose College, Oxford.

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 15s.

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A., Tutor, formerly Fellow, of Magdalen College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

II. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Fourth Edition,* with a Collection of Examples. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Elements of Inductive Logic, designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 6s.

A Manual of Political Economy, for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A., formerly Professor of Political Economy, Oxford. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Principles of Morals. By J. M. Wilson, B.D., President of C.C.C., Oxford, and T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Preparing.*

III. MATHEMATICS, &c.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

An Elementary Treatise on Quaternions. By P. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy in the University of Edinburgh; formerly Fellow of St. Peter's College, Cambridge. Demy 8vo. cloth, 12s. 6d.

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton, Accountant to the Board of Trade, and John Ball (of the Firm of Messrs. Quilter, Ball, & Co.), Examiners in Book-keeping for the Society of Arts' Examination. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 1s. 6d.

The Scholar's Arithmetic. By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d. *Just Published.*

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By the same Author. Crown 8vo. cloth, 1s.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples formed from the Tables in the same, with answers. Crown 8vo. cloth, 1s.

A Course of Lectures on Pure Geometry. By Henry J. Stephen Smith, M.A., F.R.S., Fellow of Balliol College, and Savilian Professor of Geometry in the University of Oxford.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Physics in the University of Cambridge. In two vols. Demy 8vo. cloth, 12s. 6d.

A Series of Elementary Works is being arranged, and will shortly be announced.

IV. HISTORY.

A Manual of Ancient History. By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, formerly Fellow of Exeter College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 14s.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History from the Earliest Times to the reign of Edward I. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Oxford. Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Constitutional History of England. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. *In the Press.*

A History of France, down to the year 1453. With Maps and Plans. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d. *Just Published.*

A History of Germany and of the Empire, down to the close of the Middle Ages. By J. Bryce, D.C.L., Regius Professor of Civil Law, Oxford.

A History of Germany, from the Reformation. By Adolphus W. Ward, M.A., Fellow of St. Peter's College, Cambridge, Professor of History, Owens College, Manchester.

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in History, Christ Church, and Teacher of Indian Law and History in the University of Oxford.

A History of Greece. By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

V. LAW.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary. By Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of Oriel College, Oxford. 8vo. cloth, 1s.

Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. By William Markby, M.A., Judge of the High Court of Judicature, Calcutta. Crown 8vo. cloth, 6s. 6d.

The Elements of Jurisprudence. By Thomas Erskine Holland, B.C.L., Barrister-at-Law, and formerly Fellow of Exeter College, Oxford.

The Institutes of Justinian, edited as a Recension of the Institutes of Gaius. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.

Authorities Illustrative of the History of the English Law of Real Property. By Kenelm E. Digby, M.A., Vinerian Reader in Law, formerly Fellow of Corpus Christi College, Oxford.

VI. PHYSICAL SCIENCE.

Natural Philosophy. In four volumes. By Sir W. Thomson, LL.D., D.C.L., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Glasgow; and P. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy, Edinburgh; formerly Fellows of St. Peter's College, Cambridge. Vol. I. 8vo. cloth, 12. 5s.

Elements of Natural Philosophy. By the same Authors. Being a smaller Work on the same subject, and forming a complete Introduction to it, so far as it can be carried out with Elementary Geometry and Algebra. Part I. 8vo. cloth, 9s.

Descriptive Astronomy. A Handbook for the General Reader, and also for practical Observatory work. With 224 illustrations and numerous tables. By G. F. Chambers, F.R.A.S., Barrister-at-Law. Demy 8vo. 856 pp., cloth, 1s. 1s.

Chemistry for Students. By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Physics, Owens College, Manchester. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Forms of Animal Life. By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. Demy 8vo. cloth, 16s.

Exercises in Practical Chemistry. By A. G. Vernon Harcourt, M.A., F.R.S., Senior Student of Christ Church, and Lee's Reader in Chemistry; and H. G. Madan, M.A., Fellow of Queen's College, Oxford.

Series I. Qualitative Exercises. Second Edition. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.
Series II. Quantitative Exercises.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 8vo. cloth, 1s. 12s.

Geology. By J. Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford.

Mechanics. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Sedleian Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Optics. By R. B. Clifton, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Philosophy, Oxford; formerly Fellow of St. John's College, Cambridge.

Electricity. By W. Esson, M.A., F.R.S., Fellow and Mathematical Lecturer of Merton College, Oxford.

Crystallography. By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum.

Mineralogy. By the same Author.

Physiological Physics. By G. Griffith, M.A., Jesus College, Oxford, Assistant Secretary to the British Association, and Natural Science Master at Harrow School.

Magnetism.

VII. ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 4d.

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 6d.

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 6d.

On the Principles of Grammar. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Grammatical Analysis, designed to serve as an Exercise and Composition Book in the English Language. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A., Assistant Master of Sherborne School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D. and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shephearde's Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A., formerly Fellow of Christ's College, Cambridge. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Milton. The Areopagitica. With Notes. By J. W. Hales, M.A., late Fellow of Christ's College, Cambridge.

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Second Edition. Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Typical Selections from the best English Authors from the Sixteenth to the Nineteenth Century, (to serve as a higher Reading Book,) with Introductory Notices and Notes, being a Contribution towards a History of English Literature. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Specimens of the Scottish Language; being a Series of Annotated Extracts Illustrative of the Literature and Philology of the Lowland Tongue from the Fourteenth to the Nineteenth Century. With Introduction and Glossary. By A. H. Burgess, M.A.

See also XII. below for other English Classics.

VIII. FRENCH LANGUAGE AND LITERATURE.

Brachet's Historical Grammar of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Second Edition, with a new Index. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d. *Just Published.*

Corneille's Cinna, and Molière's Les Femmes Savantes. Edited, with Introduction and Notes, by Gustave Masson. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Racine's Andromaque, and Corneille's Le Menteur. With Louis Racine's Life of his Father. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and Racine's Athalie. With Voltaire's Life of Molière. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

Voyage autour de ma Chambre, by **Xavier de Maistre** ;
Ourika by **MADAME DE DURAS** ; *La Dot de Suzette* by **FIEVÉE** ; *Les Ju-
 meaux de l'Hôtel Cornille*, by **EDMOND ABOUT** ; *Mésaventures d'un Écolier*,
 by **RODOLPHE TÖPFFER**. By the same Editor. *Ext. scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.*

IX. GERMAN LANGUAGE AND LITERATURE.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. By Dr. Buchheim, Professor of the German Language and Literature in King's College, London; and Examiner in German to the University of London. *Extra scap. 8vo. cloth, 3s.*

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. By the same Editor. *Ext. scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.*

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Commentary, &c. By the same Editor. *Ext. scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.*

X. ART, &c.

A Handbook of Pictorial Art. By R. St. J. Tyrwhitt, M.A., formerly Student and Tutor of Christ Church, Oxford. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. *8vo. half morocco, 18s.*

A Treatise on Harmony. By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., M.A., Mus. Doc., Professor of Music in the University of Oxford. *4to. cloth, 10s.*

A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue, based upon that of Cherubini. By the same Author. *4to. cloth, 16s.*

A Music Primer for Schools. By J. Troutbeck, M.A., and R. F. Dale, M.A., B. Mus. *Crown 8vo. cloth, 2s. 6d. Just Published.*

XI. MISCELLANEOUS.

Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament. By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. *Extra scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.*

The Modern Greek Language in its relation to Ancient Greek. By E. M. Geldart, B.A., formerly Scholar of Balliol College, Oxford. *Extra scap. 8vo. cloth, 4s. 6d.*

The Cultivation of the Speaking Voice. By John Hullah. *Crown 8vo. cloth, 3s. 6d.*

A System of Physical Education: Theoretical and Practical. By Archibald Maclaren, The Gymnasium, Oxford. *Extra scap. 8vo. cloth, 7s. 6d.*

XII. A SERIES OF ENGLISH CLASSICS.

Designed to meet the wants of Students in English Literature: under the superintendence of the Rev. J. S. BREWER, M.A., of Queen's College, Oxford, and Professor of English Literature at King's College, London.

THERE are two dangers to which the student of English Literature is exposed at the outset of his task ;—his reading is apt to be too narrow or too diffuse.

Out of the vast number of authors set before him in books professing to deal with this subject he knows not which to select : he thinks he must read a little of all ; he soon abandons so hopeless an attempt ; he ends by contenting himself with second-hand information ; and professing to study English Literature, he fails to master a single English author. On the other hand, by confining his attention to one or two writers, or to one special period of English Literature, the student narrows his view of it ; he fails to grasp the subject as a whole ; and in so doing misses one of the chief objects of his study.

How may these errors be avoided ? How may minute reading be combined with comprehensiveness of view ?

In the hope of furnishing an answer to these questions the Delegates of the Press, acting upon the advice and experience of Professor Brewer, have determined to issue a series of small volumes, which shall embrace, in a convenient form and at a low price, the general extent of English Literature, as represented in its masterpieces at successive epochs. It is thought that the student, by confining himself, in the first instance, to those authors who are most worthy of his attention, will be saved from the dangers of hasty and indiscriminate reading. By adopting the course thus marked out for him, he will become familiar with the productions of the greatest minds in English Literature ; and should he never be able to pursue the subject

beyond the limits here prescribed, he will have laid the foundation of accurate habits of thought and judgment, which cannot fail of being serviceable to him hereafter.

The authors and works selected are such as will best serve to illustrate English Literature in its *historical* aspect. As 'the eye of history,' without which history cannot be understood, the literature of a nation is the clearest and most intelligible record of its life. Its thoughts and its emotions, its graver and its less serious modes, its progress, or its degeneracy, are told by its best authors in their best words. This view of the subject will suggest the safest rules for the study of it.

With one exception all writers before the Reformation are excluded from the Series. However great may be the value of literature before that epoch, it is not completely national. For it had no common organ of language; it addressed itself to special classes; it dealt mainly with special subjects. Again; of writers who flourished after the Reformation, who were popular in their day, and reflected the manners and sentiments of their age, the larger part by far must be excluded from our list. Common sense tells us that if young persons, who have but a limited time at their disposal, read Marlowe or Greene, Burton, Hakewill or Du Bartas, Shakespeare, Bacon, and Milton will be comparatively neglected.

Keeping, then, to the best authors in each epoch—and here popular estimation is a safe guide—the student will find the following list of writers amply sufficient for his purpose: Chaucer, Spenser, Hooker, Shakespeare, Bacon, Milton, Dryden, Bunyan, Pope, Johnson, Burke, and Cowper. In other words, Chaucer is the exponent of the Middle Ages in England; Spenser of the Reformation and the Tudors; Hooker of the latter years of Elizabeth; Shakespeare and Bacon of the transition from Tudor to Stuart; Milton of Charles I and the Commonwealth; Dryden and Bunyan of the Restoration; Pope of Anne and the House

of Hanover; Johnson, Burke, and Cowper of the reign of George III to the close of the last century.

The list could be easily enlarged; the names of Jeremy Taylor, Clarendon, Hobbes, Locke, Swift, Addison, Goldsmith, and others are omitted. But in so wide a field, the difficulty is to keep the series from becoming unwieldy, without diminishing its comprehensiveness. Hereafter, should the plan prove to be useful, some of the masterpieces of the authors just mentioned may be added to the list.

The task of selection is not yet finished. For purposes of education, it would neither be possible, nor, if possible, desirable, to place in the hands of students the whole of the works of the authors we have chosen. We must set before them only the masterpieces of literature, and their studies must be directed, not only to the greatest minds, but to their choicest productions. These are to be read again and again, separately and in combination. Their purport, form, language, bearing on the times, must be minutely studied, till the student begins to recognise the full value of each work both in itself and in its relations to those that go before and those that follow it.

It is especially hoped that this Series may prove useful to Ladies' Schools and Middle Class Schools; in which English Literature must always be a leading subject of instruction.

A General Introduction to the Series. By Professor Brewer, M.A.

1. **Chaucer.** The Prologue to the Canterbury Tales; The Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris Editor for the Early English Text Society, &c., &c. *Third Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
2. **Spenser's Faery Queene.** Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church.
Book I. *Fifth Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
Book II. *Second Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
3. **Hooker.** Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A., formerly Fellow of Oriel College, Oxford. Extra scap. 8vo. cloth, 2s.

4. **Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge; and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge.
 I. The Merchant of Venice. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s.*
 II. Richard the Second. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s. 6d.*
 III. Macbeth. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s. 6d.*
 IV. Hamlet. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 2s.*

5. **Bacon.** Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth, 4s. 6d.*

6. **Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A., and Associate of King's College, London. 2 vols. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth, 6s. 6d.*
Sold separately, Vol. I. 4s., Vol. II. 3s.

7. **Dryden.** Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astraea Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *cloth, 3s. 6d.*

8. **Bunyan.** Grace Abounding; The Pilgrim's Progress. Edited by E. Venables, M.A., Canon of Lincoln.

9. **Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
 I. Essay on Man. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s. 6d.*
 II. Satires and Epistles. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 2s.*

10. **Johnson.** Rasselas; Lives of Pope and Dryden. Edited by C. H. O. Daniel, M.A., Fellow and Tutor of Worcester College, Oxford.

11. **Burke.** Thoughts on the Present Discontents; the Two Speeches on America; Reflections on the French Revolution. By E. J. Payne, B.A., Fellow of University College, Oxford. *In the Press.*

12. **Cowper.** The Task, and some of his minor Poems. Edited by H. T. Griffith, M.A., Pembroke College, Oxford. *In the Press.*

Published for the University by
MACMILLAN AND CO., LONDON.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for bints, &c., addressed to either the Rev. G. W. KITCHIN, St. Giles's Road East, Oxford, or the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

